KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2022/72

av den 18 januari 2022

om införande av slutgiltiga utjämningstullar på import av optiska fiberkablar med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av genomförandeförordning (EU) 2021/2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av optiska fiberkablar med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (*grundförordningen*), särskilt artiklarna 15 och 24.1, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 21 december 2020 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) ett antisubventionsförfarande beträffande import av optiska fiberkablar med ursprung i Folkrepubliken Kina (*Kina* eller *det berörda landet*) på grundval av artikel 10 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* (*tillkännagivandet om inledande*) ([2]).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs av Europacable (*klaganden*) som företrädare för tillverkare i unionen. Klaganden svarar för mer än 25 % av unionens sammanlagda tillverkning av optiska fiberkablar. Klagomålet innehöll bevisning om subventionering och därav följande väsentlig skada, vilken var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

(3) Innan kommissionen inledde antisubventionsundersökningen underrättade den de kinesiska myndigheterna ([3]) om att den hade mottagit ett korrekt underbyggt klagomål och bjöd in de kinesiska myndigheterna till ett samråd i enlighet med artikel 10.7 i grundförordningen. Samråd hölls med de kinesiska myndigheterna den 16 december 2020. Man fann emellertid ingen lösning som kunde godtas av båda parter.

(4) Den 24 september 2020 inledde Europeiska kommissionen en separat antidumpningsundersökning beträffande samma produkt med ursprung i Kina ([4]) (*den separata antidumpningsundersökningen*). De analyser av skada, orsakssamband och unionens intresse som genomförts inom ramen för denna antisubventionsundersökning och den separata antidumpningsundersökningen är i tillämpliga delar identiska, eftersom definitionerna av unionsindustrin, de unionstillverkare som ingick i urvalet, skadeundersökningsperioden och undersökningsperioden är desamma i båda undersökningarna.

1.2 Synpunkter på inledandet

(5) Kommissionen mottog synpunkter på inledandet från de kinesiska myndigheterna, Kinas handelskammare för import och export av maskiner och elektronikprodukter (*CCCME*), en importör (*Connect Com*) och klaganden.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 55.
([2]) EUT C 442, 21.12.2020, s. 18.
([3]) I denna förordning används begreppet ”de kinesiska myndigheterna” i vid bemärkelse, dvs. det täcker såväl statsrådet som ministerier, myndigheter och andra organ på central, regional och lokal nivå.
([4]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av optiska fiberkablar med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 316, 24.9.2020, s. 10).

(6) De kinesiska myndigheterna hävdade att undersökningen inte borde inledas, eftersom klagomålet inte uppfyllde de krav vad gäller bevisning som anges i artikel 11.2 och 11.3 i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (*subventionsavtalet*) och artikel 10.2 i grundförordningen. Enligt de kinesiska myndigheterna fanns det inte tillräcklig bevisning beträffande utjämningsbara subventioner, skada och orsakssamband mellan den subventionerade importen och skadan. Som svar på detta påstående från de kinesiska myndigheterna hävdade klaganden att klagomålet innehöll uppgifter som var rimligen tillgängliga och att klagomålet innehöll omfattande bevis för förekomsten av subventionering, skada och för ett orsakssamband mellan de båda. De kinesiska myndigheterna upprepade att klagomålet inte innehöll tillräcklig bevisning för att uppfylla beviskraven och att oavsett vilken information som är rimligen tillgänglig för klaganden måste det alltid finnas tillräcklig bevisning för förekomsten och arten av en subvention, väsentlig skada och orsakssamband.

(7) Kommissionen avvisade de kinesiska myndigheternas påstående. Den bevisning som lämnats i klagomålet utgjordes av de uppgifter som fanns rimligen tillgängliga för klaganden vid den tidpunkten. Såsom framgår av promemorian om tillräcklig bevisning, vilken innehåller kommissionens bedömning av all bevisning rörande Kina som kommissionen förfogar över och på grundval av vilken kommissionen inledde undersökningen, fanns det, i det inledande skedet, tillräcklig bevisning för att de påstådda subventionerna var utjämningsbara med hänsyn till förekomst, storlek och art. Klagomålet innehöll även tillräcklig bevisning för förekomsten av skada för unionsindustrin som vållats av den subventionerade importen.

(8) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte kunde använda tillgängliga uppgifter för att avhjälpa bristen på bevis i klagomålet. Kommissionen noterade att de kinesiska myndigheterna missförstått vad kommissionen gör i inledningsskedet. Såsom anges i skäl 7 innehöll klagomålet tillräcklig bevisning enligt artikel 10.2 i grundförordningen för att motivera att en undersökning inleddes. Klagomålet kunde logiskt sett inte innehålla all den nödvändiga information som begärts från de kinesiska myndigheterna, eftersom den informationen ingår som ett led i den detaljerade bedömning som kommissionen gör under undersökningen. Dessutom granskade kommissionen klagomålet mot bakgrund av all tillgänglig information om den påstådda subventioneringen, inbegripet tidigare praxis. Detta innebär inte att kommissionen tillämpar tillgängliga uppgifter, utan snarare att kommissionen använder all tillgänglig information för att bekräfta påståendena i klagomålet. Påståendet avvisades därför.

(9) Under samråden före inledandet och i sin inlaga efter inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna mer specifikt att klaganden tolkade kinesiska lagar selektivt och feltolkade deras koppling till industrin för optiska fiberkablar och hävdade att policydokument, såsom Kinas katalog över högteknologiska produkter, bredbandsstrategin för Kina, den trettonde femårsplanen och Made in China 2025, endast är vägledande dokument som inte är bindande. Kinas handelskammare för import och export av maskiner och elektronikprodukter (*CCCME*) upprepade detta påstående. De kinesiska myndigheterna påstod också att optiska fiberkablar inte omfattas av dokumentet Made in China 2025. Klaganden hävdade att kommissionen redan i tidigare undersökningar fastställt att Kinas femårsplaner är bindande.

(10) Kommissionen noterade att de kinesiska myndigheterna inte förnekade att dessa planer, program och rekommendationer finns, utan endast hade invändningar vad gäller i vilken utsträckning dessa är bindande för industrin för optiska fiberkablar. Kommissionen noterade vidare att klaganden tillhandahållit bevis för att ”optiska fibrer” nämns i flera statliga dokument och att ”fiberoptiskt nät” nämns i strategin Made in China 2025. De kinesiska myndigheterna kunde inte framlägga någon bevisning för att dessa konstateranden inte skulle vara tillämpliga på den berörda produkten.

(11) De kinesiska myndigheterna hävdade också att statsägda företag, statsägda banker och Chinese Export & Credit Insurance Corporation (*Sinosure*) inte kan betraktas som offentliga organ och att klaganden omotiverat förlitar sig på kommissionens tidigare undersökningsresultat avseende industrier som inte alls är närstående den aktuella industrin. CCCME upprepade påståendet att statsägda banker inte kan betraktas som offentliga organ. Klaganden hävdade att kommissionen i tidigare undersökningar har betraktat statsägda banker och Sinosure som offentliga organ. De kinesiska myndigheterna hävdade att kommissionens tidigare slutsatser om icke-närstående industrier inte kunde utgöra tillräcklig bevisning i den aktuella undersökningen för att belägga klagomålets påstående om att statsägda banker och Sinosure agerar som offentliga organ.

(12) Kommissionen noterade att detta påstående från de kinesiska myndigheterna hänger samman med det påstående som det hänvisas till ovan och att klagomålet bland annat nämner den kinesiska banklagen, vilken obestridligen ingår i den kinesiska lagstiftningen, även enligt de kinesiska myndigheterna. Kommissionen påpekade att man i unionens senaste antisubventionsundersökningar dragit en annan slutsats i denna fråga ([5]). Det faktum att dessa undersökningar omfattade industrier som inte har något samband med industrin för optiska fiberkablar innebär inte att ovannämnda institutioner inte är att betrakta som offentliga organ. Dessutom kan bevis på statligt ägande anses bevisa eller indikera att en enhet är ett offentligt organ som kan ge ett finansiellt bidrag ([6]).

(13) Efter inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna vidare att klaganden inte hade fastställt villkoren för tillämpningen av ett externt referensvärde för lån och markanvändningsrättigheter. Kommissionen fann emellertid att påståendena i klagomålet får stöd genom nyligen genomförda antisubventionsundersökningar, i vilka det i denna fråga dras slutsatsen att det är nödvändigt att använda externa referensvärden som anpassas till de förhållanden som råder i Kina ([7]).

(14) De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att flera av de system som klaganden påstod utgjorde subventionssystem inte kunde betraktas som subventioner eftersom klagomålet inte innehöll detaljerad bevisning för förekomsten, omfattningen och arten av dessa subventioner eller för att det fanns ett direkt förhållande mellan subventionen och den berörda produkten.

(15) Klaganden hävdade att klagomålet innehöll exempel på specifika direkta överföringar av medel och specifika hänvisningar till årsrapporter från ett stort antal kinesiska exporterande tillverkare av optiska fiberkablar, i vilka det tydligt visas att det förekommit direkta överföringar av medel i form av bidrag. Dessutom lämnade klaganden in ett dokument som offentliggjorts av en av de exporterande tillverkarna och i vilket det anges vilket finansiellt stöd tillverkaren fått från de kinesiska myndigheterna.

(16) De kinesiska myndigheterna hävdade även att klaganden inte lämnat någon bevisning vad gäller förmån och selektivitet för ett antal subventioner. Kommissionen anser att klaganden har lämnat tillräcklig bevisning vad gäller förmån och selektivitet mot bakgrund av vilka uppgifter som klaganden rimligen hade tillgång till. Hursomhelst undersökte kommissionen bevisningen i klagomålet och gjorde sin egen bedömning beträffande alla relevanta faktorer som anges promemorian om tillräcklig bevisning, vilken vid inledandet fogades till de ärendehandlingar som berörda parter kan begära att få ta del av. De kinesiska myndigheterna framförde sina kommentarer på nytt efter inledandet, men tillhandahöll ingen ytterligare bevisning.

(17) Kommissionen drog därför slutsatsen att det finns tillräcklig bevisning i klagomålet som tyder på att de kinesiska myndigheternas påstådda subventionering förekommer.

(18) Till följd av inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna och CCCME att klaganden felaktigt utelämnat det faktum att industrin för optiska fiberkablar i unionen beviljades subventioner som var mycket lika de i Kina och att kommissionen inte borde använda sig av dubbla måttstockar. Klaganden hävdade att dessa påståenden är irrelevanta i den aktuella undersökningen. De kinesiska myndigheterna höll inte med och hävdade att kommissionen, genom att undersöka påstådda subventioner i Kina, snedvrider marknaden till nackdel för konkurrenter utanför unionen. Enligt de kinesiska myndigheterna leder detta till protektionistiska åtgärder som i slutändan hindrar internationell handel och utveckling.

([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/969 av den 8 juni 2017 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 146, 9.6.2017, s. 17) (*ärendet om varmvalsade platta stålprodukter*), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1690 av den 9 november 2018 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa däck, andra än massivdäck, av gummi, nya eller regummerade, av sådana slag som används på bussar eller lastbilar, med ett belastningsindex högre än 121, med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1579 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa däck, andra än massivdäck, av gummi, nya eller regummerade, av sådana slag som används på bussar eller lastbilar, med ett belastningsindex högre än 121, med ursprung i Folkrepubliken Kina och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2018/163 (EUT L 283, 12.11.2018, s. 1) (*ärendet om däck*), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/72 av den 17 januari 2019 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av elcyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 16, 18.1.2019, s. 5) (*ärendet om elcyklar*) och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/776 av den 12 juni 2020 om införande av slutgiltiga utjämningstullar på import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/492 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT L 189, 15.6.2020, s. 33) (*ärendet om glasfibermaterial*).

([6]) Se panelrapporten *United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*, WT/DS437/R, av den 16 januari 2015, punkt. 7.152.

([7]) Se de ärenden som nämns i fotnot 5.

(19) Detta påstående om subventioner i EU hade ingen betydelse för den bedömning som låg till grund för inledandet av detta ärende, eftersom dessa faktorer inte beaktas för beslutet om inledande.

(20) I sina synpunkter på inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna slutligen att ingen faktisk försäljningsinformation hade angetts i beräkningen av prisunderskridande/målprisunderskridande och att svaren på frågeformuläret från unionstillverkarna i urvalet inte innehöll någon meningsfull sammanfattning av känslig information. De kinesiska myndigheterna hävdade att detta hade hindrat dem från att på ett korrekt sätt motbevisa klagandens påståenden om skada och att svaren på frågeformuläret föreföll motsäga klagomålet när det gäller den påstådda skadan.

(21) Kommissionen ansåg att den version av klagomålet som berörda parter kan begära att få ta del av och svaren på frågeformuläret innehöll all väsentlig bevisning och icke-konfidentiella sammanfattningar av de uppgifter som beviljats konfidentiell behandling, vilket innebär att berörda parter hade möjlighet att utöva sin rätt till försvar under hela förfarandets gång.. I enlighet med artikel 29 i grundförordningen är det möjligt att skydda konfidentiella uppgifter i det fall ett utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller innebära en påtaglig nackdel för den person som lämnar uppgifterna, eller för den person från vilken den person som lämnar uppgifterna har erhållit uppgifterna. De kinesiska myndigheternas påståenden i detta avseende avvisades därför.

(22) Beträffande de materiella kraven för inledandet av undersökningen hävdade de kinesiska myndigheterna och CCCME att klaganden inte hade lämnat några jämförbara uppgifter om försäljningspriser och lönsamhet. De kinesiska myndigheterna och CCCME hävdade också att det vinstmål som klaganden angett inte var motiverat och att den skada som klaganden lidit kunde ha orsakats av andra faktorer, bland annat överlagring, för en unionstillverkare.

(23) Connect Com stödde de kinesiska myndigheternas argument beträffande inledandet. Connect Com hävdade särskilt att en antidumpningsundersökning och en parallell antisubventionsundersökning eventuellt skulle leda till dubbla korrigerande åtgärder för EU-industrin och till missbruk av utjämningsåtgärder. Connect Com hävdade att påståendena i klagomålet om förekomsten av en subvention, om skada och om ett orsakssamband mellan subventionen och skadan inte styrktes av tillräcklig bevisning. Beträffande den otillräckliga bevisningen för ett orsakssamband hävdade Connect Com att det fanns flera olika skäl till att unionsindustrins marknadsandel hade minskat, som ökad import från andra tredjeländer under skadeundersökningsperioden, samt att det fanns överkapacitet i EU. Connect Com hävdade dessutom att klagomålet endast var en kopia av klagomålet i antidumpningsundersökningen och att klaganden borde ha gjort åtskillnad mellan den påstådda skadan till följd av dumpning och den påstådda skadan till följd av subventionering.

(24) De kinesiska myndigheterna och CCCME hävdade även att klagomålet inte visade att det förekommit någon skada, eftersom unionsindustrin ökade sin produktion och den lilla minskning i produktionskapacitet som förekom och som berodde på unionsindustrins oförmåga att tillfredsställa all förbrukning i Europa inte i sig är ett tecken på väsentlig skada. Man angav att försäljningsvolymen dessutom ökade, att unionsindustrin har fortsatt att ha en marknadsandel på nästan 80 % och att lönsamhetstrenden var otydlig och inte visade på skada. På detta svarade klaganden att den ökade förbrukningen i unionen gynnade den kinesiska importen, att den återstående marknadsandelen inte var relevant för bedömningen av skadan och att följderna av de upphandlingar som vunnits av kinesiska tillverkare skulle komma att uppenbaras med en viss eftersläpning. CCCME svarade att uppgifterna om förbrukning, produktion och produktionskapacitet visade att unionsindustrin kunde tillfredsställa den största delen av förbrukningen i EU och samtidigt utöka sin verksamhet.

(25) Dessutom hävdade de kinesiska myndigheterna och CCCME att klagomålet inte innehöll några bevis på ett orsakssamband mellan subventionerad import och skada. För det första gjorde de kinesiska myndigheterna och CCCME gällande att det inte fanns något samband mellan importen från Kina och unionsindustrins utveckling. Som ett exempel på detta angav de att samtidigt som den största ökningen av importvolymen från Kina pågick under 2017–2018 hade unionsindustrin den mest betydande lönsamhetsökningen. För det andra ökade importen från tredjeländer mellan 2018 och 2019, i motsats till importen från Kina, och effekten därav kunde därför inte tillskrivas Kina, och om det förekom skada var detta en självförvållad skada på grund av unionsindustrins långsamma reaktion på marknadsrörelserna.

(26) Klaganden reagerade på detta påstående och angav att ett orsakssamband kan fastställas, eftersom skadan skedde samtidigt som importen från Kina ökade, och att importen från tredjeländer inte kunde beaktas som skadevållande, eftersom den antingen var av mindre betydelse eller inte visade några tecken på skadevållande prissättning.

(27) CCCME svarade genom att påminna om att unionsindustrin, samtidigt som den största ökningen av importvolymen från Kina inträffade under 2017–2018, hade den största ökningen i lönsamhet och att det inte fanns något samband mellan ökningen av importen från Kina och unionsindustrins minskade försäljningsvolym. Vad gäller import från tredjeländer noterade CCCME istället att importen från tredjeländer ökade totalt sett, medan importen från Kina minskade mellan 2018 och 2019. Avslutningsvis påpekade CCCME att klaganden inte bestred argumentet att i stort sett alla skadeindikatorer i klagomålet visade tecken på positiv utveckling och att den påstådda skadan åtminstone till viss del var självförvållad. CCCME hävdade dessutom att effekterna av covid-19-pandemin och påståendena om att det finns en elkabelkartell också bör beaktas vid bedömningen av den subventionerade importens inverkan på unionsindustrins situation. Dessutom hävdade de kinesiska myndigheterna och CCCME att de importuppgifter som klaganden lagt fram inte var tillförlitliga, eftersom de var föråldrade och grundade sig på antaganden om den berörda produktens vikt och storlek enligt KN-nummer 8544 70 00. Enligt de kinesiska myndigheterna och CCCME var beräkningarna av prisunderskridandet i klagomålet dessutom bristfälliga eftersom de endast hänvisar till en specifik exportör i ett specifikt upphandlingsförfarande.

(28) Rörande detta svarade klaganden i den parallella antidumpningsundersökningen att det skulle behövas en längre tidsperiod för att man skulle kunna se ökningen i importvolymen, vilket inte bestreds av CCCME och som bekräftades av tredjepartsuppgifter från marknadsundersökningsföretag (CRU), och att beräkningarna inte var bristfälliga eftersom klaganden var skyldig att endast tillhandahålla information som var rimligen tillgänglig, bland annat information från flera tillverkare i unionen och i Kina.

(29) CCCME svarade att det var klagandens skyldighet att styrka sina påståenden och lägga fram bevis med avseende på importuppgifter, samt att marknadsinformationen (CRU) avsåg optiska fibrer och inte optiska fiberkablar. Vad gäller beräkningarna rörande prisunderskridande och målprisunderskridande upprepade CCCME att dessa inte uppfyllde kriterierna för att utgöra tillräcklig bevisning och att klaganden för vissa betydande beräkningar endast använder en enda kinesisk tillverkares priser (t.ex. det exportpris vid fri omsättning som använts för beräkningen av skademarginalen för första halvåret 2019 och det exportpris som använts för produktionskostnaden för målprisunderskridandet för andra halvåret 2019).

(30) Kommissionen anser att inget av CCCME:s påståenden avseende inledandet motbevisar slutsatsen att det fanns tillräcklig bevisning för att inleda ett antisubventionsförfarande. Klagomålet innehöll i själva verket tillräcklig bevisning för att subventionerad import hade orsakat väsentlig skada för unionsindustrin. Den särskilda skadeanalys som gjordes i samband med klagomålet visade på en ökad aktivitet på EU-marknaden (både i absoluta och relativa termer) för import från Kina till priser som betydligt underskred unionsindustrins priser. Detta tyder på att den påstådda subventionerade importen har haft en väsentligt skadevållande inverkan på unionsindustrins tillstånd, vilket till exempel kan ses genom minskningar i försäljning och marknadsandelar eller genom en försämring av de finansiella resultaten.

(31) Klagomålet innehöll separata beräkningar av prisunderskridande och målprisunderskridande för varje representativ produkttyp. Kommissionen var nöjd med den bevisning för prisunderskridande och målprisunderskridande som lagts fram av klaganden och ansåg att klagomålet uppfyllde de beviskrav som krävs för att en undersökning ska kunna inledas.

(32) Som svar på påståendet om att klaganden underlåtit att tillhandahålla tillförlitliga/jämförbara uppgifter om försäljningspriser konstaterade kommissionen att den version av klagomålet som berörda parter kan begära att få ta del av innehöll all väsentlig bevisning och icke-konfidentiella sammanfattningar av de uppgifter som hade lämnats såsom konfidentiella, vilket innebär att berörda parter hade möjlighet att utöva sin rätt till försvar under förfarandets hela gång.

(33) I enlighet med artikel 29 i grundförordningen och artikel 12.4 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder är det möjligt att skydda konfidentiella uppgifter i det fall ett utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller innebära en påtaglig nackdel för den person som lämnar uppgifterna, eller för den person från vilken den person som lämnar uppgifterna har erhållit uppgifterna.

(34) Beträffande tillräcklig bevisning för ett orsakssamband bör följande noteras. För det första visade klaganden att tillståndet i unionsindustrin förändrades samtidigt som den subventionerade importen ökade till priser som betydligt underskred unionsindustrins priser. Redan detta var ett tydligt tecken på ett orsakssamband. För det andra, när det gäller andra faktorer, såsom import från tredjeländer och andra faktorer som de kinesiska myndigheterna och CCCME tar upp, var deras inverkan inte sådan att de orsakade en försämring för unionsindustrin, samtidigt som analysen i samband med klagomålet inte tydde på en självförvållad skada. Beträffande påståendet om att

subventionsundersökningen skulle leda till dubbla åtgärder har kommissionen, såsom anges i skäl 765, försäkrat sig om att införandet av en kumulerad tull som återspeglar subventionsnivån och den fulla dumpningsnivån inte leder till att effekterna av subventioneringen åtgärdas två gånger. Beträffande importvolymer tillhandahöll klaganden uppgifter baserade på rimliga antaganden, såsom viktuppgifter för den berörda produkt som tillverkas och säljs av unionsindustrin, och använde marknadsinformation för analysen, i de fall då offentlig information inte fanns tillgänglig. När det gäller den tidsperiod för mätning av importen som anges i klagomålet gäller att den påstådda skadan har orsakats av både dumpning och subventionering, och det skulle därför ha varit orimligt betungande för den klagande industrin att beakta en annan undersökningsperiod.

1.3 **Registrering av import**

(35) Den 24 augusti 2021 underrättade kommissionen i enlighet med artikel 29a.2 i grundförordningen de berörda parterna om sin avsikt att inte införa provisoriska utjämningsåtgärder och att fortsätta undersökningen.

(36) Eftersom inga provisoriska utjämningsåtgärder infördes gjordes ingen registrering av importen.

1.4 **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(37) Undersökningen av subventionering och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 2019 till och med den 30 juni 2020 (*undersökningsperioden*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2017 till och med slutet av undersökningsperioden (*skadeundersökningsperioden*).

(38) Både den nu aktuella antisubventionsundersökningen och den separata antidumpningsundersökning som nämns i skäl 4 har samma undersökningsperiod och samma skadeundersökningsperiod.

1.5 **Berörda parter**

(39) I tillkännagivandet om inledande uppmanas berörda parter att ta kontakt med kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom informerade kommissionen uttryckligen klaganden, de kinesiska myndigheterna, andra kända unionstillverkare, de kända exporterande tillverkarna samt kända importörer och användare om inledandet av undersökningen och uppmanade dem att delta.

(40) De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden. Ingen av parterna begärde ett ingripande.

1.6 **Stickprovsförfarande**

1.6.1 *Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare*

(41) I tillkännagivandet om inledande meddelade kommissionen att den hade gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare. Kommissionen gjorde sitt urval på grundval av tillverknings- och försäljningsvolymer för den likadana produkten i unionen under undersökningsperioden. Urvalet omfattade tre unionstillverkare. De unionstillverkare som ingick i urvalet stod för 52 % av tillverkningen i unionen under undersökningsperioden och ansågs vara representativa för unionsindustrin. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet. Inga synpunkter mottogs inom den angivna tidsfristen och urvalet bekräftades därför.

1.6.2 *Stickprovsförfarande avseende importörer*

(42) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, bad kommissionen icke-närstående importörer att tillhandahålla de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande.

(43) Fem icke-närstående importörer tillhandahöll de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i urvalet. Efter analys av de uppgifter som lämnats in av importörerna beslutande kommissionen att ett stickprovsförfarande inte var nödvändigt och uppmanade alla samarbetsvilliga importörer att inkomma med svar på frågeformuläret.

1.6.3 *Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Kina*

(44) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, bad kommissionen alla exporterande tillverkare i Kina att tillhandahålla de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen bad dessutom Kinas delegation vid Europeiska unionen att identifiera och/eller kontakta eventuella andra exporterande tillverkare som skulle kunna vara intresserade av att delta i undersökningen.

(45) Tjugofem exporterande tillverkare i det berörda landet tillhandahöll den begärda informationen och samtyckte till att ingå i urvalet. I enlighet med artikel 27.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval av två grupper av exporterande tillverkare på grundval av den största representativa exportvolym till EU som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. Urvalet av exporterande tillverkare stod för över 40 % av den export från Kina till unionen under undersökningsperioden som rapporterats av de samarbetande exporterande tillverkarna av optiska fiberkablar.

(46) I enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen genomfördes samråd om urvalet med alla kända berörda exporterande tillverkare och myndigheterna i det berörda landet.

(47) Synpunkter på urvalsförfarandet inkom från en exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet, dvs. Yangtze Optical Fibre and Cable Joint Stock Limited Company (*YOFC*), men som önskade ingå i urvalet.

(48) YOFC hävdade att med tanke på det stora antalet samarbetsvilliga exporterande tillverkare stod de två företagen i urvalet för en relativt liten andel av exportvolymen till unionen, vilken inte kunde ses som representativ för de kinesiska exportörerna, samt att kommissionens praxis i tidigare antidumpningsundersökningar varit att göra ett urval med minst tre företag. YOFC påstod dessutom att ett urval med tre företag skulle göra det möjligt att bättre motverka risken för att urvalet, på grund av ändringar av de utvalda företagen, skulle reduceras till ett enda företag. Slutligen angav YOFC att vissa subventionsprogram är regionala, varför det för att få en mer heltäckande översikt över subventionssystemen i Kina är lämpligt att ta hänsyn till den geografiska spridningen när urvalet görs.

(49) Enligt artikel 27.1 i grundförordningen bör urvalet göras på grundval av den största representativa produktions-, försäljnings- eller exportvolym som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande. Som anges i skäl 45 stod grupperna av exporterande tillverkare som ingick i urvalet för över 40 % av den inrapporterade exporten från Kina till unionen under undersökningsperioden, vilket är en representativ nivå. Kommissionen ansåg att det urval som gjorts innehöll den största importmängd som rimligen kunde undersökas under den tid som stod till förfogande. De två grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet består av ett stort antal enheter (fyra exporterande tillverkare, sju försäljningsenheter och fler än 20 närstående företag som tillhandahåller insatsvaror eller finansiering). Dessutom är frågan om huruvida ett företag som ingick i urvalet verkligen är samarbetsvilligt efter det att urvalet har gjorts, ett nödvändigt, men inte tillräckligt villkor för att en exporterande tillverkare ska komma i fråga för att ingå i ett urval enligt artikel 27.1 i grundförordningen. Kommissionen beaktade också den geografiska spridningen för företagen i urvalet och konstaterade att urvalet omfattade två provinser i Kina och att de två grupperna av exporterande tillverkare fanns i dessa två provinser, men att många fler provinser täcktes genom alla de närstående företag som tillhandahåller insatsvaror eller finansiering. Eftersom alla krav i artikel 27.1 i grundförordningen således var uppfyllda behövde man inte välja ut ett tredje företag.

(50) YOFC påstod också att det borde ingå i urvalet eftersom företaget är en erfaren tillverkare som exporterar högkvalitativa optiska fiberkablar till unionen och har en tillverkningsprocess som skiljer sig från andra kinesiska tillverkares (den är vertikalt integrerad, använder europeisk teknik för att tillverka optiska fiberkablar, har avancerad teknik, är den enda nationella intelligenta tillverkningsdemonstrationsenheten i Kina och har uppnått en hög grad av automatisering vid tillverkningen av optiska fibrer). Företaget påstod vidare att dess exportvolym till unionen var relativt stor under undersökningsperioden. Dessutom gjorde YOFC gällande att en av de unionstillverkare som ingick i urvalet indirekt äger aktier i YOFC och i två av YOFC:s berörda närstående företag, och att en inkludering av YOFC i urvalet därmed skulle göra det möjligt för kommissionen att få mer ingående kunskap om branschens struktur. YOFC hävdade också att det finns fem exporterande tillverkare i gruppen som är belägna i Hubeiprovinsen, Guangdongprovinsen, Sichuanprovinsen, Jiangsuprovinsen och i staden Shanghai, varför kommissionen genom att ta med YOFC i urvalet skulle få information om subventionsprogram i fler provinser.

(51) Som förklaras ovan gjordes urvalet av exporterande tillverkare på grundval av den största procentandel av exportvolymen från landet i fråga som rimligen kunde undersökas under den tid som stod till förfogande och man sörjde för en god geografisk spridning i Kina. YOFC var inte en av de största exporterande tillverkarna och valdes därför inte ut. De två utvalda grupperna med exporterande tillverkare är också stora erfarna grupper av företag som tillverkar och säljer högkvalitativa optiska fiberkablar till unionen, däribland även vertikalt integrerade enheter. Dessutom finns det ingen information i ärendet som tyder på att de exporterande tillverkare som ingick i urvalet skulle använda mindre avancerad teknik än andra kinesiska exporterande tillverkare. YOFC har inte lagt fram några bevis som vederlägger detta faktum. Dessutom är det faktum att en unionstillverkare som ingick i urvalet innehar aktier i en exporterande tillverkare inte av relevans för processen för urval av de exporterande tillverkarna. Därför tillbakavisades dessa påståenden.

1.7 **Individuell undersökning**

(52) Sex av de kinesiska exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet och som lämnade in det ifyllda stickprovsformuläret upplyste kommissionen om att de avsåg begära en individuell undersökning enligt artikel 27.3 i grundförordningen. Kommissionen gjorde frågeformuläret tillgängligt via internet på dagen för inledandet. Kommissionen informerade dessutom de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet om att de var tvungna att besvara frågeformuläret om de ville få en individuell undersökning. Två företag besvarade frågeformuläret.

(53) Ett av de företag som besvarade frågeformuläret begärde en individuell undersökning av samma skäl som företaget angav i sin begäran om att ingå i urvalet, såsom anges i skälen 48 och 50.

(54) Det andra företaget som besvarade frågeformuläret begärde en individuell undersökning eftersom det var närstående en unionsimportör och hävdade att det inte hade fått någon av de påstådda subventionerna.

(55) På grund av undersökningens komplexitet och den komplexa strukturen hos de exporterande tillverkare som ingick i urvalet beslutade kommissionen att inte bevilja individuella undersökningar eftersom sådana skulle vara orimligt betungande och skulle kunna hindra kommissionen från att slutföra undersökningen inom de föreskrivna tidsfristerna.

1.8 **Svar på frågeformuläret och kontrollbesök**

(56) Kommissionen skickade ett frågeformulär till klaganden och frågeformulär för unionstillverkare, importörer, användare och exporterande tillverkare i Kina gjordes tillgängliga online ([8]) den dag då undersökningen inleddes.

(57) Kommissionen sände också ett frågeformulär till de kinesiska myndigheterna, vilket omfattade särskilda frågeformulär för Sinosure, banker och andra finansinstitut som tillhandahåller finansiering eller exportkrediter till de exporterande tillverkare som ingick i urvalet samt för de tio största tillverkarna och distributörerna av de insatsvaror som används av de exporterande tillverkarna i urvalet. För underlätta administrationen ombads de kinesiska myndigheterna även att samla in alla svar från dessa finansinstitut och vidarebefordra dem direkt till kommissionen.

(58) Kommissionen tog emot ett svar på frågeformuläret från de kinesiska myndigheterna, i vilket det ingick ett svar på frågeformuläret från Export-Import Bank of China (*Exim Bank*). Inga svar inkom emellertid från Sinosure, de andra bankerna eller finansinstituten eller från de största tillverkarna och distributörerna av insatsvarorna.

(59) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28 i grundförordningen inhämtade och dubbelkontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för fastställandet av subventionering, skada och unionens intresse. På grund av covid-19-pandemins utbrott och de efterföljande åtgärder som vidtagits för att hantera utbrottet (*tillkännalkännagivandet om covid-19*) ([9]) kunde kommissionen inte genomföra kontrollbesök på plats hos de kinesiska myndigheterna, de företag som ingick i urvalet eller hos de samarbetande användarna. I stället genomförde kommissionen en dubbelkontroll på distans av den information som lämnats av de kinesiska myndigheterna, i vilken tjänstemän från relevanta ministerier och andra statliga myndigheter deltog. Kommissionen genomförde dessutom dubbelkontroller på distans avseende följande företag via videokonferens:

([8]) Finns påhttps://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2508.

([9]) Tillkännagivande om konsekvenserna av utbrottet av covid-19 för antidumpnings- och antisubventionsundersökningar (2020/C 86/06), EUT C 86, 16.3.2020, s. 6.

Unionstillverkare:

— Acome S. A. (Frankrike),

— Corning Optical Communications Sp. z o.o., och dess närstående företag (Polen, Danmark, Frankrike, Tyskland, Italien, Spanien),

— Prysmian S.p.A., och dess närstående företag (Danmark, Finland, Frankrike, Tyskland, Italien, Nederländerna, Rumänien, Slovakien, Spanien, Sverige).

Importörer:

— Cable 77 Danmark ApS (Danmark),

— Connect Com GmbH (Tyskland),

— Eku Kabel GmbH (Tyskland),

— Har&Ca S.r.l. (Italien),

— Infraconcepts B.V. (Nederländerna).

Användare:

— Deutsche Telekom GmbH (Tyskland).

Exporterande tillverkare i Kina:

FTT-gruppen:

— FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd, Wuhan,

— Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd., Nanjing,

— Fiberhome Technologies Group Co., Ltd., Wuhan,

— China Information Communication Technologies Group Corporation, Wuhan,

— Jiangsu Telecom Industrial Co., Ltd., Nanjing.

ZTT-gruppen:

— Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd., Nantong,

— Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd., Nantong.

1.9 **Avstående från införande av provisoriska åtgärder och efterföljande förfarande**

(60) Kommissionen skickade den 10 maj 2021 ytterligare en begäran om information till de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet, till de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och till de unionstillverkare som ingick i urvalet, och begäran avsåg, men var inte begränsad till, försäljningsuppgifter på grundval av grupper av produktkontrollnummer, investeringar och upphandlingsförfaranden. Kommissionen kontrollerade svaren under dubbelkontrollerna på distans.

(61) Den 24 augusti 2021 underrättade kommissionen i enlighet med artikel 29a.2 i grundförordningen berörda parter om att den inte hade för avsikt att införa provisoriska åtgärder utan i stället avsåg att fortsätta undersökningen.

(62) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten.

1.10 **Slutligt utlämnande av uppgifter**

(63) Den 14 september 2021 underrättade kommissionen alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig utjämningstull på import av den berörda produkten (*det slutliga utlämnandet av uppgifter*).

(64) Alla parter beviljades en tidsfrist på 20 dagar inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutgiltiga utlämnandet. De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden.

(65) Synpunkter inkom från klaganden, de kinesiska myndigheterna, CCCME, de två exporterande tillverkarna i urvalet och en icke-närstående importör, dvs. Connect Com GmbH (*Connect Com*). Två samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet tillhandahöll klargöranden avseende vissa skrivfel som kommissionen gjort i fråga om deras samarbetsstatus och exakta namn, vilka korrigerades i enlighet därmed.

(66) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter gavs berörda parter möjlighet att bli hörda i enlighet med punkt 5.7 i tillkännagivandet om inledande. Ett hörande genomfördes med CCCME.

(67) Kommissionen behandlar i denna förordning de synpunkter som lämnats inom ramen för antisubventionsförfarandet. Synpunkter som lämnats inom ramen för den separata antidumpningsundersökningen har inte behandlats i denna förordning, såvida inte parterna uttryckligen angivit att de synpunkter de lämnat avser båda förfarandena.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Berörd produkt

(68) Den berörda produkten är enkelmods optiska fiberkablar, bestående av en eller flera individuellt skärmade fibrer, med skyddshölje, med eller utan ingående elektriska ledare, med ursprung i Kina, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 8544 70 00 (Taric-nummer 8544 70 00 10) (*den berörda produkten*).

(69) Följande produkter ingår inte:

i) Kablar i vilka varje enskild optisk fiber är försedd med driftklara kontakter i en eller båda ändarna.

ii) Optiska fiberkablar för undervattensbruk. Optiska fiberkablar för undervattensbruk är plastisolerade optiska fiberkablar för undervattensbruk som innehåller en koppar- eller aluminiumledare och i vilka fibrerna är inneslutna i en eller flera metallmoduler.

(70) Optiska fiberkablar används som ett optiskt överföringsmedium i telekommunikationsnät i fjärr-, stads- och accessnät.

2.2 Likadan produkt

(71) Av undersökningen framgick att följande produkter har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper, samt användningsområden:

— Den berörda produkten.

— Den produkt som tillverkas och säljs på det berörda landets hemmamarknad.

— Den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.

(72) Kommissionen beslutade i detta skede att dessa produkter därför är att anse som likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

2.3 Invändningar gällande produktdefinition

(73) ZTT-gruppen begärde att optiska jordledningar och optiska fasledarkablar skulle uteslutas från undersökningen. Gruppen hävdade att även om dessa kablar omfattas av produktdefinitionen har de andra fysiska egenskaper och ett annat användningsområde (dvs. kraftöverföring), omfattas av olika tekniska standarder, tillverkas av andra råvaror och enligt andra produktionsprocesser, och säljs på separata marknader. Det påstods dessutom att optiska jordledningar och optiska fasledarkablar endast utgör en liten del av försäljningen i unionen. ZTT-gruppen begärde också att om kommissionen ansåg att optiska jordledningar och optiska fasledarkablar omfattades av undersökningens produktdefinition skulle dessa produkters särskilda särdrag, slutanvändning eller marknadssegmentfaktorer beaktas i undersökningen.

(74) Optiska jordledningar och optiska fasledarkablar används för dataöverföring och har samma grundläggande särdrag som andra optiska fiberkablar, däribland att i) de innehåller optiska fibrer, ii) diametern för den belagda optiska fibern är i samma storleksordning, iii) antalet fibrer också är i samma storleksordning, iv) antalet fibrer per modul är också detsamma, och v) konstruktionen av kablarnas ledare är likadan. Omständigheten att optiska jordledningar och optiska fasledarkablar har en ytterligare användning (kraftöverföring) och vissa särdrag (såsom elektriska anordningar, inga krav på flamhärdighet, höga krav på draghållfasthet, osv.) ändrar inte detta faktum.

(75) Alla kabeltyper omfattas dessutom till viss grad av olika tekniska specifikationer och standarder. Rörande råvarorna är det irrelevant att ett material som används för en enskild komponent i den optiska fiberkabeln inte är exakt detsamma i alla kablar, då alla typer av optiska fiberkablar tillverkas av optiska fibrer. Rörande tillverkningsprocessen avslöjade undersökningen att vissa särskilt skyddade konstruktioner av optiska standardkablar har ett lager ståltråd runt isoleringsmaterialet, och att dessa kablar tillverkas med samma maskiner som optiska jordledningar. Dessutom utgör tillverkningen av armeringen för optiska jordledningar och optiska fasledarkablar endast ett enda stadium i tillverkningen av dessa kablar, och detta motiverade inte att de skulle uteslutas från undersökningens produktdefinition. Det faktum att försäljningen av optiska jordledningar och optiska fasledarkablar endast utgör en liten del av försäljningen till unionen under undersökningsperioden är dessutom irrelevant för bedömningen av påståendet. Avslutningsvis tillverkar unionsindustrin också optiska jordledningar och optiska fasledarkablar och konkurrerar därför också direkt med de kinesiska exportörerna av dessa kablar.

(76) På grundval av vad som sagts ovan drog kommissionen slutsatsen att optiska jordledningar och optiska fasledarkablar är optiska fiberkablar med samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska särdrag som andra optiska fiberkablar som omfattas av definitionen av den berörda produkten och att ingen separat analys av dessa produkter därför var nödvändig. I själva verket identifierar de produktkontrollnummer som kommissionen använder för beräkning av dumpningens omfattning och skademarginaler korrekt optiska jordledningar och optiska fasledarkablar och gör det möjligt för kommissionen att på lämpligt sätt genomföra en rättvis prisjämförelse mellan unionstillverkare och kinesiska tillverkare. Påståendet avvisades därför.

(77) ZTT-gruppen föreslog också fyra metoder för att hantera och undvika eventuella möjliga problem med kringgående i det fall optiska jordledningar och optiska fasledarkablar skulle uteslutas från undersökningens produktdefinition, såsom i) visuell besiktning och dokumentkontroll utförda av tulltjänstemän, ii) certifieringssystem, iii) tullförfarande för slutanvändningskontroll, och iv) övervakningssystem. I och med slutsatsen att optiska jordledningar och optiska fasledarkablar omfattas av undersökningen var det inte nödvändigt att ta upp de föreslagna metoderna för förhindrande av kringgående.

3. SUBVENTIONERING

3.1 Inledning Statliga planer, projekt och andra handlingar

(78) Innan kommissionen analyserade den påstådda subventioneringen i form av subventioner eller subventionsprogram bedömde kommissionen de statliga planer, projekt och dokument som är av relevans för sektorn för optiska fiberkablar och/eller dess insatsvaror och som därför utgör kontexten för de väsentliga slutsatserna. Den konstaterade att alla subventioner och subventionsprogram som bedömts ingår i genomförandet av de kinesiska myndigheternas planer för att främja industrin för optiska fiberkablar av de skäl som anges nedan.

(79) Den kinesiska ekonomins inriktning fastställs i hög grad genom ett komplext planeringssystem som fastställer prioriteringar och anger de mål som de centrala och lokala myndigheterna måste inrikta sig på. Relevanta planer finns på alla förvaltningsnivåer och täcker alla ekonomiska sektorer. De mål som fastställs genom planeringsinstrumenten är bindande och myndigheterna på varje administrativ nivå övervakar respektive lägre myndighets genomförande av planerna. Generellt sett leder planeringssystemet i Kina till att resurser fördelas till sektorer som staten har betecknat som strategiska eller på annat sätt politiskt viktiga, i stället för att fördelas enligt marknadskrafterna ([10]).

(80) De kinesiska myndigheterna anser att optiska fiberkablar är en nyckelprodukt, vilket framgår av offentliga dokument och förteckningar ([11]). En sådan kategorisering är av stor betydelse eftersom den gör det möjligt för vissa sektorer att omfattas av en rad specifika strategier och stödåtgärder som är utformade för att stimulera utvecklingen inom varje sektor ([12]). Optiska fiberkablar är en viktig del av internetnätsinfrastrukturen och spelar därför en avgörande roll i utbyggnaden av optiska fibernät och bredbandsinternet. Utvecklingen av dessa i Kina vägleds och styrs av ett stort antal planer, direktiv och andra dokument som utfärdas på nationell, regional och kommunal nivå och som är sammankopplade med varandra. Följande planer, projekt och andra dokument är exempel på sådana viktiga policydokument.

([10]) Arbetsdokument från kommissionens avdelningar av den 20 december 2017 om betydande snedvridningar av Kinas ekonomi i samband med undersökningar avseende handelspolitiska skyddsåtgärder (SWD(2017) 483 final/2) (*rapporten*), kapitel 4, s. 41, 42 och 83.

([11]) Se den vägledande katalogen med nyckelprodukter och nyckeltjänster inom strategiska framväxande industrier. http://www.gov.cn/xinwen/2018-09/22/5324533/files/dcf470fe4eac413cabb686a51d080eec.pdf och katalogen med de fyra viktigaste elementen för Made in China 2025: http://www.cm2025.org/show-14-126-1.html och http://www.cm2025.org/uploadfile/2016/1122/20161122053929266.pdf, senast hämtade dem 18 augusti 2021.

([12]) Rapporten – kapitel 2, s. 17.

(81) I Kinas trettonde femårsplan för nationell ekonomisk och social utveckling (*den trettonde femårsplanen*), som omfattar perioden 2016-2020, beskriver de kinesiska myndigheterna sin strategiska vision för att förbättra och främja nyckelindustrier. I den trettonde femårsplanen läggs särskilt fokus på de kinesiska myndigheternas avsikt att stärka utvecklingen av strategisk högteknologi, bland annat informationsteknik i kapitel 6. I kapitel 23 anges också att området informationsnätverk, inom vilket optiska fiberkablar ingår, betraktas som en ”strategisk framväxande industri”. I detta avseende anges det i den trettonde femårsplanen att de kinesiska myndigheterna kommer att ”bidra till att säkerställa en snabb utveckling av produktions- och innovationskedjorna i framväxande industrier för att påskynda klusterbildning inom industrierna utifrån deras särskilda egenskaper” och ”uppmana kinesiska företag att fördela innovationsresurser globalt”.

(82) Till följd av det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att det inte finns någon hänvisning till optiska fiberkablar i den trettonde femårsplanen och att kommissionen bara antar att optiska fiberkablar omfattas av kategorin ”informationsnät”. De kinesiska myndigheterna anser att det anges tydligt i kapitel 6 i den trettonde femårsplanen att dess fokus kommer att vara ”allmän” teknik, att det i kapitel 23 inte sägs något om industrin för optiska fiberkablar, samt att termen ”informationsnätverk” i kapitel 23 visar att det inte är fråga om optiska fiberkablar eller specifika produkter utan snarare om allmän infrastruktur. På samma sätt talas det i kapitel 25 om ”optiska nät” och inte om specifika produkter som optiska fiberkablar.

(83) I kapitel 4 om ”utvecklingsfilosofin” bakom den trettonde femårsplanen anges ”anpassning av informationsteknik” som en prioritering för utvecklingen. I detta kapitel fastställs vilken inriktning och vilka prioriteringar som krävs för att målen i den trettonde femårsplanen ska kunna uppnås och dessa faktorer är av strategisk betydelse. Informationsteknik ses således som en nyckelfaktor för landets utveckling under den period som den trettonde femårsplanen omfattar. I den trettonde femårsplanen nämns ”informationsteknik” i ett antal kapitel som omfattar många olika sektorer av ekonomin och samhället.

(84) I den trettonde femårsplanens avsnitt 2 ”Strategiska industrier”, kapitel 23, som har titeln ”Utveckla strategiska framväxande industrier” anges att ”vi kommer att främja strategiska industrier på områdena rymd- och rymdindustri, oceanografi, informationsnätverk, biovetenskap och kärnteknik”. I kapitel 25 som har titeln ”Att bygga ett allmänt och effektivt informationsnätverk” anges att ”vi kommer att påskynda byggandet av nästa generations informationsinfrastruktur, vilken kommer att vara snabb, mobil, säker och allmän och vi kommer att sprida användningen av informationsnätsteknik”, vilket omfattar ”den nya generationens fiberoptiska höghastighetsnät”, ”ett avancerat och allmänt förekommande trådlöst bredbandsnät” och ”ny informationsnätverksteknik”. I fält 9 finns dessutom en förteckning över it-projekt, bland annat den nationella bredbandsagendan som inriktas på att ”inrätta ett system för optisk telekommunikation med hög hastighet och hög kapacitet”.

(85) Den trettonde femårsplanen är det centrala policydokument som fastställer prioriteringarna för Kinas nationella ekonomiska och sociala utveckling och de prioriterade områdena anges, utan man nödvändigtvis tillhandahåller alla detaljer för det konkreta genomförandet av prioriteringarna. Det faktum att optiska fiberkablar inte uttryckligen nämns i den trettonde femårsplanen innebär därför inte att det inte är en oundgänglig nyckelfaktor för att det mer allmänna strategiska målet att utveckla informationsteknik och informationsnätinfrastruktur ska kunna uppnås.

(86) Den ”nya generationens IT-industri”, i vilken optiska fiberkablar ingår som informations- och kommunikationsutrustning, är också en främjad industri inom initiativet Made in China 2025 ([13]). I detta initiativ definieras den främjade ”informationsutrustningen” också som ”intelligent optisk överföringsteknik med superhög hastighet och stor kapacitet” och under ”Strategiska uppgifter och prioriteringar” prioriteras påskyndandet av utbyggnaden och byggandet av ”fiberoptiska nät”.

(87) Genom att industrin för optiska fiberkablar är en främjad industri i strategin Made in China 2025 är den berättigad till betydande statlig finansiering. Det har inrättats ett antal fonder för att stödja initiativet Made in China 2025 ([14]) och därmed också indirekt industrin för optiska fiberkablar, t.ex. nationella fonden för integrerade kretsar ([15]), fonden för avancerad tillverkning ([16]) och investeringsfonden för framväxande industrier ([17]).

([13]) Tillkännagivande från statsrådet om lansering av Made in China 2025 (Guofa (2015) nr 28) - Kolumn för spridning av information från myndigheterna (www.gov.cn), senast hämtad den 28 juni 2021

([14]) Se US-China Economic and Security Review Commission: The 13th Five-Year Plan, s. 12.

([15]) http://www.gov.cn/xinwen/2014-10/14/content_2764849.htm,senast hämtad den 6 augusti 2021.

([16]) http://www.forestry.gov.cn/lczb/5/20210429/101204144404645.html, senast hämtad den 18 augusti 2021.

([17]) https://www.ndrc.gov.cn/fzggw/jgsj/gjss/sjdt/201806/t20180612_1154987.html?code=&state=123, senast hämtad den 6 augusti 2021.

(88) I och med att uppbyggnaden av fiberoptiska nät anges som ett mål i strategin Made in China 2025 och i andra strategiska planeringsdokument omfattas de produkter som behövs för att åstadkomma en större utbyggnad av näten, som optiska fiberkablar för överföring, av tillämpningsområdet för dessa strategiska planer och även av motsvarande förmånsåtgärder.

(89) Dessutom ingår optiska fiberkablar ofta under rubriken ”Den nya generationens IT-industri” och i synnerhet under rubriken ”Informations- och kommunikationsutrustning”. I färdplanen för Made in China 2025 ([18]) anges tio strategiska sektorer som de kinesiska myndigheterna anser vara nyckelindustrier. I avsnitt 1, under rubriken ”En ny generation inom IT-industrin/1.2 Informations- och kommunikationsutrustning” beskrivs produktkategorierna ”optisk transmissionsutrustning med hög hastighet och stor kapacitet (400G/1Tbps)” och ” optisk höghastighetsutrustning (10G/100Gbps)” som produkter som omfattas av denna sektors utvecklingsprioriteringar. Den nya generationens informationsteknik omfattas således av förmåner inom ramen för de stödmekanismer som förtecknas i dokumentet, bl.a. ekonomiska och skattemässiga stödåtgärder och statsrådets tillsyn och stöd ([19]).

(90) Optiska fiberkablar är också kopplade till kategorin ”nya material”. I färdplanen *för* Made in China 2025 förtecknas högpresterande fibrer och kompositmaterial, inbegripet viktiga strategiska material, i avsnitt 9 under rubriken ”Nya material” och dess underrubriker (punkt 9.2). Som framgår av katalogen över högteknologiska och nya teknikprodukter från 2006 förtecknas optiska fiberprodukter under nummer 6020004 och 6020005, vilket innebär att optiska fiberprodukter, särskilt optiska fiberprodukter kopplade till fiberoptikförform, som är en av de viktigaste insatsvarorna i produktionen av optiska fiberkablar, betraktas som ”nya material”.

(91) Till följd av det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte hade förklarat på vilken grund den anser att optiska fiberkablar är att betrakta som ”nya material”. I avsnitt 9.2.3 i färdplanen hänvisas endast till ”högpresterande fibrer och kompositmaterial” och det är endast det huvudsakliga insatsmaterialet för produktion av optiska fiberkablar som anses utgöra ”nya material” och inte de optiska fiberkablarna i sig.

(92) Kommissionen påpekade återigen att i katalogen över högteknologiska och nya teknikprodukter från 2006 anses optiska fiberprodukter, särskilt fiberoptikförform, utgöra ”nya material”. Fiberoptikförform är en viktig insatsvara med högt mervärde för produktionen av optiska fiberkablar och står för en betydande del av produktionskostnaden. Kommissionen drog därför slutsatsen att eftersom fiberoptikförform, som är ett halvfabrikat för optiska fiberkablar, förtecknas som ett ”nytt material”, finns det en direkt koppling mellan optiska fiberkablar och kategorin ”nya material”.

(93) Utöver färdplanen för Made in China 2025 kom i november 2016 dessutom en vidareindelning av förteckningen över de tio strategiska sektorerna i form av en katalog med de fyra viktigaste elementen ([20]), vilken publicerades av den nationella rådgivande kommittén för tillverkningsstrategin, som är rådgivande grupp till den nationella särskilda ledningsgruppen för uppbyggnaden till en ledande tillverkningsnation. Denna grupp har inrättats av de kinesiska myndigheterna och dess uppgift är att utarbeta planer, strategier, projekt och arbetsformer för att främja utvecklingen av tillverkningsindustrin och samordna frågor mellan regioner och departement ([21]). I katalogen delas var och en av de tio strategiska sektorerna in i fyra kapitel, nämligen i) viktiga reservdelar, ii) viktiga nödvändiga material, iii) avancerade viktiga processer/teknik och iv) industriella teknikplattformar. Optiska fiberkablar finns i sektor 1, under rubriken Den nya generationens it-teknik, led i) Basreservdelar, underpunkt 38 Optisk fiber med ultralåg förlust baserad på 400G-bandbredd (nätanslutning) och led ii) viktiga basmaterial, underpunkt 22 Den nya generationens fiberoptiska material.

(94) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade de kinesiska myndigheterna sin ståndpunkt att den trettonde femårsplanen och initiativet Made in China 2025 inte är obligatoriska eller rättsligt bindande dokument.

(95) I detta avseende påpekade kommissionen att man i den trettonde femårsplanen, snarare än att endast göra allmänna uppmuntrande uttalanden, använder formuleringar som tyder på dess bindande karaktär. Såsom anges i skäl 85 är den trettonde femårsplanen det viktigaste policydokumentet och däri fastställs prioriteringar för nationell ekonomisk och social utveckling och det utgör grunden för olika bindande rättsakter som myndigheterna måste beakta och genomföra när de antar nya regler eller vid fördelningen av offentliga medel.

([18]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf,senast hämtad den 28 juni 2021.
([19]) Se Made in China 2025, kapitel 4: Strategiskt stöd och utbud.
([20]) http://www.cm2025.org/show-14-126-1.html, senast hämtad den 6 augusti 2021.
([21]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-06/24/content_9972.htm, senast hämtad den 6 augusti 2021.

(96) Initiativet Made in China 2025 måste läsas tillsammans med färdplanen för Made in China 2025 och det är nödvändigt att beakta de medel som avsatts till stöd för Made in China 2025. Även om initiativet Made in China 2025 huvudsakligen fastställer allmänna principer som ska följas, är dess genomförande genom utbetalning av statligt stöd till vissa främjade industrier bindande och innebär att det är specifikt inriktat på sådana främjade industrier och inte allmänt tillämpligt. I strategin Made in China 2025 används dessutom formuleringar som tyder på att det finns mål som ska uppfyllas, som exempelvis ”vi kommer att påskynda införandet och utbyggnaden av fiberoptiska nät” och ” vi kommer att kraftfullt främja banbrytande utveckling inom nyckelområden” när det hänvisas till ”en ny generation inom informationsteknikindustrin”, inbegripet ”informations- och kommunikationsutrustning”.

(97) Följaktligen avvisade kommissionen de kinesiska myndigheternas påståenden.

(98) Industrin för optiska fiberkablar omfattas även av utvecklingsplanen för intelligent tillverkning (2016–2020), som offentliggjorts av Kinas ministerium för industri och informationsteknik (*MIIT*) ([22]) och vars syfte är att stödja genomförandet av den trettonde femårsplanen och i vilken det fastställs tio nyckeluppgifter som syftar till att förkorta produktutvecklingscykeln, göra produktionen effektivare, förbättra produktkvaliteten, minska driftskostnaderna och resurs- och energiförbrukningen samt påskynda utvecklingen av intelligent tillverkning. År 2018 tillkännagav statsrådet Kinas planer på att utvidga programmet för smart tillverkning genom att lägga till omkring 100 pilotprojekt samma år och enligt offentligt tillgänglig information fördes två företag som var närstående de exporterande tillverkarna i urvalet, dvs. Zhongtian technology precision materials Ltd. och FiberHome Communication Technology, upp på MIIT:s förteckning över demonstrationsprojekt för smart tillverkning, det första 2017 ([23]) och det andra 2018 ([24]). Dessutom utpekades en av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, Yangtze Optical Fibre and Cable, som ett pilotföretag (National First Batch Smart Manufacturing Pilot Enterprise) ([25]).

(99) Det finns tydliga tecken på att det inte bara är en ära att bli upptagen i en av dessa förteckningar som hänger ihop med strategin Made in China 2025, utan att det också innebär ekonomiska fördelar. I ett dokument med titeln ”Finansministeriets tillkännagivande om de belopp som överförts för 2017 med avseende på transformering och uppgradering av lokal industri” anges i post 151 att FiberHome Communication Technology, har fått en subvention på 12 miljoner renminbi yuan inom ramen för programmet ”Ny tillverkningsmetod för kärnutrustning för kommunikationsnätverk för 5G”.

(100) Det finns ett andra dokument som understödjer slutsatsen om att de kinesiska myndigheterna har skapat en bred ram för stöd till infrastruktur för internetteknik och bredbandsnät, vilken bland annat omfattar industrin för optiska fiberkablar. Redan 2009 uttryckte de kinesiska myndigheterna tydligt, i planen för anpassning och återhämtning av den elektroniska informationsindustrin ([26]), att de hade som mål att ”vägleda och främja byggandet av [...] fiberoptiska bredbandsnät”.

(101) I bredbandsstrategin för Kina från 2013 ([27]) formulerade de kinesiska myndigheterna målet att främja ”accessnät [...] i enlighet med principen för höghastighetstillträde” och man angav att ” i stadsområden kommer byggande och renovering av accessnät att ske med hjälp av tekniska metoder som fiber till hemmet och fiber till byggnaden”. Enligt strategin ska dessutom ”utvidgningen av optisk fiber till användarsidan” främjas och ”ett fast bredbandsnät med optisk fiber som huvudkälla” gradvis byggas upp”.

(102) I det kapitel i bredbandsstrategin för Kina där politiska instrument tas upp beskriver de kinesiska myndigheterna de instrument som ska användas för att uppnå strategins mål som ”ett fullständigt utnyttjande av de olika särskilda fonder som de centrala myndigheterna ställer till förfogande för relevanta lokala fonder för investering i bredbandsnätteknik, utveckling och industrialisering”, tillhandahållande av “räntesubventioner för lån till stödberättigade bredbandsutbyggnadsprojekt i nationella utvecklingsområden i den västra regionen”, stärkt ”stöd till skattenedsättningar” och ”stöd till utbyggnad av bredbandsnät”. Såsom anges i skäl 80 ansåg kommissionen att optiska fiberkablar är en nyckelkomponent i internetnätens infrastruktur och av oumbärlig betydelse för skapandet av bredbandssystem.

([22]) http://www.gov.cn/xinwen/2016-12/08/content_5145162.htm, senast hämtad den 6 augusti 2021.
([23]) http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n4509627/c5862297/part/5862506.doc, senast hämtad den 18 augusti 2021.
([24]) https://www.miit.gov.cn/ztzl/rdzt/znzzxggz/wjfb/art/2020/art_4430cca546bd4f4c9dd7c96b31bc7c11. html, senast hämtad den 18 augusti 2021.
([25]) https://www.directindustry.com/soc/yangtze-optical-fibre-cable-joint-stock-limited-company-212621.html, senast hämtad den 6 augusti 2021.
([26]) http://www.gov.cn/zwgk/2009-04/15/content_1282430.htm, senast hämtad den 2 augusti 2021.
([27]) http://www.gov.cn/zwgk/2013-08/17/content_2468348.htm, senast hämtad den 2 augusti 2021.

(103) I bredbandsstrategin för Kina anges inte bara icke bindande mål för utvecklingen av internetnätinfrastrukturen. Av dessa och andra dokument framgår det tydligt att finansiella bidrag från de kinesiska myndigheterna är en viktig faktor för att strategins mål ska kunna uppnås. I yttrandena om främjande av uppbyggnad av fiberoptiska bredbandsnät ([28]) anges att ”lokala myndigheter på alla nivåer uppmanas att ge ekonomiskt stöd till användningen av fiberoptiskt bredband vid offentliga institutioner” och att ” investeringar och politiskt stöd till forskning och utveckling av kärnchips, anordningar, systemutrustning och tillämpningar för fiberoptisk bredbandskommunikation” ska ökas och ”teknisk innovation inom fiberoptisk kommunikation” främjas.

(104) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att bredbandsstrategin för Kina endast är en vägledning för bredbandsinfrastruktur. De kinesiska myndigheterna påpekade att panelen i ärendet Kina – kornorienterade elektroplåtar fann att allmän information om statlig politik, utan direkt koppling till ett aktuellt program, i sig inte är tillräcklig bevisning för selektivitet.

(105) Kommissionen erinrar här, såsom också anges i skäl 102, om att de kinesiska myndigheterna i det kapitel i bredbandsstrategin för Kina där politiska instrument tas upp beskriver de instrument som ska användas för att uppnå strategins mål som de olika särskilda fonderna, räntesubventioner, skattelättnader och stöd, etc. I skäl 103 konstaterade kommissionen således att det av dessa och andra dokument framgår tydligt att finansiella bidrag från de kinesiska myndigheterna är en viktig faktor för att strategins mål ska kunna uppnås. Även om bredbandsstrategin för Kina sägs vara huvudsakligen vägledande innebär dess genomförande, i och med att statligt stöd betalas ut till enbart vissa främjade industrier, att det blir bindande och att det är specifikt inriktat på sådana främjade industrier och inte allmänt. I vilket fall som helst är hänvisningen till panelrapportern i ärendet ”Kina – kornorienterade elektroplåtar” inte av avgörande betydelse för selektiviteten, eftersom de många planer och policydokument som utfärdats av de kinesiska myndigheterna och som omfattas av detta avsnitt innehåller specifik vägledning och stöd för den berörda produkten. Påståendet avvisades därför.

(106) I statsrådets vägledande yttranden om främjande av ”Internet Plus” ([29]) från 2015 formuleras ett tydligt mål i och med att det anges att dokumentets syfte är att ”påskynda genomförandet av bredbandsstrategin för Kina, organisera och genomföra det nationella projektet för att bygga en ny generations informationsinfrastruktur [och] främja övergången till fiberoptiska bredbandsnätverk”. Metoden för att uppnå detta mål beskrivs i punkt 6 ”Stärkt vägledning och stöd”, där det anges att det ekonomiska och skattemässiga stödet ska ökas och där det även anges konkreta åtgärder som att ”aktivt investera i forskning och utveckling och demonstration av avancerad integrerad och innovativ Internet Plus-teknik” och ”Samordna användningen av befintliga särskilda finansiella medel för att stödja skapandet av Internet Plus-relaterade plattformar och tillämpningsdemonstrationer. ”

(107) Under 2015 tog de kinesiska myndigheterna dessutom fram en plan för finansiella investeringar för att ”påskynda byggandet av infrastruktur” inom ramen för dokumentet ”Vägledning från statsrådets allmänna kontor om påskyndande av byggandet av höghastighetsbredbandsnät och främjande av en snabb minskning av avgifterna för snabbare nätverk” ([30]). I detta dokument anges att de kinesiska myndigheterna för att uppnå detta mål ”kommer att påskynda byggandet av helfibernät och fjärde generationens mobilnät (4G), i vilka mer än 430 biljoner yuan kommer att investeras i nätuppbyggnad 2015 och minst 700 biljoner yuan under 2016–2017” och att man kommer att ”främja fiber-till-hemmen, slutföra övergången till fiberoptik genom 45 000 tillträdeszoner för kopparkabel under 2015 samt bygga mer än 80 miljoner nya bostäder med fiber till hemmet.”

(108) De kinesiska myndigheternas strategi att definiera främjade industrier och produkter i kataloger för att därefter fördela resurser i enlighet därmed, på grundval av den strategiska eller politiska betydelse som industrierna och produkterna ges av de kinesiska myndigheterna och att genomföra och övervaka planerna på varje administrativ nivå, kan beläggas ytterligare genom en granskning av den nationella utvecklings- och reformkommissionens katalog över strategiska och framväxande produkter och tjänster från 2016 ([31]). I denna anges att man planerar att skapa den nya generationens it-industri, inklusive den nya generationens informationsnätverksindustri. För att uppnå detta mål ingår vissa produkter i katalogen över strategiska och framväxande produkter. Det är tydligt att optiska fiberkablar är en av de produkterna, eftersom det finns en otvetydig hänvisning till ”Optisk kommunikationsutrustning, även fiber”. Uppräkningen av den berörda utrustningens tekniska särdrag, såsom ”G.657-fiber för FTTx, G.655-fiber för stora faktiska områden, G.656 fiber, ljus med låg förlust och ultralåg förlust som uppfyller

([28]) http://www.gov.cn/zwgk/2010-04/08/content_1576039.htm, senast hämtad den 2 augusti 2021.
([29]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-07/04/content_10002.htm, senast hämtad den 2 augusti 2021.
([30]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/20/content_9789.htm, senast hämtad den 5 augusti 2021.
([31]) https://www.ndrc.gov.cn/xxgk/zcfb/gg/201702/t20170204_961174.html?code=&state=123, senast hämtad den 3 augusti 2021.

G652-standarderna för fiber, [...] optisk överföringsutrustning, enkanalsvolym på 10Gbit/s, 40Gbit/s, 100Gbit/s, 200Gbit/s, 400 Gbit/s" visar inte bara att de kinesiska myndigheterna anser att optiska fiberkablar är en strategisk och framväxande produkt utan det framgår också i vilken utsträckning de kinesiska myndigheterna detaljstyr utvecklingen av vissa tekniska produkter.

(109) Samma strategi, dvs. att målen fastställs i planer och därefter genomförs genom att det tekniska detaljerna fastställs i kataloger, används i katalogen över högteknologiska och nya teknikprodukter ([32]), där optiska fiberkablar räknas som kommunikationsprodukt under nummer 1020011, vilket inbegriper "SDH-överföringssystem med optiska fibrer med enkelmodsöverföring, höghastighetsdataöverföringskanal och en överföringshastighet på 10 Gbit/s och 40 Gbit/s för kommunikationslinjer och stamnät". Redan 2003 förtecknades optiska fiberkablar i katalogen över främjade högteknologiska produkter för utländska investeringar i kategorin kommunikationsutrustning och kommunikationsprodukter ([33]) under nummer 42 som "Kommunikationsutrustning med SDH-fibrer och en hastighet på 10Gb/s och mer".

(110) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna och Connect Com att kommissionen inte hade visat att de olika dokument som nämns i avsnitt 3.1 "specifikt" stöder eller uppmuntrar industrin för optiska fiberkablar, trots att kommissionen enligt artikel 4.2 a i grundförordningen måste visa att ett kinesiskt dokument "uttryckligen begränsar subventionen" till att avse vissa företag och att ett sådant krav enligt artikel 2.1 a i subventionsavtalet innebär att det måste bevisas att en begränsning är "avsiktlig [...] otvetydig och tydlig" ([34]). Connect Com hänvisade vidare till artikel 4.5 i grundförordningen, enligt vilken selektivitet ska underbyggas klart och tydligt genom faktiska bevis, och hävdade att kommissionen inte uppfyllde detta krav. De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att kommissionen grundar sig på det felaktiga antagandet att om nätinfrastruktur främjas så främjas också allting som nätverket består av automatiskt. De kinesiska myndigheterna hävdade att ett stort antal dokument som nämns av kommissionen, som den trettonde femårsplanen, initiativet Made in China 2025, utvecklingsplanen för intelligent tillverkning (2016–2020), 2009 års plan för anpassning och vitalisering av industrin för elektronisk information och bredbandsstrategin för Kina från 2013, inte omfattar produkten optiska fiberkablar eller industrin för optiska fiberkablar, utan snarare avser nät i senare led eller utbyggnaden av bredband, dvs. allmän infrastruktur. Enligt de kinesiska myndigheterna bör kommissionen, med tanke på att det krävs många insatsvaror och produkter för att bygga nät, tydligt förklara exakt vilka produkter och tjänster som den anser bör främjas. Dessutom hävdade de kinesiska myndigheterna att utbyggnaden av nätverk och bredband inte är kopplad till varor utan snarare till infrastrukturutveckling och infrastrukturtjänster, eftersom en sådan utbyggnad avser förbättring av allmänna telekommunikationstjänster.

(111) ///Kommissionen höll inte med. Som anges i skäl 80 är optiska fiberkablar en viktig del av internetnätsinfrastrukturen och spelar därför en avgörande roll i utbyggnaden av optiska fibernät och bredbandsinternet. Bredbandsinfrastrukturen omfattar nätverk med telekommunikationsutrustning och teknik för höghastighetsinternet och andra avancerade telekommunikationstjänster ([35]), och optiska fiberkablar är den viktigaste delen av överföringsutrustningen. Uppbyggnaden av bredbandsinfrastruktur och bredbandsnät kräver produkter för dataöverföringen och består inte huvudsakligen i tillhandahållande av tjänster, vilket de kinesiska myndigheterna verkar antyda. I själva verket är tillhandahållandet av tjänster resultatet av att sådan infrastruktur finns när den väl har byggts. Om uppbyggnaden av bredbandsinfrastrukturen främjas av de kinesiska myndigheterna främjas därför också viktiga produkter som är oundgängliga för uppbyggnaden av sådan infrastruktur och som utgör en integrerad del därav. Kommissionen anser att det regelverk som är resultatet av genomförandet av de olika dokument som nämns i avsnitt 3.1 "uttryckligen begränsar" tillgången till förmånsbehandling till vissa företag inom främjade industrier, såsom industrin för optiska fiberkablar, som ingår i sektorn för informationsteknik och bredbandsnät. De olika dokument som nämns i avsnitt 3.1 utgjorde därför tillräcklig faktisk bevisning för att det skulle vara möjligt att dra slutsatsen att de kinesiska myndigheternas stöd till och främjande av industrin för optiska fiberkablar var selektivt. Följaktligen avvisades de kinesiska myndigheternas och Connect Coms påståenden.

(112) Dessutom är internet och bredbandsinfrastruktur allmän infrastruktur enligt de kinesiska myndigheterna. De kinesiska myndigheterna hänvisade till panelens tolkning av "allmän infrastruktur" i ärendet "EG och vissa medlemsstater – Stora civila luftfartyg" som "infrastruktur som inte tillhandahålls eller utnyttjas till förmån för endast en enda enhet eller en begränsad grupp av enheter, utan snarare är tillgänglig för alla eller nästan alla enheter". De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att överprövningsorganet i ärendet "US – Softwood Lumber IV" bekräftade att det enda uttryckliga undantaget från den allmänna principen att offentliga myndigheters tillhandahållande av "varor" innebär ett finansiellt bidrag är när dessa varor tillhandahålls i form av" allmän infrastruktur.

([32]) http://www.gov.cn/zwgk/2006-12/21/content_474651.htm, senast hämtad den 7 augusti 2021.
([33]) http://www.most.gov.cn/xwzx/xwfb/200312/t20031214_10451.html, senast hämtad den 7 augusti 2021.
([34]) Överprövningsorganets rapport, *European Communities and Certain Member States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft*.
([35]) https://itlaw.wikia.org/wiki/Broadband_infrastructure, senast hämtad den 26 oktober 2021.
https://www.investopedia.com/terms/b/broadband.asp, senast hämtad den 26 oktober 2021.

(113) Angående detta påpekade kommissionen att den tolkning av ”allmän infrastruktur” som de kinesiska myndigheterna hänvisar till avser definitionen av en stats tillhandahållande av varor i form av allmän infrastruktur. Den tolkningen har inget att göra med en selektivitetsanalys avseende ett subventionsprogram. Denna undersökning handlar inte om myndigheter som tillhandahåller optiska fiberkablar, vilket de kinesiska myndigheterna menar är ”allmän infrastruktur”, utan snarare om alla de utjämningsbara subventioner som beviljats de exporterande tillverkarna av optiska fiberkablar, som exporterar optiska fiberkablar till telekomoperatörer i unionen. Kommissionen ansåg därför att påståendet var ogrundat och irrelevant för bedömningen av de kinesiska myndigheternas främjande av industrin för optiska fiberkablar och avvisade det därför.

(114) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Connect Com att den allmänna finansieringen av utbyggnaden av det optiska fibernätet inte utgör en selektiv subvention för optiska fiberkablar och hänvisade till skäl 749 enligt vilket optiska fiberkablar inte utgör mer än 5 % av den totala volymen av optiska fibernät.

(115) Kommissionen påpekade att skäl 749 har följande lydelse: ”[...] fastställdes i undersökningen att optiska fiberkablar bara utgör en mindre andel av den totala kostnaden vid utbyggnadsprojekt för digitala nät och när det gäller 5G är den mindre än 5 %.” För det första avser detta påstående produktionskostnaden och inte produktionsvolymen. För det andra ändrar inte den omständigheten att optiska fiberkablar eventuellt utgör en mindre andel av den totala utbyggnaden av nätet det faktum att optiska fiberkablar är en avgörande och oundgänglig produkt för utbyggnaden av ett sådant nät. Såsom förklaras i skälen 80 och 111 är optiska fiberkablar en integrerad del av senaste generationens höghastighetsbredbandsnät som bygger på den aktuella tekniken och inte skulle kunna fungera utan den. Subventioner till denna nyckelkomponent är således per definition selektiva och avgörande för att hela det optiska fibernätet ska fungera väl. Påståendet avvisades därför.

(116) De tillfälliga bestämmelserna om främjande av industriell strukturanpassning (statsrådets beslut nr 40/2005) (*beslut nr 40*) hänvisar i kapitel III till den vägledande katalogen för industriell omstrukturering som består av tre olika typer av kategorier, nämligen främjade, begränsade och eliminerade projekt. I artikel XVII i beslutet fastställs att om ”investeringsprojektet tillhör kategorin främjade ska det undersökas och godkännas och registreras i enlighet med de relevanta nationella bestämmelserna om investeringar; alla finansinstitut ska tillhandahålla kreditstöd i enlighet med principerna för kreditgivning; utrustning som importerats för eget bruk och som ingår i beloppet för den totala investeringen, med undantag för varor som ingår i den förteckning över icke tullbefriade importerade varor i inhemska investeringsprojekt (ändrad 2000) som publiceras av finansministeriets, kan befrias från importtullar och importrelaterad moms, såvida inte det antas nya bestämmelser om icke tullbefriat innehåll i inhemska investeringsprojekt. Andra favoriseringsstrategier för främjade industriprojekt ska genomföras i enlighet med relevanta nationella bestämmelser”.

(117) Detta innebär att beslut nr 40, jämförd med den vägledande katalogen för industriell omstrukturering, föreskriver en särskild behandling för vissa projekt inom vissa främjade industrier.

(118) I den vägledande katalogen för industriell omstrukturering (2011 års version) (2013 års ändrade version)) ([36]) och i den vägledande katalogen för industriell omstrukturering (2019 års version) ([37]), vilken godkändes genom dekret nr 29 av den 27 augusti 2019 från Kinas nationella utvecklings- och reformkommission och trädde i kraft den 1 januari 2020, anges följande under rubriken Kategori 1 – Främjande:

”XXVIII. *Informationsindustrin*

[…]

13. *Tillverkning av utrustning för multiplex våglängdsdelningsteknik med optiska bärare (WDM) med en hastighet av minst 32 vågor.*

14. *Tillverkning av utrustning för digitalt synkroniserade kommunikationssystem med optiska fibrer med en hastighet av minst 10 GB/s.*

[…]

([36]) Den vägledande katalogen för industriell omstrukturering (2011 års version) (2013 års ändring) (utfärdad genom föreskrift nr 9 från den nationella utvecklings- och reformkommissionen den 27 mars 2011 och ändrad i enlighet med beslutet från den nationella utvecklings- och reformkommissionen om ändring av relevanta bestämmelser i den vägledande katalogen för industriell omstrukturering (2011 års version), utfärdad genom föreskrift nr 21 från den nationella utvecklings- och reformkommissionen den 16 februari 2013).

([37]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf, senast hämtad den 18 augusti 2021.

28. *Tillverkning av nya (icke-dispersiva) förformer för enkelmodsfiber och optisk fiber*"

(119) Därför innehåller den vägledande katalogen för industriell omstrukturering särskilda projekt med anknytning till industrin för optiska fiberkablar under rubriken "Informationsindustrin", vilken främjas.

(120) De kinesiska myndigheterna hävdade att beslut nr 40 inte är obligatoriskt eller rättsligt bindande, utan endast ett vägledande dokument. Enligt de kinesiska myndigheterna är det dessutom tydligt att artikel V i beslut nr 40, i vilken det hänvisas till "byggande av informationsinfrastruktur, inbegripet bredbandskommunikation", endast avser förbättringar av infrastrukturen och att optiska fiberkablar inte nämns däri. De kinesiska myndigheterna hävdade därför att detta dokument inte kunde ha varit grund för stöd till eller främjande av industrin för optiska fiberkablar.

(121) För det första håller kommissionen inte med om att beslut nr 40 inte har en obligatorisk karaktär. I beslut nr 40 fastställs tillfälliga bestämmelser om främjande av industriell strukturanpassning och det hänvisas till den vägledande katalogen för industriell omstrukturering, i vilken det fastställs tre typer av kategorier, nämligen kategorierna främjade, begränsade och eliminerade projekt. I artikel XVII i beslut nr 40 fastställs att investeringsprojekt i kategorin främjade projekt på bör behandlas på ett obligatoriskt sätt, t.ex. "alla finansinstitut ska tillhandahålla kreditstöd i enlighet med principerna för kreditgivning" och "andra favoriseringsstrategier för främjade industriprojekt ska genomföras i enlighet med relevanta nationella bestämmelser". Det anges vidare i artikel XXI att "relevanta förmånsstrategier som genomförs i enlighet med "Kategorier av industrier, produkter och teknik som för närvarande främjas särskilt av staten (ändrad 2000)" ska anpassas så att de kan genomföras i enlighet med de främjade kategorierna i den vägledande katalogen för industriell omstrukturering". Följaktligen har beslut nr 40 en obligatorisk karaktär i detta avseende.

(122) För det andra anges i artikel V i beslut nr 40, som hör till kapitel II "Riktlinjer och prioriteringar för industriell omstrukturering", att "uppbyggnad av informationsinfrastruktur, inbegripet bredbandskommunikation" ska prioriteras och som förklaras i skäl 80 och skäl 111 är optiska fiberkablar en viktig och oundgänglig del av sådan infrastruktur. I skäl 111 drar kommissionen slutsatsen att om uppbyggnaden av bredbandsinfrastrukturen främjas av de kinesiska myndigheterna främjas också de nyckelprodukter som är oundgängliga för uppbyggnaden av sådan infrastruktur och som utgör en integrerad del därav. I artikel XIV i beslut nr 40, som ingår i kapitel III i den vägledande katalogen över industriell omstrukturering, anges dessutom följande: "det främjande innehållet omfattar huvudsakligen sådan nyckelteknik, -utrustning och -produkter som kan främja den sociala och ekonomiska utvecklingen och som är till nytta för resursbesparing, miljöskydd och optimering och uppgradering av industristrukturen och som måste främjas och stödjas genom relevanta politiska strategier och åtgärder." Såsom redan påpekats i skäl 118 betecknas informationsindustrin och därunder särskilt viktiga insatsmaterial för produktionen av optiska fiberkablar, såsom förformar för enkelmodsfiber och produkter i tidigare led, såsom överföringssystem och kommunikationssystem baserade på optiska fibrer, som främjat innehåll. Dessutom är optiska fiberkablar viktig utrustning för utbyggnaden av "informationsinfrastruktur, inbegripet bredbandskommunikation", vilket de kinesiska myndigheterna främjar. En tolkning som kombinerar ovanstående bestämmelser visar därför att optiska fiberkablar är en främjad produkt, å ena sidan eftersom den är en oumbärlig del av en främjad infrastruktur, och å andra sidan, eftersom dess kärninsatsmaterial, som avgör de optiska fiberkablarnas mervärde, också främjas av de kinesiska myndigheterna. Påståendet avvisades därför.

(123) Det är inte bara planer och strategier på nationell nivå som syftar till att stödja industrin för optiska fiberkablar. På provinsnivå har det skapats så kallade nationella utvecklingszoner för högteknologisk industri. En av dem är utvecklingszonen East Lake New Technology Industry Development Zone. Dessa zoner är avsedda att, i enlighet med avsnitt I.2 i den trettonde femårsplanen för nationella utvecklingszoner för högteknologisk industri, tillhandahålla en regional plattform för genomförandet av omfattande nationella strategier, som Internet Plus och Made in China 2025 ([38]). Företag som är belägna i en av dessa zoner och som räknas som enheter som bedriver verksamhet som omfattas av respektive strategi får förmånsbehandling. Som framgår av dokumentet "Preferential policies of the National High-tech Industrial Development Zone" ([39]) beviljas ett allmänt undantag från inkomstskatt inom två år från etableringstidpunkten och även därefter fortsätter förmånsbehandlingen i form av sänkt bolagsskattesats, befrielse från exporttullar och andra skatteförmåner.

([38]) Trettonde femårsplanen för nationella utvecklingszoner för högteknologisk industri (2017), s. 9, http://www.most.gov.cn/xxgk/xinxifenlei/fdzdgknr/fgzc/gfxwj/gfxwj2017/201705/t20170510_132712.html, senast hämtad den 10 augusti 2021.

([39]) Preferential policies of the National High-Tech Industrial Development Zones, s. 1.

(124) De förmåner som beviljas företag som är verksamma inom nationella utvecklingszoner för högteknologisk industri är inte bara skatteförmåner utan även direkt ekonomiskt stöd. Som framgår av det citerade dokumentet, i vilket förmånspolitiken för de nationella utvecklingszonerna för högteknologisk industri beskrivs, är det upp till staten att ”varje år sörja för ett visst antal kapitalbyggnadslån och investeringsskalor, och staten kan emittera ett visst antal långfristiga obligationer för att anskaffa kapital från samhället ([40])”. En mer exakt beskrivning ges i dokumentet, där det anges att ”[d]et ekonomiska stödet från de kinesiska myndigheterna till utvecklingsområdet för högteknologisk industri är främst avsett att ge vissa startmedel till utvecklingszonerna på nationell nivå och att genomföra vissa nationellt planerade projekt till företag i utvecklingszonerna. I de flesta utvecklingszonerna i Kina ger de lokala myndigheterna stöd till utvecklingszonen genom att hyra ut mark till låga priser.”

(125) Dessutom hänvisas det i ”Preferential policies of the National High-Tech Industrial Development Zones” till 2016-års katalog över viktiga högteknologiska områden som stöds av staten, i vilken det förtecknas vilka centrala högteknologiska områden som får stöd. I katalogen, under rubriken ”I. Elektronisk information”, punkt 4, nämns uttryckligen kommunikationsteknik, optiskt överföringsnät och teknik för optiska överföringssystem, vilka omfattar optiska fiberkablar, som högteknologiområden som stöds av staten. En av de exporterande tillverkare av optiska fiberkablar som ingick i urvalet är belägen i provinsen Wuhan och de flesta av företagen i gruppen är belägna i utvecklingszonen East Lake New Technology Industry Development Zone. Dessa företag är därför berättigade till förmånsbehandling inom ramen för systemet för nationella utvecklingszoner för högteknologisk industri.

(126) Den statligt understödda utvecklingszonen för högteknologisk industri i Wuhan, dvs. East Lake New Technology Industry Development Zone, är en viktig produktionsbas för optiska fiberkablar. I egenskap av en av statsrådets godkända nationella utvecklingszoner för högteknologisk industri och en nationell demonstrationszon för inhemsk innovation blev den Kinas första bas för optoelektronikindustri (även kallad ”China Optics Valley”). Tillverkare av optiska fiberkablar som är verksamma i området har gynnats av olika former av incitament och statligt stöd.

(127) När det gäller de insatsvaror som används vid tillverkningen av optiska fiberkablar fann kommissionen att aramid, en kemiskt framställd syntetisk fiber och en insatsvara i tillverkningen av optiska fiberkablar, kategoriseras som nyckelprodukt av de kinesiska myndigheterna i den vägledande katalogen med nyckelprodukter och nyckeltjänster inom strategiska framväxande industrier ([41]). Denna kvalificering har satt den senare råvaran i fokus för flera av de kinesiska myndigheternas politiska åtgärder.

(128) Mer allmänt omfattas kemiska fibrer av statlig reglering och marknadsstyrningspolitik inte bara centralt, utan även av planeringsdokument på regional nivå, såsom provinsen Zhejiangs handlingsplan för omfattande omvandling och uppgradering av traditionella tillverkningsindustrier, där kemiska fibrer utgör en av de tio nyckelindustrier som omfattas av särskild politisk styrning ([42]), eller den trettonde femårsplanen för utvecklingen av den kemiska industrin i provinsen Jiangsu (2016–2020). I den senares bestämmelser om nya kemiska material ligger tonvikten framför allt på att stödja utveckling och industrialisering av tillämpningar i senare led med högt mervärde, såsom högpresterande fibrer, som omfattar fibrer som används vid tillverkning av optiska fiberkablar.

(129) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att de olika dokument som kommissionen hänvisar till, såsom katalogen över de fyra viktigaste elementen, den nationella utvecklings- och reformkommissionens katalog över strategiska och framväxande produkter och tjänster från 2016 och den vägledande katalogen för industriell omstrukturering, inte nämner optiska fiberkablar, utan snarare hänvisar till insatsvaror. De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att kommissionen inte hade gjort någon överföringsanalys i syfte att bevisa att de påstådda subventionerna till industrier i tidigare eller senare led hade överförts till industrin för optiska fiberkablar.

([40]) Preferential policies of the National High-Tech Industrial Development Zones, s. 1.

([41]) Se avsnitt 3.3.1 i katalogen. http://www.gov.cn/xinwen/2018-09/22/5324533/files/dcf470fe4eac413cabb686a51d080eec.pdf, senast hämtad den 18 augusti 2021.

([42]) Se meddelandet från folkregeringen i provinsen Zhejiang om utfärdande av provinsen Zhejiangs åtgärdsplan för omfattande omvandling och uppgradering av tillverkningsindustrier (2017–2020). http://jxt.zj.gov.cn/art/2017/6/4/art_1657971_35695741.html, senast hämtad den 11 augusti 2021.

(130) Vad gäller industrier i tidigare led noterade kommissionen att de exporterande tillverkare som ingick i urvalet var vertikalt integrerade och att subventioner som hade mottagits av deras närstående leverantörer därför ansågs ha överförts till de exporterande tillverkarna av optiska fiberkablar. Dessutom är de dokument som enligt de kinesiska myndigheterna endast omfattar insatsvaror för optiska fiberkablar, även om man utgår från att de varken direkt eller indirekt omfattar optiska fiberkablar, vilket inte är fallet, under alla omständigheter relevanta tillsammans med all annan förmånspolitik och alla andra dokument från de kinesiska myndigheternas sida som nämns i detta avsnitt. Alla dokument i detta avsnitt omfattar antingen optiska fibernät, där optiska fiberkablar är en nyckelkomponent, eller dess huvudsakliga insatsvaror, vilket visar hur sektorn för optiska fiberkablar främjas som helhet, från produktionen i tidigare led till produktionen i efterföljande led. Dessa dokument är också relevanta för att visa att de olika subventionsprogrammen är selektiva. En överföringsanalys behövs endast för subventioner som faktiskt beviljas råvaror som levereras mot för låg ersättning och som används av de exporterande tillverkarna för tillverkningen av den berörda produkten, och endast om säljaren och köparen av dessa insatsvaror inte är närstående. Såsom förklaras i avsnitt 3.8.2 har det i denna undersökning inte gjorts någon utjämning för råvaror som köps in från icke-närstående leverantörer mot för låg ersättning. Såsom anges i detta skäl är de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna dessutom huvudsakligen integrerade.

(131) Mot bakgrund av ovanstående anses industrin för optiska fiberkablar således vara en nyckelindustri/strategisk industri vars utveckling aktivt eftersträvas av de kinesiska myndigheterna som ett politiskt mål. Det är tydligt att optiska fiberkablar är en ytterst viktig produkt för de kinesiska myndigheterna när det gäller att bygga nät och infrastruktur som betjänar hela skikt av viktiga konnektivitetsområden och digitala politikområden som utarbetas och övervakas av staten. På grundval av de policydokument som nämns i detta avsnitt konstaterade kommissionen att de kinesiska myndigheterna ingriper i industrin för optiska fiberkablar för att genomföra den relaterade politiken och påverkar de fria marknadskrafterna inom sektorn för optiska fiberkablar, särskilt genom att främja och stödja sektorn på olika sätt.

3.2 **Delvis bristande samarbete och användning av tillgängliga uppgifter**

(132) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter tillhandahöll de kinesiska myndigheterna vissa allmänna synpunkter på kommissionens beslut att tillämpa bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen med avseende på förmånliga lån, exportkreditförsäkring och insatsvaror.

(133) De kinesiska myndigheterna hävdade att kommissionens begäranden om information, vilka de kinesiska myndigheterna inte kunde besvara, var orimliga, eftersom de förutsatte att myndigheterna hade rättsliga befogenheter som de inte hade.

(134) Vidare hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte gjorde en korrekt bedömning av de fakta som den hade tillgång till och inte gav någon ordentlig förklaring till varför de tillgängliga uppgifterna skulle kunna ersätta all nödvändig information som saknades.

(135) Såsom anges i skälen 146, 160 och 168 ansåg kommissionen att de kinesiska myndigheterna hade rättsliga befogenheter att inhämta den begärda informationen, i deras egenskap av aktieägare eller ansvarig myndighet för de enheter för vilka kommissionen begärde informationen. I kommissionens kommunikation med de kinesiska myndigheterna, vilken återges i avsnitten 3.2.1–3.2.3, anger kommissionen varför den var tvungen att förlita sig på tillgängliga uppgifter. Kommissionen ansåg att offentligt tillgänglig information var en rimlig ersättning för den information som inte tillhandahölls av de kinesiska myndigheterna. Kommissionen avvisade därför de kinesiska myndigheternas påståenden.

3.2.1 *Tillämpning av artikel 28.1 i grundförordningen med avseende på förmånliga lån*

(136) För underlätta administrationen bad kommissionen de kinesiska myndigheterna att sända särskilda frågeformulär till alla finansinstitut som tillhandahållit lån eller exportkrediter till företagen i urvalet.

(137) Först inkom endast ett svar från Exim Bank. De kinesiska myndigheterna besvarade inte kommissionens begäran om att vidarebefordra frågeformuläret till alla finansinstitut som tillhandahållit lån eller exportkrediter till företagen i urvalet. I skrivelsen med begäran om komplettering upprepade kommissionen därför sin begäran beträffande finansinstituten i syfte att maximera möjligheterna till att få dessa att delta i undersökningen med den information som kommissionen behöver för att kunna dra slutsatser om den påstådda subventioneringens förekomst och omfattning.

(138) Till följd av skrivelsen med begäran om komplettering uppgav de kinesiska myndigheterna att svaren på frågeformuläret från de finansinstitut som tillhandahöll lån inte skulle vara relevanta för undersökningen, eftersom inget av lånen och exportkrediterna hade beviljats i enlighet med de statliga planer och projekt som påstods i klagomålet och som angavs i frågeformuläret.

(139) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Enligt kommissionens uppfattning är den information som begärts från statsägda enheter emellertid tillgänglig för de kinesiska myndigheterna avseende alla enheter där de kinesiska myndigheterna är största eller stor aktieägare. Dessutom har de kinesiska myndigheterna nödvändiga befogenheter för att interagera även med finansinstitut som inte är statsägda, eftersom alla finansinstitut faller under den kinesiska banktillsynsmyndighetens jurisdiktion.

(140) Vad gäller information om företagsstruktur, styrning och ägarförhållanden så lämnade till sist endast en statsägd bank ut denna information till kommissionen, men inget av de andra finansinstitut som gett lån till företagen i urvalet inkom med denna information. Kommissionen mottog inte heller några kontrollerbara företagsspecifika uppgifter från andra banker än Exim Bank.

(141) Dessutom tillhandahöll Exim Bank allmänna förklaringar om hur dess system för beviljande av lån och för riskhantering fungerar, men ingen specifik information om hur man gjorde lånebedömningar i samband med lån till företagen i urvalet. Exim Bank hävdade att man inte var i stånd att lämna ut dessa handlingar, eftersom de ansågs interna och konfidentiella.

(142) Kommissionen bad därför de grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet att de skulle bevilja tillgång till företagsspecifik information hos alla banker, både statsägda och privata, som gett dem lån. Även om företagen i urvalet gick med på att ge tillgång till sådana bankuppgifter som rör dem själva så vägrade den delvis samarbetsvilliga banken att lämna ut den begärda detaljerade informationen.

(143) Eftersom kommissionen varken erhållit någon information rörande flertalet av de banker som tillhandahållit lån till företagen i urvalet ansåg kommissionen att den inte hade fått tillgång till avgörande information avseende denna aspekt av undersökningen.

(144) Kommissionen underrättade därför de kinesiska myndigheterna om att den skulle kunna komma att använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen vid sin prövning av förekomsten och omfattningen av den påstådda subventioneringen i form av förmånliga lån.

(145) I sitt svar på kommissionens skrivelse invände de kinesiska myndigheterna mot tillämpningen av artikel 28.1 i grundförordningen. De kinesiska myndigheterna hävdade att de inte är skyldiga att lämna den begärda informationen och att den begärda informationen inte utgör nödvändig information.

(146) Kommissionen vidhöll sin ståndpunkt att de kinesiska myndigheterna, i egenskap av tillsynsorgan, är behöriga att besvara de specifika frågor som ställts till de finansinstitut som tillhandahöll finansiering till de exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Såsom anges i kommissionens skrivelse är den information som efterfrågas från statsägda enheter tillgänglig för de kinesiska myndigheterna för alla enheter där de är den huvudsakliga eller största aktieägaren och att de har den befogenhet som krävs för att interagera med finansinstituten även när de inte är statsägda, eftersom de alla omfattas av den kinesiska banktillsynsmyndighetens jurisdiktion.

(147) Vidare ansåg kommissionen att den begärda informationen var avgörande för bedömningen av de kinesiska myndigheternas kontroll över finansinstitutens agerande med avseende på utlåningspolicy och riskbedömning i samband med lån till industrin för optiska fiberkablar.

(148) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att den information som kommissionen begärt om finansinstitut som tillhandahöll lån eller exportkrediter till företagen i urvalet inte var nödvändig, eller ens relevant, för att kommissionen skulle kunna slutföra sin analys, eftersom inget av lånen i fråga beviljades i enlighet med statliga planer eller andra dokument från de kinesiska myndigheterna.

(149) Den information som saknades rörde två aspekter. För det första handlade det om den information om ägarförhållanden och styrningsstruktur i de icke-samarbetsvilliga bankerna som kommissionen måste ha för att fastställa om dessa banker är offentliga organ eller ej. För det andra var den företagsspecifika informationen från den delvis samarbetsvilliga banken, Exim Bank, som information om förfarandet för godkännande av lån och bankens kreditvärdighetsbedömning av de lån som beviljats de exporterande tillverkarna i urvalet, nödvändig för att avgöra om lånen beviljats dessa tillverkare med förmånliga räntor. Sådana interna dokument kunde endast tillhandahållas av bankerna och de kinesiska myndigheterna, eftersom de exporterande tillverkarna i urvalet inte hade tillgång till dem.

(150) De kinesiska myndigheterna hävdade också att de inte hade tillgång till den begärda informationen. De kinesiska myndigheterna hävdade att det var juridiskt omöjligt att erhålla de begärda uppgifterna, eftersom det inte finns någon grund i kinesisk lagstiftning för att tvinga finansinstitut att lämna ut sådana konfidentiella uppgifter. Genom att begära denna information lade kommissionen en orimlig börda på de kinesiska myndigheterna.

(151) Kommissionen noterade att man begärt ett separat samtycke från varje företag för lånetransaktionerna i varje specifik bank. Kommissionen ansåg att detta specifika samtycke är att anse som tillräckligt i sig för att bevilja tillträde till dokumentationen rörande företagen i urvalet. Dessutom hade den delvis samarbetsvilliga banken tillhandahållit en översikt över sina utestående lån till företagen i fråga, vilket visar att de inte fanns några begränsningar vad gäller att lämna ut uppgifter om specifika transaktioner. Ingen av dessa banker tillhandahöll dock någon information om sin interna bedömning av den de aktuella transaktionerna.

(152) Slutligen ansåg kommissionen inte att den hade ålagt de kinesiska myndigheterna någon orimlig börda genom att begära information om förmånliga lån. Kommissionen hade sedan starten begränsat sin undersökning till de finansinstitut som tillhandahållit lån till företagen i urvalet. Kommissionen identifierade dessa finansinstitut och begäran om att vidarebefordra frågeformulären lämnades till de kinesiska myndigheterna tillsammans med det frågeformulär som skulle fyllas i av de kinesiska myndigheterna redan i ett tidigt skede av undersökningen. Detta gav de kinesiska myndigheterna gott om tid att efterkomma kommissionens begäran. Kommissionen ansåg därför att den hade gjort sitt yttersta för att göra det så lätt som möjligt för de kinesiska myndigheterna att utföra vad som begärts av dem.

(153) Kommissionen står således fast vid att den var tvungen att delvis använda sig av tillgängliga uppgifter vid sin prövning av förekomsten och omfattningen av den påstådda subventioneringen i form av förmånliga lån.

(154) Till följd av det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att kommissionen inte fått viktig information från de kinesiska myndigheterna i fråga om förmånliga lån, vilket har lett till subventionsmarginaler som sannolikt inte motsvarar den verkliga förmån som de förmånliga lånen gett de exporterande tillverkarna.

(155) De exporterande tillverkare som ingick i urvalet samarbetade i undersökningen och tillhandahöll detaljerade uppgifter om de lån de fick från bankerna. Eftersom förmånen beräknades på grundval av skillnaden mellan denna information och en referensränta ansågs subventionsmarginalen vara den faktiska förmån som beviljats de exporterande tillverkarna i urvalet. Detta påstående avvisades därför.

3.2.2 *Tillämpning av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen beträffande exportkreditförsäkring*

(156) Av administrativa skäl bad kommissionen de kinesiska myndigheterna att skicka ett särskilt frågeformulär till Sinosure.

(157) I sitt ursprungliga svar på frågeformuläret hävdade de kinesiska myndigheterna att Sinosure inte gav subventioner till industrin för optiska fiberkablar och att det särskilda frågeformuläret för Sinosure inte var relevant. De kinesiska myndigheterna lämnade endast in Sinosures årsrapport.

(158) Till följd av skrivelsen med begäran om komplettering upprepade de kinesiska myndigheterna sin åsikt att Sinosure inte gav subventioner som var specifika för de exporterande tillverkarna i urvalet eller industrin för optiska fiberkablar, men Sinosure tillhandahöll ett partiellt svar på det särskilda frågeformuläret. Varken de kinesiska myndigheterna eller Sinosure tillhandahöll emellertid någon av de styrkande handlingar som efterfrågades om Sinosures bolagsstyrning, som dess bolagsordning, och tillhandahöll inte heller in någon fullständig och korrekt förteckning över de exportkrediter som tillhandahållits de exporterande tillverkarna i urvalet. Dessutom tillhandahöll varken Sinosure eller de kinesiska myndigheterna någon specifik information om vilken exportkreditförsäkring som beviljats industrin för optiska fiberkablar, storleken på de premier som tas ut eller detaljerade uppgifter om lönsamheten för dess exportkreditförsäkringsverksamhet.

(159) Eftersom denna information saknades ansåg kommissionen att den inte hade fått tillgång till avgörande information avseende denna aspekt av undersökningen.

(160) Det är kommissionens uppfattning att de uppgifter som begärts från statsägda enheter (företag eller offentliga/finansinstitut) är sådana uppgifter som är tillgängliga för de kinesiska myndigheterna när det gäller alla enheter där den kinesiska staten är största aktieägare eller en stor aktieägare. Detta är fallet även för Sinosure som är en helt statsägd enhet. Följaktligen underrättade kommissionen de kinesiska myndigheterna om att den skulle kunna komma att använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen vid sin prövning av förekomsten och omfattningen av den påstådda subventioneringen i form av exportkreditförsäkring.

(161) I sitt svar på kommissionens skrivelse vidhöll de kinesiska myndigheterna sin ståndpunkt att Sinosure inte gett specifika subventioner till industrin för optiska fiberkablar och att företaget följer marknadsmässiga principen för försäkringsverksamheten och inte heller ger någon särskild förmånsbehandling till industrin för optiska fiberkablar på grundval av något policydokument.

(162) Den information om Sinosure som tillhandahölls av de kinesiska myndigheterna var ofullständig och inte tillräcklig för att kommissionen skulle kunna dra slutsatser om avgörande delar av undersökningen av exportkreditförsäkring, särskilt inte om huruvida Sinosure är ett offentligt organ och huruvida de premier som tas ut av företagen i urvalet är marknadsmässiga.

(163) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att all nödvändig information hade lämnats till kommissionen och att den begärda informationen inte var relevant i den aktuella undersökningen, eftersom Sinosure inte tillhandahöll subventioner som var specifika för industrin för optiska fiberkablar.

(164) Såsom anges i skäl 162 fick kommissionen inte någon information från Sinosure som gjorde det möjligt för kommissionen att bedöma riktigheten i de kinesiska myndigheternas påstående att Sinosure inte är ett offentligt organ och huruvida de premier som tas ut av Sinosure är marknadsmässiga. Dessa uppgifter ansågs nödvändiga för att kommissionen skulle kunna dra en slutsats om huruvida Sinosures exportkreditförsäkring innebar en utjämningsbar subvention som gav en förmån för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet.

(165) Kommissionen drog således slutsatsen att den delvis var tvungen att använda sig av tillgängliga uppgifter för sina slutsatser beträffande exportkreditförsäkring.

(166) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att kommissionen hade fått ofullständig information från de kinesiska myndigheterna om Sinosure, varför det inte hade varit möjligt att dra några slutsatser om viktiga delar av undersökningen dvs. avseende exportkreditförsäkring. Som en följd av detta skulle den subventionsnivå som uppskattats för varje exporterande tillverkare i urvalet sannolikt ligga under den faktiska förmån i form av exportkreditförsäkring som beviljats de exporterande tillverkarna. Klaganden ansåg att kommissionen med automatik borde tillämpa den högsta subventionsnivå som konstaterats för en exporterande tillverkare på de andra exporterande tillverkarna.

(167) De exporterande tillverkare som ingick i urvalet samarbetade i undersökningen och tillhandahöll detaljerade uppgifter om exportkreditförsäkringar som de tecknat med Sinosure. Eftersom förmånen beräknades på grundval av skillnaden mellan denna information och ett lämpligt externt referensvärde ansågs subventionsbeloppet utgöra den faktiska förmån som beviljats de exporterande tillverkarna i urvalet. Detta påstående avvisades därför.

3.2.3 *Användning av tillgängliga uppgifter om insatsvaror*

(168) Kommissionen uppmanade de kinesiska myndigheterna att sända ett särskilt frågeformulär till de tio största tillverkarna och distributörerna av de insatsvaror som används vid tillverkningen av optiska fiberkablar, samt till alla andra leverantörer av de aktuella materialen som har tillhandahållit insatsvaror till de företag som ingick i urvalet. I sitt svar på frågeformuläret hävdade de kinesiska myndigheterna att de inte har kontroll över leverantörerna av insatsvaror och därför inte kan begära att de lämnar de konfidentiella uppgifter som begärs i frågeformuläret och att det skulle vara en orimlig börda för de kinesiska myndigheterna att samordna detta, då det är fråga om mycket stort antal leverantörer av insatsvaror som levererar till de företag som ingick i urvalet. Kommissionen fann dock på grundval av offentligt tillgängliga uppgifter att de största germaniumproducenterna är (delvis) statsägda, såsom anges i avsnitt 3.8.2. De kinesiska myndigheterna hade därför kunnat lämna den begärda informationen.

(169) På begäran av kommissionen tillhandahöll de kinesiska myndigheterna statliga planer och tillkännagivanden som utfärdats av Yunnans provinsregering och som påverkar germaniumindustrin. De kinesiska myndigheterna vägrade dock att tillmötesgå kommissionens begäran om att vidarebefordra frågeformuläret till leverantörer av insatsvaror i syfte att ge kommissionen mer detaljerad information om ägarstrukturen i de företag som tillverkar och levererar de berörda insatsvarorna. På grund av att de kinesiska myndigheterna därför endast delvis samarbetade i fråga om de insatsvaror som används vid tillverkningen av optiska fiberkablar fick kommissionen därför inte den nödvändiga informationen om leverantörerna av insatsvaror.

(170) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen olagligen använde tillgängliga uppgifter om tillverkare och distributörer av insatsvaror, och hävdade att det är orimligt att förvänta sig att de kinesiska myndigheterna samordnar med otaliga tillverkare av insatsvaror.

(171) I sin begäran om komplettering ställde kommissionen endast frågor om ett av de viktigaste insatsmaterialen, dvs. germanium, av de orsaker som förklaras i avsnitt 3.8.2. De kinesiska myndigheterna inkom emellertid inte med nödvändig information om detta insatsmaterial.

(172) Den information som saknades rörde främst två aspekter. För det första saknades uppgifter om ägar- och styrningsstrukturen för icke-samarbetsvilliga tillverkare av insatsvaror. Utan denna information kunde kommissionen inte fastställa om dessa tillverkare är offentliga organ eller inte. För det andra saknades företagsspecifik information från de icke-samarbetsvilliga tillverkarna, t.ex. information om prissättningen av insatsvaror som tillhandahållits företagen i urvalet. Denna information är nödvändig i den mening som avses i artikel 28 i grundförordningen för att det ska vara möjligt att fastställa om insatsvarorna hade tillhandahållits mot för låg ersättning till de företag som ingick i urvalet. Sådan information kan dessutom endast lämnas av tillverkarna och kan därmed inte erhållas genom svar på frågeformulär från företagen i urvalet.

(173) Kommissionen drog därför slutsatsen att den var tvungen att delvis förlita sig på tillgängliga uppgifter för att kunna dra slutsatser om tillhandahållande av insatsvaror mot för låg ersättning i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen.

3.3 **Subventioner och subventionsprogram inom ramen för den aktuella undersökningen**

(174) På grundval av informationen i klagomålet, tillkännagivandet om inledande och svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes den påstådda subventioneringen i form av följande subventioner från de kinesiska myndigheterna:

i) Bidragsprogram

— Bidrag och fonder för teknik, innovation och utveckling.

— Industriella omvandlings- och uppgraderingsfonder.

— Projektbaserade bidrag.

— Tillgångsrelaterade bidrag.

— Bidrag för utrustning och bygg- och anläggningstjänster.

— Stöd till forskning och utveckling.

— Subventioner kopplade till råvaror.

— Andra bidrag.

ii) Tillhandahållande av förmånlig finansiering, riktade krediter och finansiering genom eget kapital, hybridkapital och andra kapitalinstrument (t.ex. politiska lån, kreditlinor, bankaccepter och exportfinansiering)

iii) Förmånliga exportkrediter, exportkreditförsäkringar och förmånliga garantier

iv) Uteblivna intäkter genom program för direkt skattebefrielse och skattereduktioner

— Nedsättning av bolagsskatten för företag inom ny teknik och högteknologiska företag.

— Förmånliga avdrag före skatt för forsknings- och utvecklingsutgifter.

— Degressiv avskrivning av instrument och utrustning som används av högteknologiska företag för utveckling och produktion av högteknologi.

— Skattebefrielse på utdelning mellan berättigade inhemska företag.

— Befrielse från eller efterskänkande av fastighets- och markanvändningsskatter.

— Elförsörjning till reducerade priser.

v) Statligt tillhandahållande av varor och tjänster mot för låg ersättning

— Statligt tillhandahållande av markanvändningsrättigheter mot för låg ersättning.

— Statligt tillhandahållande av insatsvaror mot för låg ersättning.

3.4 **Bidragsprogram**

(175) Kommissionen fann att de grupper av företag som ingick i urvalet drog nytta av en rad olika bidragsprogram, såsom bidrag som rör teknik, innovation och utveckling, tillgångsrelaterade bidrag, räntesubventioner på lån, exportbidrag, bidrag som är inriktade på utvecklingen av smarta och medelstora företag och särskilda bidrag kopplade till de ekonomiska konsekvenserna av covid-19-pandemin. Bidrag som rör teknik, innovation och utveckling utgjorde en betydande del av de bidrag som rapporterats av de grupper av företag som ingick i urvalet. Kommissionen delade därför in bidragen i två kategorier: i) bidrag som rör teknik, innovation och utveckling och ii) andra bidrag.

3.4.1 *Bidrag som rör teknik, innovation och utveckling*

(176) Båda grupperna i urvalet fick bidrag för forskning och utveckling (FoU) och industrialisering, teknisk uppgradering och innovation under undersökningsperioden.

a) Rättslig grund

— Trettonde femårsplanen för teknisk innovation.

— Tillkännagivande nr 49 om inrättandet av 2018 års årliga projekt för de viktigaste särskilda projekten för optoelektronik och mikroelektronik samt integration, Ministeriet för vetenskap och teknik, Guo Ke Gao Fa Ji Zi (2019).

— Tillkännagivande nr 6 om inrättandet av särskilda nyckelprojekt för bredbandskommunikation och nya nätverk inom ramen för det nationella nyckelprogrammet för forskning och utveckling från 2019, Ministeriet för vetenskap och teknik, Guo Ke Gao Fa Ji Zi (2020).

— Stödfonder till industrin och särskilda fonder för forskning, utveckling och industrialisering, Dong Ban Fa (2018), nr 62.

— Förvaltningsåtgärder avseende nationella högteknologiska forsknings- och utvecklingsprogram (863).

— Utveckling och industrialisering av konvergent optisk transmissionsutrustning-13 Hubei Science and Technology Development [2014] nr 10, tillkännagivande från provinsdepartementet för vetenskap och teknik om offentliggörandet av 2014 års projekt inom ramen för Hubeiprovinsens forsknings- och teknikplan (den första omgången).

— Projektfonder för plattformen för dubbla innovationstjänster.

— Tillkännagivande om utfärdande av den första omgången regionala indikatorer för omvandling och uppgradering av särskilda fonder inom industrin och informationsindustrin under 2019.

— Tredje forskningsinstitutet vid ministeriet för allmän säkerhets bestämmelser om direktfinansiering av projektforskningsanslag.

— Tillkännagivanden om fördelning av särskilda medel för teknisk upprustning, särskilda medel för industriförnyelse, särskilda medel för teknisk omvandling, särskilda medel för industriutveckling.

— Wuhans marknadstillsynsförvaltnings lokala program för främjade högvärdesprojekt. and

— Dokument nr 149 från förvaltningskommittén för Nanjings ekonomiska och tekniska utvecklingszon, 2018.

b) Undersökningsresultat

(177) Kommissionen konstaterade att merparten av de bidrag för teknisk uppgradering, upprustning eller omvandling som de företag som ingick i urvalet erhöll uttryckligen avsåg forskning och utveckling. Endast ett fåtal bidrag avsåg omvandling och innovation av företagen eller deras tillverkningsprocesser varför dessa indirekt avser stöd till forskning och utveckling.

(178) En exporterande tillverkare i en av de grupper som ingick i urvalet rapporterade 113 bidrag under undersökningsperioden, vars värde till mer än 80 % gick till FoU-projekt. Värdet av FoU-bidragen till den andra exporterande tillverkaren i samma grupp utgjorde mer än 70 % av de totala bidrag som tillverkaren rapporterade för undersökningsperioden.

(179) Avseende denna grupp av företag fastställde kommissionen vidare att de kinesiska myndigheterna tillhandahållit bidrag för FoU med inriktning på industrialisering på olika nivåer i gruppen. I synnerhet tillhandahöll de kinesiska myndigheterna medel för särskilda ändamål till moderföretagen, och av dessa förvaltas ett direkt av kommissionen för tillsyn och förvaltning av statsägda tillgångar (*SASAC*), och medlen tillhandahölls därefter till dotterbolagen, däribland en av de exporterande tillverkarna, för FoU-projekt.

(180) En av de exporterande tillverkarna i gruppen fick ett visst belopp från sina moderbolag inom ramen för kontrakt för FoU-tjänster som tillverkaren tillhandahöll moderföretagen. Bidragen beviljades moderbolagen av de kinesiska myndigheterna. Under dubbelkontrollen på distans fann kommissionen dock att de bidrag som beviljades av de kinesiska myndigheterna i slutändan betalades ut som ersättning för avgifter för FoU-tjänster till den exporterande tillverkaren. Dessutom visade bestämmelserna i avtalen att FoU-resultaten, inklusive alla immateriella rättigheter som härrör från dessa tjänster, tillhör båda parter och att rätten att använda resultaten kvarstår hos det företag som genomför FoU-projektet, dvs. den exporterande tillverkaren. Kommissionen fastställde att de aktuella FoU-tjänsterna också omfattade den berörda produkten. På grundval av detta ansåg kommissionen därför att de medel som tillhandahölls i form av ersättning för FoU-avgifter utgjorde ett bidrag som de kinesiska myndigheterna helt och hållet beviljade den exporterande tillverkaren. Närstående leverantörer i gruppen fick också betydande bidrag för FoU-projekt.

(181) En stor del av företagen i denna grupp i urvalet är belägna i utvecklingszonen Wuhan East Lake New Technology Development Zone och har fått FoU-medel eftersom de är belägna i detta område. Denna högteknologiska zon kallas ofta ”Optics Valley” ([43]) på grund av inriktningen på tillverkningen av optoelektronik, däribland optiska fiberkablar. Såsom beskrivs i skälen 123–125 har Wuhan East Lake New Technology Industry Development Zone fungerat som en viktig produktionsbas för optiska fiberkablar och tillverkare av optiska fiberkablar som är verksamma i området har gynnats av olika former av incitament och statligt stöd, inbegripet bidrag ([44]).

(182) När det gäller den andra gruppen i urvalet fastställde kommissionen att värdet av bidragen för FoU eller för omvandlings- eller innovationsändamål utgjorde omkring 90 % av de bidrag som mottogs under undersökningsperioden för ett av de exporterande företagen och mer än 40 % för det andra exporterande företaget.

(183) Genomförandet av de planer och program som beskrivs ovan i skälen 81–126 tog formen av konkreta penningutbetalningar. Det förekommer direkta statliga subventioner bland de instrument genom vilka de kinesiska myndigheterna styr utvecklingen av sektorn för optiska fiberkablar. Den offentligt tillgängliga årsrapporten för 2019 från den exporterande tillverkaren FTT bekräftar att företaget hade 393,8 miljoner renminbi yuan i förutbetalda intäkter i statliga subventioner och 45,8 miljoner renminbi yuan i form av statliga subventioner som ”övriga intäkter” i slutet av 2019 ([45]). Den offentligt tillgängliga årsrapporten för 2019 från den exporterande tillverkaren ZTT bekräftar att företaget hade 150,3 miljoner renminbi yuan i förutbetalda intäkter i statliga subventioner och hade tagit emot 361,1 miljoner renminbi yuan i form av statliga subventioner för daglig affärsverksamhet i slutet av 2019 ([46]).

([43]) https://asiatimes.com/tag/donghu-high-tech-zone/, senast hämtad den 18 augusti 2021.

([44]) Se artikeln ”Wuhan East Lake: a National High Tech Zone mixing investment and tax benefit policies”, Pedatas webbplats, den 27 februari 2013, https://free.pedata.cn/755314.html, senast hämtad den 10 augusti 2021. Se utdrag: ”Tio företag har upptagits i den nya tredje styrelsen (New Third Board) och erhållit motsvarande statliga subventioner. *[…] När det gäller att locka till sig kapitalinvesteringar för att etablera sig i parken eller investera i företag i parken har de relevanta avdelningarna i provinsen Hubei, Wuhans kommun och East Lake High-tech Zone inrättat riskkapitalfonder.* Jämfört med högteknologiska zoner i kustområden är dess attraktionskraft för riskkapital- och privatkapitalinstitut relativt betydande på grund av dess små hinder för företagsregistrering, starka stöd till stimulansåtgärder och stora antal statliga vägledningsfonder, även om kapitalinvesteringsindustrin i den inlandsbaserade delen av East Lake High-tech Zone inleddes senare”.

([45]) https://pdf.dfcfw.com/pdf/H2_AN202004291379049397_1.pdf, s. 133, 138–139, senast hämtad den 11 augusti 2021.

([46]) https://pdf.dfcfw.com/pdf/H2_AN202004291379029468_1.pdf, s. 205, 215, senast hämtad den 11 augusti 2021.

(184) De bidragsprogram som de grupper av företag som ingick i urvalet gynnats av är i stor utsträckning likartade i sin utformning. Beroende på syftet fastställs kriterier för vilka företag som kan ansöka, och om kriterierna är uppfyllda beviljas ekonomiskt stöd.

(185) Vissa av de bidrag som beviljas företagen i urvalet har sin rättsliga grund i det nationella forsknings- och utvecklingsprogrammet för högteknologi, de så kallade ”863 förvaltningsåtgärderna”. Dessa förvaltningsåtgärder illustrerar än en gång hur den statliga planeringen i Kina fungerar, såsom beskrivs i skäl 79. I artikel 2 anges att ”det nationella forsknings- och utvecklingsprogrammet för högteknologi (de s.k. 863 förvaltningsåtgärderna) är ett vetenskaps- och teknikprogram med tydliga nationella mål och som stöds genom centrala ekonomiska anslag”. I artikel 29 i samma dokument fastställs förfarandet för godkännande av stödberättigande projekt. Det återspeglar den mekanism som beskrivs ovan, dvs. efter ansökan, godkännande och utvärdering av ansökan lägger en expertgrupp fram projektförslagen och projektfinansieringsuppskattningarna, och slutligen kommer ett gemensamt kontor att godkänna och underteckna bidraget.

(186) Det finns ytterligare rättsliga bestämmelser som ligger till grund för subventionsprogram i vilka tillverkare av optiska fiberkablar deltar.

(187) Ett av dessa rättsliga dokument är tillkännagivandet om inrättandet av 2018 års årliga projekt för de viktigaste särskilda projekten för optoelektronik och mikroelektronik samt integration. I detta tillkännagivande anges att ansvaret för samordning och övervakning av genomförandet av projekten ligger hos de så kallade ledande enheterna i projekten, dvs. företag som väljs ut för att delta i respektive program och övervaka övriga stödmottagare.

(188) Det specifika innehållet i de bidrag som beviljas på grundval av detta stödsystem anges i bilagorna. Ett av de program som till exempel kom ifråga under undersökningsperioden var programmet för 25G/100G optiskt integrerade hybridchips och moduler i passiva optiska nätverk (PON) och dess värde uppgick till 50,54 miljoner yuan renminbi. En av de exporterande tillverkarna i urvalet beviljades ett bidrag inom ramen för detta program. De kinesiska myndigheternas syfte att främja FoU genom bidraget framgår tydligt i de angivna projektmålen, där ett av målen anges vara ”forskning om 25G-laserchipteknik med hög effekt för passiva optiska nät (PON)”. Passiva optiska nät är en fiberoptisk telekommunikationsteknik som ger slutkunder tillgång till bredbandsnät.

(189) På grundval av samma rättsliga dokument godkändes ett projekt med namnet ”Projekt för 25G/50G/100G PON kiselbaserade optoelektroniska chips och undersystem för optiskt tillträde” med en total projektfinansiering på 64,17 miljoner renminbi yuan. Det syfte som anges för bidraget lämnar inget tvivel om att dessa bidrag är avsedda att gynna forskning om optiska modulatorer, optiska detektorer, fotodetektorer och kiselbaserad 100Gb/s-teknik för passiva optiska nätverk, vilka samtliga används för optiska fibernät.

(190) Ett annat projekt som anges i tillkännagivandet är projektet med namnet ”Projekt för teknik för optisk emission och integrerade kontrollchips i koherenta optiska kommunikationssystem”, som har en finansiering på 41,77 miljoner renminbi yuan och som enligt planerna ska genomföras under perioden augusti 2019–juli 2022. Genom att det fastställs forskningsmål för lasrar, laserchips och modulatorer stöder detta bidrag tillverkare i den optiska nätverksindustrin i allmänhet och mer specifikt tillverkare av optiska fiberkablar. En av de exporterande tillverkarna i urvalet ingick i detta program.

(191) Ett ytterligare stödsystem för internetindustrin, särskilt tillverkare av optiska fiberkablar, har konstaterats i tillkännagivandet om inrättandet av särskilda nyckelprojekt för bredbandskommunikation och nya nätverk inom ramen för det nationella nyckelprogrammet för forskning och utveckling från 2019. På grundval av detta tillkännagivande godkändes ett projekt kallat demonstrations- och tillämpningsprojektet för lågkonsumerande, högintegrerade och högpresterande 100G optiska transmissionssystem och till det avsattes finansiering på 95,47 miljoner renminbi yuan. I beskrivningen av projektets mål anges att detta bidrag ska bidra till att företagen inte längre behöver importera de enheter som behövs för teknik för höghastighetsöverföring (100G) och för att göra detta krävs att företagen forskar på och framställer optoelektroniska höghastighetsenheter och moduler samt utrustning för optoelektroniska överföringsplattformar för 100G som bygger på oberoende chipenheter. En av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet erhöll ett FoU-bidrag på grundval av detta program till ett värde av 8 360 000 renminbi yuan.

c) Slutsats

(192) Bidragen i samband med teknik, innovation och utveckling, inbegripet de bidrag för FoU-projekt som beskrivs i skälen 184-191, innebär subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a i och artikel 3.2 i grundförordningen, dvs. det är fråga om en överföring av medel från de kinesiska myndigheterna till tillverkarna av den berörda produkten i form av bidrag. Såsom nämns i skäl 183 bokförs de flesta av dessa medel som statliga subventioner i räkenskaperna för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet.

(193) Dessa subventioner är selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom de enda som är berättigade till dem är företag inom de nyckelområden eller nyckeltekniker som förtecknas i de riktlinjer, administrativa bestämmelser och kataloger som regelbundet publiceras och optiska fiberkablar är bland de sektorer som kommer ifråga.

(194) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna och Connect Com att inget av bidragen till FoU är inriktat på industrin för optiska fiberkablar och att Wuhan East Lake New Technology Development Zone inte ger stöd till företag som producerar optiska fiberkablar, samt att allt påstått stöd som härrör från denna zon avser industrier i tidigare eller senare led. De kinesiska myndigheterna hävdar vidare att kommissionen inte har visat att de aktuella bidragen är selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen och därmed inte uppfyller det krav som fastställts av panelen inom ramen för ”EC–Aircraft”, enligt vilket fastställandet av selektivitet kräver att det fastställs en uttrycklig begränsning av det påstådda stödet och att en begränsning måste ”tydligt uttrycka allt det som avses, så att inget endast antyds eller antyds”. De kinesiska myndigheterna hävdade dessutom att kommissionens slutsats om att bidragen uttryckligen skulle vara begränsade till industrin för optiska fiberkablar uppenbarligen var felaktig och hänvisade till överprövningsorganets rapport i ärendet *US-Large Civil Aircraft*, enligt vilken en undersökning av huruvida ett stöd är uttryckligen begränsat ”inte bara bör inriktas på huruvida stödet tillhandahölls de specifika mottagare som anges i klagomålet, utan även bör inriktas på alla de företag och industrier som kan komma ifråga för stödet ifråga”.

(195) Kommissionen har redan visat att bidragen är selektiva i skäl 193. Endast företag som är verksamma inom viktiga områden eller tekniker som anges i riktlinjerna, de administrativa bestämmelserna och katalogerna är stödberättigade. Vidare tillhandahöll de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna bidragsrelaterade dokument, t.ex. rättsliga handlingar och meddelanden om tilldelning, som visade att bidragen har lämnats till företag som tillhör vissa angivna industrier eller sektorer och/eller som är involverade i särskilda industriprojekt som främjas av staten. Kommissionen upprepade därför sin slutsats att dessa bidrag endast är tillgängliga för ett tydligt definierat antal företag och/eller sektorer av ekonomin, vilket är en avgränsning som är mycket snävare och tydligare definierad än den avgränsning som behandlades i tvisten ”EC–Aircraft”. Kommissionen konstaterade dessutom att villkoren för stödberättigande för dessa bidrag inte var tydliga och objektiva och att de inte tillämpades automatiskt. De uppfyllde följaktligen inte kraven för icke-selektivitet i artikel 4.2 b i grundförordningen.

(196) Kommissionen höll inte med om de kinesiska myndigheternas påstående att Wuhan East Lake New Technology Development Zone inte gav stöd till företag som tillverkar optiska fiberkablar och att allt påstått stöd från denna zon avser industrier i tidigare eller senare led. För det första konstaterade kommissionen att en av de exporterande tillverkarna, via sitt moderbolag, erhöll FoU-medel från myndigheterna i Wuhan East Lake New Technology Development Zone. För det andra konstaterade kommissionen att, även om det vore sant som de kinesiska myndigheterna påstår att allt påstått stöd som härrör från denna zon endast avser industrier i tidigare eller senare led, finns det inget som bevisar att de närstående tillverkarna av optiska fiberkablar inte gynnades av sådana bidrag. Faktum är att kommissionen undersökte alla närstående företag som levererade insatsvaror till de exporterande tillverkarna och överförde en del av sina subventioner, inklusive bidrag, till den berörda produkten. Påståendet betraktades därför som ogrundat.

d) Beräkning av subventionsbeloppet

(197) För att fastställa förmånen under undersökningsperioden beaktade kommissionen både bidrag som mottagits under undersökningsperioden och bidrag som mottagits före undersökningsperioden, men för vilka avskrivningsperioden fortsatte under undersökningsperioden. När det gäller bidrag för vilka det inte gjorts någon avskrivning ansågs förmånen vara det belopp som mottagits under undersökningsperioden. När det gäller projektrelaterade bidrag och tillgångsrelaterade bidrag ansågs förmånen vara den del av det totala bidragsbeloppet som skrevs av under undersökningsperioden.

(198) När det gäller de bidrag som mottagits som ersättning för FoU-tjänster och som beskrivs i skäl 180, beaktade kommissionen de belopp som mottagits som FoU-avgifter under undersökningsperioden och fördelade dem på den berörda produkten på grundval av den andel som omsättningen för den berörda produkten utgör av den exporterande tillverkarens totala omsättning.

(199) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde Connect Com att kommissionen skulle uppge storleken på den andel av bidragen som särskilt beviljats för tillverkning av optiska fiberkablar och som tilldelats de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas tillverkning av den berörda produkten, och hävdade att de kinesiska myndigheterna behövde informationen för att kunna utöva sin rätt till försvar på ett effektivt sätt.

(200) Kommissionen kunde inte dela med sig av sådan information eftersom den anses vara känslig affärsinformation. Företaget har inte heller förklarat på vilket sätt det behöver känna till ett sådant belopp för att kunna försvara sina rättigheter. Påståendet avvisades därför.

(201) Kommissionen övervägde att tillämpa en ytterligare årlig marknadsränta i enlighet med avsnitt F a i kommissionens riktlinjer för beräkning av subventionsbeloppet ([47]). Detta tillvägagångssätt skulle dock ha medfört en rad olika hypotetiska faktorer, om vilka det inte fanns någon tillförlitlig information. Kommissionen ansåg därför att det var lämpligare att fördela beloppen på undersökningsperioden i enlighet med avskrivningstakten för de berörda FoU-projekten och tillgångarna, i enlighet med den beräkningsmetod som använts i tidigare ärenden ([48]).

3.4.2 *Andra bidrag*

(202) Såsom nämns i skäl 175 fann kommissionen att de två företagsgrupperna i urvalet också fick andra bidrag, såsom tillgångsrelaterade bidrag, räntesubventioner på lån, exportstöd och bidrag som var inriktade på utveckling av små och medelstora företag.

a) Rättslig grund

(203) Dessa bidrag beviljades företagen av myndigheter på nationell nivå eller på provins-, stads- eller distriktsnivå, och samtliga tycktes vara selektivt riktade till de företag som ingick i urvalet eller selektiva med avseende på geografisk belägenhet eller typ av industri. Uppgifter om den rättsliga grunden för dessa bidrag tillhandahölls inte av alla företag som ingick i urvalet. Från vissa företag fick kommissionen emellertid en kopia av ett dokument som utfärdats av en den myndighet som beviljade bidraget (*tillkännagivandet*).

b) Undersökningsresultat

(204) Exempel på sådana andra bidrag är tillgångsrelaterade bidrag, patentfonder, medel och utmärkelser inom vetenskap och teknik, medel för företagsutveckling, exportfrämjande fonder, bidrag för ökad kvalitet och ökad effektivitet inom industrin, stöd till kommunal handel, fonder för ekonomisk utveckling i utlandet och utveckling av utlandshandeln, samt utmärkelser för produktionssäkerhet.

(205) Med tanke på det stora antal bidrag som konstaterades i redovisningen hos företagen i urvalet presenteras bara en sammanfattning av de huvudsakliga undersökningsresultaten i denna förordning. Bevis för att det förekom en mängd bidrag och det faktum att de hade beviljats av kinesiska myndigheter på olika nivåer tillhandahölls inledningsvis av de två grupperna i urvalet. Undersökningsresultaten beträffande dessa bidrag lämnades ut till de enskilda företagen i samband med utlämnandet av uppgifter.

([47]) EGT C 394, 17.12.1998, s. 6.

([48]) Se bland annat rådets genomförandeförordning (EU) nr 452/2011 (EUT L 128, 14.5.2011, s. 18) (bestruket finpapper), rådets genomförandeförordning (EU) nr 215/2013 (EUT L 73, 11.3.2013, s. 16) (stålprodukter belagda med organiskt material), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/366 (EUT L 56, 3.3.2017, s. 1) (solcellspaneler), kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1379/2014 (EUT L 367, 23.12.2014, s. 22), (glasfiberfilament), kommissionens genomförandebeslut 2014/918 (EUT L 360, 17.12.2014, s. 65) (polyesterstapelfibrer).

c) Slutsats

(206) Dessa andra bidrag utgör subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a i och artikel 3.2 i grundförordningen, eftersom en överföring av medel från de kinesiska myndigheterna skedde i form av bidrag till grupperna av tillverkare i urvalet, vilket medförde en förmån för mottagarna.

(207) De grupper av företag som ingick i urvalet tillhandahöll uppgifter om bidragsbeloppen och om vilken myndighet som beviljade och betalade ut varje bidrag. De berörda företagen bokförde också oftast denna inkomst under rubriken ”stödinkomster” i sin bokföring och lät dessa räkenskaper granskas i en oberoende revision. Kommissionen ser uppgifterna om dessa bidrag som faktiska bevis för en subvention som medförde en förmån.

(208) Dessa bidrag är också selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a och 4.3 i grundförordningen, eftersom de enligt de dokument som tillhandahållits av de samarbetande exporterande tillverkarna tycks vara begränsade till vissa företag eller specifika industrier, som industrin för optiska fiberkablar, eller specifika projekt i specifika regioner. Dessutom är några av bidragen knutna till exportresultat i den mening som avses i artikel 4.4 a.

(209) Dessa bidrag uppfyller inte kraven för att selektivitet inte ska anses föreligga enligt artikel 4.2 b i grundförordningen, eftersom villkoren för berättigande och de faktiska urvalskriterierna för företagen inte är transparenta och objektiva och inte tillämpas automatiskt.

(210) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att även om något av de påstådda bidragen ges av lokala och/eller regionala myndigheter kan de inte betraktas som regionalt selektiva subventioner. De kinesiska myndigheterna påpekade att en regional subvention enligt artikel 2.2 i subventionsavtalet inte kan anses vara selektiv om den beviljas av regionen själv (dvs. av de regionala eller lokala myndigheterna) ([49]) och att kommissionen måste visa att det finns en begränsning av tillgången till bidrag som enbart baseras på det geografiska läget ([50]).

(211) Kommissionen påpekade att den i skäl 208 drar slutsatsen att andra bidrag än bidrag som rör teknik, innovation och utveckling är selektiva i den mening som avses i artiklarna 4.2 a, 4.3 och 4.4 i grundförordningen. De flesta av dessa bidrag verkade vara begränsade till vissa företag som är verksamma inom vissa branscher, t.ex. industrin för optiska fiberkablar. Endast vissa bidrag föreföll avse specifika projekt i specifika regioner. Det faktum att dessa bidrag beviljades företagen av statliga myndigheter på nationell nivå, provinsnivå, stadsnivå,, länsnivå eller distriktsnivå innebär inte att dessa bidrag inte har sin rättsliga grund på nationell nivå och inte gällde specifika projekt i specifika regioner. De kinesiska myndigheterna lade inte fram några konkreta bevis för att dessa bidrag inte är selektiva (till exempel att bidragen beviljades alla företag inom den lokala enhetens jurisdiktion, av den lokala enheten i dess egenskap av beviljande myndighet). Kommissionen upprepade därför att den på grundval av den bevisning som den hade tillgång till drog slutsatsen att dessa bidrag inte uppfyller kraven för icke-selektivitet i artikel 4.2 b i grundförordningen och att de är selektiva enligt artiklarna 4.2 a, 4.3 och 4.4 a i grundförordningen och avvisade därför de kinesiska myndigheternas påstående.

(212) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Connect Com att en subvention endast är selektiv om den är direkt knuten till industrin för optiska fiberkablar och inte om den berör ett antal industrier, som produktion av optiska fiberkablar, såsom kommissionen anger i skäl 208.

(213) I detta avseende klargjorde kommissionen att det i artikel 4.2 i grundförordningen föreskrivs att för ”att avgöra om en subvention är selektivt riktad till ett företag eller en industri eller en grupp av företag eller industrier (*vissa företag*) som ligger under den beviljande myndighetens behörighet, ska följande principer tillämpas:” Det framgår av ordalydelsen i denna bestämmelse att selektiviteten även kan avse en ”grupp av företag eller branscher”. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(214) Connect Com hävdade också att kommissionen hade ignorerat artikel 4.2 b i grundförordningen, enligt vilken selektivitet inte ska anses föreligga om den beviljande myndigheten fastställer objektiva kriterier som avgör rätten till och storleken på en subvention.

([49]) Panelrapport i ärendet EC – Large Civil Aircraft, punkterna 7.1230–7.1231, panelrapport i ärendet US – AD/CVD (China), punkterna 9.138–9.139.

([50]) Panelrapport i ärendet United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China, WT/DS379/R, punkterna 9.140–9.144, 9.157.

(215) Här förklarade kommissionen, på samma sätt som i skälen 195 och 209 att dessa bidrag inte uppfyller kraven för att selektivitet inte ska anses föreligga enligt artikel 4.2 b i grundförordningen, eftersom villkoren för berättigande och de faktiska urvalskriterierna för företagen inte är transparenta och objektiva och inte tillämpas automatiskt. Påståendet avvisades därför.

d) Beräkning av subventionsbeloppet

(216) Kommissionen beräknade förmånen i enlighet med den metod som beskrivs i skäl 197.

3.4.3 *Slutsats om bidragsprogram*

(217) Den totala subventionsnivån för alla bidrag under undersökningsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet fastställdes till följande:

Bidrag

Företagets namn	Subventionsnivå
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	1,79 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,33 %

3.5 **Förmånlig finansiering**

3.5.1 *Finansinstitut som tillhandahåller förmånlig finansiering*

(218) Enligt de uppgifter som lämnats av de två grupperna av exporterande tillverkare som ingick i urvalet hade dessa erhållit finansiering från 32 finansinstitut belägna inom Kina. Av dessa 32 finansinstitut var 25 statsägda. Övriga finansinstitut var antingen privatägda eller så kunde kommissionen inte fastställa huruvida de var stats- eller privatägda. Endast en statsägd bank besvarade dock det särskilda frågeformuläret, trots att begäran till de kinesiska myndigheterna omfattade alla finansinstitut som gett lån till företagen i urvalet.

3.5.1.1 Statsägda finansinstitut som agerar som offentliga organ

(219) Kommissionen undersökte huruvida de statsägda bankerna agerar som offentliga organ i den mening som avses i artiklarna 3 och 2 b i grundförordningen. För att fastställa om en statsägd enhet är ett offentligt organ, vid tolkningen av grundförordningen i linje med EU:s skyldigheter inom ramen för WTO, använder man sig av följande kriterier ([51]): ”Det viktiga är att en enhet har fått befogenhet att utöva myndighetsuppgifter och inte hur den har fått denna befogenhet. Det finns många olika sätt för myndigheterna i snäv bemärkelse att ge en enhet befogenheter. Följaktligen kan olika typer av bevisning vara relevant för att visa att en viss enhet fått en sådan befogenhet. Bevisning för att en enhet faktiskt utövar myndighetsuppgifter kan användas som bevisning för att den har eller har fått myndighetsbefogenheter, särskilt om bevisningen tyder på ett kontinuerligt och systematiskt utövande. Av detta följer enligt vår mening att bevisning för att en myndighet utövar meningsfull kontroll över en enhet och dess handlande under vissa omständigheter kan tjäna som bevisning för att enheten i fråga har myndighetsbefogenheter och utövar dessa befogenheter genom att utföra myndighetsuppgifter. Vi understryker dock att det, förutom i de fall

([51]) WT/DS379/AB/R (US – Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), överprövningsorganets rapport av den 11 mars 2011, DS 379, punkt 318. Se även WT/DS436/AB/R (US – Carbon Steel (India)), överprövningsorganets rapport av den 8 december 2014, punkterna 4.9–4.10, 4.17–4.20 och WT/DS437/AB/R (United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China), överprövningsorganets rapport av den 18 december 2014, punkt 4.92.

där det finns en uttrycklig delegering av befogenheter i ett rättsligt instrument, är föga sannolikt att förekomsten av rent formella band mellan en enhet och myndigheter i snäv bemärkelse räcker för att det ska kunna fastställas att enheten har myndighetsbefogenheter. Till exempel räcker det inte med att staten är majoritetsaktieägare i en enhet för att det ska anses påvisat att staten utövar meningsfull kontroll över enhetens handlande, och än mindre att staten har gett den myndighetsbefogenheter. I vissa fall, där det finns många formella indikationer på statlig kontroll och där det även finns bevisning för att denna kontroll har utövats på ett meningsfullt sätt, kan det dock vara möjligt att dra slutsatsen att enheten i fråga utövar myndighetsbefogenheter."

(220) Kommissionen inhämtade information om statligt ägande och om formella indikationer på statlig kontroll i de statsägda bankerna. Den undersökte även huruvida denna kontroll i så fall utövats på ett meningsfullt sätt. För detta ändamål var kommissionen tvungen att delvis använda sig av tillgängliga uppgifter, eftersom de kinesiska myndigheterna och de statsägda bankerna vägrat att lämna bevisning om beslutsprocessen för beviljandet av förmånliga lån, som anges i skälen 136–153.

(221) Kommissionen genomförde denna analys genom att först undersöka information från den statsägda bank som fyllt i det särskilda frågeformuläret

1. ***Delvis samarbetsvilliga statsägda finansinstitut***

(222) Endast en statsägd bank, dvs. Exim Bank, besvarade frågeformuläret.

a) Kinesiska statens ägande och formella indikationer på statlig kontroll

(223) På grundval av den information den erhållit via frågeformulärssvaren fastställde kommissionen att den kinesiska staten, direkt och indirekt, ägde mer än 50 % av aktierna i detta finansinstitut.

(224) Vad gäller de formella indikationerna på statlig kontroll över den samarbetsvilliga statsägda banken betecknade kommissionen den som ett "viktigt statsägt finansinstitut". I tillkännagivandet "Interimsbestämmelser för tillsynsstyrelser i viktiga statsägda finansinstitut" ([52]) fastställs det att: "Med de statsägda finansinstitut som nämns i dessa bestämmelser avses statsägda politiska banker, affärsbanker, kapitalförvaltningsföretag, värdepappersföretag, försäkringsföretag osv. (*statsägda finansinstitut*) för vilka statsrådet utser tillsynsstyrelse".

(225) Tillsynsstyrelserna för viktiga statsägda finansinstitut utses i enlighet med interimsbestämmelserna för tillsynsstyrelserna för viktiga statsägda finansinstitut. Kommissionen fastställde på grundval av artiklarna 3 och 5 i dessa interimsbestämmelser att medlemmarna i tillsynsstyrelserna utses av och är ansvariga inför statsrådet, vilket visar på att staten utövar en institutionell kontroll över de samarbetsvilliga statsägda bankernas affärsverksamhet.

(226) Förutom dessa allmänt tillämpliga indikationer konstaterade kommissionen dessutom följande vad gäller Exim Bank. Exim har grundats och fungerar i enlighet med tillkännagivandet om inrättandet av Exim (Notice of Establishing Export-Import Bank of China) och sin bolagsordning. Enligt bolagsordningen utses EXIM:s ledning direkt av staten. Tillsynsstyrelsen tillsätts av statsrådet i enlighet med "Interimsbestämmelser för tillsynsstyrelser i viktiga statsägda finansinstitut" och andra lagar och författningar samt är ansvariga inför statsrådet.

(227) I bolagsordningen anges även att partikommittén i EXIM har en ledande och politisk roll när det gäller att säkerställa att EXIM genomför partiets och statens politik och viktigare iverksättningar. Partiets ledning är integrerad i alla aspekter av verksamhetsledningen.

(228) I bolagsordningen anges det vidare att EXIM har till uppgift att stödja utvecklingen av utrikeshandeln och ekonomiskt samarbete, gränsöverskridande investeringar, initiativet "One Belt, One Road", samarbete vad gäller internationell kapacitet och tillverkning av utrustning. Dess verksamhet omfattar kortfristiga, medelfristiga och långfristiga lån som godkänts och som ligger i linje med utrikeshandelspolitiken och "going-out"-strategin, t.ex. exportkrediter, importkrediter, utomlands upptagna lån till anläggningsarbeten, lån till utländska investeringar, kinesiska statens utvecklingsbiståndslån och köparkrediter för export.

([52]) Dekret nr 283 från Folkrepubliken Kinas statsråd.

(229) Dessutom uppgav Exim Bank i sin årsrapport för 2019 att banken fullt ut genomförde all viktig politik och alla viktiga beslut som fattades av kommunistpartiets centralkommitté och statsrådet.

(230) Kommissionen konstaterade även att statsägda finansinstitut ändrat i sina bolagsordningar 2017 i syfte att öka det kinesiska kommunistpartiets roll på den högsta beslutsfattande nivån i bankerna ([53]).

(231) I de ändrade bolagsordningarna fastställs följande:

— Styrelseordföranden ska vara samma person som sekreteraren i partikommittén.

— Kommunistpartiets roll är att säkerställa och övervaka bankens genomförande av kommunistpartiets och statens strategier och riktlinjer. Det ska även spela en ledande roll och ha en vakande roll i utnämningen av personal (inbegripet den högre ledningen). and

— Styrelsen ska inhämta partikommitténs synpunkter i alla viktiga beslut som ska fattas.

b) Meningsfull kontroll från de kinesiska myndigheternas sida

(232) Kommissionen inhämtade även information om huruvida de kinesiska myndigheterna utövade meningsfull kontroll över Exim Bank vad gäller bankens utlåningspolitik och riskbedömning i samband med utlåning till industrin för optiska fiberkablar. Följande föreskrifter har beaktats för detta ändamål:

— Artikel 34 i Kinas lag om affärsbanker (”banklagen”).

— Artikel 15 i de allmänna lånereglerna (som genomförs av Kinas folkbank).

— Beslut nr 40.

— Genomförandebestämmelser för Kinas bank- och försäkringstillsynsmyndighet (*CBIRC*) för administrativa licensärenden för Kinafinansierade affärsbanker (CBIRC:s föreskrift [2017] nr 1).

— CBIRC:s genomförandebestämmelser för administrativa licensärenden med avseende på utlandsfinansierade banker (CBIRC:s föreskrift [2015] nr 4).

— Administrativa bestämmelser för direktörers och högre tjänstemäns kvalifikationer i finansinstitut inom banksektorn (CBIRC [2013] nr 3).

(233) Vid sin genomgång av dessa föreskrifter fann kommissionen att den allmänna rättsliga miljö som Kinas finansinstitut fungerar i styr dem att anpassa sig till den kinesiska statens industripolitiska mål när de fattar sina finansieringsbeslut, vilket beror på de skäl som anges nedan.

(234) Vad gäller Exim Bank fastställs dess offentliga uppdrag i tillkännagivandet om inrättandet av Exim Bank och i Exims bolagsordning.

(235) Rent allmänt gäller såsom anges i artikel 34 i banklagen, som är tillämplig på alla finansinstitut med verksamhet i Kina, att ”affärsbankerna ska bedriva sin utlåningsverksamhet i överensstämmelse med vad den nationella ekonomiska och sociala utvecklingen kräver och med vägledning av den statliga industripolitiken”. Även om det i artikel 4 i banklagen föreskrivs att ”affärsbankerna ska enligt lag bedriva sin affärsverksamhet utan inflytande från någon enhet eller enskild person och ska själva bära det civilrättsliga ansvaret med all sin egendom som juridisk person”, visade undersökningen att artikel 4 i banklagen tillämpas med förbehåll för artikel 34 i banklagen, dvs. när det finns en statlig politik ska bankerna tillämpa denna och följa statens instruktioner.

(236) Dessutom föreskrivs det i artikel 15 i de allmänna lånereglerna att ”i enlighet med den statliga politiken kan berörda avdelningar subventionera räntorna på lån för att främja tillväxten inom vissa branscher och den ekonomiska utvecklingen inom vissa områden”.

([53]) https://www.reuters.com/article/us-china-banks-party-idUSKBN1JN0XN, senast hämtad den 13 augusti 2021.

(237) På samma sätt fastställs det i beslut nr 40 att alla finansinstitut ska ge kreditstöd särskilt till ”främjade” projekt. Såsom redan förklarats i avsnitt 3.1, och särskilt i skälen 81 och 86, tillhör projekt inom industrin för optiska fiberkablar kategorin ”främjade” projekt. Beslut nr 40 bekräftar således den slutsats som redan dragits beträffande banklagen, dvs. att bankerna utövar myndighetsbefogenheter i form av förmånlig kreditgivning. Kommissionen fann även att CBIRC har långtgående godkännandebefogenheter när det gäller alla aspekter av förvaltningen av samtliga finansinstitut som är etablerade i Kina (inbegripet privatägda och utländskt ägda finansinstitut), såsom ([54]):

— Godkännande av utnämningarna av alla finansinstitutens chefer, både på huvudkontoret och på lokalkontorsnivå. Det krävs godkännande av CBIRC för rekrytering till alla chefsnivåer, från de högsta posterna ned till kontorschefer, och även chefer som tillsätts vid utlandskontor samt chefer med ansvar för stödfunktioner (t.ex. it-chefer) omfattas.

— En mycket lång förteckning över administrativa godkännanden, bland annat godkännanden för att etablera lokalkontor, för att starta nya affärsområden eller försäljning av nya produkter, för att göra ändringar i bankens bolagsordning, för att sälja mer än 5 % av sina aktier, för kapitaltillskott, för byte av säte, för organisatoriska ändringar osv.

(238) Banklagen är rättsligt bindande. Att femårsplanerna och beslut nr 40 är obligatoriska till sin natur fastslås i avsnitt 3.1. CBIRC:s föreskrifter är obligatoriska, vilket följer av CBIRC:s befogenheter som banktillsynsmyndighet. Att de övriga dokumenten är obligatoriska framgår av deras tillsyns- och utvärderingsklausuler.

(239) I statsrådets beslut nr 40 fastställs att alla finansinstitut ska ge kreditstöd endast till främjade projekt samt att det kommer att genomföras ”andra förmånliga strategier för de främjade projekten”. På grundval av detta måste bankerna ge kreditstöd till industrin för optiska fiberkablar som en främjad industri.

(240) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att de kinesiska myndigheterna har skapat ett regelverk som måste följas av de chefer och tillsynsstyrelsemedlemmar i den samarbetsvilliga statsägda banken som utsetts av de kinesiska myndigheterna och är ansvariga inför dem. Följaktligen använde sig de kinesiska myndigheterna av detta regelverk för att utöva meningsfull kontroll över den samarbetsvilliga statsägda bankens handlande när denna tillhandahöll lån till industrin för optiska fiberkablar.

(241) Kommissionen inhämtade även konkret bevisning för utövande av meningsfull kontroll på grundval av konkreta lån till de exporterande tillverkarna i urvalet. I svaren på frågeformuläret angav den partiellt samarbetsvilliga banken att den tillämpade sofistikerade strategier och modeller för kreditriskbedömning när den beviljade lånen i fråga. Exim Bank förklarade vidare att det inte spelar någon roll i vilken bransch låntagaren är verksam, vilken dennas kreditsituation och kapitalstatus är och så vidare, men sådana faktorer påverkar dock kreditvärderingsbedömningen och kostnaden för låntagarens risk. Banken kan hänvisa till relevanta planer och policyer när den tillhandahåller lån, men den tillämpar dock marknadsbaserade principer vid bedömningen av enskilda låneprojekt.

(242) Såsom redan angetts i skäl 141 vägrade den delvis samarbetsvilliga statsägda banken att ge konkreta exempel på sin kreditriskbedömning avseende de företag som ingick i urvalet, med motiveringen att den begärda informationen är intern hos banken och innehåller affärshemligheter som inte får lämnas ut, trots att kommissionen hade ett skriftligt medgivande från de företag som ingick i urvalet, i vilket de avstår från sin rätt till konfidentiell behandling.

(243) Eftersom det inte fanns någon konkret bevisning vad gäller kreditprövning undersökte kommissionen i stället den allmänna rättsliga miljön (se skälen 232–239) i kombination med den samarbetsvilliga statsägda bankens handlande i samband med de lån som getts till företagen i urvalet. Detta handlande överensstämde inte med den officiella hållningen, då banken i praktiken inte hade agerat på grundval av någon grundlig marknadsbaserad riskbedömning.

([54]) Enligt CBIRC:s genomförandebestämmelser för administrativa licensärenden för Kinafinansierade affärsbanker (CBIRC:s föreskrift [2017] nr 1), CBIRC:s genomförandebestämmelser för administrativa licensärenden med avseende på utlandsfinansierade banker (CBIRC:s föreskrift [2015] nr 4) och administrativa bestämmelser för direktörers och högre tjänstemäns kvalifikationer i finansinstitut inom banksektorn (CBIRC [2013] nr 3).

(244) Under undersökningen fann kommissionen att lån hade beviljats de två grupperna av exporterande tillverkare i urvalet till räntor som låg under eller nära People's Bank of Chinas (*PBOC*) referenslåneränta och under den låneränta som tillkännages av National Interbank Funding Center (*NIFC*), vilken infördes den 20 augusti 2019 ([55]), utan att någon hänsyn togs till företagens finansiella situation och kreditrisk. Lånen hade således tillhandahållits till en ränta som var lägre än de marknadsmässiga räntor som gäller för företag med samma riskprofil som de exporterande tillverkarna i urvalet.

(245) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte hade bevisat att den samarbetsvilliga statsägda banken, Exim Bank, är ett offentligt organ och att de kinesiska myndigheterna utövade meningsfull kontroll över Exim Bank. De kinesiska myndigheterna betonade att det inte räcker att kontrollera ”ägande och formella indikationer på kontroll” för att visa att det är fråga om ett offentligt organ och att kommissionen inte belagt att ledningen för Exim Bank inte var oberoende genom att hävda att de kinesiska myndigheterna utövar kontroll över Exim Bank genom att övervaka utnämningen av ledningen för banken och dess styrelse.

(246) De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att finansinstituten i fråga inte fyller någon funktion som kan betraktas som statlig och att de inte har utövat någon meningsfull kontroll över Exim Bank. Även om artikel 34 i den kinesiska banklagen kräver att affärsbanker agerar ”under ledning av de kinesiska myndigheternas industripolitik ” finns det inget i bestämmelsen som innebär ett krav på att bankerna ska agera på ett visst sätt, och enligt de kinesiska myndigheterna bör detta endast betraktas som en vägledande princip för kinesiska banker. De kinesiska myndigheterna hävdade också att den kinesiska banklagen uttryckligen förbjuder de kinesiska myndigheterna att utöva varje form av kontroll över affärsbankernas beslut. I detta avseende åberopade de kinesiska myndigheterna artiklarna 4 och 5 i den kinesiska banklagen, där det föreskrivs att affärsbanker ska ”fatta egna beslut” och ”verka utan inblandning från någon enhet eller individ”. De kinesiska myndigheterna angav vidare att det i artikel 41 i den kinesiska banklagen föreskrivs att ”ingen enhet eller individ får tvinga en affärsbank att bevilja lån eller ställa en garanti”. Vidare hävdade de kinesiska myndigheterna att artikel 15 i de allmänna reglerna om lån och beslut nr 40 inte är obligatoriska, utan endast av vägledande karaktär. Slutligen höll de kinesiska myndigheterna inte med om påståendet att Exim Bank tillhandahöll lån till priser som låg under marknadsräntorna, eftersom banken följde internationellt accepterade standarder för riskbedömning och utbetalning av lån och att den bedriver sin verksamhet oberoende av de kinesiska myndigheterna.

(247) Kommissionen instämde inte i de kinesiska myndigheternas synpunkter. Kommissionens kontrollerade inte bara ”ägande och formella indikationer på kontroll” när den drog slutsatsen om att den samarbetsvilliga statsägda banken Exim Bank är ett offentligt organ, utan kommissionen visade också att de kinesiska myndigheterna utövade meningsfull kontroll över banken av följande skäl.

(248) Såsom förklaras i skäl 238 ansåg kommissionen att den kinesiska banklagen och beslut nr 40 är obligatoriska. Dessutom ger undersökningsresultaten i denna undersökning samt kommissionens undersökningsresultat i tidigare undersökningar rörande samma subventionsprogram ([56]) inte stöd för påståendet att bankerna inte tar hänsyn till statlig politik och statliga planer i sina lånebeslut. Till exempel fann kommissionen att de exporterande tillverkarna gynnades genom förmånliga lån till räntor som låg under marknadsräntorna. En av de exporterande tillverkarna gynnades av förmånliga lån från China Development Bank Fund, som enligt vad som beskrivs i skäl 285 är en policyinriktad investeringsorganisation som främst stöder ”projekt inom nyckelsektorer som erkänns av staten”.

(249) Undersökningen visade att artikel 15 i de allmänna lånereglerna verkligen tillämpas i praktiken och att artiklarna 4, 5 och 41 i banklagen tillämpas med förbehåll för artikel 34 i banklagen, dvs. när det finns en statlig politik ska bankerna tillämpa denna och följa statens instruktioner. Även om artiklarna 4 och 5 i banklagen ingår i kapitel I, där de allmänna bestämmelserna fastställs, ingår artikel 34 i kapitel IV, där de grundläggande reglerna för lån fastställs. Artikel 34 har följande lydelse: ”affärsbankerna bedriver sin låneverksamhet utifrån den nationella ekonomins och den sociala utvecklingens behov och under ledning av den statliga industripolitiken”, vilket visar att denna bestämmelse inte är vägledande utan snarare är obligatorisk och ger bankerna tydliga instruktioner om att de måste ta hänsyn till den statliga industripolitiken när de bedriver sin utlåningsverksamhet. Kommissionen noterade även att statsrådets beslut nr 40 fastställer att alla finansinstitut ska ge kreditstöd endast till främjade projekt samt utfäster att det kommer att genomföras ”andra förmånliga strategier för de främjade projekten”. Även om det anges i artikel 17 i beslutet att bankerna ska respektera kreditgivningsprinciperna så kunde kommissionen i denna undersökning inte konstatera huruvida så var fallet i praktiken. Tvärtom tillhandahölls lån till de exporterande tillverkarna oavsett deras ekonomiska situation och kreditvärdighet.

([55]) http://www.pbc.gov.cn/zhengcehuobisi/125207/125213/125440/3876551/de24575c/index2.html, senast hämtad den 3 augusti 2021.

([56]) Se till exempel ärendet om varmvalsade platta stålprodukter, ärendet om däck och ärendet om elcyklar som citeras i fotnot 5 samt i avsnitt 3.4.1.1.b, avsnitt 3.4.1.1.b och avsnitt 3.5.1.1.

(250) När det gäller Exim Bank är det dessutom obestridligt att det rör sig om en politisk bank som direkt bedriver statlig politik, vilket banken själv erkänner. Såsom förklaras på dess webbplats ([57]) är Exim en statsfinansierad och statsägd politisk bank direkt under statsrådets ledning som har till uppgift att stödja bland annat Kinas utrikeshandel och genomföra strategin ”Going global”.

(251) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att de kinesiska myndigheterna har skapat ett regelverk för utlåning till främjade industrier som måste följas av bankens chefer och tillsynsstyrelsemedlemmar, vilka utsetts av de kinesiska myndigheterna och är ansvariga inför dem. Detta regelverk gav inte bankens chefer och tillsynsstyrelsemedlemmar något manöverutrymme att välja huruvida de skulle följa regelverket eller inte med avseende på de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, vilket försatte ledningen för banken i en beroendeställning. Följaktligen använde sig de kinesiska myndigheterna av regelverket för att utöva meningsfull kontroll över den samarbetsvilliga statsägda bankens handlande när denna tillhandahöll lån till industrin för optiska fiberkablar.

(252) Som anges i skäl 241 inhämtade kommissionen även konkret bevisning för att det utövas meningsfull kontroll på grundval av konkreta lån. Den samarbetsvilliga statsägda banken tillhandahöll emellertid inte vissa nödvändiga uppgifter, som om bankens specifika kreditriskbedömning avseende de företag som ingick i urvalet. I avsaknad av konkreta bevis för sådana kreditriskbedömningar undersökte kommissionen den övergripande rättsliga ramen för utlåning till främjade industrier såsom industrin för optiska fiberkablar tillsammans med den samarbetsvilliga statsägda bankens agerande och fastställde att banken inte tillämpade marknadsbaserade kreditriskbedömningar. Såsom förklaras i skäl 244 beviljades dessutom lån till de två grupperna av exporterande tillverkare i urvalet till räntor som låg under eller nära PBOC:s riskfria referensräntor och lånens styrränta, oavsett tillverkarnas finansiella situation och kreditrisk. Med tanke på riskprofilen för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och som beskrivs i avsnitt 3.5.3.3 och med tanke på att de exporterande tillverkarna, enligt kommissionens riskanalys, borde ha fått kreditbetyget BB och därför borde ha betalat räntor betydligt över den riskfria räntan, drog kommissionen slutsatsen att lånen i fråga tillhandahölls under marknadsräntorna.

(253) Kommissionen drar slutsatsen att de kinesiska myndigheterna utövade en meningsfull kontroll över den samarbetsvilliga statsägda banken vad gäller bankens utlåningspolitik och riskbedömning i samband med utlåning till industrin för optiska fiberkablar.

c) Slutsats om statsägda banker

(254) Kommissionen fastställde att det delvis samarbetsvilliga statsägda finansinstitutet tillämpade den rättsliga ram som anges ovan i utövandet av myndighetsuppgifter med avseende på sektorn för optiska fiberkablar. Det agerade således som ett offentligt organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen jämförd med artikel 3.1 a i) i grundförordningen och i enlighet med relevant WTO-praxis.

2. ***Icke-samarbetsvilliga statsägda finansinstitut***

(255) Såsom anges i skäl 218 besvarade ingen av de andra statsägda finansinstituten som tillhandahöll lån till företagen i urvalet det särskilda frågeformuläret. De kinesiska myndigheterna tillhandahöll endast viss information om ägandeförhållandena för ett antal banker, men inte om deras styrning, riskbedömning och inte heller avseende specifika lån till industrin för optiska fiberkablar.

(256) Följaktligen beslutade kommissionen, i överensstämmelse med slutsatserna i avsnitt 3.2.1, att använda sig av tillgängliga uppgifter för att fastställa huruvida dessa statsägda finansinstitut är att betrakta som offentliga organ.

(257) De kinesiska myndigheterna angav att följande banker, vilka tillhandahållit lån till den grupp av exporterande tillverkare som ingick i urvalet i denna undersökning, helt eller delvis ägdes av staten eller av statsägda juridiska personer. Agricultural Bank of China, Bank of China, Bank of Communications, Bank of Jiangsu, Bank of Kunlun, Bank of Nanjing, Bank of Ningbo, China CITIC Bank China Development Bank, China Construction Bank, China Everbright Bank, China Guangfa Bank, China Merchants Bank, China Minsheng Bank, Hankou Bank, Industrial Bank, Industrial and Commercial Bank of China (ICBC), Ping An Bank, Postal Savings Bank, Shanghai Pudong Development Bank, samt Zheshang Bank.

([57]) Se http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/ senast hämtad den 28 oktober 2021.

(258) Med användning av offentligt tillgängliga uppgifter såsom bankernas webbplatser, årsrapporter samt information i adresskataloger och på internet, konstaterade kommissionen vidare att följande finansinstitut som tillhandahållit lån eller finansiell leasing till de två grupperna av exporterande tillverkare som ingick i urvalet helt eller delvis ägdes av staten eller statsägda juridiska personer.

Namn	Information om ägarstrukturen
Bank of Beijing	Minst 21 % av aktierna innehas av de lokala och nationella myndigheterna och statsägda företag.
Sinomach Finance Ltd.	Tillhör China National Machinery Industry Corporation Ltd (Sinomach), som är ett statsägt företag.

(259) Kommissionen fastställde vidare, i avsaknad av specifik information från finansinstituten i fråga som tyder på motsatsen, de kinesiska myndigheternas ägarskap och kontroll på grundval av de formella indikationerna av samma skäl som anges i punkt 1. På grundval av tillgängliga uppgifter föreföll det som om framför allt chefer och tillsynsstyrelsemedlemmar i de icke-samarbetsvilliga statsägda finansinstituten tillsätts av de kinesiska myndigheterna och är ansvariga inför de kinesiska myndigheterna på samma sätt som i den samarbetsvilliga statsägda banken.

(260) Vad gäller utövandet av en meningsfull kontroll ansåg kommissionen att undersökningsresultaten för de samarbetsvilliga statsägda finansinstituten kunde anses vara representativa även för de icke-samarbetsvilliga statsägda finansinstituten. Det regelverk som analyseras i punkt 1 är tillämpligt på dem på samma sätt. Eftersom det inte finns något som tyder på motsatsen, och på grundval av tillgängliga uppgifter ([58]) gäller precis som var fallet för den samarbetsvilliga statsägda banken att det även här saknas konkret bevisning vad gäller kreditbedömningar.

(261) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionens argument var otillräckliga och drog slutsatsen att alla andra statsägda finansinstitut, i likhet med Exim Bank, också utgjorde offentliga organ. De kinesiska myndigheterna hävdade att kommissionen förlitade sig på tidigare antisubventionsärenden och sina egna slutsatser beträffande de samarbetsvilliga statsägda finansinstituten och att den inte hade gjort någon analys från fall till fall och inte tagit hänsyn till de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall eller för vart och ett av de icke-samarbetsvilliga finansinstituten. De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att kommissionen inte lagt fram tillräckliga bevis för förekomsten av meningsfull kontroll över de statsägda finansinstituten, eftersom kommissionen anger att dessa institutioners chefer och tillsynsmyndigheter förefaller utses av de kinesiska myndigheterna.

(262) I detta hänseende erinrade kommissionen om att den varit tvungen att använda sig av tillgängliga uppgifter eftersom de andra statsägda bankerna inte samarbetade. Kommissionen drog slutsatsen att informationen från tidigare undersökningar i kombination med formella indikationer på kontroll och undersökningens egna resultat rörande Exim Bank och rörande bankernas faktiska handlande när det gäller de exporterande tillverkarna kan anses utgöra de bästa tillgängliga uppgifterna i detta ärende. De kinesiska myndigheterna hade hursomhelst inte kunnat lämna någon bevisning eller komma med några argument som motbevisade kommissionens undersökningsresultat om att de andra statsägda banker som tillhandahöll lån till företagen i urvalet är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i) i grundförordningen. Kommissionen vidhöll därför sin ståndpunkt.

3. *Slutsats om de statsägda finansinstituten*

(263) Mot bakgrund av ovanstående fastställde kommissionen att alla statsägda kinesiska finansinstitut som tillhandahöll finansiering till de två grupperna av exporterande tillverkare som ingick i urvalet är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen.

([58]) Se ärendet om glasfibermaterial och ärendet om däck som nämns i fotnot 5.

(264) Även om de statsägda finansinstituten inte skulle betraktas som offentliga organ, fastställde kommissionen att de på grundval av samma information skulle anses ha anförtrotts eller ålagts av de kinesiska myndigheterna att utföra funktioner som normalt ligger inom myndigheternas befogenhet i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen av samma orsaker som anges i avsnitt 3.5.1.2. Deras beteende skulle därför i vilket fall som helst tillskrivas de kinesiska myndigheterna.

3.5.1.2 Privata finansinstitut som anförtrotts eller ålagts funktioner av staten

(265) Följande finansinstitut ansågs vara privatägda på grundval av undersökningsresultaten i tidigare antisubventionsundersökningar ([59]) och kompletterande offentligt tillgänglig information: HSBC, CITI Bank China, Zijin Rural Commercial Bank, Mizuho Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China), MUFG Bank, Bohai international Trust Co., Ltd., samt Hubei Rural Credit Cooperative. Kommissionen analyserade om de kinesiska myndigheterna hade anförtrott eller ålagt dessa finansinstitut funktioner vad gäller att bevilja subventioner till sektorn för optiska fiberkablar i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

(266) Enligt WTO:s överprövningsorgan anses ”anförtroende” äga rum när en myndighet ger ansvar till ett privat organ och ”åläggande” avser situationer där en myndighet utövar sina befogenheter över ett privat organ ([60]). I bägge fallen använder sig en myndighet av ett privat organ som ett ombud för att genomföra det finansiella bidraget och ”i de flesta fall kan det antas att ett anförtroende eller åläggande av funktioner till ett privat organ omfattar någon form av hot eller incitament” ([61]). Samtidigt medger artikel 3.1 a iv inte att medlemsstaterna inför utjämningsåtgärder för produkter ”i de fall en myndighet enbart utövar sina allmänna föreskrivande befogenheter” ([62]) eller när ett statligt ingripande som ”i vissa fall men inte i andra kan leda till ett visst resultat uteslutande beroende på de faktiska omständigheterna och marknadsaktörernas utövande av sitt fria val” ([63]). ”Anförtroende” och ”åläggande” innebär i stället att ”myndigheterna har en mer aktiv roll än att bara inta en stödjande hållning” ([64]).

(267) Kommissionen noterade att regelverket rörande den industri som nämns i skälen 232–238 är tillämpligt på alla finansinstitut i Kina, inbegripet privatägda finansinstitut. Detta illustreras av att banklagen och CBIRC:s olika föreskrift omfattar alla Kinafinansierade och utlandsfinansierade banker som faller under CBIRC:s förvaltning.

(268) De flesta låneavtalen med privata finansinstitut hade dessutom liknande villkor som avtalen med statsägda banker, och de utlåningsräntor som tillhandahölls av de privata finansinstituten var ungefär desamma som de räntesatser som de statsägda finansinstituten tillhandahöll.

(269) Eftersom de privata finansinstituten inte lämnat någon information som stred mot kommissionens resultat drog kommissionen slutsatsen att alla finansinstitut (även privata finansinstitut) i Kina som står under CRBC:s tillsyn för såvitt angår industrin för optiska fiberkablar har anförtrotts eller ålagts funktioner av staten i den mening som avses i artikel 3.1 a iv) första strecksatsen i grundförordningen i form av genomförande av politiska åtgärder och tillhandahållande av lån till förmånliga räntor till industrin för optiska fiberkablar ([65]).

(270) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte hade bevisat att de kinesiska myndigheterna hade anförtrott uppdrag åt bankerna eller gett instruktioner, och särskilt att kommissionen inte kunnat belägga en koppling mellan staten och alla finansinstituts specifika beteende. De kinesiska myndigheterna hävdar att de utövar sina allmänna regleringsbefogenheter genom att enbart ge vägledning eller uppmuntran och att detta inte är tillräckligt för bevisa anförtroende eller åläggande. Det måste föreligga någon form av hot eller incitament. Enligt de kinesiska myndigheterna förbjuder banklagen uttryckligen de kinesiska myndigheternas inblandning och de allmänna lånereglerna och beslut nr 40 ger endast vägledning och är inte obligatoriska eller rättsligt bindande. Dessutom hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte hade fullgjort sin skyldighet att genomföra en sådan analys för varje enhet.

([59]) Se ärendet om glasfibermaterial och ärendet om däck som nämns i fotnot 5.
([60]) WT/DS/296 (DS296 United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMS) from Korea), överprövningsorganets rapport av den 21 februari 2005, punkt 116.
([61]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 116.
([62]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 115.
([63]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 114, i överensstämmelse med panelens rapport, DS194, punkt 8.31 i detta hänseende.
([64]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 115.
([65]) Se ärendet om glasfibermaterial och ärendet om däck som nämns i fotnot 5.

(271) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Eftersom det regelverk som förklaras i skälen 232–239, som gäller för alla banker i Kina, är rättsligt bindande, vilket bekräftas i skälen 248 och 249, är regelverket inte bara en uppmuntran eller vägledning från regeringens sida. Kommissionen har redan fastställt i skäl 239 att beslut nr 40 fastställer att alla finansinstitut ska ge kreditstöd endast till främjade projekt, även om det anges i artikel 17 i samma beslut att bankerna ska respektera kreditgivningsprinciperna. Vidare fastställer kommissionen i skäl 251 att de kinesiska myndigheterna förlitar sig på detta regelverk för att utöva meningsfull kontroll över finansinstituten och inte lämnar dem något manöverutrymme för att välja att genomföra den eller inte. Det finns därför en tydlig koppling mellan de kinesiska myndigheterna och de privata bankernas särskilda beteende, vilket visar på anförtroende och åläggande från de kinesiska myndigheternas sida.

(272) Dessutom erinrade kommissionen om att den varit tvungen att använda sig av tillgängliga uppgifter eftersom de privata bankerna inte samarbetade. Eftersom endast en statsägd bank samarbetade till viss del använde kommissionen tillgängliga uppgifter om banken, som bevisligen är ett offentligt organ, och jämförde uppgifterna med de lånevillkor som de icke-samarbetsvilliga privata bankerna erbjöd. Vid dubbelkontrollen på distans av företagen i urvalet framkom det inte några större skillnader mellan de lånevillkor och räntor som erbjöds av de privata finansinstituten och de lånevillkor och räntor som erbjöds av de statsägda finansinstituten. Det faktum att det fanns en överlappning mellan räntesatserna visar att de privata bankerna också tillhandahöll lån till räntor under marknadsmässiga villkor i enlighet med det regelverk som nämns ovan. De kinesiska myndigheternas påstående om att kommissionen inte hade fullgjort sin skyldighet att genomföra en sådan analys för varje enhet är därför ogrundat.

(273) Kommissionen bekräftade därför slutsatsen att alla finansinstitut, även privata finansinstitut, i Kina, för såvitt angår industrin för optiska fiberkablar, har anförtrotts eller ålagts funktioner av staten i den mening som avses i artikel 3.1 a iv) första strecksatsen i grundförordningen vad gäller att genomföra politiska åtgärder och tillhandahålla lån till förmånliga räntor till industrin för optiska fiberkablar.

3.5.2 *Kreditbetyg*

(274) I tidigare antisubventionsundersökningar har kommissionen redan fastställt att inhemska kreditbetyg för kinesiska företag inte var tillförlitliga, på grundval av en undersökning som offentliggjordes av Internationella valutafonden ([66]) och som visar på en skillnad mellan internationella och kinesiska kreditbetyg, i kombination med undersökningsresultaten för de företag som ingick i urvalet. Enligt IMF värderas över 90 % av de kinesiska obligationerna från AA till AAA av lokala kreditvärderingsinstitut. Detta är inte jämförbart med andra marknader, t. ex. EU eller Förenta staterna. Exempelvis får mindre än 2 % av företagen så höga kreditbetyg på den amerikanska marknaden. Kinesiska kreditvärderingsinstitut är således i hög grad inriktade på den övre delen av bedömningsskalan. De har mycket breda bedömningsskalor och tenderar att samla obligationer med väsentligt olika kreditrisker i en bred betygskategori ([67]). Enligt den Bloombergs översikt över kinesiska obligationsmarknaden 2021 ([68]), dominerar följande fem kinesiska lokala kreditvärderingsinstitut obligationsmarknaden: China Chengxin, Dagong, Lianhe, Shanghai Brilliance och Golden credit rating och cirka 90 % av obligationerna ges kreditbetyget AAA av de lokala kreditvärderingsinstituten. Många av emittenterna har dock fått ett lägre globalt kreditbetyg på A och BBB ([69]) av S&P.

(275) Dessutom skulle utländska kreditvärderingsinstitut som Standard and Poor's och Moody's, i typfallet tillämpa en höjning över emittentens ursprungliga kreditbetyg baserat på en uppskattning av företagets strategiska betydelse för de kinesiska myndigheterna och styrkan av en implicit garanti när de värderar kinesiska obligationer som emitterats utomlands ([70]).

(276) Kommissionen fann även ytterligare information för att komplettera denna analys. Först fastställde kommissionen att staten kan utöva ett visst inflytande över marknaden för kreditvärderingsinstitut.

([66]) IMF:s arbetsdokument *Resolving China's Corporate Debt Problem* av Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, oktober 2016, WP/16/203.

([67]) Livingston, M. Poon, W.P.H. och Zhou, L. (2017). Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry, i Journal of Banking & Finance s. 24.

([68]) China bond market insight 2021, https://assets.bbhub.io/professional/sites/10/China-bond-market-booklet.pdf, senast hämtad den 8 augusti 2021.

([69]) China bond market insight 2021, fotnot 59, s. 31.

([70]) Price, A.H., Brightbill T.C., De Francesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. och Neelakantan, U. (2017). China's broken promises: why it is not a market-economy, Wiley Rein LLP, s. 68.

(277) Enligt de uppgifter som lämnats av de kinesiska myndigheterna fanns det under undersökningsperioden fjorton kreditvärderingsinstitut som var verksamma på Kinas obligationsmarknad, däribland tolv inhemska kreditvärderingsinstitut.

(278) För det andra finns det inte något fritt tillträde till den kinesiska marknaden för kreditvärderingsinstitut. Det är i huvudsak en stängd marknad, eftersom kreditvärderingsinstitut måste godkännas av Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet (*CSRC*) eller av PBOC innan de kan starta sin verksamhet ([71]). PBOC tillkännagav i mitten av 2017 att utländska kreditvärderingsinstitut, på vissa villkor, skulle få utföra kreditvärderingar på en del av den inhemska obligationsmarknaden. Under undersökningsperioden fanns det två utlandsägda kreditvärderingsinstitut och två samriskföretag med kinesiska och utländska ägare som var verksamma på den kinesiska marknaden. Dessa värderingar följer emellertid kinesiska värderingsskalor och är således inte helt jämförbara med internationella skalor, såsom förklaras i skäl 275.

(279) Slutligen bekräftar en studie av PBOC från 2017 kommissionens slutsatser, där det i slutsatserna anges att ”om investeringsnivån för utländska obligationer är inställd på internationella kreditbetyg BBB-och högre, får den inhemska avkastningen på obligationer värderas på AA-nivå och högre, med hänsyn tagen till skillnaden mellan den genomsnittliga inhemska kreditvärderingen och den internationella kreditvärderingen på sex eller fler steg” ([72]).

(280) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i skälen 274–279 drog kommissionen slutsatsen att de kinesiska kreditbetygen inte ger en tillförlitlig uppskattning av kreditrisken i de underliggande tillgångarna. Dessa kreditbetyg snedvreds också av de politiska målen för att främja viktiga strategiska industrier, såsom industrin för optiska fiberkablar.

3.5.3 *Förmånlig finansiering: lån*

3.5.3.1 Lånetyper

1. ***Kortfristiga och långfristiga lån***

(281) Kommissionen fastställde att företag i båda grupperna i urvalet använde olika kortfristiga och långfristiga lån för att finansiera sin verksamhet. Dessa lån användes främst för daglig verksamhet, behov av rörelsekapital, särskilda projekt, investeringar eller för att ersätta andra lån. Båda grupperna använde också kortfristiga och långfristiga exportkrediter.

2. ***Lån med det särskilda syftet att ersätta andra lån***

(282) Under undersökningens gång konstaterade kommissionen att vissa företag i urvalet tog lån i syfte att återbetala lån från andra banker. Med denna praxis kan företagen omfördela sina skulder och erhålla medel för att betala tillbaka tidigare åtaganden, vilket tyder på att de har problem med återbetalningen, om det inte finns några andra anledningar till detta.

(283) Användningen av lån med det enda syftet att återbetala andra pågående lån anses vara ett tecken på att ett företag inte är i stånd att betala sina kortfristiga låneskulder och därmed uppvisar en ytterligare risk vad gäller dess kort- och långfristiga finansiering.

3. ***Aktieägarlån***

(284) Kommissionen konstaterade att en av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet fick ett banklån från China Development Bank genom sitt moderbolag. Moderbolaget ingick låneavtal med banken inom ramen för ett så kallat aktieägarlån eller ”anförtrott lån” för ett FoU-projekt som genomfördes av den exporterande tillverkaren, och kanaliserade intäkterna från lånet till den exporterande tillverkaren på samma avtalsvillkor som med banken. Under dubbelkontrollen på distans förklarade det berörda företaget att China Development Bank förfogar över särskilda

([71]) Se preliminära åtgärder för förvaltning av kreditvärderingsföretag rörande värdepappersmarknaden utfärdade av Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet, föreskrift [2007] nr 50 av den 24 augusti 2007. Tillkännagivande av Kinas folkbank om kvalifikationer i China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd., och andra institutioner som sysslar med kreditvärdering av företagsobligationer, YinFa [1997] nr 547 av den 16 december 1997 och meddelande nr 14 [2018] från Kinas folkbank och Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet om frågor rörande obligationsvärderingsverksamhet som utförs av kreditvärderingsinstitut på interbankmarknaden för obligationer och marknaden för börsnoterade obligationer.

([72]) PBOC Working Paper No.2017/5, av den 25 maj 2017, s. 28.

projektmedel som endast kan tillhandahållas i form av lån till centralt ägda enheter, som står under SASAC:s direkta kontroll. Lånet förhandlades dock direkt mellan den exporterande tillverkaren och banken. I låneavtalet anges dessutom att banken ger moderbolaget i uppdrag att bevilja den exporterande tillverkaren det ”anförtrodda lånet” som kapitalinsats till projektet.

(285) Kommissionen fastställde vidare att China Development Bank Fund är en policyinriktad investeringsorganisation som främst stöder ”projekt inom av staten erkända nyckelsektorer” genom ” projektkapitalinvesteringar, investeringar i enheter, lån till aktieägare och investeringar i lokala investerings- och finansieringsfonder för företag, för att fylla luckorna i nyckelprojekt” ([73]).

(286) Mot bakgrund av att den exporterande tillverkaren i urvalet använde lånebeloppet för sina egna projekt, att lånet förhandlades direkt mellan den exporterande tillverkaren i urvalet och banken och att den exporterande tillverkaren hade ett låneavtal med sitt moderbolag som motsvarade avtalet mellan moderbolaget och banken, ansåg kommissionen att moderbolaget endast hade rollen som mellanhand och kom överens med China Development Bank om att lånet skulle beviljas den exporterande tillverkaren. Kommissionen räknade därför lånet i fråga som finansiering från banken till den berörda exporterande tillverkaren.

3.5.3.2 Selektivitet

(287) Som visats i skälen 232–238 åläggs finansinstituten i flera rättsliga dokument som är särskilt inriktade på företag i sektorn att tillhandahålla lån till förmånliga räntor till industrin för optiska fiberkablar. Dessa dokument visar att finansinstituten endast beviljar förmånlig finansiering till ett begränsat antal industrier/företag som följer de kinesiska myndigheternas politik. Kommissionen ansåg att hänvisningen till industrin för optiska fiberkablar är tillräckligt tydlig, eftersom denna industri identifieras antingen genom sitt namn eller genom en hänvisning till den produkt som den tillverkar, eller till den industrigrupp som den tillhör. Såsom förklaras i skäl 286 gynnades en av de exporterande tillverkarna i urvalet av lån från China Development Bank Fund, som stöder ”projekt inom av staten erkända nyckelsektorer”. Det faktum att de kinesiska myndigheterna stödjer en begränsad grupp av främjade industrier, i vilken industrin för optiska fiberkablar ingår, gör dessutom denna subvention selektiv.

(288) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna och ZTT-gruppen att lånen i fråga inte var selektiva. De kinesiska myndigheterna anser att kommissionen inte har visat att den lagstiftning enligt vilken det ekonomiska stödet beviljas *uttryckligen begränsar* tillgången till stödet och att inget av de dokument som kommissionen hänvisar till är inriktat på industrin för optiska fiberkablar, då denna, enligt de kinesiska myndigheterna, inte är en främjad industri i Kina.

(289) I detta avseende noterade kommissionen att även om det i de dokument som förtecknas i skäl 232, särskilt beslut nr 40, banklagen och de allmänna lånereglerna inte på detaljnivå specificeras vilka de främjade industrierna är och även om industrin för optiska fiberkablar inte nämns specifikt, hänvisas det i dokumenten till de kinesiska myndigheternas industripolitik för att stödja främjade industrier. Såsom konstateras i avsnitt 3.1 är industrin för optiska fiberkablar en främjad industri. När de läses tillsammans visar de berörda dokumenten att de kinesiska myndigheterna ålade finansinstituten att beakta de kinesiska myndigheternas industripolitik i sin utlåningsverksamhet och att finansinstituten enligt denna industripolitik är skyldiga att ge kreditstöd till främjade projekt. Detta innebär att de kinesiska myndigheterna uttryckligen stöder en begränsad grupp av främjade industrier, däribland industrin för optiska fiberkablar. Subventionen är därför selektiv. Kommissionen vidhöll därför sina slutsatser.

(290) Kommissionen drog därför slutsatsen att subventioner i form av förmånliga lån inte är allmänt tillgängliga för alla industrier, utan selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen.

([73]) Se China Development Banks webbplats: http://www.cdb.com.cn/English/ywgl/zhjryw/gkfzjj/, senast hämtad den 18 augusti 2021.

3.5.3.3 Förmån och beräkning av subventionsbeloppet

(291) Kommissionen beräknade storleken på den utjämningsbara subventionens storlek på grundval av den förmån som mottagarna fick under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 6 b i grundförordningen anses den förmån som mottagaren får vara skillnaden mellan det räntebelopp som företaget betalar för det förmånliga lånet och det belopp som företaget skulle betala för ett jämförbart kommersiellt lån som företaget hade kunnat få på marknaden.

(292) Som förklaras i avsnitten 3.5.1 och 3.5.2 är de lån som ges av kinesiska finansinstitut ett tecken på betydande statliga ingripanden och de räntor som ges är inte de räntor som normalt skulle råda på en fungerande marknad.

(293) Företagsgrupperna i urvalet skiljer sig åt vad gäller deras allmänna ekonomiska situation. De fick samtliga någon form av lån under undersökningsperioden, vilka till exempel hade olika löptider, säkerhet, garantier och andra villkor. Av dessa två skäl hade varje företag en genomsnittlig ränta som baserades på dess egna lån.

(294) Kommissionen bedömde den ekonomiska situationen för varje grupp av exporterande tillverkare i urvalet för att återspegla dessa specifika villkor. Kommissionen tillämpade den beräkningsmetod för förmånsfinansiering genom lån som fastställs i antisubventionsundersökningen om varmvalsade platta produkter med ursprung i Kina och i antisubventionsundersökningarna om däck med ursprung i Kina respektive om vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Kina ([74]) och vilken förklaras i skälen nedan. Följaktligen beräknade kommissionen förmånen av den förmånliga finansieringen i form av lån för varje grupp av exporterande tillverkare i urvalet på individuell basis och fördelade förmånen till den berörda produkten.

1. ***FTT-gruppen:***

(295) Kommissionen noterade att de exporterande tillverkarna i FTT-gruppen tilldelades ett kreditbetyg på AAA av kinesiska kreditvärderingsinstitut, medan kreditbetygen för deras närstående företag varierade mellan B och AAA. Med hänsyn till att de kinesiska kreditbetygen är snedvridna rent generellt (se avsnitt 3.5.2) drog kommissionen slutsatsen att dessa betyg inte är tillförlitliga.

(296) Såsom anges i skälen 243–253 tillhandahöll de kinesiska långivande finansinstituten inte några kreditprövningar i denna undersökning. För att kommissionen skulle kunna fastställa förmånen måste den därför bedöma om räntesatsen för de lån som beviljats FTT-gruppen låg på en marknadsmässig nivå.

(297) De exporterande tillverkarna i FTT-gruppen uppgav att de hade en generellt lönsam ekonomisk situation med vinstmarginaler på mellan 1 % och 3 % enligt deras egen redovisning, även om de vinstmarginalerna ligger långt under den vinstmarginal som i allmänhet är att vänta inom industrin för optiska fiberkablar där vinstmarginalen fastställdes till 12,4 % i den separata antidumpningsundersökningen.

(298) En av de exporterande tillverkarna i FTT-gruppen använde kort- och långfristiga lån för att finansiera sin verksamhet. Kommissionen bedömde företagets kortfristiga likviditet och solvens på lång sikt.

(299) När det gäller kortfristig likviditet använde kommissionen likviditetskvoter som balanslikviditet, kassalikviditet, likviditetstal och kassaflödeskvot. Dessa kvoter mäter företagets förmåga att betala kortfristiga skulder. Under undersökningsperioden uppvisade företaget i genomsnitt en balanslikviditetskvot på 1,1. Även om balanslikviditetskvoten ligger något över 1, är företagets omsättningstillgångar bara tillräckliga för att betala de kortfristiga förpliktelserna, vilket inte är tillräckligt för att motivera ett högt kreditbetyg, för vilket ett företag bör ha en kvot på minst 2. Företagets kassalikviditet var 0,8 år 2019 och 0,6 år 2020, men referensvärdet för kassalikviditet bör vara minst 1. Faktum är att ett företag som har en kassalikviditetskvot under 1 sannolikt inte kan betala sina skulder på kort sikt. Företagets likviditetstal var i genomsnitt 0,1 under undersökningsperioden. Företaget hade därför inte tillräckliga likvida medel för att betala sina kortfristiga skulder. Företaget uppvisade också ett negativt kassaflöde från den löpande verksamheten under 2019 och 2020. Kvoten för kassaflödet från den löpande verksamheten var - 0,07 år 2019 och - 0,00007 år 2020. En kvot för kassaflödet från den löpande verksamheten som är lägre än 1 innebär att företaget inte har genererat tillräckligt med likvida medel för att täcka sina kortfristiga skulder.

([74]) Se ärendet om varmvalsade platta stålprodukter (skälen 152–244), ärendet om däck (skäl 236) och ärendet om glasfibermaterial (skäl 300), till vilka det hänvisas i fotnot 5.

(300) Med tanke på de likviditetsindikatorer som beskrivs i skäl 299 drog kommissionen slutsatsen att det berörda företaget uppvisade kortsiktiga likviditetsproblem, något som gör det till ett företag med en hög skuldprofil.

(301) Kommissionen grundade bedömningen av den långsiktiga solvensrisken på olika solvenskvoter, som skuldkvoter och kapitaltäckningskvoter. Kapitaltäckningskvoterna mäter företagets förmåga att betala sina långfristiga skulder. Kapitaltäckningskvoter används av långivare och obligationsinvesterare vid bedömningen av ett företags kreditvärdighet.

(302) Skuldkvoter mäter skuldbeloppet, särskilt långfristiga skulder. Företaget hade en hög skuldsättningsgrad (på 0,67, vilket innebär att 67 % av företagets tillgångar finansieras genom skulder. Balansomslutningen var 1,9 under 2019 och 2,8 under 2020, vilket visar att företaget finansierar sin verksamhet huvudsakligen genom skulder. Ju högre skuldsättningsgraden och balansomslutningen är desto större är företagets finansiella risk.

(303) Kapitaltäckningskvoterna mäter företagets förmåga att betala skulder och fullgöra finansiella förpliktelser. Företaget grundade sin bedömning på räntetäckningsgraden och kvoten mellan kassaflöde från den löpande verksamheten och skuld. Räntetäckningsgraden visar ett företags förmåga att finansiera räntekostnader. Räntetäckningsgraden var 1,4 under 2019 och 0,6 under 2020. Inom finansiell analys tyder en räntetäckningsgrad på mindre än 1,5 på att företaget har svårt att täcka sina ränteutgifter. Kvoten mellan kassaflöde från den löpande verksamheten och skuld visar företagets förmåga att betala tillbaka en skuld med likvida medel från den löpande verksamheten. Företagets genomsnittliga kvot mellan kassaflöde från den löpande verksamheten och skuld under undersökningsperioden var - 6 % under 2019 och - 0,006 % under 2020. Detta innebär att företaget skulle behöva sexton år enligt 2019 års kvot för att betala tillbaka sin totala skuld med det kassaflöde det genererar genom den löpande verksamheten. Uppgifterna från 2020 visar på en ännu värre situation. Det finns därför tecken som tyder på att företaget skulle ha allvarliga problem med att generera tillräckligt med likvida medel för att betala tillbaka skulden.

(304) Dessutom har detta företag tagit lån med det enda syftet att återbetala lån från andra banker. Som anges i skälen 282 och 283 anses denna typ av lån vara ett tecken på att ett företag inte är i stånd att betala sina kortfristiga låneskulder och därmed uppvisar en ytterligare risk vad gäller dess kort- och långfristiga finansiering.

(305) Med tanke på de likviditets- och solvensproblem som beskrivs i skälen 299–304 ansåg kommissionen därför att företaget uppvisade en bräcklig finansiell situation och en hög riskprofil för potentiella långivare och investerare.

(306) Den andra exporterande tillverkaren i gruppen hade inga lån. Kommissionen noterade dock att den exporterande tillverkaren finansierade 35 % av sina köp genom bankaccepter, som, såsom fastställs i avsnitt 3.5.4.2, är ett förmånligt kortfristigt finansiellt instrument. Denna tillverkares skuld utgjorde i genomsnitt 61 % av de totala tillgångarna under undersökningsperioden med en skuldsättningsgrad på 0,6, medan den genomsnittliga balansomslutningen under undersökningsperioden var 1,6. Detta innebär att företaget huvudsakligen finansierade sin verksamhet genom skuldsättning, vilket är en riskfaktor.

(307) Eftersom detta företag huvudsakligen finansierade sin verksamhet genom kortfristig finansiering inriktade kommissionen sin analys på företagets likviditetssituation. Under undersökningsperioden uppvisade företaget i genomsnitt en balanslikviditetskvot på 0,9, en kassalikviditetskvot på 0,7, ett likviditetstal på 0,1 och en kassaflödeskvot på 0,1. Dessa kvoter pekar på likviditetsproblem eftersom de totala kortfristiga skulderna överstiger de totala omsättningstillgångarna och företaget befinner sig i en situation där det inte kan betala sina kortfristiga skulder med sådana likvida medel som genereras av omsättningstillgångarna i den löpande verksamheten. Inom finansiell analys är det allmänt accepterat att likviditetskvoter under 1 är en indikation på likviditetsproblem, vilket av långivande institut betraktas som en risk.

(308) Med hänsyn till de allvarliga likviditets- och solvensproblem som påpekats i den finansiella analysen beträffande de två exporterande tillverkarna i FTT-gruppen, som beskrivs i skälen 298–307, ansåg kommissionen att FTT-gruppens övergripande finansiella situation motsvarar kreditbetyget BB, vilket är det högsta av de kreditbetyg som inte längre anses ge kreditvärdighet. Hög till högsta kreditvärdighet betyder att kreditvärderingsinstitutet anser att det företag som emitterar obligationer kommer att kunna möta sina betalningsförpliktelser och att banker kan investera i dem.

(309) På grundval av offentligt tillgängliga uppgifter från Bloomberg använde kommissionen som referensvärde den förväntade premien för obligationer som emitterats av företag med kreditbetyget BB, vilket tillämpades på PBOC:s referensränta för lån, eller efter den 20 augusti 2019, på den låneränta som NIFC ([75]) tillkännager för att fastställa marknadsräntan.

([75]) Se skäl 189.

(310) Pålägget fastställdes genom att man beräknade den relativa spreaden mellan indexen för företagsobligationer med AA-kreditbetyg i Förenta staterna och företagsobligationer med BB-kreditbetyg i Förenta staterna på grundval av Bloomberg-data för industrisegment. Denna relativa spread lades därefter till den lånereferensränta som offentliggjorts av PBOC, eller efter den 20 augusti 2019, till den utlåningsränta som offentliggjorts av NIFC, den dag lånet beviljades ([76]) och gällande samma löptid som det berörda lånet. Denna beräkning genomfördes individuellt för vart och ett av de lån som tillhandahållits företagsgruppen.

(311) För lån som är noterade i utländsk valuta är situationen densamma vad gäller marknadssnedvridningar och bristen på giltig kreditvärdering, eftersom dessa lån beviljas av samma kinesiska finansinstitut. Därför, såsom konstaterats tidigare, användes företagsobligationer med BB-kreditbetyg i relevanta valutor som emitterats under undersökningsperioden för att fastställa ett lämpligt referensvärde.

(312) Förmånen fastställdes genom att det referensvärde som beskrivs i skäl 310 tillämpades på perioden för lånefinansiering under undersökningsperioden.

2. ***ZTT-gruppen:***

(313) Kommissionen noterade att ZTT-gruppen hade tilldelats kreditbetyget AA av ett kinesiskt kreditvärderingsinstitut 2018. Med hänsyn till att de kinesiska kreditbetygen är snedvridna rent generellt (se avsnitt 3.5.2) drog kommissionen slutsatsen att kreditbetyget AA+ för ZTT-gruppen inte är tillförlitligt.

(314) Såsom anges i skälen 243–253 tillhandahöll de kinesiska långivande finansinstituten inte uppgifter om kreditprövningen. För att kommissionen skulle kunna fastställa förmånen måste den därmed bedöma om räntesatsen för det lån som beviljats ZTT-gruppen låg på en marknadsmässig nivå.

(315) De exporterande tillverkarna i ZTT-gruppen hade enligt sin egen redovisning ett allmänt lönsamt ekonomiskt läge.

(316) Analysen av en av de exporterande tillverkarna i gruppen visade på minskad omsättning i kombination med en betydande ökning av skulderna sedan 2018. Kommissionen noterade att företaget har ändrat sin finansiella hävstång, uttryckt som kvoten för skuldsättningsgraden ([77]), ökat sitt beroende av extern finansiering och begränsat andelen helägda medel för att finansiera sin tillväxt. Även om företaget befinner sig i en lönsam situation bör det noteras att vinstmarginalen och avkastningen på eget kapital ([78]) har minskat sedan 2018. På samma sätt konstaterade kommissionen att både de två exporterande tillverkarna och andra närstående företag i gruppen använder kortfristiga lån för att finansiera rörelsekapital för den dagliga verksamheten.

(317) Kommissionen analyserade ZTT-gruppen utifrån ett konsoliderat tillvägagångssätt och noterade att koncernen emitterade obligationer i syfte att, utöver andra projekt, öka företagets rörelsekapital. Härigenom visar gruppen att den har behov av att fylla på rörelsekapitalet för att tillhandahålla tillräcklig likviditet till den pågående utvidgningen av verksamheten. Dessutom uppvisade ZTT-gruppens bruttovinst under perioden 2015–2018 en nedåtgående trend och bruttovinsten låg också under genomsnittet för jämförbara företag som tillverkar optiska fibrer ([79]). Undersökningen visade också att Zhongtian Technology Group Co., Ltd, som är de exporterande tillverkarnas moderbolag, emitterade kortfristiga obligationer för återbetalning av skulder. På liknande sätt fastställdes att det förekommit konvertering av skulder till aktier ([80]).

([76]) När det gäller lån till fast ränta. För lån med rörlig ränta användes PBOC:s referensränta, och från och med den 20 augusti 2019, den låneränta som NIFC tillkännager.

([77]) Kvoten för skuldsättningsgraden används för att bedöma ett företags finansiella hävstång. Skuldsättningsgraden uttrycks som en jämförelse mellan ett företags totala skulder och aktieägarnas kapital.

([78]) Avkastning på eget kapital mäter ett bolags lönsamhet i förhållande till aktieägarnas kapital. Avkastningen på eget kapital beräknas genom att vinsten före skatt divideras med aktieägarnas kapital.

([79]) Källa: Capital IQ, 2018 som ingår i Jiangsu Zhongtian Technology Bond Prospectus.

([80]) Enligt ett sådant avtal kan företaget konvertera en del av sin skuld till aktier och därmed minska sina skulder i balansräkningen.

(318) Mot bakgrund av detta ansåg kommissionen att gruppens övergripande ekonomiska situation motsvarar ett BB-kreditbetyg, vilket är det högsta av de kreditbetyg som inte längre anses ge kreditvärdighet. Hög till högsta kreditvärdighet betyder att kreditvärderingsinstitutet anser att det företag som emitterar obligationer kommer att kunna möta sina betalningsförpliktelser och att banker kan investera i dem.

(319) Den premie som kan förväntas för obligationer emitterade av företag med kreditbetyget BB tillämpades sedan på den referensränta för lån som tas ut av PBOC, eller efter den 20 augusti 2019 på den låneränta som NIFC tillkännagav, för att man skulle komma fram till marknadsräntan.

(320) Pålägget fastställdes genom att man beräknade den relativa spreaden mellan indexen för företagsobligationer med AA-kreditbetyg i Förenta staterna och företagsobligationer med BB-kreditbetyg i Förenta staterna på grundval av Bloomberg-data för industrisegment. Denna relativa spread lades därefter till den referensränta som offentliggjorts av PBOC den dag lånet beviljades eller den låneränta som NIFC tillkännagav och gällande samma löptid som det berörda lånet. Denna beräkning genomfördes individuellt för vart och ett av de lån som tillhandahållits företagsgruppen.

(321) För lån som är noterade i utländsk valuta är situationen densamma vad gäller marknadssnedvridningar och bristen på giltig kreditvärdering, eftersom dessa lån beviljas av samma kinesiska finansinstitut. Därför, såsom konstaterats tidigare, användes företagsobligationer med BB-kreditbetyg i relevanta valutor som emitterats under undersökningsperioden för att fastställa ett lämpligt referensvärde.

(322) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att lånen i fråga inte medförde någon förmån i den mening som avses i artikel 3.2 i grundförordningen och artikel 1.1 b i subventionsavtalet. De kinesiska myndigheterna ansåg att kommissionen olagligen bortsett från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas kreditbetyg och motsatte sig den metod som kommissionen använde för att fastställa ett referensvärde, då detta byggde på att de exporterande tillverkarnas kreditbetyg inte beaktades. De kinesiska myndigheterna noterade att även om kommissionens slutsatser om lån i stor utsträckning grundar sig på dess bedömning av de berörda företagens påstått dåliga ekonomiska situation, är kommissionens bedömning i detta avseende felaktig, särskilt när det gäller företagens revolverande lån.

(323) I detta avseende hänvisade kommissionen till undersökningsresultaten och slutsatserna i avsnitt 3.5.2 där kommissionen visade att de kinesiska kreditbetygen inte ger någon tillförlitlig uppskattning av kreditrisken och att dessa kreditbetyg snedvrids av de kinesiska myndigheternas politiska mål att främja viktiga strategiska industrier. De kinesiska myndigheternas påstående om de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas kreditbetyg är därför ogrundat. För att fastställa ett kreditbetyg som motsvarar riskprofilen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna gjorde kommissionen en finansiell analys av de berörda företagen i punkterna 1 och 2, vilken pekade på en finansiell situation som skulle ge kreditbetyget BB. Följaktligen avvisades de kinesiska myndigheternas påstående.

(324) De kinesiska myndigheterna hävdade också att kommissionen underlåtit att motivera varför den inte använde ett jämförbart lån på den kinesiska marknaden och underlåtit att på grundval av faktiska bevis bevisa att marknaden för lån i Kina snedvrids genom statliga ingripanden. De kinesiska myndigheterna hävdade också att kommissionen, även om den använde sig av externa referensvärden för att fastställa förmåner, inte gjorde de nödvändiga justeringarna av sitt proxyreferensvärde och inte tillräckligt förklarade hur ett sådant referensvärde kan motsvara ett jämförbart kommersiellt lån som finns tillgängligt på marknaden. Enligt de kinesiska myndigheterna borde kommissionen ha beaktat de skillnader som fanns bland annat i fråga om lånens storlek, återbetalningsvillkoren och överväganden som om huruvida lånen faktiskt beviljades eller inte och som påverkar utlåningsräntorna.

(325) Som förklaras i det föregående betraktades inhemska kinesiska kreditbetyg som tilldelats kinesiska företag som snedvridna på grund av de kinesiska myndigheternas politiska mål att främja viktiga nyckelindustrier och därmed som otillförlitliga. Som en följd av detta var kommissionen tvungen att söka efter ett referensvärde baserat på icke snedvridna kreditbetyg. Kommissionen höll inte med de kinesiska myndigheterna om att den inte hade gjort de nödvändiga justeringarna av proxyreferensvärdet. För det första använde kommissionen PBOC:s referensränta för utlåning och den låneränta som NIFC tillkännagav som utgångspunkt för beräkningen. För det andra fångar den relativa spreaden upp förändringar i de underliggande marknadsvillkoren som inte uttrycks av logiken i en absolut spread. Kommissionen konstaterade att det inte var möjligt att inkludera alla faktorer i den individuella riskbedömningen av en bank i en proxyvariabel. I kommissionens beräkningsmetod beaktas dock parametrarna för individuella lån, såsom startdatum och lånets löptid samt variationer i räntesatsen. De kinesiska myndigheternas påståenden avvisades därför.

(326) De kinesiska myndigheterna invände mot att den relativa spreaden mellan obligationer med kreditbetyget AA och BB användes som pålägg och lades till PBOC:s räntor. Enligt de kinesiska myndigheterna innebär användningen av en relativ spread en ytterligare snedvridning av beräkningen av den referensränta till vilken kinesiska företag med kreditbetyget BB skulle ha erhållit ett ”jämförbart kommersiellt lån på marknaden” , eftersom PBOC:s referensräntor, under de relevanta åren, var mycket högre än referensräntan i Förenta staterna. Dessutom hävdade de kinesiska myndigheterna att offentligt tillgänglig information visar att unionstillverkare av optiska fiberkablar med kreditbetyget BB emitterar obligationer med betydligt lägre räntor än de kinesiska tillverkarna.

(327) ZTT-gruppen kommenterade att kommissionen borde ha tillämpat den absoluta spreaden mellan företagsobligationer med kreditbetyget US AA och företagsobligationer med kreditbetyget US BB på PBOC:s referensränta för lån, vilket i tillräcklig grad skulle beakta riskexponeringen mellan företagsobligationer med olika kreditbetyg. Enligt ZTT-gruppen förklarade kommissionen inte varför den använde den relativa spreaden och varför den ansåg att den referensränta som offentliggjorts av PBOC eller den låneränta som offentliggjorts av NIFC motsvarar räntesatsen för ett kreditbetyg på AA.

(328) Vad gäller kommentaren om användningen av den referensränta som offentliggjorts av PBOC eller den låneränta som offentliggjorts av NIFC som utgångspunkt för beräkningen av referensvärdet, påpekade kommissionen att dessa räntor betraktas som riskfria räntor, vilka med en försiktig metod kan tillämpas på företag med kreditbetyget AA.

(329) Frågan om användningen av den relativa spreaden i stället för den absoluta spreaden har redan besvarats i tidigare undersökningar ([81]).

(330) För det första, gäller att medan kommissionen erkände att affärsbanker vanligen tillämpar ett pålägg uttryckt i absoluta termer, noterade den att denna praxis huvudsakligen verkar grunda sig på praktiska överväganden, eftersom räntan till sist är ett absolut tal. Det absoluta talet är dock en översättning av en riskbedömning som grundar sig på en relativ utvärdering. En relativ utvärdering innebär att fallissemangsrisken för ett företag med betyget BB- är x % mer sannolik än att staten eller ett riskfritt företag fallerar.

(331) För det andra återspeglar räntor inte bara företagens specifika riskprofil, men också risker som är specifika för länder och valutor. Den relativa spreaden fångar därmed upp förändringar i de underliggande marknadsvillkoren som inte uttrycks av logiken i en absolut spread. De land- och valutaspecifika riskerna varier ofta över tiden och dessa variationer ser olika ut för olika länder. Detta stämmer även i detta fall. Följaktligen varierar de riskfria räntorna avsevärt över tiden och är ibland lägre i Förenta staterna, ibland i Kina. Dessa skillnader härrör från faktorer såsom faktisk och förväntad BNP-tillväxt, ekonomisk optimism och inflationsnivåer. Eftersom den riskfria räntan varierar över tiden kan samma nominella absoluta spread innebära en mycket annorlunda riskbedömning. När en bank till exempel uppskattar en företagsspecifik risk för fallissemang är 10 % högre än den riskfria räntan (relativ uppskattning) kan den resulterande absoluta spreaden ligga mellan 0,1 % (vid en riskfri ränta på 1 %) och 1 % (vid en riskfri ränta på 10 %). Ur en investerares perspektiv är den relativa spreaden således ett bättre mått i och med att det återspeglar storleken på avkastningsspreaden och på grund av det sätt den påverkas av referensräntenivån.

(332) För det tredje är den relativa spreaden även landsneutral. Om till exempel den riskfria räntan i Förenta staterna är lägre än den riskfria räntan i Kina kommer denna metod att ge högre absoluta pålägg. Om å andra sidan den riskfria räntan i Kina är lägre än den riskfria räntan i Förenta staterna kommer denna metod att ge högre absoluta pålägg.

(333) Kommissionen ansåg att de kinesiska myndigheternas synpunkter på räntesatserna för företag med BB-kreditbetyg i Europeiska unionen var ogrundade, eftersom den riskfria räntan i Europeiska unionen inte är densamma som den riskfria räntan i Kina och det därför inte är möjligt att jämföra räntorna i absoluta tal.

(334) ZTT-gruppen hävdade vidare att även om den relativa spreaden är tillämplig ska den tillämpas på baspunkternas del av de rörliga räntorna (vanligen uttryckt i en struktur med referensränta plus baspunkter) och att så är fallet för lån i utländsk valuta, där räntorna uttrycks i form av LIBOR plus räntepunkter. Kreditriskexponeringen avspeglas därför på lämpligt sätt i de räntepunkter som lagts till LIBOR och genom att den relativa spreaden tillämpades på LIBOR beräknade kommissionen en referensränta som var helt frikopplad från företagets kreditbetyg. När det gäller lån i renminbi yuan ska en sådan justering av spreaden endast göras avseende räntepunkter där de rörliga räntorna uttrycks i LRP (illikviditetspremie) plus räntepunkter.

([81]) Ärendet om varmvalsade platta stålprodukter och ärendet om däck som det hänvisas till i fotnot 5, skälen 175–187 i ärendet om varmvalsade platta stålprodukter och skäl 256 ff. i ärendet om däck.

(335) För lån i utländsk valuta tillämpade kommissionen en konservativ metod genom att använda LIBOR som riskfri referensränta. De räntepunkter som läggs till LIBOR visar de särskilda risker som ett företag löper. För det första gjordes en sådan åtskillnad mellan referensränta och räntepunkter endast för vissa lån till exporterande tillverkare i urvalet. För det andra ansågs dessa räntepunkter också vara snedvridna. Kommissionen ansåg därför att den riskfria räntan ökad med den relativa spreaden är ett lämpligt mått på den ytterligare risken för ett företag med kreditbetyget BB, som de exporterande tillverkare som ingick i urvalet.

(336) De kinesiska myndigheterna hävdade också att referensvärdet för lån, som baseras på den relativa spreaden mellan företagsobligationer, måste justeras nedåt med tanke på skillnaden mellan de två finansiella instrumenten.

(337) Kommissionen påpekade att lån och företagsobligationer är skuldinstrument av samma slag. En företagsobligation är i själva verket ett slags lån som stora enheter använder för att anskaffa kapital. Både lån och företagsobligationer tecknas/emitteras för en viss tidsperiod och debiteras ränta/kupongränta. Det faktum att finansiering i form av ett lån tillhandahålls av ett finansinstitut och att finansiering i form av en företagsobligation tillhandahålls av investerare, som i de flesta fall också är finansinstitut, har ingen betydelse för fastställandet av de båda instrumentens centrala egenskaper. Båda instrumenten används för att finansiera affärsverksamhet, innebär samma typ av ersättning och har liknande återbetalningstider och återbetalningsvillkor. Under undersökningen konstaterade kommissionen dessutom att den företagsobligation som emitterades av en av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hade en kupongränta och ett syfte som var mycket lika räntorna och syftena med lån med liknande löptid, och att de därför kunde anses vara utbytbara ur tillverkarens synvinkel. Följaktligen avvisade kommissionen de kinesiska myndigheternas påståenden.

3.5.3.4 Slutsats om förmånlig finansiering: lån

(338) Kommissionen fastställde att båda grupperna av exporterande tillverkare i urvalet dragit nytta av förmånlig finansiering i form av lån under undersökningsperioden. Eftersom det rör sig om ett finansiellt bidrag, en förmån för de exporterande tillverkarna och selektivitet, ansåg kommissionen att förmånlig finansiering i form av lån bör anses vara en utjämningsbar subvention.

(339) Den subventionsnivå som fastställts för den förmånliga finansieringen i form av lån under undersökningsperioden för de företagsgrupper som ingick i urvalet uppgår till följande:

Förmånlig finansiering: lån

Företagets namn	Subventionsnivå
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	0,90 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,38 %

3.5.4 *Förmånlig finansiering: andra typer av finansiering*

3.5.4.1 Kreditlinor

a) Allmänt

(340) Syftet med en kreditlina är att fastställa en begränsad kredit som företaget får utnyttja när som helst för att finansiera sin löpande verksamhet, vilket gör finansieringen av rörelsekapital flexibel och omedelbart tillgänglig vid behov. Kommissionen ansåg därför att all kortfristig finansiering av företagen i urvalet, såsom kortfristiga lån, bankaccepter osv., i princip borde täckas av en kreditlina.

b) Undersökningsresultat

(341) Kommissionen fastställde att kinesiska finansinstitut tillhandahöll kreditlinor till de båda grupper som ingick i urvalet i samband med tillhandahållandet av finansiering. Dessa bestod av ramavtal enligt vilka banken låter företagen i urvalet använda olika skuldinstrument, till exempel aktiekapitallån, bankaccepter, andra typer av handelsfinansiering osv, upp till ett visst högsta belopp.

(342) Såsom nämns i skäl 340 bör all kortfristig finansiering täckas av en kreditlina. Kommissionen jämförde därför beloppet för de kreditlinor som var tillgängliga för de samarbetsvilliga företagen under undersökningsperioden, med det belopp för kortsiktig finansiering som användes av dessa företag under samma period, för att fastställa huruvida all kortsiktig finansiering omfattades av en kreditlina. Om beloppet för den kortsiktiga finansieringen översteg kreditlinans tak ökade kommissionen beloppet för den befintliga kreditlinan med det belopp som faktiskt togs i anspråk av de exporterande tillverkarna utöver detta tak.

(343) Under normala marknadsförhållanden skulle sådana kreditlinor normalt vara föremål för en ”överenskommelse”- eller ”åtagande”-avgift för att kompensera för bankens kostnader och risker liksom för årsavgifter som tas ut på ett tidigt stadium för att förlänga kreditlinornas löptid. Kommissionen fann dock att samtliga båda grupperna av företag i urvalet drog nytta av kreditlinor som tillhandahölls avgiftsfritt. Därför beviljades båda företagsgrupperna en förmån i den mening som avses i artikel 6 d i grundförordningen.

c) Selektivitet

(344) Såsom nämns i skäl 116 ska finansinstitut enligt beslut nr 40 tillhandahålla kreditstöd till främjade industrier.

(345) Kommissionen ansåg att kreditlinor utgör en annan form av förmånsstöd från finansiella institut till främjade industrier såsom sektorn för optiska fiberkablar. Som anges i avsnitt 3.1 är sektorn för optiska fiberkablar bland de främjade industrierna och därför berättigad till alla möjliga typer av finansiellt stöd.

(346) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att de kreditlinor som det påstås att industrin för optiska fiberkablar beviljas inte är specifika och att kommissionen inte kunnat visa hur tillgången till kreditlinor uttryckligen begränsats till industrin för optiska fiberkablar. De kinesiska myndigheterna betonade att alla företag i Kina, oavsett industrityp, har samma möjligheter att erhålla kreditlinor. Detta påstående upprepades av FTT-gruppen.

(347) I detta avseende noterade kommissionen att de kinesiska myndigheternas påstående om att alla företag i Kina kan erhålla kreditlinor är olämpligt. De kinesiska myndigheterna kunde inte bevisa att andra företag i Kina har samma möjlighet att få de förmånliga villkor som iakttagits för industrin för optiska fiberkablar. Eftersom kreditlinor är nära kopplade till andra typer av förmånlig finansiering som lån och eftersom de utgör en del av det kreditstöd som ges särskilt till främjade industrier (se skäl 239) är den selektivitetsanalys som beskrivs i avsnitt 3.5.3.2 avseende lån också tillämplig på kreditlinor. Dessa påståenden avvisades därför.

d) Beräkningen av förmånen

(348) I enlighet med artikel 6 d ii i grundförordningen anser kommissionen att den förmån som mottagaren därmed erhåller vara skillnaden mellan det belopp som företaget betalar för kreditlinor som beviljats eller förnyats av det kinesiska finansinstitutet, och det belopp som företaget skulle betala för en likvärdig kommersiell kreditlina på marknaden.

(349) De lämpliga referensvärdena för arrangemangsavgiften och förnyelseavgiften fastställdes till 1,5 % respektive 1,25 % på grundval av offentligt tillgängliga uppgifter ([82]) och referensvärden som använts i tidigare undersökningar ([83]).

(350) I princip ska arrangemangsavgiften och förnyelseavgiften betalas som ett engångsbelopp vid den tidpunkt då en ny kreditlina öppnas eller då en befintlig kreditlina förnyas. Vid beräkningen tog kommissionen emellertid hänsyn till kreditlinor som öppnats eller förnyats före undersökningsperioden, men som var tillgängliga för grupperna i urvalet under undersökningsperioden och de kreditlinor som öppnats eller förnyats under undersökningsperioden. Därefter beräknade kommissionen förmånen på grundval av den period under undersökningsperioden under vilken kreditlinan fanns tillgänglig.

(351) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter kommenterade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte kunde visa att kreditlinor innebar en förmån. De kinesiska myndigheterna hävdade att kommissionen inte har visat att det ekonomiska stödet i fråga gör att mottagaren befinner sig i en bättre situation än den skulle ha varit utan stödet.

(352) Såsom påpekas i skäl 343 tas det under normala marknadsförhållanden ut en ”arrangemangs- eller åtagandeavgift” för kreditlinor och en ”förnyelseavgift” varje år när kreditlinornas giltighet förlängs. Med hänsyn till det faktum att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna beviljades avgiftsfria kreditlinor bestod förmånen av de belopp för på de arrangemangs- och förnyelseavgifter som företagen annars skulle ha betalat. De besparingar i form av ej betalda avgifter som företagen gjorde innebar att de befann sig i en bättre situation ur ekonomisk synpunkt. Påståendet avvisades därför.

(353) FTT-gruppen hävdade att öppnandet av en kreditlina inte är ett finansiellt bidrag. FTT-gruppen uppgav att kreditlinor endast innebär att det fastställs en kreditgräns som ett företag kan använda för att anskaffa rörelsekapital eller finansiella instrument och att det inte finns några internationellt accepterade standarder för hur de öppnade kreditlinorna ska genomföras och att det inte finns några bevis för att avgifter tillämpas allmänt och obligatoriskt av alla banker i världen och att kommissionen grundade sin bedömnings- och referensavgift på endast en bank, dvs. HSBC. FTT-gruppen hävdade att avgifterna ifråga bara är bankens hanteringsavgifter och att dessa inte är kopplade till eventuella risker i samband med öppnande eller förnyande av en kreditlina. De kinesiska myndigheterna hävdade också att kommissionen gjorde fel när den fastställde ett lämpligt referensvärde.

(354) Kommissionen klargjorde att den har grundat sin slutsats om tillämpningen av arrangemangs- och förnyelseavgifter och om ett lämpligt referensvärde på offentligt tillgängliga uppgifter. I skäl 349 hänvisar kommissionen till undersökningsresultat i tidigare antisubventionsärenden och till praxis vid två stora internationella banker, dvs. HSBC och Barclays Bank ([84]), vilka använts för fastställandet av ett lämpligt referensvärde. Mot bakgrund av tillgänglig information ansåg kommissionen att det var lämpligt att tillämpa ett referensvärde på 1,5 % för arrangemangsavgiften och ett referensvärde på 1,25 % för förnyelseavgiften. Kommissionen instämde inte i FTT-gruppens påstående om att avgifterna ifråga bara är bankens hanteringsavgifter och inte kopplade till eventuella risker i samband med öppnande eller förnyande av en kreditlina. Enligt praxis inom affärsvärlden tar långivaren ut en åtagandeavgift från låntagaren för att kompensera för kostnaderna för att hålla kreditlinan öppen och de finansiella resurserna tillgängliga. Avgiften är också en säkerhet för att långivaren ska hålla kreditlinan öppen på de villkor som överenskommits och kompenserar för de risker som följer av en öppen kreditlina ([85]). Inom affärsvärlden fungerar en öppen kreditlina på samma sätt som ett kreditkort gör för privatpersoner, dvs. banken tar alltid ut avgifter för kreditkortet och för att den stääöer ett givet belopp till förfogande. Därför tillbakavisades dessa påståenden.

(355) ZTT-gruppen invände mot kommissionens påstående att en kreditlina med en bank är en förutsättning för att få finansiering från den senare och gav exempel på banker i världen som inte behöver några kreditlinor för att tillhandahålla lån på ad hoc-basis. Enligt ZTT-gruppen är kreditlinor ramavtal, enligt vilka banken gör det möjligt för ett företag att använda olika skuldinstrument inom ett visst högsta kreditbelopp utan omförhandling. Detta utesluter dock inte att fristående lån beviljas företag som bedöms från fall till fall utan en tidigare kreditlina. ZTT-

([82]) Se https://www.barclays.co.uk/current-accounts/bank-account/overdrafts/overdraft-charges/, senast hämtad den 18 augusti 2021, beträffande avgifter för löpande krediter - ”för löpande krediter på mer än 15 000 GBP tas det ut en startavgift på 1,5 % av den överenskomna kreditgränsen och en förnyelseavgift på 1,5 %”.

([83]) Se ärendet om glasfibermaterial som nämns i fotnot 5 (skälen 354 och 355).

([84]) Se fotnot 79.

([85]) https://corporatefinanceinstitute.com/resources/knowledge/finance/commitment-fee/

gruppen höll inte heller med om att arrangemangs- eller förnyelseavgifter tas ut för alla kreditlinor, särskilt inte de som beviljats stora och sofistikerade kunder. ZTT-gruppen hävdade att de referensavgifter som kommissionen använder är för höga och gav exempel på avgifter som tas ut av Lloyds (upp till 1,5 % för arrangemangsavgifter och 1 % för förnyelseavgifter) och HSBC, vars exakta avgifter verkar fastställas bilateralt/genom avtal.

(356) För det första, och som förklaras i skäl 340 är syftet med en kreditlina att fastställa en begränsad kredit som företaget får utnyttja när som helst för att finansiera sin löpande verksamhet, vilket gör finansieringen av rörelsekapital flexibel och omedelbart tillgänglig vid behov. Med hänsyn till den praxis för kortfristig finansiering som användes av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet, dvs. bankaccepter och kortfristiga lån för rörelsekapital, för vilka finansiella resurser måste vara omedelbart tillgängliga, samt det faktum att företagen för det mesta endast hade muntliga kreditöverenskommelser utan skriftliga underlag, ansåg kommissionen att all kortfristig finansiering av företagen i urvalet skulle kunna täckas av ett enda kreditinstrument. Denna slutsats är endast tillämplig på kortfristig finansiering och gäller inte långsiktig finansiering, som är föremål för förhandlingar från fall till fall. För det andra, beträffande påståendet att alla kreditlinor, särskilt de som överenskommits med stora och sofistikerade kunder, omfattas av arrangemang eller förnyelseavgifter, konstaterade kommissionen att ZTT-gruppen inte kunde tillhandahålla bevis för kreditfaciliteter utan tillhörande avgifter. För det tredje gäller beträffande de referensavgifter som kommissionen tillämpar, såsom anges i skäl 354, använde kommissionen undersökningsresultat från tidigare antisubventionsärenden och offentligt tillgängliga uppgifter för att dra slutsatsen att det var lämpligt att tillämpa ett referensvärde på 1,5 för arrangemangsavgiften och ett referensvärde på 1,25 % för förnyelseavgiften. Kommissionen påpekade att Barclays Bank till exempel tar ut en startavgift på 1,5 % av den överenskomna gränsen för löpande krediter och en förnyelseavgift på 1,5 % för löpande krediter på mer än 15 000 pund sterling. I detta ärende är det riktmärke för förnyelseavgiften som kommissionen använder lägre. En ytterligare sökning visade att Barkleys tar ut avgifter från företag på mellan 1,6 % och 2,5 % av kreditgränserna inom intervallen 15 001–20 000 GBP och 20 001–25 000 GBP ([86]). Kommissionen upprepade därför sin slutsats att de referensavgifter som den har använt är rimliga och bygger på tillgängliga marknadsuppgifter och avvisade därför påståendet.

3.5.4.2 Bankaccepter

a) Allmänt

(357) Bankaccepter utgör finansiella produkter som syftar till att utveckla en aktivare inhemsk penningmarknad genom att utvidga lånefaciliteterna. Det är en form av kortfristig finansiering som kan ”minska finansieringskostnaden och stärka uttagarens kapitaleffektivitet ([87]) Dessutom kan, som Kinas folkbank anger på sin webbplats, ”bankaccepten garantera upprättandet och genomförandet av avtalet mellan köparen och säljaren samt främja kapitalomsättningen med hjälp av krediter från Kinas folkbank ([88])”. På sin webbplats annonserar DBS Bank dessutom bankaccepter som ett sätt att ”öka rörelsekapitalet genom att skjuta upp betalningar ([89])”.

(358) Bankaccepter får endast användas för att avsluta verkliga handelstransaktioner och innehavaren måste lägga fram tillräckliga bevis i detta avseende, till exempel genom köp-/säljavtal, fakturor och fraktsedlar, osv. Bankaccepter får användas som ett betalningsmedel i köpavtal tillsammans med andra medel, till exempel penningförsändelser eller betalningsorder.

(359) En bankaccept utfärdas av … (… som också är köparen i den underliggande handelstransaktionen) och godtas av banken. Genom att godta bankaccepten går banken med på att ovillkorligen utbetala det belopp som anges i accepten till mottagaren/innehavaren på överenskommet datum (förfallodagen).

([86]) https://www.barclays.co.uk/business-banking/borrow/overdrafts/

([87]) Se Kinas folkbanks webbplats: https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html, senast hämtad den 18 augusti 2021.

([88]) Se ovan.

([89]) Se DBS Banks webbplats: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance, senast hämtad den 18 augusti 2021.

(360) I allmänhet innehåller avtalen om bankaccepter en förteckning över de transaktioner som täcks av en bankaccept, med uppgift om leverantörens förfallodatum och bankacceptens förfallodag.

(361) I allmänhet utfärdas bankaccepter inom ramen för ett utkast till avtal om bankaccepter som anger bankens, leverantörernas och köparens identitet, bankens och köparens skyldigheter och detaljerade uppgifter om värdet per leverantör, förfallodag som överenskommits med leverantören och förfallodag för bankaccepten.

(362) Kommissionen fastställde att avtal om kreditlinor i allmänhet förtecknar bankaccepter som en möjlig användning av finansieringstaket tillsammans med andra kortsiktiga finansiella instrument, till exempel lån genom arbetande kapital.

(363) Beroende på de villkor som varje bank fastställer kan det krävas att uttagaren gör en mindre insättning på ett särskilt konto, gör en utfästelse och betalar en avgift på accepten. I alla händelser är uttagaren skyldig att överföra hela beloppet för en bankaccept till det särskilda kontot senast på bankacceptens förfallodag.

(364) När banken godtagit den undertecknar uttagaren bankaccepten och överför den till betalningsmottagaren som också är leverantör i den underliggande handelstransaktionen, i likhet med betalning av en faktura. Följaktligen upphävs köparens (uttagarens) skyldighet mot leverantören (betalningsmottagaren). En ny betalningsskyldighet uppstår för köparen gentemot den mottagande banken för samma belopp (uttagaren är skyldig att betala banken kontant innan bankaccepten löper ut). Utfärdande av en bankaccept leder till att uttagarens skyldighet mot leverantören ersätts med en skyldighet mot banken.

(365) Löptiden för en bankaccept varierar enligt de villkor som varje bank fastställer och kan vara upp till ett år.

(366) Betalningsmottagaren (eller innehavaren) av bankaccepten har tre möjligheter före löptidens utgång:

— Vänta till utgången och motta kontant betalning av hela nominella beloppet från den mottagande banken.

— Underteckna bankaccepten, dvs. använda den som ett betalningsmedel för skulder gentemot andra parter. or

— Diskontera bankaccepten med den mottagande banken eller en annan bank, och motta kontantbeloppet mot betalning av en diskonteringsränta.

(367) Utfärdandedatumet för bankaccepten motsvarar i allmänhet det förfallodatum som överenskommits med leverantören. Kommissionen konstaterade att när det gäller de företag som ingick i urvalet var datum för utfärdande i allmänhet på eller före förfallodagen för betalningen till leverantören och i vissa fall även några dagar efter förfallodagen. Kommissionen fastställde att löptiden för bankaccepten för företagen i urvalet är mellan tre och tolv månader efter det att fakturan förfallit till betalning.

(368) Vad gäller bokföring av bankaccepter erkänns dessa som skulder till banken i uttagarnas konton, dvs. de exporterande tillverkarna i urvalet.

(369) Credit Reference Center of the People's Bank of China (nedan kallad *CRCP*) godkänner bankaccepter som ”obetalda krediter” som tillhandahålls av banker på samma nivå som lån, remburser eller handelsfinansiering. Det ska även noteras att CRCP finansieras av de finansinstitut som beviljar olika typer av lån och att sådana finansinstitut således har godtagit bankaccepter som skulder gentemot dem. I de avtal om bankaccept som samlats in under undersökningsperioden föreskrivs vidare att om köparen inte erlägger fullständig betalning på bankacceptens förfallodatum, ska banken behandla det obetalda beloppet som ett försenat lån till banken.

(370) Kommissionen konstaterade att bankaccepter i stor utsträckning används som ett betalningsmedel i handelstransaktioner i stället för en postanvisning, vilket underlättar uttagarens kassaflöde och arbetande kapital. Ur kontantsynvinkel medger instrumentet i praktiken uttagaren en uppskjuten betalning med förfallodag på upp till ett år på grund av att den faktiska kontantbetalningen av transaktionsbeloppet sker vid bankacceptens förfallodag, och inte vid den tidpunkt då uttagaren var tvungen att betala sin leverantör. I avsaknad av ett sådant finansiellt instrument skulle uttagaren antingen utnyttja sitt eget arbetande kapital, vilket medför en kostnad, eller ta ett kortsiktigt lån av arbetande kapital med en bank för att betala sina leverantörer, vilket också medför en kostnad. Genom att betala med en bankaccept använder uttagaren de varor eller tjänster som levererats för en period på 3 månader till ett år utan att lägga ut några kontanter och utan någon annan kostnad.

(371) Under normala marknadsförhållanden skulle bankaccepter i egenskap av finansiella instrument innebära en finansieringskostnad för uttagaren. Undersökningen visade att alla företag i urvalet som använde bankaccepter under undersökningsperioden endast betalade en avgift för den tjänst som banken tillhandahöll, vilken i allmänhet var 0,05 % av bankacceptens nominella värde. Inget av företagen i urvalet bar dock någon kostnad för finansieringen genom bankaccepter genom att skjuta upp kontant betalning för leveransen av varor och tjänster. Kommissionen ansåg därför att de undersökta företagen utnyttjade finansiering i form av bankaccepter för vilka de inte bar några kostnader.

(372) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att det system för bankaccepter som infördes i Kina gav alla exporterande tillverkare en kostnadsfri finansiering av sin nuvarande verksamhet, vilket innebar att en utjämningsbar förmån beviljades enligt vad som anges i skälen 384–388 i enlighet med artikel 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen.

(373) I en tidigare undersökning ([90]) fastställde kommissionen att bankaccepter har samma syfte och effekter som kortfristiga rörelsekapitallån, eftersom de används av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna för att finansiera den nuvarande verksamheten istället för kortfristiga lån, varför det för dessa bör tas ut en kostnad som motsvarar en kortfristig lånefinansiering.

(374) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter invände ZTT-gruppen att man inte höll med kommissionen om att bankaccepter är en form av kortsiktig finansiering och att de snarare fungerar som en bankgaranti. Enligt ZTT-gruppen är en bankaccept ett instrument genom vilket banken tar på sig skyldigheten att betala till en annan part än den ursprungliga gäldenären, som fortfarande är skyldig att betala tillbaka till banken. Syftet med ett sådant instrument är inte kortsiktig finansiering utan att underlätta försäljningen av varor. ZTT-gruppen hävdade att parterna i transaktionerna, genom att godkänna betalningen via bankaccepter, samtyckte till betalningsvillkoren, vilket innebar att säljaren gick med på ett kreditvillkor fram till förfallodagen mot en bankgarantibetalning och att köparen åtog sig att ställa samma värde till bankens förfogande senast på förfallodagen.

(375) Kommissionen höll inte med om att bankaccepter endast fungerar som en bankgaranti för en betalning på förfallodagen. Kommissionen konstaterade att för de exporterande tillverkarnas vidkommande är en bankaccept ett betalningssätt, vilket erkänns i försäljningskontrakten, och uttagarens betalningsförpliktelse gentemot leverantören annulleras genom betalning med en bankaccept. Uttagaren betalar leverantören vid den tidpunkt då bankaccepten godkänns, medan uttagaren uppfyller sin betalningsskyldighet gentemot banken på förfallodagen. Bankaccepten kan därför inte betraktas som bara en ytterligare garanti för en framtida betalning, och påståendet avvisades.

(376) Följaktligen upprepade kommissionen sin slutsats att när det gäller deras effekter är bankaccepter en form av kortfristig finansiering som gör det möjligt för de exporterande tillverkarna att finansiera sina inköp. Den förmån som beviljas de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna är de kostnadsbesparingar för finansiering som beror på att användningen av bankaccept var räntefri.

([90]) Se ärendet om glasfibermaterial som nämns i fotnot 5, skäl 385.

b) Selektivitet

(377) När det gäller selektivitet, såsom nämns i skäl 116 ska finansinstitut enligt beslut nr 40 tillhandahålla kreditstöd till främjade industrier.

(378) Kommissionen ansåg att bankaccepter utgör en annan form av förmånsstöd från finansiella institut till främjade industrier såsom sektorn för optiska fiberkablar. Som anges i avsnitt 3.1 är sektorn för optiska fiberkablar bland de främjade industrierna och därför berättigad till alla möjliga typer av finansiellt stöd. Bankaccepter som finansieringsform är en del av det förmånliga systemet för finansiellt stöd från finansinstitut till främjade industrier, t.ex. industrin för optiska fiberkablar.

(379) Inga bevis lades fram för att något företag i Kina (förutom inom främjade industrier) utnyttjar bankaccepter på samma fördelaktiga villkor.

(380) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ZTT-gruppen att bankaccepter inte är selektiva eftersom de används i stor utsträckning av nästan alla ekonomiska aktörer i Kina och därför inte är begränsade till sektorn för optiska fiberkablar eller ZTT-gruppen.

(381) I detta avseende hänvisade kommissionen till skäl 116 där den lade fram bevis för att finansinstitut enligt beslut nr 40 är skyldiga att tillhandahålla kreditstöd till främjade industrier.

(382) Kommissionen grundade sin bedömning av subventionssystemets selektiva karaktär på tillgängliga statliga dokument, såsom planer och förordningar avseende främjade industrier. De kinesiska myndigheterna har tydligt definierat vilka industrier som främjas genom att begränsa den specifika förmånliga finansieringen endast till dessa. Även om ett antal andra industrier som uttryckligen definieras som främjade också åtnjutit samma eller liknande förmånsvillkor som industrin för optiska fiberkablar, medför detta inte någon förmånlig finansiering och framför allt inte bankaccepter som är allmänt tillgängliga för alla branscher.

(383) Även om en finansieringsform i princip kan vara tillgänglig för företag inom andra branscher, kan de konkreta villkoren enligt vilka sådan finansiering erbjuds företag från en viss bransch, såsom återbetalningsvillkor och finansieringsvolym, göra dem specifika. Ingen av de berörda parterna lade heller fram några bevis för att den förmånliga finansieringen genom bankaccepter för företag inom industrin för optiska fiberkablar grundas på objektiva kriterier eller villkor i den mening som avses i artikel 4.2 b i grundförordningen. Påståendet avvisades därför.

c) Beräkningen av förmånen

(384) Vid beräkningen av den utjämningsbara subventionens storlek bedömde kommissionen den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden.

(385) Som redan nämnts i skälen 357 och 370 är bankaccepter en form av kortfristig finansiering som ökar uttagarnas kapitaleffektivitet genom att underlätta dess rörelsekapital och tillgodose dess likviditetsbehov, eftersom de i stor utsträckning används som betalningsmedel i affärstransaktioner i stället för kontanter. Kommissionen konstaterade att de exporterande tillverkarna i urvalet använde bankaccepter för kortsiktig finansiering utan att betala en ersättning.

(386) Kommissionen drog därför slutsatsen att uttagare av bankaccepter bör betala en ersättning för finansieringsperioden. Kommissionen ansåg att finansieringsperioden inleddes den dag då bankaccepten utfärdades och avslutades på bankacceptens förfallodag. När det gäller bankaccepter som utfärdats före undersökningsperioden och bankaccepter med förfallodatum efter undersökningsperiodens slut beräknade kommissionen förmånen endast för den finansieringsperiod som undersökningsperioden omfattar.

(387) I enlighet med artikel 6 b i grundförordningen ansåg kommissionen att den förmån som mottagaren får är skillnaden mellan det belopp som företaget faktiskt betalat som ersättning för finansiering genom bankaccept, och det belopp som den skulle betala genom att tillämpa en kortsiktig finansieringsränta.

(388) Kommissionen fastställde den förmån som uppstår vid utebliven betalning av en kortsiktig finansieringskostnad. Med tanke på att bankaccepter är en form av kortfristig finansiering och att de i praktiken har samma syfte som kortfristiga rörelsekapitallån, ansåg kommissionen, såsom fastställts i tidigare undersökningar ([91]), att det för bankaccepter bör tas ut en kostnad som motsvarar en kortfristig lånefinansiering. Kommissionen använde därför samma metod som för kortsiktig lånefinansiering som anges i renminbi yuan, enligt avsnitt 3.5.3.1.

(389) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade FTT-gruppen att kommissionen, vid beräkningen av förmånen, borde beakta de avgifter som gruppen har betalat.

(390) Som kommissionen redan har konstaterat i skäl 371 betalade de företag i urvalet som använde bankaccepter under undersökningsperioden endast en avgift för den tjänst som banken tillhandahöll, vilken i allmänhet var 0,05 % av bankacceptens nominella värde. Faktum är att denna provision, som betalas för bankens hantering av bankaccepten, är en separat del av den finansiering som beviljas av banken, för vilken de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna inte har haft någon kostnad. Denna avgift betalas för att täcka bankens administrativa kostnader för hanteringen av bankaccepter. Kommissionen utjämnade endast bankaccepternas finansieringsdel (det vill säga den del som motsvarar kortfristig finansiering). Kommissionen analyserade inte huruvida provisionen även innebar en utjämningsbar subvention. Påståendet avvisades därför.

(391) ZTT-gruppen motsatte sig användningen av referensvärdet för kortfristiga lån eftersom den ansåg att bankaccepter är en garanti för vilken provision bör tas ut. I detta avseende hänvisade ZTT-gruppen till New York Federal Reserve, som klargör att bankaccepter fungerar mer som en garanti än ett lån.

(392) Kommissionen instämde inte i ZTT-gruppens synpunkter. Enligt allmänt tillgängliga uppgifter om bankaccepter i USA köper banken i praktiken vanligtvis bankaccepten från uttagaren genom att tillämpa en diskonteringsränta som liknar en räntesats, och därför är bankaccepten ett metod som banken använder för att bevilja kredit ([92]). I andra jurisdiktioner som Kanada och Malaysia, gäller att banken, när den godtar bankaccepten, betalar ut medlen efter avdrag för den tillämpliga diskonteringsräntan ([93]). Se Bank of Canadas diskussionsunderlag med titeln *A Primer on the Canadian Bankers' Acceptance Market* i vilket det anges att ”långivarna köper bankaccepter till ett pris som ligger under det nominella värdet och låntagaren får behållningen därav som ett lån. *Den diskonteringssats till vilken långivarna köper bankaccepterna baseras ofta på CDOR-räntan.* ” I artikel 14.4 i Malaysias riktlinjer för bankaccepter från 2004 anges följande: ”Uttagaren av en bankaccept ska vara skyldiga att göra avdrag för bankaccepten hos den mottagande banken om köpet ännu inte har betalats, i vilket fall den mottagande banken är skyldig att betala den diskonterade behållningen till leverantören av varorna”. Bankaccepter fungerar därför i första hand som en typ av finansiering och inte som en garanti. Påståendet avvisades därför.

3.5.4.3 Konvertibla företagsobligationer

(393) Företag från de två grupperna i urvalet har emitterat konvertibla företagsobligationer under undersökningsperioden. I båda fallen har de konvertibla obligationerna en progressiv räntestruktur med mycket låga räntor på mellan 0,2 % och 2 %, vilket är mycket lägre än PBOC:s referensränta för lån och NIFC:s låneränta ([94]).

(394) Kommissionen slog fast att alla företag i urvalet drog nytta av förmånlig finansiering i form av konvertibla obligationer.

— Rättslig grund ([95])

— Kinas lag om värdepapper (2014 års version) (*värdepapperslagen*) ([96]).

([91]) Se ärendet om glasfibermaterial som nämns i fotnot 5, skäl 399.
([92]) ”Quarterly Review, Summer 1981”
([93]) Se Bank of Canada Discussion Paper: A Primer on the Canadian Bankers' Acceptance Market och https://fast.bnm.gov.my/fastweb/public/files/BA_Apr2004_Updated.pdf
([94]) Se skäl 189.
([95]) Lagstiftning som var tillämplig vid tidpunkten då de konvertibla obligationerna emitterades.
([96]) Senast ändrad den 28 december 2019 genom presidentdekret nr 37 med verkan från och med den 1 mars 2020.

— Administrativa bestämmelser avseende börsnoterade företags emission av värdepapper (2008 års version) ([97]).

— Administrativa bestämmelser avseende börsnoterade företags emission av värdepapper (2008 års version) ([98]).

— Administrativa bestämmelser avseende emission och tecknande av värdepapper (2018 års version).

— Bestämmelser om förvaltning av företagsobligationer, utfärdade av statsrådet den 18 januari 2011.

— Administrativa bestämmelser om emission och handel med företagsobligationer, föreskrift från Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet nr 113 av den 15 januari 2015.

— Åtgärder för förvaltning av icke-finansiella företags skuldebrev på interbankmarknaden för obligationer, utfärdade av Kinas folkbank, föreskrift från Kinas folkbank [2008] nr 12 av den 9 april 2008.

— Rättslig ram för konvertibla obligationer

(395) I förordningarna om förvaltning av företagsobligationer och de administrativa bestämmelserna avseende emission och handel med företagsobligationer fastställs den allmänna rättsliga ram som är tillämplig på företagsobligationer. Det finns dock särskild lagstiftning som är tillämplig på konvertibla företagsobligationer, nämligen de administrativa bestämmelserna avseende börsnoterade företags emission av värdepapper, de administrativa bestämmelserna avseende emission och tecknande av värdepapper och de administrativa bestämmelserna för sponsring av värdepappersemissioner och börsnotering.

(396) I artikel 14 i de administrativa bestämmelserna avseende börsnoterade företags emission av värdepapper definieras konvertibla företagsobligationer som ”företagsobligationer som emitteras av ett emitterande bolag i enlighet med lagstiftningen och som får konverteras till aktier under en viss period och på fastställda villkor”.

(397) I enlighet med artikel 11 i lagen om värdepapper (2014 års version), som var tillämplig när de företag som ingick i urvalet emitterade konvertibla obligationer, artikel 45 i de administrativa bestämmelserna avseende börsnoterade företags emission av värdepapper och artikel 2 i de administrativa bestämmelserna för sponsring av värdepappers-emissioner och börsnotering, måste företag som vill emittera konvertibla företagsobligationer begära att en sponsor av värdepapper tillhandahåller tjänster och fungerar som emissionsgarant. Sponsorn organiserar emissionen av obligationerna, rekommenderar emittenten, lämnar in ansökningshandlingarna till China Securities Regulatory Commission (Kinas tillsynsmyndighet för värdepapper – *CSRC*) för godkännande, förhandlar om de räntor till vilka obligationen kommer att presenteras för investerare och ansvarar för att hitta investerare som godtar de överenskomna villkoren för emissionen, inklusive räntan.

(398) I enlighet med det rättsliga regelverket är det inte möjligt att emittera eller handla fritt med obligationer i Kina. Utfärdandet av varje obligation måste godkännas av CSRC. Enligt artikel 16 i värdepapperslagen (2014 års version) ska ”börsnoterade företag som emitterar konvertibla företagsobligationer [...] uppfylla kraven i denna lag för utbud av aktier till allmänheten, *och ska godkännas av statsrådets tillsynsmyndighet för värdepapper*”. Enligt artikel 3 i de administrativa bestämmelserna om emission av värdepapper och garantier för dessa, som är tillämpliga på konvertibla obligationer, ska CSRC ”övervaka och administrera emission av värdepapper och garantier för dessa i enlighet med lagstiftningen”. Enligt artikel 10 i förordningarna om förvaltningen av företagsobligationer finns det årliga kvoter för emission av företagsobligationer.

(399) Enligt artikel 16 i lagen om värdepapper (2014 års version) ska offentliga emissioner av obligationer uppfylla följande krav: ”Syftet med användningen av intäkterna ska vara förenligt med den statliga industripolitiken” och ”intäkterna från ett offentligt erbjudande av företagsobligationer ska endast användas för godkända ändamål”. I artikel 12 i förordningarna om förvaltningen av företagsobligationer upprepas att syftet med de medel som insamlats måste överensstämma med den statliga industripolitiken. Vidare föreskrivs i artikel 10.2 i de administrativa bestämmelserna avseende börsnoterade företags emission av värdepapper, som är en specifik reglering som är tillämplig på konvertibla obligationer, att ”syftet med användningen av de anskaffade medlen är i linje med den statliga industripolitiken”.

([97]) Senast ändrat den 14 februari 2020 i enlighet med beslutet om översyn av de administrativa bestämmelserna avseende börsnoterade företags emission av värdepapper från Kinas tillsynsmyndighet för värdepapper med verkan från och med den 14 februari 2020.

([98]) Ersatt med de administrativa bestämmelserna för sponsring av värdepappersemissioner och börsnotering., dekret nr 170 från Kinas tillsynsmyndighet för värdepapper av den 12 juni 2020 med verkan från och med den 12 juni 2020.

(400) Under dubbelkontrollerna på distans förklarade de kinesiska myndigheterna att denna mening innebär att de medel som anskaffas inte får användas för projekt som omfattas av de ”begränsade” industrierna i den vägledande katalogen för industriell omstrukturering. I denna katalog förtecknas tre kategorier av projekt, nämligen ”främjade”, ”begränsade” och ”eliminerade”. I kategorin ”begränsade” är nya projekt förbjudna och pågående produktion är inriktad på innovation och uppgradering, medan befintliga projekt i kategorin ”eliminerade” är förbjudna att söka investeringar. Slutsatsen kan därför dras att ”i linje med den statliga industripolitiken” endast kan innebära att investeringsprojektet omfattas av det ”främjade” innehållet, som har rätt att få kreditstöd från finansinstitut.

(401) Som anges i skäl 116 hänvisas i beslut 40 till den vägledande katalogen för industriell omstrukturering i vilken det anges att om ”investeringsprojektet omfattas av delen om främjade projekt ska det undersökas, godkännas och registreras enligt relevanta nationella bestämmelser om investeringar. och *alla finansinstitut ska tillhandahålla kreditstöd i enlighet med principerna för kreditgivning*”. Härav följer att utfärdandet av konvertibla företagsobligationer, som, såsom visats, med nödvändighet riktar sig till en främjad bransch, överensstämmer med finansinstitutens praxis att stödja dessa industrier.

(402) Räntorna på företagsobligationer är också strikt reglerade. I artikel 16 i de administrativa bestämmelserna avseende börsnoterade företags emission av värdepapper föreskrivs att ”räntesatsen för en konvertibel företagsobligation ska fastställas av det emitterande bolaget och den ledande garanten genom förhandlingar, men ska uppfylla relevanta statliga bestämmelser”. Enligt artikel 16.5 i värdepapperslagen (2014 års version) får kupongräntan för företagsobligationerna inte överstiga den kupongränta som fastställts av statsrådet”. I artikel 18 i förordningarna om förvaltning av företagsobligationer, som är den lagstiftning som gäller för obligationer, föreskrivs att ”den ränta som erbjuds för alla företagsobligationer får inte vara högre än 40 % av den ränta som betalas av banker till privatpersoner för tidsbunden inlåning med samma löptid”.

(403) Enligt artikel 17 i de administrativa bestämmelserna avseende börsnoterade företags emission av värdepapper ska ett företag ”för att offentligt emittera konvertibla företagsobligationer ge ett kvalificerat kreditvärderingsinstitut i uppdrag att fastställa och följa upp kreditbetyg”. I artikel 18 i de allmänt tillämpliga administrativa bestämmelserna avseende emission och handel med företagsobligationer föreskrivs dessutom att endast vissa obligationer som uppfyller strikta kvalitetskriterier, såsom kreditbetyget AAA, får emitteras offentligt till offentliga investerare eller emitteras offentligt till kvalificerade investerare, endast efter emittentens eget gottfinnande. Företagsobligationer som inte uppfyller dessa standarder får endast emitteras offentligt till kvalificerade investerare.

a) Finansinstitut som agerar som offentliga organ

(404) Enligt Bloombergs *China bond market insight 2021* är de flesta investerarna institutionella investerare, däribland finansinstitut. Affärsbankerna utgör 57 % av investerarna och de politiska bankerna står för 3 % ([99]). Dessutom konstaterade kommissionen att 85 % av de som investerade i den konvertibla obligation som emitterats av ett av företagen i urvalet är institutionella investerare, en kategori av investerare som inbegriper finansinstitut.

(405) Som en främjad industri enligt den vägledande katalogen för industriell omstrukturering har industrin för optiska fiberkablar dessutom rätt till kreditstöd från finansinstitut på grundval av beslut nr 40. Det faktum att konvertibla obligationer, som de konvertibla obligationer som emitterats av företagen i urvalet, har en låg ränta är ett starkt tecken på att finansinstituten är den största investeraren i dessa obligationer. De är skyldiga att tillhandahålla ”kreditstöd” till dessa företag och tar hänsyn till andra faktorer än ränteavkastningen när de fattar investerings- och finansieringsbeslut, såsom politiska mål. En investerare som bedriver verksamhet på marknadsmässiga villkor skulle vara mer känslig för den ekonomiska avkastningen av investeringen och skulle med största sannolikhet inte investera i konvertibla obligationer med mycket låg ränta. De slutsatser som kommissionens drar i avsnitt 3.5.3.3 om den ekonomiska situationen för de båda grupperna av exporterande tillverkare vad gäller deras likviditets- och solvensprofiler tyder dessutom på att investerare bedriver verksamhet på marknadsmässiga villkor inte skulle investera i finansiella instrument såsom konvertibla obligationer, som ger låg ekonomiskavkastning samtidigt som emittenten uppvisar stora likviditets- och solvensrisker. Kommissionen anser därför att endast investerare som har andra motiv än en ekonomisk avkastning på investeringar, såsom att uppfylla den rättsliga skyldigheten att tillhandahålla finansiering till företag i främjade industrier, skulle göra en sådan investering.

([99]) Se China bond market insight 2021, fotnot 59, s. 33.

(406) Med beaktande av de fakta som presenteras i skälen 404 och 405 ansåg kommissionen följaktligen att det finns en rad styrkande bevis enligt vilka en betydande andel av de investerare som investerat i de konvertibla obligationer som emitterats av företagen i urvalet utgörs av finansinstitut som har en rättslig skyldighet att ge kreditstöd till tillverkare av optiska fiberkablar.

(407) Som anges i avsnitt 3.5.1 kännetecknas dessa finansinstitut av en stark statlig närvaro, och de kinesiska myndigheterna har möjlighet att utöva ett meningsfullt inflytande på dem. Den allmänna rättsliga ram inom vilken dessa finansinstitut verkar är också tillämplig på konvertibla obligationer.

(408) I avsnitten 1 och 2 drog kommissionen slutsatsen att statsägda finansinstitut är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen och att de under alla omständigheter anses ha anförtrotts eller ålagts funktioner av de kinesiska myndigheterna som normalt ligger inom myndigheternas kompetens i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen. I avsnitt 3.5.1.2 drog kommissionen slutsatsen att även privata finansinstitut har anförtrotts funktioner av staten och styrs av denna.

(409) Kommissionen inhämtade också konkret bevisning för detta utövande av meningsfull kontroll på grundval av konkreta emissioner av konvertibla obligationer. Den undersökte därför den allmänna rättsliga miljö som anges i skälen 395–403 i kombination med de konkreta undersökningsresultaten.

(410) Kommissionen konstaterade att de två grupperna av exporterande tillverkare i urvalet emitterade konvertibla obligationer till mycket låga och liknande räntor, oavsett företagens finansiella situation och kreditrisk.

(411) I praktiken påverkas räntorna på konvertibla obligationer av företagets kreditbetyg, i likhet med vad som gäller för lån. Såsom beskrivits i skäl 280 är dock den lokala kreditvärderingsmarknaden snedvriden och kreditbetygen inte tillförlitliga. Såsom anges i skäl 274 dominerar fem kinesiska lokala kreditvärderingsinstitut obligationsmarknaden och omkring 90 % av obligationerna ges kreditbetyget AAA av lokala kreditvärderingsinstitut, medan S&P ger många av emittenterna ett lägre globalt kreditbetyg på A och BBB.

(412) Detta illustrerades av det faktum att kreditvärderingsrapporterna för de obligationer som emitterats av företagen i urvalet inte motsvarade företagens verkliga finansiella situation.

(413) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att de kinesiska finansinstituten, som är den största investeraren i de konvertibla obligationer som emitterats av de företag som ingick i urvalet, följde de politiska riktlinjerna i beslut nr 40 genom att tillhandahålla förmånlig finansiering till en mycket låg ränta för företag inom en främjad industri och således agerade antingen som offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen eller som organ som anförtrotts eller ålagts funktioner av myndigheterna i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

(414) Genom att gå med på att investera i konvertibla obligationer med mycket låg avkastning, oavsett emittentens riskprofil, gav finansinstituten en förmån till de exporterande tillverkare som ingick i urvalet.

(415) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna kommissionens slutsats att finansinstituten, som köpte en stor del av de konvertibla företagsobligationerna i fråga, har agerat som offentliga organ. De kinesiska myndigheterna hävdade att köp av företagsobligationer och konvertibla företagsobligationer är en normal affärsmetod som förekommer i alla större jurisdiktioner, inklusive i unionen och USA. Enligt de kinesiska myndigheterna är finansinstitutens funktion när de köper obligationer eller när de tillhandahåller lån helt annorlunda, och kommissionen var därför skyldig att göra en särskild bedömning av huruvida finansinstituten skulle kunna betraktas som offentliga organ med funktionen att köpa obligationer och att göra en bedömning från fall till fall av varje finansinstitut. De kinesiska myndigheterna hävdade också att kommissionen inte hade analyserat huruvida det fanns andra köpare av företagsobligationer och konvertibla obligationer än de kinesiska bankerna och finansinstituten och om det fanns privata köpare. Vidare hävdade de kinesiska myndigheterna att syftet med det kinesiska systemet för finansiell tillsyn när det gäller företagsobligationer och konvertibla obligationer är att säkerställa systemets säkerhet och skydda investerarnas rättigheter och intressen och att systemet i sig inte visar tecken på inblandning från statens sida.

(416) Kommissionen höll inte med om de kinesiska myndigheternas påstående att den inte hade gjort någon specifik bedömning av huruvida finansinstituten agerade som offentliga organ vad gäller köp av obligationer. Utöver de slutsatser som kommissionen drar i avsnitt 3.5.1 sökte kommissionen också konkreta bevis för att det utövats meningsfull kontroll i samband med de konkreta emissionerna av konvertibla obligationer och gjorde en särskild bedömning av detta i skälen 409–413. Kommissionen höll med de kinesiska myndigheterna om att köp av företagsobligationer och konvertibla obligationer i princip kan vara en normal affärsmetod som förekommer i alla större jurisdiktioner, men påpekade att de kinesiska finansinstitutens förvärv av företagsobligationer kännetecknas av ett statligt inflytande, vilket visas i skäl 413. Kommissionen instämde inte heller i de kinesiska myndigheternas påstående om att den inte hade analyserat förekomsten av andra köpare av företagsobligationer och konvertibla obligationer än de kinesiska bankerna och finansinstituten. Som kommissionen påpekar i skälen 404 och 406 utgjordes 85 % av investerarna i den konvertibla obligation som emitterats av ett av företagen i urvalet av institutionella investerare, däribland finansinstitut, varför det finns en rad styrkande bevis enligt vilka en betydande andel av de investerare som investerat i de konvertibla obligationer som emitterats av företagen i urvalet utgörs av finansinstitut som har en rättslig skyldighet att ge kreditstöd till tillverkare av optiska fiberkablar. Med tanke på den stora andelen institutionella investerare, däribland finansinstitut, ansåg kommissionen att de hade fastställt egenskaperna hos de konvertibla företagsobligationerna i fråga, särskilt den låga kupongräntan, och att andra investerare, såsom privata investerare, hade gått med på dessa villkor. Slutligen ansåg kommissionen att det kinesiska systemet för finansiell tillsyn beträffande företagsobligationer och konvertibla obligationer endast är en av de faktorer som tillsammans med det regelverk som styr finansinstitutens finansiering och som beskrivs i skälen 405 och 407, samt finansinstitutens konkreta beteende, pekar på de kinesiska myndigheternas inblandning. Följaktligen avvisas de kinesiska myndigheternas påståenden.

b) Selektivitet

(417) Kommissionen ansåg att den förmånliga finansieringen genom konvertibla obligationer är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen. Konvertibla obligationer kan inte emitteras utan godkännande från CSRC, som kontrollerar om alla lagstadgade villkor för emission av konvertibla obligationer är uppfyllda. Som anges i skäl 399 måste emissioner av konvertibla obligationer, i enlighet med den kinesiska lagen om värdepapper (2014 års version) och de administrativa bestämmelserna avseende börsnoterade företags emission av värdepapper, vara förenliga med statens industripolitik. Kommissionen anger i skäl 400 att ”i linje med den statliga industripolitiken” innebär att ett investeringsprojekt omfattas av det ”främjade” innehåll i den vägledande katalogen för industriell omstrukturering, i vilket industrin för optiska fiberkablar ingår.

(418) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att obligationsmarknaderna är reglerade i alla länder, eftersom detta är en fråga om ekonomisk stabilitet. De kriterier som ett företag måste uppfylla för att emittera obligationer är av finansiell karaktär och inte politiskt inriktade. De kinesiska myndigheterna höll inte med om att emission av konvertibla obligationer måste överensstämma med statens industripolitik och upprepade att industrin för optiska fiberkablar inte är en främjad industri. De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att kommissionen inte har visat att försäljningen av obligationer uttryckligen begränsats till vissa företag.

(419) Även om kommissionen höll med om att obligationsmarknaderna är reglerade i alla länder och att de flesta av de kriterier som ett företag måste uppfylla för att emittera obligationer är av finansiell karaktär, instämde den inte i de kinesiska myndigheternas påstående att emissionerna av konvertibla obligationer inte är politiskt inriktad i Kina. För det första upprepade kommissionen sin ståndpunkt om att sektorn för optiska fiberkablar är en främjad industri. För det andra ansåg kommissionen att ordalydelsen i den kinesiska lagen om värdepapper (2014 års version) och de administrativa bestämmelserna avseende börsnoterade företags emission av värdepapper, som är särskilt tillämpliga på konvertibla obligationer, enligt vilken emissioner av konvertibla obligationer måste vara förenliga med statens industripolitik tillräckligt explicit. Slutligen fastställer kommissionen i skäl 414 att finansinstituten, genom att gå med på att investera i konvertibla obligationer med mycket låg avkastning, oavsett emittentens riskprofil, gav en förmån till de exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Den ekonomiska fördel som ges genom att man köper konvertibla företagsobligationer med en så låg kupongränta är i själva verket ”uttryckligen begränsad” till främjade industrier, såsom industrin för optiska fiberkablar, genom det regelverk som utformats av de kinesiska myndigheterna. Följaktligen avvisas de kinesiska myndigheternas påståenden.

c) Beräkningen av förmånen

(420) Konvertibla obligationer är ett hybridskuldinstrument som har samma egenskaper som en obligation, som ränteutbetalningar, samtidigt som det finns möjlighet att konvertera det investerade beloppet till aktier på vissa villkor. Kommissionen konstaterade att endast en försumbar del av de båda företagens konvertibla obligationer hade konverterats till aktier. Under undersökningsperioden fungerade därför de konvertibla obligationerna från de två

företagen i urvalet endast som obligationer, vilket gav investerarna en avkastning i form av en ränta , på samma sätt som ett lån. Eftersom den beräkningsmetod för lån som beskrivs i skäl 310 bygger på obligationer beslutade kommissionen att använda samma metod med tanke på de särskilda omständigheterna i detta ärende ([100]). Detta innebär att den relativa spreaden mellan amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget AA och amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget BB med samma löptid tillämpas på de referenslåneräntor som offentliggjorts av PBOC eller, efter den 20 augusti 2019, på den låneränta som offentliggjorts av NIFC ([101]), för att fastställa en marknadsbaserad räntesats för obligationer.

(421) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter invände de kinesiska myndigheterna, ZTT-gruppen och FTT-gruppen mot användningen av samma referensvärde för obligationer och konvertibla obligationer som det som tillämpas på lån, eftersom obligationer, särskilt konvertibla obligationer, och lån är olika finansiella instrument och att obligationsmarknaden fungerar annorlunda än den privata lånemarknaden. De kinesiska myndigheterna hävdade att det inte finns någon grund för kommissionen att använda PBOC:s referensvärde som utgångspunkt och sedan lägga till ett pålägg. Enligt de kinesiska myndigheterna borde kommissionen använda räntan på obligationer som emitterats av företag med kreditbetyget BB och gav exempel på att europeiska tillverkare av optiska fiberkablar och ståltillverkare med kreditbetyget BB emitterade obligationer för en liknande löptid till betydligt lägre räntor än den beräknade referensräntan under samma period. ZTT-gruppen hävdade att den största fördelen med att emittera obligationer jämfört med att ta lån från banker är att räntenivån (dvs. kupongräntan) ofta är mindre än den ränta som de skulle behöva betala för ett banklån. Enligt ZTT-gruppen är det ännu mer attraktivt att emittera konvertibla obligationer, eftersom de vanligtvis har en lägre kupongränta och gör det möjligt för investerare att konvertera obligationerna till aktier och därmed få avkastning på investeringen genom aktieutdelningar. FTT-gruppen uppgav också att fördelen med konvertibla obligationer inte är ränteinkomsten utan konverteringsrätten. Både FTT-gruppen och ZTT-gruppen föreslog att kupongräntan för amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget BB skulle användas som referensvärde vid beräkningen av förmånen för obligationer och konvertibla obligationer.

(422) I skäl 337 förklarar kommissionen varför den anser att lån och företagsobligationer är liknande finansiella skuldinstrument, vilket motiverade tillämpningen av samma referensvärde för båda instrumenten under de särskilda omständigheterna i detta ärende. I skälen 325–333 förklarar kommissionen varför den anser att referensvärdet för lån och företagsobligationer är lämpligt, varför den inte kan använda kupongräntan för amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget BB som referensvärde och varför jämförelsen med EU:s räntor och kupongräntor är irrelevant. Kommissionen höll med om att konvertibla företagsobligationer är ett hybridskuldinstrument som gör det möjligt att konvertera det investerade beloppet till aktier på vissa villkor och att konvertibla företagsobligationer i princip skiljer sig från företagsobligationer. Kommissionen undersökte möjligheten att kvantifiera denna konvertibilitetsfaktor samt användningen av amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget BB, såsom föreslagits av de kinesiska myndigheterna, FTT-gruppen och ZTT-gruppen. Det referensvärde som parterna föreslog tog emellertid inte hänsyn till möjligheten att konvertera och referensvärdet ifråga var ett referensvärde för företagsobligationer som inte var kopplade till kinesiska marknaderna i och med att det gällde obligationer som emitterades i en annan valuta (dvs. US-dollar och inte renminbi yuan) och att det var fråga om en väsentligt annorlunda riskfri ränta. Inga andra möjliga referensvärden lämnades in, och ingen ytterligare offentlig information fanns tillgänglig för fastställandet av ett mer exakt referensvärde för konvertibla obligationer (t.ex. index för premien på amerikanska konvertibla obligationer med kreditbetyget AA och amerikanska konvertibla obligationer med kreditbetyget BB) eller för konvertibilitetsaspekten av dessa obligationer. Företagens egna uppgifter kunde inte användas för någon ordentlig jämförelse av skillnader mellan kupongräntan för obligationer och konvertibla obligationer, eftersom ett av företagen i urvalet inte hade några utestående obligationer och obligationerna från det andra företaget i urvalet hade en annan löptid och ett annat finansieringssyfte än dess konvertibla obligation. Vidare drar kommissionen i skäl 420 slutsatsen att endast en försumbar del av de konvertibla obligationerna i de båda företagen i urvalet har konverterats till aktier och att de exporterande tillverkarna i praktiken använde detta finansieringsinstrument på samma sätt som andra finansieringsinstrument, dvs. lån och företagsobligationer. Eftersom dessa konvertibla obligationer endast fungerade som obligationer under undersökningsperioden och gav investerarna avkastning i form av en ränta på samma sätt som ett lån och eftersom det faktum att referensvärdet tillämpades på en riskfriränta som offentliggjorts av PBOC eller NIFC betraktades som en försiktig metod bekräftade kommissionen sitt beslut att tillämpa referensvärdet för lån såsom anges i skäl 420.

(423) Förmånen är skillnaden mellan det räntebelopp som företaget skulle betala vid tillämpning av den marknadsbaserade räntesats som avses i skäl 420 och den faktiska ränta som företaget har betalat.

([100]) Eftersom det inte fanns några specifika uppgifter om konvertibla företagsobligationer som var offentligt tillgängliga använde kommissionen de tillgängliga uppgifterna om företagsobligationer, vilka även torde omfatta konvertibla företagsobligationer.

([101]) Se skäl 189.

3.5.4.4 Företagsobligationer

(424) Alla företag i urvalet drog nytta av förmånlig finansiering i form av företagsobligationer.

a) Rättslig grund

— Kinas lag om värdepapper (2014 års version) (*värdepapperslagen*) ([102]).

— Administrativa bestämmelser om emission och handel med företagsobligationer, föreskrift från Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet nr 113 av den 15 januari 2015.

— Bestämmelser om förvaltning av företagsobligationer, utfärdade av statsrådet den 18 januari 2011.

— Åtgärder för förvaltning av icke-finansiella företags skuldebrev på interbankmarknaden för obligationer, utfärdade av Kinas folkbank, föreskrift från Kinas folkbank [2008] nr 12 av den 9 april 2008.

b) Rättslig ram för företagsobligationer

(425) I linje med det rättsliga regelverket kan obligationer inte emitteras eller handlas fritt i Kina. Emissionen av varje obligation måste godkännas av olika statliga myndigheter, såsom PBOC, NDRC eller CSRC, beroende på typen av obligation och emittent. Enligt förordningarna om förvaltningen av företagsobligationer finns det årliga kvoter för emission av företagsobligationer.

(426) Enligt artikel 16 i lagen om värdepapper, som var tillämplig under undersökningsperioden, ska offentliga emissioner av obligationer uppfylla följande krav: ”Syftet med användningen av intäkterna ska vara förenligt med den statliga industripolitiken” och ”intäkterna från ett offentligt erbjudande av företagsobligationer ska endast användas för godkända ändamål”. I artikel 12 i förordningarna om förvaltningen av företagsobligationer upprepas att syftet med de medel som insamlats måste överensstämma med den statliga industripolitiken. Såsom förklaras i skälen 400 och 401 inriktar sig en emission av företagsobligationer på sådana villkor på en främjad industri som industrin för optiska fiberkablar och är i linje med finansinstitutens praxis att stödja dessa industrier.

(427) Enligt artikel 16.5 i värdepapperslagen (2014 års version) får kupongräntan för företagsobligationerna inte överstiga den kupongränta som fastställts av statsrådet”. I artikel 18 i förordningarna om förvaltning av företagsobligationer föreskrivs att ”den ränta som erbjuds för alla företagsobligationer får inte vara högre än 40 % av den ränta som betalas av banker till privatpersoner för tidsbunden inlåning med samma löptid”.

(428) I artikel 18 i de allmänt tillämpliga administrativa bestämmelserna avseende emission och handel med företagsobligationer föreskrivs dessutom att endast vissa obligationer som uppfyller strikta kvalitetskriterier, såsom kreditbetyget AAA, får emitteras offentligt till offentliga investerare eller emitteras offentligt till kvalificerade investerare, endast efter emittentens eget gottfinnande. Företagsobligationer som inte uppfyller dessa standarder får endast emitteras offentligt till kvalificerade investerare. Resultatet blir därför att de flesta företagsobligationer emitteras till kvalificerade investerare som har godkänts av CSRC och som är kinesiska institutionella investerare.

c) Finansinstitut som agerar som offentliga organ

(429) Företag i Kina som vill emittera obligationer måste ta hjälp av ett finansinstitut, som agerar som emissionsgarant. Emissionsgaranter arrangerar emissionen av obligationer och förhandlar de räntor som ska gälla när obligationen presenteras för investerare. Kommissionen fastställde att emissionsgaranten för den företagsobligation som emitterats av en av grupperna i urvalet var ett av de finansinstitut som också tillhandahöll förmånlig finansiering, vilket förklaras i avsnitt 3.5.1.

([102]) Senast ändrad den 28 december 2019 genom presidentdekret nr 37 med verkan från och med den 1 mars 2020.

(430) Enligt Bloombergs *China bond market insight 2021* står de obligationer som noterats på interbankmarknaden för 88 % av den totala handelsvolymen för obligationer. Enligt samma undersökning är de flesta investerarna institutionella investerare, däribland finansinstitut. Affärsbankerna utgör 57 % av investerarna och de politiska bankerna står för 3 % ([103]). De investerare som köper företagsobligationer är därför främst kinesiska banker, inklusive statsägda banker.

(431) Som förklaras i skälen 405 och 406 ansåg kommissionen följaktligen att det finns en rad styrkande bevis, enligt vilka en betydande andel av de investerare som investerat i de konvertibla obligationer som emitterats av företagen i urvalet utgörs av finansinstitut som har en rättslig skyldighet att ge kreditstöd till tillverkare av optiska fiberkablar. Samma resonemang och slutsats gäller även för företagsobligationer, eftersom emissionsvillkoren är mycket likartade, särskilt villkoret att kraven i nationella lagar, förordningar och policyer ska uppfyllas och att statens industripolitik ska följas.

(432) Som beskrivs i skäl 426 föreskrivs i artikel 16 i värdepapperslagen (2014 års version) och i artikel 12 i förordningarna om förvaltning av företagsobligationer att ett offentligt erbjudande av företagsobligationer måste vara förenligt med statens industripolitik. Detta får till följd att företagsobligationer endast kan emitteras för ändamål som ligger i linje med målen för de kinesiska myndigheternas planering navseende främjade industrier, vilket förklaras i skälen 393 och 394. De institutionella investerarna, vilka, såsom framgår av skälen 397 och 430, i stor utsträckning är affärsbanker och politiska banker, måste följa de politiska riktlinjer som anges i beslut nr 40.

(433) Den mekanism som beskrivs i skälen 116, 401 och 413 är tillämplig även på företagsobligationer, dvs. beslut nr 40 jämfört med den vägledande katalogen för industriell omstrukturering föreskriver särskild behandling av vissa projekt inom vissa främjade industrier, såsom industrin för optiska fiberkablar. Den gynnsamma behandling som beviljades till förmån för en av de grupper som ingick i urvalet ledde till beslutet att investera i företagsobligationer som emitterats med en ränta som inte motsvarar marknadsvillkoren.

(434) Som anges i avsnitt 3.5.1 kännetecknas dessa finansinstitut av en stark statlig närvaro, och de kinesiska myndigheterna har möjlighet att utöva ett meningsfullt inflytande på dem. Den allmänna rättsliga ram inom vilken dessa finansinstitut verkar är också tillämplig på företagsobligationer.

(435) I avsnitten 1 och 2 drog kommissionen slutsatsen att statsägda finansinstitut är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen och att de under alla omständigheter anses ha anförtrotts eller ålagts funktioner av de kinesiska myndigheterna som normalt ligger inom myndigheternas kompetens i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen. I avsnitt 3.5.1.2 drog kommissionen slutsatsen att även privata finansinstitut har anförtrotts funktioner av staten och styrs av denna.

(436) Kommissionen inhämtade också konkret bevisning för detta utövande av meningsfull kontroll på grundval av konkreta företagsobligationsemissioner. Den undersökte därför den allmänna rättsliga miljö som anges i skälen 425–428 i kombination med de konkreta undersökningsresultaten.

(437) Kommissionen konstaterade att företagsobligationen emitterades till en ränta som låg under den nivå som borde ha förväntats utifrån företagens finansiella situation och kreditrisk.

(438) I praktiken påverkas räntorna på företagsobligationer av företagets kreditbetyg, i likhet med vad som gäller för lån. Såsom beskrivits i skäl 280 är dock den lokala kreditvärderingsmarknaden snedvriden och kreditbetygen inte tillförlitliga. Såsom anges i skäl 274 dominerar fem kinesiska lokala kreditvärderingsinstitut obligationsmarknaden och omkring 90 % av obligationerna ges kreditbetyget AAA av lokala kreditvärderingsinstitut, medan S&P ger många av emittenterna ett lägre globalt kreditbetyg på A och BBB.

(439) Detta illustrerades av att kreditvärderingsrapporterna för de företagsobligationer som emitterats av företaget i urvalet inte motsvarade dess verkliga situation.

([103]) Se China bond market insight 2021, fotnot 59, s. 33.

(440) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att de kinesiska finansinstituten, som fungerade som emissionsgaranter för de företagsobligationer som emitterats av de företag som ingick i urvalet och som är de största investerarna i företagsobligationerna, följde de politiska riktlinjerna i beslut nr 40 genom att tillhandahålla förmånlig finansiering till företag inom en främjad industri och således agerade antingen som offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen eller som organ som anförtrotts eller ålagts funktioner av myndigheterna i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

(441) Genom att organisera emissionen av företagsobligationer med en ränta som understiger den marknadsränta som motsvarar emittentens faktiska riskprofil och genom att gå med på att investera i sådana företagsobligationer gav finansinstituten en förmån till den exporterande tillverkare som ingick i urvalet.

d) Selektivitet

(442) Som anges i skäl 417 anser kommissionen att den förmånliga finansieringen via obligationer är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen eftersom obligationerna inte kan emitteras utan de kinesiska myndigheternas godkännande, och i den kinesiska värdepapperslagen (2014 års version) föreskrivs att obligationsemittering måste vara förenlig med statens industripolitik. Som redan nämnts i skäl 131 betraktas industrin för optiska fiberkablar som en främjad industri i den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning.

e) Beräkningen av förmånen

(443) Eftersom obligationer i huvudsak bara är en annan typ av skuldinstrument, liknande lån, och eftersom beräkningsmetoden för lån redan bygger på en korg av obligationer, beslutade kommissionen att tillämpa beräkningsmetoden för lån som beskrivs ovan i avsnitt 3.5.3.3. Detta innebär att den relativa spreaden mellan amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget AA och amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget BB med samma löptid tillämpas på PBOC:s referensränta, eller efter den 20 augusti 2019, på den ränta som offentliggörs av NIFC, för att fastställa en marknadsbaserad ränta för obligationer, vilken sedan jämförs med den faktiska ränta som betalats av företaget, i syfte att fastställa förmånen.

3.5.4.5 Slutsats om förmånlig finansiering: andra typer av finansiering

(444) Kommissionen fastställde att båda grupperna av exporterande tillverkare i urvalet gynnades av förmånlig finansiering i form av kreditlinor, bankaccepter och konvertibla obligationer. Eftersom det rör sig om ett finansiellt bidrag, en förmån för de exporterande tillverkarna och selektivitet, ansåg kommissionen att denna typ av förmånliga lån bör anses vara en utjämningsbar subvention.

(445) Den subventionsnivå som fastställts för de förmånliga lån som beskrivs ovan under undersökningsperioden för de företagsgrupper som ingick i urvalet uppgick till:

Förmånlig finansiering: andra typer av finansiering

Företagets namn	Subventionsnivå
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	3,51 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	2,62 %

3.6 **Förmånlig försäkring: Exportkreditförsäkring**

(446) Klaganden hävdade att Sinosure bland annat tillhandahåller exportkreditförsäkringar, försäkrings- och obligationsgarantier på kort, medellång och lång sikt på förmånliga villkor för främjade industrier. På sin allmänna webbplats uppger Sinosure att det främjar kinesisk export av varor, särskilt export av högteknologiska produkter. Enligt en undersökning som genomförts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (*OECD*) mottog den högteknologiska industrin i Kina, i vilken industrin för optiska fiberkablar ingår, 21 % av Sinosures totala exportkreditförsäkring ([104]). Dessutom har Sinosure spelat en aktiv roll för att genomföra initiativet Made in China 2025, genom att vägleda företagen för att använda nationella kreditresurser, genomföra vetenskaplig och teknisk innovation och teknisk uppgradering, och hjälpa ”going-out”-företag att bli mer konkurrenskraftiga på den globala marknaden ([105]).

a) Rättslig grund

a) Tillkännagivande om genomförandet av strategin för att främja handel genom vetenskap och teknik med hjälp av exportkreditförsäkring (Shang Ji Fa[2004] nr 368) utfärdat gemensamt av MOFCOM och Sinosure.

b) Den så kallade plan 840 i statsrådets tillkännagivande av den 27 maj 2009.

c) Meddelande om odling och utveckling av det strategiska beslutet Att påskynda tillväxtföretagen i statsrådet (GuoFa [2010] nr 32 av den 18 oktober 2010), utfärdat av statsrådet och dess genomföranderiktlinjer (GuoFa [2011] nr 310 av den 21 oktober 2011)

d) Tillkännagivande om utfärdande av 2006 års utgåva av Kinas exportkatalog för högteknologiska produkter, nr 16, från den nationella vetenskaps- och teknikavdelningen (2006).

b) Undersökningsresultat

(447) Två av de företagsgrupper som ingick i urvalet hade utelöpande exportförsäkringsavtal med Sinosure under undersökningsperioden.

(448) Såsom anges i skäl 158 underlät Sinosure att lämna de styrkande handlingar som begärts om sin bolagsstyrning, såsom sin bolagsordning. Framför allt tillhandahöll Sinosure inte någon specifik information om vilken exportkreditförsäkring som beviljats industrin för optiska fiberkablar, storleken på de premier företaget tar ut eller några detaljerade uppgifter om lönsamheten för dess exportkreditförsäkringsverksamhet.

(449) Kommissionen var därför tvungen att komplettera den information som lämnats med tillgängliga uppgifter.

(450) Enligt uppgifter i tidigare antisubventionsundersökningar ([106]) och enligt företagets webbplats ([107]) är Sinosure ett statsägt försäkringsbolag som bildats och som stöds av staten för att stödja Kinas utländska ekonomiska och handelsrelaterade utveckling och samarbete. Företaget ägs till 100 % av staten. Det har en styrelse och en tillsynsstyrelse. Regeringen har befogenhet att utnämna och avsätta företagets högre chefer. På grundval av denna information drog kommissionen preliminärt slutsatsen att det finns formella indikationer på statlig kontroll när det gäller Sinosure.

(451) Kommissionen inhämtade vidare information om huruvida de kinesiska myndigheterna utövade meningsfull kontroll över Sinosure vad gäller industrin för optiska fiberkablar.

([104]) OECD:s studie om Kinas politik och program för exportkrediter, s. 7, punkt 32, som finns att tillgå på https://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=TAD/ECG(2015)3&doclanguage=en, senast hämtad den 18 augusti 2021.

([105]) Se Sinosures webbplats, Company profile, Supporting ”Made in China”, https://www.sinosure.com.cn/en/Resbonsiblity/smic/index.shtml, senast hämtad den 17 augusti 2021.

([106]) Se ärendet om däck som nämns i fotnot 5, skäl 429.

([107]) https://www.sinosure.com.cn/en/Sinosure/Profile/index.shtml, senast hämtad den 18 augusti 2021.

(452) Enligt tillkännagivandet om utfärdande av 2006 års utgåva av Kinas exportkatalog för högteknologiska produkter, nr 16, kan ”produkter som ingår i 2006 års upplaga av exportkatalogen omfattas av den förmånsbehandling som staten beviljar för export av högteknologiska produkter”. I exportkatalogen över högteknologiska produkter förtecknas särskilt optiska fibrer, optisk överföringsutrustning och optiska fiberkablar ([108]).

(453) Enligt tillkännagivandet om genomförandet av strategin för att främja handel genom vetenskap och teknik med hjälp av exportkreditförsäkring ([109]), bör dessutom Sinosure öka sitt stöd till nyckelindustrier och nyckelprodukter på grundval av en förstärkning av sitt övergripande stöd för export av högteknologiska produkter, inbegripet ”informations- och kommunikationsprodukter”. Sinosure bör behandla de industrier för högteknologiska och nya tekniska produkter som förtecknas i exportkatalogen över kinesiska högteknologiska produkter som företagets fokus och ge omfattande stöd när det gäller garantförfaranden, tidsbegränsade godkännanden, snabb behandling av ansökningar och flexibla avgifter. Vad gäller avgiftsflexibiliteten bör den ge produkter maximal premierabatt inom det intervall som exportförsäkringsbolaget erbjuder. Såsom anges i skälen 86 och 118 ingår industrin för optiska fiberkablar i den mer allmänna kategorin ”Informationsindustrin”. Vidare anges i Sinosures årsrapport för 2019 att Sinosure har ”stött en stadig utveckling av nyckelindustrier” och ”påskyndat tillväxten av strategiska framväxande industrier” ([110]).

(454) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att de kinesiska myndigheterna har skapat ett regelverk som måste följas av de chefer och tillsynsstyrelsemedlemmar som utsetts av de kinesiska myndigheterna och är ansvariga inför dem. Detta innebär att de kinesiska myndigheterna använde sig av regelverket för att utöva meningsfull kontroll över Sinosure.

(455) Kommissionen inhämtade även konkret bevisning för utövande av meningsfull kontroll på grundval av konkreta försäkringsavtal. Vid dubbelkontrollen på distans vidhöll de kinesiska myndigheterna att Sinosures premier i praktiken var marknadsmässiga och grundade sig på riskbedömningsprinciper. Det gavs emellertid inga specifika exempel beträffande industrin för optiska fiberkablar eller företagen i urvalet.

(456) Eftersom kommissionen inte hade tillgång till någon konkret bevisning undersökte kommissionen i stället Sinosures konkreta beteende med avseende på den försäkring som tillhandahållits till de företag som ingick i urvalet. Detta beteende skiljde sig från deras officiella hållning, eftersom de inte hade agerat på grundval av marknadsprinciper.

(457) Efter att ha jämfört de sammanlagda utbetalda ersättningarna med de sammanlagda försäkrade beloppen, på grundval av uppgifterna i Sinosures årsrapport 2019 ([111]), drog kommissionen slutsatsen att Sinosure i genomsnitt skulle behöva ta ut 0,22 % av det försäkrade beloppet som en premie för att täcka kostnaderna för ersättningarna (utan att ens ta hänsyn till indirekta kostnader). I praktiken var dock de premier som betalats av de företag som ingick i urvalet mycket lägre än den lägsta avgift som krävs för att täcka driftskostnader.

(458) Kommissionen drog därför preliminärt slutsatsen att Sinosure tillämpar den rättsliga ram som anges ovan i utövandet av myndighetsuppgifter när det gäller sektorn för optiska fiberkablar. Sinosure agerade som ett offentligt organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen och i enlighet med relevant WTO-praxis. Dessutom gavs de exporterande tillverkare som ingick i urvalet en förmån, eftersom försäkringen tillhandahölls till räntor som var lägre än den lägsta avgift som krävdes för Sinosure för att täcka dess driftskostnader.

(459) Kommissionen fastställde också att de subventioner som getts inom exportförsäkringsprogrammet är selektiva, eftersom de inte kunde ha erhållits utan export och därmed är knutna till exportresultat i den mening som avses i artikel 4.4 a i grundförordningen.

([108]) Kinas exportkatalog för högteknologiska produkter, t.ex. nr 775, 780, 781, 1035, 1098, 1100, 1104, 1107 och 1109.
([109]) http://www.mofcom.gov.cn/aarticle/b/g/200411/20041100300040.html, senast hämtad den 12 augusti 2021.
([110]) Sinosures årsrapport 2019, s. 11, https://www.sinosure.com.cn/images/xwzx/ndbd/2020/08/27/38BBA5826A689D7D5B1DAE8BB66FACF8.pdf, senast hämtad den 18 augusti 2019.
([111]) Ibid, s. 28 och 29.

c) Beräkning av subventionsbeloppet

(460) Eftersom Sinosure hade en dominerande ställning på marknaden under undersökningsperioden kunde kommissionen inte finna någon marknadsbaserad inhemsk försäkringspremie. I linje med tidigare antisubventionsundersökningar har kommissionen således valt det mest lämpliga externa referensvärdet, för vilket det fanns tillgänglig information, dvs. de premiesatser som tillämpas av Export-Import Bank i Förenta staterna avseende icke-finansiella institut vid export till OECD-länder.

(461) Kommissionen ansåg att förmånen för mottagarna är skillnaden mellan det belopp som företaget faktiskt betalade i försäkringspremie och det belopp som det borde ha betalat, vilket beräknades genom tillämpning av den externa referenspremiesats som nämns i skäl 460.

(462) Följande subventionsnivå har fastställts för detta system under undersökningsperioden för FTT-gruppen och för ZTT-gruppen.

Förmånlig finansiering och försäkring: Exportkreditförsäkring

Företagets namn	Subventionsnivå
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	0,08 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,54 %

3.7 **Uteblivna intäkter genom program för direkt skattebefrielse och skattereduktioner**

3.7.1 *Befrielse från och nedsättning av skatter*

3.7.1.1 Bolagsskatteprivilegier för företag med ny och avancerad teknik

(463) Enligt Folkrepubliken Kinas lag om bolagsskatt (*EIT-lagen*) ([112]) får högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik som staten behöver ges ett viktigt stöd i form av en nedsatt bolagsskatt på 15 % i stället för den normala skattesatsen på 25 %.

a) Rättslig grund

(464) Den rättsliga grunden för detta program är artikel 28 i EIT-lagen och artikel 93 i genomförandebestämmelserna för Kinas lag om bolagsskatt ([113]) samt följande:

— Cirkulär från ministeriet för vetenskap och teknik, finansministeriet och den statliga skattemyndigheten om granskning och utfärdande av ”administrativa bestämmelser för erkännande av högteknologiska företag”, G.K.F. H. [2016] nr 32.

— Cirkulär från ministeriet för vetenskap och teknik, finansministeriet och den statliga skattemyndigheten om granskning och utfärdande av riktlinjer för administration av ackreditering av högteknologiska företag”, Guo Ke Fa Huo [2016] nr 195.

— Meddelande [2017] nr 24 från den statliga myndigheten för beskattning om tillämpning av förmånlig inkomstskatt på högteknologiska företag, och

— 2016 års katalog över högteknologiska områden som stöds av staten ([114]), och

— Meddelande från finansministeriet och den statliga skattemyndigheten [2019] nr 68.

([112]) Beslut nr 23 av Folkrepubliken Kinas president.

([113]) Genomförandebestämmelser för Folkrepubliken Kinas lag om företagsbeskattning (omarbetad 2019) (Föreskrift från Folkrepubliken Kinas statsråd nr 714).

([114]) http://kj.quanzhou.gov.cn/wsbs/xgxz/201703/t20170322_431820.htm, senast hämtad den 17 augusti 2021.

(465) Kapitel IV i Kinas bolagsskattelag som innehåller bestämmelser vad gäller förmånsbeskattning. I artikel 25 i bolagsskattelagen, som utgör ingress till kapitel IV anges att ”staten erbjuder förmånlig beskattning till företag i industrier eller projekt vilkas utveckling stöds och främjas särskilt av staten”. Enligt artikel 28 i bolagsskattelagen ”ska bolagsskattesatsen på högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik och som behöver särskilt statligt stöd sänkas till 15 %”.

(466) I artikel 93 i genomförandebestämmelserna för bolagsskattelagen klargörs följande:

”De viktiga högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik som staten ska stödja” enligt artikel 28 punkt 2 i lagen om bolagsskatt hänför sig till de företag som äger immateriella rättigheter och uppfyller följande villkor:

1. *Förenlighet med tillämpningsområdet för nyckelområdena för statsstödda högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik*

2. *Andelen forsknings- och utvecklingsutgifter i försäljningsintäkterna ska vara minst lika stor som den föreskrivna andelen.*

3. *Den andel av inkomsten som härrör från högteknologiska produkter eller tjänster i företagets totala intäkter får inte vara mindre än den föreskrivna andelen.*

4. *Den tekniska personalens andel av företagets totala personal ska vara minst lika stor som den föreskrivna andelen.*

5. *Övriga villkor som föreskrivs i åtgärderna för administration av identifiering av högteknologiska företag.*

Bestämmelser om administration av högteknologiska företag och statsstödda viktiga högteknologiska och nya teknikområden ska utformas gemensamt av de avdelningar för teknik, finans och beskattning som lyder under statsrådet och träda i kraft efter godkännande av statsrådet.”

(467) I de ovannämnda bestämmelserna anges tydligt att den reducerade inkomstskattesatsen för företag är förbehållen ”viktiga högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik som ska stödjas av staten”, vilka äger viktiga immateriella rättigheter och uppfyller vissa villkor, t.ex. ”att följa tillämpningsområdet för centrala statliga områden med högteknologiskt stöd och stöd av ny teknik”.

(468) Enligt artikel 11 i de administrativa bestämmelserna för erkännande av högteknologiska företag (G.K.F.H. [2016] nr 32) måste ett företag för att erkännas som ett högteknologiskt företag samtidigt uppfylla vissa villkor, bland annat följande: ”det har erhållit de immateriella rättigheter som är viktigast för tekniken för företagets viktigaste produkter (tjänster), genom oberoende forskning, överföring, sammanslagningar och förvärv osv.” och ”den teknik som är viktigast för företagets viktigaste produkter (tjänster) ingår bland de på förhand fastställda högteknologiska områden som stöds av staten”.

(469) De viktigaste högteknologiska områden som stöds av staten förtecknas i 2016 års katalog över högteknologiska områden som stöds av staten. I katalogen, under rubriken ”I. Elektronisk information”, punkt 4, nämns uttryckligen kommunikationsteknik, ”optiskt överföringsnät” och ”teknik för optiska överföringssystem”, vari ingår optiska fiberkablar, som högteknologiområden som stöds av staten.

(470) Företag som drar fördel av denna åtgärd måste lämna in sin skattedeklaration och relevanta bilagor. Förmånens faktiska storlek anges i deklarationen.

b) Undersökningsresultat

(471) Kommissionen konstaterade att företagen i de grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet kvalificerades som högteknologiska företag under undersökningsperioden och därför hade lägre bolagsskattesatser på 15 % eller 12,5 %.

(472) Kommissionen anser att skatterabatten i fråga är en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen, eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna, vilket medför en förmån för de berörda företagen. Förmånen för mottagarna är lika med skatteminskningen.

(473) Denna subvention är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen begränsar tillämpningen av stödsystemet till att endast avse företag som är verksamma inom vissa prioriterade högteknologiområden som fastställts av staten, såsom visas i skälen 466–468. Såsom påpekas i skäl 469 är industrin för optiska fiberkablar en sådan högteknologisk prioritering.

(474) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att de program för skattebefrielse och skatteavdrag som kommissionen använt för utjämning inte utgör utjämningsbara subventioner. Enligt de kinesiska myndigheterna är de påstådda skattebefrielserna och skatteavdragen följden av ett system som fastställer objektiva kriterier eller villkor för rätten att få tillgång till finansiellt stöd, där rätten till finansiellt stöd är automatisk och de kriterier och villkor som fastställs i programmen följs strikt, vilket innebär att vissa företag inte gynnas före andra, och systemet är rent ekonomiskt och horisontellt. De kinesiska myndigheterna hävdade därför att de inte är selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 b i grundförordningen.

(475) Kommissionen höll inte med om detta påstående eftersom den ansåg att de skattesystem som beskrivs i avsnitten 3.7.1.1–3.7.1.3 var selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, då det där anges att ”[o]m den myndighet som beviljar subventionen eller den tillämpliga lagstiftningen uttryckligen begränsar subventionen till att avse vissa företag, ska subventionen anses vara selektiv.”. Faktum är att de aktuella subventionssystemen har sin rättsliga grund i kapitel IV, Skatteförmåner, i bolagsskattelagen. Både genom sitt namn och sitt innehåll visar detta kapitel uttryckligen på en särskild förmånsbehandling som ”uttryckligen begränsar tillgången till en subvention till vissa företag”. Följaktligen är de subventioner som beviljas inom ramen för dessa skattesystem selektiva enligt artikel 4.2 a i grundförordningen. Påståendet avvisades därför.

c) Beräkning av subventionsbeloppet

(476) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades på grundval av den förmån som mottagaren konstaterades ha erhållit under undersökningsperioden. Denna förmån beräknades som skillnaden mellan den totala skatt som skulle betalats enligt den normala skattesatsen och den totala skatt som faktiskt betalades med den lägre skattesatsen.

(477) Den subventionsnivå som fastställdes för detta särskilda system var 0,10 % för FTT-gruppen och 0,48 % för ZTT-gruppen.

3.7.1.2 Skatterabatt för forskning och utveckling enligt EIT-lagen

(478) Skatterabatten för forskning och utveckling innebär att företag får en förmånlig skattebehandling för sin FoU-verksamhet inom vissa prioriterade högteknologiområden som fastställts av staten, under förutsättning att vissa tröskelnivåer för FoU-utgifter uppnåtts.

(479) Närmare bestämt innebär detta att FoU-utgifter för att utveckla ny teknik, nya produkter och nya metoder som inte utgör immateriella tillgångar och redovisas i vinst- och förlusträkningen för det innevarande räkenskapsåret efter det att de dragits av till fullo mot bakgrund av den aktuella situationen omfattas av ett avdrag på ytterligare 75 %. När de ovannämnda FoU-utgifterna utgör immateriella tillgångar omfattas de av avskrivning på grundval av 175 % av kostnaden för den immateriella tillgången. Sedan januari 2021 har det ytterligare avdraget före skatt för FoU-utgifter höjts till 100 % ([115]).

a) Rättslig grund

(480) Den rättsliga grunden för detta program är artikel 30.1 i bolagsskattelagen, och genomförandebestämmelserna för Kinas bolagsskattelag liksom följande tillkännagivanden:

— Tillkännagivande från finansministeriet, den statliga skattemyndigheten och ministeriet för vetenskap och teknik om förbättrad politik avseende avdrag före skatt för forsknings- och utvecklingskostnader (Cai Shui [2015] nr 119).

— Cirkulär om att öka andelen utgifter för forskning och utveckling före skatt (Cai Shui [2018] nr 99)

([115]) Tillkännagivande [2021] nr 13 från finansministeriet och den statliga skattemyndigheten om ytterligare förbättringar av politiken med vägda avdrag före skatt för forsknings- och utvecklingskostnader.

— Meddelande nr 97 [2015] från den statliga skattemyndigheten om relevanta frågor gällande regler om ytterligare avdrag före skatt för forsknings- och utvecklingsutgifter i företag.

— Meddelande nr 40 [2017] från den statliga skattemyndigheten om frågor gällande tillämpligheten av beräkningen av ytterligare avdrag före skatt för forsknings- och utvecklingsutgifter. och

— 2016 års katalog över högteknologiska områden som stöds av staten.

(481) I tidigare undersökningar ([116]) konstaterade kommissionen att ”ny teknik, nya produkter och nya metoder”, som kan dra fördel av skatteavdraget, ingår bland de högteknologiska områden som stöds av staten. Som anges i skäl 469 förtecknas de viktigaste högteknologiska områdena som stöds av staten i 2016 års katalog över högteknologiska områden som stöds av staten.

(482) Som anges i skäl 468 innehåller kapitel IV i bolagsskattelagen bestämmelser om förmånlig skattemässig behandling, särskilt artikel 25. I artikel 30.1 i bolagsskattelagen, som också ingår i samma kapitel, anges att ”företagens utgifter för forskning och utveckling i samband med ny teknik, nya produkter och nya metoder” får dras av vid den tidpunkt då den beskattningsbara inkomsten beräknas. I artikel 95 i genomförandebestämmelserna för bolagsskattelagen förtydligas innebörden av begreppet FoU, som ”utgifter för forskning och utveckling i syfte att utveckla ny teknik, nya produkter och nya metoder” i enlighet med artikel 30.1 i bolagsskattelagen.

(483) *I cirkuläret om att öka andelen utgifter för forskning och utveckling före skatt (Cai Shui [2018] nr 99) anges att ”beträffande forskning och utveckling (FoU) kan det för de utgifter som faktiskt uppkommit göras ett ytterligare avdrag på 75 % av det faktiska utgiftsbeloppet före skatt, utöver andra faktiska avdrag, under perioden från den 1 januari 2018 till den 31 december 2020, under förutsättning att dessa kostnader inte omvandlas till immateriella tillgångar eller räknas med i företagets kapitalvinster/-förluster. Om kostnader har omvandlats till immateriella tillgångar får emellertid sådana kostnader avskrivas med 175 % av den immateriella tillgångens kostnader före skatt under ovannämnda period.*”

b) Undersökningsresultat

(484) Kommissionen konstaterade att företagen i de grupper som ingick i urvalet kunde göra ”ytterligare avdrag för utgifter för forskning och utveckling avseende ny teknik, nya produkter och nya metoder”.

(485) Kommissionen anser att skatterabatten i fråga är en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen, eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna, vilket medför en förmån för de berörda företagen. Förmånen för mottagarna är lika med skatteminskningen.

(486) Denna subvention är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen begränsar tillämpningen av denna åtgärd till att endast avse företag som har FoU-utgifter inom vissa prioriterade högteknologiområden som fastställts av staten, som till exempel sektorn för optiska fiberkablar.

c) Beräkning av subventionsbeloppet

(487) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades på grundval av den förmån som mottagaren konstaterades ha erhållit under undersökningsperioden. Denna förmån beräknades som skillnaden mellan den totala skatt som ska betalats enligt den normala skattesatsen och den totala skatt som ska betalas efter det ytterligare avdraget på 75 % av de faktiska FoU-utgifterna.

(488) Den subventionsnivå som fastställdes för detta särskilda system var 1,28 % för FTT-gruppen och 0,13 % för ZTT-gruppen.

([116]) Se ärendet om varmvalsade platta produkter och ärendet om däck, till vilka det hänvisas i fotnot 5 och i skälen 330, 521 och 560.

3.7.1.3 Skattebefrielse på utdelning mellan berättigade inhemska företag

(489) Lagen om bolagsskatt erbjuder förmånlig beskattning till företag i industrier eller projekt vilkas utveckling stöds och främjas särskilt av staten och, i synnerhet, befrielse från skatt på intäkter från kapitalinvesteringar, till exempel utdelningar och bonusar, mellan berättigade inhemska företag.

a) Rättslig grund

(490) Den rättsliga grunden för detta program är artikel 26.2 i bolagsskattelagen och genomförandebestämmelserna för Kinas bolagsskattelag.

(491) I artikel 25 i bolagsskattelagen, vilken utgör ingress till kapitel IV om förmånlig skattepolitik anges att ”staten erbjuder förmånlig beskattning till företag i industrier eller projekt vilkas utveckling stöds och främjas särskilt av staten”. Vidare anges i artikel 26.2 att skattebefrielsen är tillämpligt på inkomst från kapitalinvesteringar mellan ”berättigade inhemska företag”, vilket verkar begränsa dess tillämpningsområde till endast vissa inhemska företag.

b) Undersökningsresultat

(492) Kommissionen konstaterade att vissa företag i urvalet var befriade från utdelningsskatt mellan berättigade inhemska företag.

(493) Kommissionen ansåg att detta system är en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen, eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna, vilket medför en förmån för de berörda företagen. Förmånen för mottagarna är lika med skatteminskningen.

(494) Denna subvention är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen begränsar tillämpningen av denna åtgärd till att endast avse berättigade inhemska företag som mottar betydande stöd från staten och vars utveckling främjas av staten.

(495) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ZTT-gruppen att undantaget från utdelningsskatt syftar till att undanröja dubbelbeskattning av samma inkomst hos både moderbolag och dotterbolag, vilket är en internationellt accepterad skattepraxis.

(496) Även om kommissionen höll med om att undanröjande av dubbelbeskattning är en internationellt erkänd skattepraxis, ingår artikel 26.2 i bolagsskattelagens kapitel IV om skatteförmåner, i vilket det föreskrivs ett antal förmånliga skattebehandlingar i form av undantag från de allmänna skattereglerna. Som förklaras i skäl 491 anges det i artikel 25 i bolagsskattelagen, som utgör ingress till kapitel IV om förmånlig skattepolitik, att ”staten erbjuder förmånlig beskattning till företag i industrier eller projekt vilkas utveckling stöds och främjas särskilt av staten”. Vidare anges det i artikel 26.2 att skattebefrielsen är tillämpligt på inkomst från kapitalinvesteringar mellan ”berättigade inhemska företag”, vilket verkar begränsa dess tillämpningsområde till endast vissa inhemska företag. Kommissionen ansåg därför att en sådan förmånlig skattepolitik är begränsad till vissa industrier som särskilt stöds och främjas av staten, såsom industrin för optiska fiberkablar, och därför är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen. Kommissionen bekräftade följaktligen den slutsats som kommissionen drar i skälen 493 och 494, dvs. att systemet utgör en utjämningsbar subvention.

c) Beräkning av subventionsbeloppet

(497) Kommissionen har beräknat subventionsbeloppet genom att tillämpa den normala skattesatsen på den utdelningsintäkt för vilken avdrag gjorts från den beskattningsbara inkomsten.

(498) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ZTT-gruppen att kommissionen borde göra åtskillnad mellan två olika beskattningstyper i inkomstskattedeklarationen, dvs. mellan beskattning av utdelningsintäkter och skattejämkning för investeringar, eftersom det sistnämnda inte är en utdelningsintäkt av det slag som omfattas av bestämmelserna i artikel 26.2 i bolagsskattelagen. Kommissionen godtog detta påstående och korrigerade förmånsberäkningarna i enlighet med detta.

(499) Den subventionsnivå som fastställdes för detta särskilda system var 1,05 % för FTT-gruppen och 0,21 % för ZTT-gruppen.

3.7.1.4 Degressiv avskrivning av utrustning som används av högteknologiska företag

(500) Enligt artikel 32 i bolagsskattelagen, ”där degressiv avskrivning av fasta tillgångar i ett företag verkligen är nödvändig på grund av tekniska framsteg eller andra anledningar, kan antalet år för avskrivningar minskas eller metoden med degressiv avskrivning användas.”

a) Rättslig grund

(501) Den rättsliga grunden för detta program är artikel 32 i bolagsskattelagen, och genomförandebestämmelserna för Kinas bolagsskattelag liksom följande tillkännagivanden:

— Tillkännagivande av finansministeriet och den statliga skattemyndigheten om avdragsmetoder rörande utrustning och apparater i bolagsskattehänseende (Cai Shui [2018] nr 54).

— Tillkännagivande av finansministeriet och den statliga skattemyndigheten om finjustering av bolagsskattepolitiken avseende degressiv avskrivning av fasta tillgångar (Cai Shui [2014] nr 75).

— Tillkännagivande av finansministeriet och den statliga skattemyndigheten om ytterligare finjustering av bolagsskattepolitiken avseende degressiv avskrivning av fasta tillgångar (Cai Shui [2015] nr 106).

b) Undersökningsresultat

(502) Enligt tillkännagivandet om avdragsmetoder rörande utrustning och apparater i bolagsskattehänseende (Cai Shui [2018] nr 54), gäller att *”där enhetsvärdet för ny utrustning och nya apparater som ett företag köpt under perioden 1 januari 2018–31 december 2020 inte överstiger fem miljoner renminbi yuan, får företaget ta med det värdet i kostnaderna och utgifterna för den aktuella perioden i form av en klumpsumma som dras av från företagets beskattningsbara inkomst istället för att det görs avskrivningar från år till år”*. Denna lagstiftning är inte specifik för en viss industri.

(503) När det gäller tillgångar med ett värde per enhet mer än fem miljoner renminbi yuan är tillkännagivandet om finjustering av bolagsskattepolitiken avseende degressiv avskrivning av fasta tillgångar (Cai Shui [2014] nr 75) och tillkännagivandet om ytterligare finjustering av bolagsskattepolitiken avseende degressiv avskrivning av fasta tillgångar (Cai Shui [2015] nr 106) fortsatt tillämpliga. Enligt dessa tillkännagivanden är det möjligt att välja en degressiv avskrivningsmetod för fasta tillgångar som köps av företag i tio nyckelindustrier.

(504) Kommissionen fastställde att företagen i urvalet under undersökningsperioden inte har tillämpat degressiv avskrivning för tillgångar med ett enhetsvärde på mer än fem miljoner renminbi yuan. Eftersom dessa tillgångar därför inte omfattades av tillkännagivandet Cai Shui [2014] nr 75 och tillkännagivandet Cai Shui [2015] nr 106, fann kommissionen att de exporterande tillverkarna inte gynnades av utjämningsbara subventioner.

(505) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att de exporterande tillverkare som ingick i urvalet kunde ha gynnats genom degressiv avskrivning för hus och byggnader som inte omfattas av tröskelvärdet på fem miljoner renminbi yuan i enlighet med artikel 2 i tillkännagivandet om avdragsmetoder rörande utrustning och apparater i bolagsskattehänseende (Cai Shui [2018] nr 54). Kommissionen bekräftade att företagen i urvalet inte hade gynnats genom degressiv avskrivning för hus och byggnader under undersökningsperioden.

c) Slutsats

(506) Kommissionen ansåg att de exporterande tillverkarna inte drog nytta av utjämningsbara subventioner inom ramen för detta program under undersökningsperioden.

3.7.1.5 Befrielse från markanvändningsskatten

(507) En organisation eller enskild person som använder mark i storstäder, mindre städer och förvaltningsenheter, samt i industri- och gruvdistrikt, ska normalt sett erlägga skatt för markanvändning i storstadsområden. Markanvändningsskatten tas ut av de lokala skattemyndigheterna i det område där marken används. Vissa markkategorier är befriade från markanvändningsskatt, till exempel mark som vunnits ur havet, mark som används av statliga inrättningar, civilsamhällets organisationer och militära enheter för eget ändamål, mark som används av institutioner som finansieras med statliga anslag från finansministeriet, mark som används av religiösa tempel, offentliga parker, offentliga historiska platser, offentliga platser med skönhetsvärde, gator, vägar, torg, offentliga gräsmattor och annan offentlig mark i stadsområden.

a) Rättslig grund

(508) Följande dokument utgör den rättsliga grunden för detta program:

— Kinas provisoriska bestämmelser om fastighetsskatt (Guo Fa [1986] nr 90, ändrad 2011).

— Kinas tillfälliga bestämmelser om skatt för markanvändning i stadsområden (reviderad 2019) (Föreskrift från Folkrepubliken Kinas statsråd nr 709). and

— Ett antal yttranden om kraftfullt stöd till en hållbar och hälsosam utveckling av den privata ekonomin (EFa [2018] nr 33).

b) Undersökningsresultat

(509) Ett företag i en av de grupper som ingick i urvalet fick en nedsättning av markanvändningsskatten på 60 % på grundval av en särskild policy för högteknologiska företag under 2019 och 2020 i enlighet med artikel 2.1 i ”Ett antal yttranden om kraftfullt stöd till en hållbar och hälsosam utveckling av den privata ekonomin” (EFa [2018] nr 33).

(510) Det berörda företaget omfattades inte av någon av de kategorier som undantas enligt artikel 6 i Kinas tillfälliga bestämmelser om skatt för markanvändning i stadsområden (reviderad 2019).

(511) Företaget befriades dessutom helt från markanvändningsskatten under första kvartalet 2020 på grundval av ”Tillkännagivandet av huvudkontoret för Hubeiprovinsens lokala folkregering om tryckning och distribution av relevanta politiska och andra åtgärder i syfte att hantera covid-19-situationen och stödja små och medelstora företag så att de kan klara svårigheterna” (EZhengBanFa (2020) nr 5) och ”Tillkännagivande av huvudkontoret för Hubeiprovinsens lokala folkregering om tryckning och distribution av relevanta politiska och andra åtgärder i syfte att påskynda den ekonomiska och samhälleliga utvecklingen i Hubeiprovinsen” (EZhengBanFa (2020) nr 6).

c) Slutsats

(512) Kommissionen ansåg att den nedsättning av skatten för markanvändning för högteknologiska företag som beskrivs ovan är en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a i, artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen, eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag, antingen i form av direkt överföring av medel (skatteåterbäring) eller uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna (ej betald skatt), vilket medför en förmån för det berörda företaget. Subventionen är selektiv eftersom den endast riktar sig till högteknologiska företag.

(513) Förmånen för mottagarna är lika med det återbetalda beloppet/skatteminskningen. Denna subvention är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom företaget fick ett skatteavdrag trots att det inte omfattades av något av de objektiva kriterier som anges i skäl 507.

(514) När det gäller befrielse från markanvändningsskatt under första kvartalet 2020 ansåg kommissionen att åtgärden inte är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom denna skattebefrielse, mot bakgrund av covid-pandemin, inte var begränsad till ett specifikt företag eller en specifik industri eller grupp av företag eller industrier, utan gällde för alla industrier.

d) Beräkning av subventionsbeloppet

(515) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades på grundval av den förmån som mottagaren konstaterades ha erhållit under undersökningsperioden. Denna förmån ansågs vara det belopp som återbetalades under undersökningsperioden. Det subventionsbelopp som fastställdes för detta särskilda system var försumbart när det gäller FTT-gruppen.

3.7.1.6 Totalt för alla system för skattebefrielse och program för skattereduktion

(516) Den totala subventionsnivån för alla system för skattebefrielse under undersökningsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet har fastställts till följande:

Befrielse från och nedsättning av skatter

Företagets namn	Subventionsnivå
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	2,43 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,82 %

3.7.2 *Elförsörjning till reducerade priser*

a) Rättslig grund

— Skrivelse från den nationella kommissionen för utveckling och reformer och den nationella energimyndigheten för aktivt främjande av marknadsorienterade energitransaktioner och ytterligare förbättring av handelsmekanismen (Fa Gua Yun Xing [2018] nr 1027, utfärdad den 16 juli 2018.

— Ett antal yttranden från centralkommittén i Kinas kommunistiska parti och statsrådet om ytterligare fördjupning av reformen av kraftsystemet (Zhong Fa [2015] nr 9).

— Tillkännagivande om en fullständig liberalisering av planen för elproduktion och elförbrukning för kommersiella användare (Nationella utvecklings- och reformkommissionen [2019] nr 1105).

— Regler för elhandel med medel- och långfristiga transaktioner (interimsregler) i Hubeiprovinsen av den 29 november 2019.

— Regler för elhandel med medel- och långfristiga transaktioner i Jiangsuprovinsen.

— Tillkännagivande av prisbyrån i Jiangsuprovinsen om en rimlig justering av elprisstrukturen, Su Jia Gong [2017] nr 124.

— Cirkulär från den nationella utvecklings- och reformkommissionen om minskning av elkostnaderna för företag till stöd för återställande av arbete samt produktionsutveckling och reformpris [2020] nr 258.

b) Undersökningsresultat

(517) Alla företag i urvalet köpte sin el.

(518) När det gäller vissa företag inom de grupper som ingick i urvalet följde inköpspriserna för el de officiella priser för stora industriella användare som fastställs på provinsnivå. Såsom konstaterats i tidigare undersökningar ([117]) innebär tillhandahållandet av el till officiellt fastställda priser inte någon särskild fördel.

(519) Kommissionen fastställde dock att de undersökta företagen inom de två grupper som ingick i urvalet gynnades av minskningar eller återbetalningar/justeringar av en del av elkostnaderna.

(520) Kommissionen konstaterade att företag inom en av grupperna i urvalet gynnades av särskilda återbetalningar/justeringar av elkostnaderna, eftersom dessa företag tilläts delta i ett pilotprogram för ”marknadsorienterade eltransaktioner”. Dessa företag hade inget avtal med en elproducent om direkt elförsörjning. Återbetalningarna/justeringarna beviljades eftersom de berörda företagen i förväg meddelade kraftverken sin efterfrågan på energi.

(521) Kommissionen konstaterade vidare att vissa undersökta företag, på samma sätt som i tidigare undersökningar ([118]), har rätt att köpa el direkt från elproducenterna genom direkta inköpsavtal. De avtalen omfattar en viss mängd el till ett visst pris, vilket är lägre än de officiella priser som fastställs på provinsnivå för stora industriella användare.

(522) Möjligheten att ingå avtal om direkt elförsörjning eller att gynnas av återbetalningar/justeringar av elkostnaderna genom att delta i ”marknadsorienterade eltransaktioner” är för närvarande inte öppen för alla stora industriella användare. På nationell nivå anges det i yttranden från Kinas kommunistiska partis centralkommitté och statsrådet om ytterligare fördjupning av reformen av kraftsystemet, att ”företag som inte följer den nationella industripolitiken och vars produkter och processer är eliminerade bör inte delta i direkta transaktioner” ([119]). I samma yttranden anges också att ”efter det att tillträdesvillkoren har fastställts bör vi också uppgradera de kataloger över lokala elproduktionsföretag och eldistributörer som uppfyller de villkor som årligen offentliggörs av provinsregeringarna och genomföra en dynamisk reglering av användarkatalogen. Elproduktionsföretag, elleverantörer och användare som ingår i katalogen kan frivilligt registrera sig hos handelsinstitutionerna för att bli marknadsaktörer”. För att kunna delta i direkthandelssystemet bör därför ett företag uppfylla vissa villkor och ingå i ”användarkatalogen”.

(523) I praktiken är det provinserna som sköter den direkta elhandeln. Företagen måste ansöka hos regionala myndigheter om godkännande att delta i pilotprojektet för direkta eltransaktioner, och de måste uppfylla vissa kriterier. För vissa företag är det dessutom inte fråga om riktiga marknadsbaserade förhandlingar eller anbudsförfaranden, eftersom de kvantiteter som köps in enligt direktavtal inte bygger på det faktiska utbudet och efterfrågan. Elproducenter och elanvändare får inte fritt sälja eller köpa all sin el direkt. De begränsas av kvantitativa kvoter som de tilldelas av den lokala myndigheten. Även om priserna ska förhandlas fram direkt mellan elproducenterna och den slutliga elanvändaren eller med mellanliggande tjänsteleverantörer, utfärdas fakturorna till företagen de facto fortfarande av det statliga nätföretaget. Slutligen måste alla undertecknade direktköpsavtal lämnas in till den lokala myndigheten för registrering.

(524) De kinesiska myndigheterna utfärdade 2018 en skrivelse från den nationella kommissionen för utveckling och reformer och den nationella energimyndigheten för aktivt främjande av marknadsorienterade energitransaktioner och ytterligare förbättring av handelsmekanismen (Fa Gai Yun Xing [2018] nr 1027). Även om skrivelsen syftar till att öka antalet direkta transaktioner på elmarknaden, nämnder den specifikt att det är vissa industrier, däribland högteknologiska industrier och industrin för optiska fiberkablar, som understöds och gynnas av liberaliseringen av elmarknaden. I avsnitt III om ”Öppning för att möjliggöra inträde för användare som uppfyller kraven” anges i punkt 2 att ”syftet med stöd till framväxande industrier med högt mervärde, till exempel högteknologiska produkter, internet, stordata och avancerad tillverkningsindustri, liksom företag med särskilda fördelar och kännetecken och högt teknikinnehåll är att låta dessa delta i transaktioner, utan begränsningar av spänningsnivåer och elförbrukning”.

([117]) Skäl 182 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 215/2013 av den 11 mars 2013 om införande av en utjämningstull på import av vissa stålprodukter belagda med organiskt material med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 73, 15.3.2013, s. 16).
Rådets genomförandeförordning (EU) nr 451/2011 av den 6 maj 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av bestruket finpapper med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 128, 14.5.2011, s. 1).

([118]) Se ärendet om glasfibermaterial, skäl 531.

([119]) Ett antal yttranden från centralkommittén i Kinas kommunistiska parti och statsrådet om ytterligare fördjupning av reformen av kraftsystemet (Zhong Fa [2015] nr 9), avsnitt III.4.

(525) I tillkännagivandet om en fullständig liberalisering av planen för elproduktion och elförbrukning för kommersiella användare [2019] nr 1105, vars syfte är att ytterligare liberalisera elmarknaden, föreskrivs att ”bland de kommersiella elanvändarna ska de som inte följer den nationella industripolitiken tillfälligt inte delta i marknadsorienterade transaktioner, och de elanvändare vars produkter och processer tillhör de eliminerade och begränsade kategorierna i den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning ska strikt följa den nuvarande prisdifferentieringspolicyn för el”.

(526) I lagstiftningen föreskrivs därför en selektiv tillämpning av begreppet ”marknadsorienterade eltransaktioner” på elmarknaden som begränsas till vissa branscher, t.ex. industrier som följer den nationella industripolitiken, med särskild inriktning på högteknologiska industrier. Till följd av detta betalar dessa industrier lägre elpriser.

(527) Kommissionen konstaterade också att vissa undersökta företag gynnades av återbetalningar/justeringar av elkostnaderna under perioden mars-juni 2020 på grundval av en landsomfattande politik ([120]) som syftar till att lätta bördan för företagen till följd av covid-19-pandemin. Kommissionen ansåg att denna åtgärd inte är selektiv.

c) Slutsats

(528) Kommissionen ansåg att det lägre elpriset och återbetalningarna/justeringarna till företagen i urvalet till följd av företagens deltagande i ”marknadsorienterade eltransaktioner”, oavsett om det finns ett avtal om elleverans eller inte, är en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna (dvs. nätoperatören) som medför en förmån för de berörda företagen. Fördelen för mottagarna motsvarar elkostnadsbesparingen, antingen i form av lägre elpriser som förhandlas fram inom ramen för avtal om direkt elförsörjning eller i form av återbetalningar/justeringar till följd av deltagandet i ett pilotprogram för ”marknadsorienterade eltransaktioner”, eftersom elen tillhandahålls till ett pris som är lägre än det normala nätpris som betalas av andra stora industriella användare som inte tillåts delta i ”marknadsorienterade eltransaktioner” för sin elförsörjning.

(529) Denna subvention är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen begränsar tillämpningen av systemet till vissa företag som uppfyller vissa industripolitiska mål som fastställts av staten, och vars produkter eller processer inte är eliminerade.

(530) Kommissionen drog därför slutsatsen att subventionssystemet var i kraft under undersökningsperioden och att det är selektivt i den mening som avses i artiklarna 4.2 a och 4.3 i grundförordningen.

d) Beräkning av subventionsbeloppet

(531) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades på grundval av den förmån som mottagaren konstaterades ha erhållit under undersökningsperioden. Förmånen beräknades som skillnaden mellan det totala elpris som skulle ha betalts om man använt det officiella elpriset och det totala elpris som företagsgrupperna i urvalet betalade tack vare det reducerade priset och/eller olika former av återbetalningar/justeringar.

(532) Följande subventionsnivåer har fastställts för detta system under undersökningsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet:

Elförsörjning till reducerade priser

Företagets namn	Subventionsnivå
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd.	0,18 %

([120]) Cirkulär från den nationella utvecklings- och reformkommissionen om minskning av elkostnaderna för företag till stöd för återställande av arbete samt produktionsutveckling och reformpris [2020] nr 258.

— Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,06 %

3.8 **Tillhandahållande av varor mot för låg ersättning**

3.8.1 *Tillhandahållande av mark mot för låg ersättning*

(533) All mark i Kina ägs antingen av staten eller av kollektiv som består av byar eller kommuner innan äganderätten till mark eller rätt till egendom kan patenteras eller beviljas företag eller enskilda ägare. Alla fastigheter i stadsområden ägs av staten och alla fastigheter på landsbygden ägs av byarna eller kommunerna.

(534) Enligt den kinesiska konstitutionen och marklagstiftningen kan företag och enskilda emellertid köpa ”markanvändningsrättigheter”. För industrimark är arrendeperioden vanligtvis 50 år, med möjlighet till förnyelse med ytterligare 50 år.

(535) Enligt de kinesiska myndigheterna föreskrivs i artikel 137 i Folkrepubliken Kinas egendomslag att ”mark som används för industriella ändamål, affärsändamål, underhållning eller kommersiella ändamål osv., samt mark med minst två avsedda användare ska avyttringen ske genom auktion, inbjudan att lämna anbud eller någon annan metod för offentliga anbud”. De kinesiska myndigheterna hänvisar vidare till artikel 3 i Kinas interimsbestämmelser om tilldelning och överföring av markanvändningsrättigheter till statligt ägd mark i stadsområden. I denna artikel anges att ”varje bolag, företag, annan organisation och individ inom eller utanför Folkrepubliken Kina får, om inte annat anges i lag, ansöka om rätten att använda mark och ägna sig åt att utveckla, utnyttja och förvalta mark i enlighet med bestämmelserna i dessa förordningar”.

a) Rättslig grund

(536) Tillhandahållandet av rättigheter för markanvändning i Kina regleras av den kinesiska lagen om markförvaltning. Vidare ingår följande dokument i den rättsliga grunden:

— Kinas egendomslag (föreskrift från Folkrepubliken Kinas president nr 62).

— Kinas lag om markförvaltning.(föreskrift från Folkrepubliken Kinas president nr 28).

— Kinas lag om fastighetsförvaltning i städer (föreskrift från Folkrepubliken Kinas president nr 18).

— Kinas interimsbestämmelser om tilldelning och överföring av markanvändningsrättigheter till statligt ägd mark i stadsområden (dekret nr 55 från Folkrepubliken Kinas statsråd).

— Genomförandeförordning för Kinas lag om markförvaltning (föreskrift från Folkrepubliken Kinas statsråd [2014] nr 653).

— Bestämmelser om tilldelning av markanvändningsrättigheter för statsägd byggnadsmark genom anbud, auktion och offert (meddelande nr 39 från CSRC).

— Statsrådets meddelande om relevanta frågor rörande stärkandet av markkontrollen (Guo Fa (2006) nr 31).

b) Undersökningsresultat

(537) Enligt artikel 10 i bestämmelserna om tilldelning av markanvändningsrättigheter för statsägd byggnadsmark genom anbud, auktion och offert ska de lokala myndigheterna fastställa markpriserna i enlighet med systemet för värdering av mark i stadsområden (vilket endast uppdateras vart tredje år) och med den statliga industripolitiken.

(538) I tidigare undersökningar konstaterade kommissionen att de priser som betalats för markanvändningsrättigheter i Kina inte motsvarade marknadspriser som fastställs på grundval av utbud och efterfrågan på en fri marknad, eftersom auktionsförfarandet befanns vara otydligt, icke-transparent och inte fungerade i praktiken och eftersom priserna konstaterades vara godtyckligt fastställda av myndigheterna. ([121]) Såsom nämns i skälet ovan fastställs priserna av myndigheterna i enlighet med systemet för värdering av mark i storstadsområden och enligt det systemet ska de bland annat ta hänsyn till industripolitiken när de fastställer priset på industrimark.

(539) Den nu aktuella undersökningen har inte visat att det skulle ha skett några märkbara förändringar i detta hänseende. Kommissionen konstaterade till exempel att de flesta företagen i urvalet erhöll sina markanvändningsrättigheter genom tilldelning från lokala myndigheter och inte genom ett anbudsförfarande.

(540) Ovannämnda bevisning motbevisar de kinesiska myndigheternas påståenden om att de priser som betalas för markanvändningsrättigheterna i Kina motsvarar ett marknadspris som bestämts av tillgång och efterfrågan på en fri marknad.

c) Slutsats

(541) Undersökningsresultaten visar att situationen vad gäller förvärv av markanvändningsrättigheter i Kina är icke-transparent och att priserna sätts godtyckligt av myndigheterna.

(542) De kinesiska myndigheternas tillhandahållande av markanvändningsrättigheter bör därför anses vara en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a iii och 3.2 i grundförordningen i form av ett tillhandahållande av varor som innebär att de mottagande företagen beviljas en förmån. Såsom förklaras i skälen 537–540 finns det ingen fungerande marknad för mark i Kina och användningen av ett externt referensvärde (se skälen 549–551) visar att de belopp som betalas för markanvändningsrättigheterna av de exporterande tillverkarna i urvalet ligger långt under det normala marknadspriset.

(543) Vad gäller förmånlig tillgång till industrimark för företag som tillhör vissa branscher noterade kommissionen att det pris som sätts av de lokala myndigheterna måste stå i samklang med den statliga industripolitiken (se skäl 538). Inom ramen för denna industripolitik betraktas industrin för optiska fiberkablar som en främjad industri ([122]). Enligt statsrådets beslut nr 40 ska myndigheterna ta hänsyn till den vägledande katalogen för industriell omstrukturering samt industripolitiken när de tillhandahåller mark. I artikel XVIII i beslut nr 40 klargörs att industrier som är ”begränsade” inte ska få tillgång till markanvändningsrättigheter. Subventionen är selektiv i enlighet med artikel 4.2 a och 4.2 c i grundförordningen, eftersom det förmånliga tillhandahållandet av mark endast ges till företag som tillhör vissa branscher, i detta fall sektorn för optiska fiberkablar, och statens förfaranden på detta område är otydliga och icke-transparenta.

(544) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att företagen i urvalet inte hade getts någon förmån i form av markanvändningsrättigheter, eftersom det finns en fri marknad för mark i Kina. I detta avseende hänvisade de kinesiska myndigheterna till artikel 347 i Kinas civillag, enligt vilken ”mark som används för industriella ändamål, kommersiella ändamål, turism, underhållning eller andra kommersiella ändamål, etc. för vilken det finns två användare som vill använda marken, ska marken tilldelas genom anbud, auktion eller en annan metod för offentliga anbud. Markpriset ska fastställas genom marknadskonkurrens”.

([121]) Se ärendena om glasfibermaterial, stålprodukter belagda med organiskt material och solpaneler.
([122]) Se avsnitt 3.1.

(545) Kommissionen konstaterade att det visserligen finns rättsliga bestämmelser som syftar till att tilldela markanvändningsrättigheter på ett öppet sätt och till marknadspriser, till exempel genom anbudsförfaranden, men att dessa bestämmelser regelbundet inte följs, eftersom vissa köpare får sin mark gratis eller till priser som är lägre än marknadspriserna ([123]). Myndigheterna har ofta specifika politiska mål när de tilldelar mark, bland annat genomförandet av ekonomiska planer ([124]).

(546) De kinesiska myndigheterna höll vidare inte med kommissionen om att åtgärderna är selektiva, eftersom Kina inte har någon särskild markpolitik för någon industri. De hävdade vidare att inget i beslut nr 40 innebär ett krav på att myndigheterna ska säkerställa att mark tillhandahålls främjade industrier.

(547) I statsrådets beslut nr 40 nämns i artikel XII att den vägledande katalogen för industriell omstrukturering är en viktig referens för investeringsvägledning, statlig förvaltning av investeringsprojekt och utformning och genomförande av skattepolitik, kredit, mark (understrykning tillagd) samt import och export". I inledningen till beslut nr 40 anges dessutom att "Alla berörda avdelningar ska påskynda åtgärder för att utforma och ändra relevanta strategier vad gäller skatter, kredit, mark (kursivering tillagd) samt import och export osv, och stärka samordningen med industripolitiken för att ytterligare förbättra politiken för att främja industriell omstrukturering". Det står därför klart att offentliga myndigheter måste ta hänsyn till den vägledande katalogen för industriell omstrukturering och industripolitiken när de tillhandahåller mark till företag. I artikel XVIII i beslut nr 40 anges följande: "De avdelningar som hanterar investeringar ska inte granska, godkänna eller registrera, inget finansiellt institut får bevilja lån , inga andra avdelningar som reglerar markanvändning, stadsplanering och byggande, miljöskydd, kvalitetskontroll, brandförsvar, tull, industri och handel osv. får gå igenom relevanta förfaranden" med avseende på de industrier som faller inom ramen för kategorin "begränsade" (understrykning tillagd). Därför är det förbjudet för de avdelningar som reglerar markanvändningen att tillhandahålla mark till industrier som är "begränsade". De ovannämnda bestämmelserna i beslut nr 40, jämförda med den vägledande katalogen för industriell omstrukturering, pekar på en tydlig koppling mellan industripolitiken för främjade industrier och politiken för tillhandahållande av mark. De kinesiska myndigheternas påstående avvisades därför.

(548) Kommissionen ansåg följaktligen att denna subvention var utjämningsbar.

d) Beräkning av subventionsbeloppet

(549) Liksom i tidigare undersökningar ([125]) och i enlighet med artikel 6 d ii i grundförordningen användes markpriser från det separata tullområdet Taiwan, Penghu, Kinmen och Matsu (*Taiwan*) som externt referensvärde ([126]). Förmånen för mottagarna beräknas som skillnaden mellan det belopp som faktiskt betalats av var och en av de exporterande tillverkarna i urvalet (dvs. det faktiska pris som anges i avtalet eller i tillämpliga fall priset i avtalet minus det belopp som den lokala myndigheten gett i återbetalning/bidrag) för markanvändningsrättigheterna och det belopp som normalt sett skulle ha betalats på grundval av referensvärdet från Taiwan.

(550) Kommissionen anser att Taiwan är ett lämpligt externt referensvärde av följande skäl:

— Den jämförbara ekonomiska utvecklingsnivån, BNP och den ekonomiska strukturen i Taiwan och i de flesta provinser och städer i Kina där de exporterande tillverkarna i urvalet är etablerade.

— Den geografiska närheten mellan Kina och Taiwan.

— Den höga graden av industriell infrastruktur i både Taiwan och många provinser i Kina.

— De starka ekonomiska banden och den gränsöverskridande handeln mellan Taiwan och Kina.

— Den höga befolkningstätheten i många provinser i Kina och i Taiwan.

([123]) Arbetsdokument från kommissionens avdelningar av den 20 december 2017 om betydande snedvridningar av Kinas ekonomi i samband med undersökningar avseende handelspolitiska skyddsåtgärder (SWD(2017) 483 final/2), kapitel 9, s. 213–215.

([124]) Arbetsdokument från kommissionens avdelningar av den 20 december 2017 om betydande snedvridningar av Kinas ekonomi i samband med undersökningar avseende handelspolitiska skyddsåtgärder (SWD(2017) 483 final/2), kapitel 9, s. 209-211.

([125]) Se fotnot 105.

([126]) Såsom accepterats av tribunalen i mål T-444/11, Gold East Paper och Gold Huacheng Paper mot rådet, tribunalens dom av den 11 september 2014 ECLI:EU:T:2014:773.

— Likheten mellan typen av mark och de transaktioner som använts för att konstruera det relevanta referensvärdet i Taiwan med dem i Kina. and

— De gemensamma demografiska, språkliga och kulturella egenskaperna i Taiwan och Kina.

(551) I enlighet med den metod som tillämpats i tidigare undersökningar ([127]) och i avsaknad av lämpligare uppgifter i detta avseende använde kommissionen det genomsnittliga markpris per kvadratmeter som fastställts i de sex distrikt i Taiwan där de flesta taiwanesiska industriparker är belägna (dvs. Taipei, Taichung, Tainan, Kaohsiung, Taoyuan, Hsinchu), med korrigering för inflations- och BNP-utvecklingen, från och med datumen för respektive avtal om markanvändningsrättigheter. Eftersom alla exporterande tillverkare i urvalet är belägna i industriområden i Kina ansåg kommissionen det lämpligt att fastställa ett referensvärde för transaktioner som också ägde rum i en industrizon. Uppgifterna om priser på industrimark från 2013 togs från webbplatsen för industrikontoret vid ekonomiministeriet i Taiwan ([128]). För tidigare år justerades priserna med hänsyn till inflationstakt och BNP-utveckling per capita i löpande priser US-dollar för Taiwan som offentliggjorts av IMF.

(552) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter motsatte sig de kinesiska myndigheterna användningen av ett referensvärde utanför det kinesiska fastlandet, vilket resulterade i en beräkning av förmånen som är oförenlig med artikel 6 d i grundförordningen och artikel 14 d i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. De kinesiska myndigheterna hävdade att det finns icke-snedvridna referensvärden på det kinesiska fastlandet, eftersom markanvändningsrättigheter tilldelas genom offentliga anbudsförfaranden eller auktioner enligt lagen om markförvaltning och eftersom privata företag som äger markanvändningsrättigheter kan hyra ut eller sälja dem till icke-närstående köpare, varför kommissionen borde ha använt priserna på det kinesiska fastlandet som referensvärde. De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att det faktum att priserna fastställs genom konkurrensutsatta anbudsförfaranden och förhandlingar säkerställer att de inte snedvrids utan motsvarar ett lämpligt marknadspris.

(553) De kinesiska myndigheterna tillhandahöll dock inte någon statistik eller några uppgifter som kunde göra det möjligt för kommissionen att undersöka de priser till vilka privata företag hyr ut eller säljer vidare markanvändningsrättigheter. Kommissionen kunde inte heller hitta några allmänt tillgängliga uppgifter om detta. Även om sådan information skulle inkomma, skulle den endast gälla en sekundär marknad för överföringar, eftersom det bara finns en aktör på primärmarknaden (dvs. den ursprungliga tilldelningen av markanvändningsrättigheter görs alltid av de kinesiska myndigheterna). Den primära marknaden för ursprunglig tilldelning i 50 år skiljer sig från hyran på den sekundära marknaden, som normalt sett bör vara under en mycket kortare period, eller åtminstone med olika villkor för omvärdering, uppsägning osv. Därför har kommissionen fortsatt att förlita sig på de uppgifter som är tillgängliga för primärmarknaden, vilket är den marknad som är föremål för undersökning i detta ärende.

(554) Vidare hävdade de kinesiska myndigheterna att om ett referensvärde utanför det kinesiska fastlandet skulle användas var både den jämförelsemetod som kommissionen använde och valet av Taiwan felaktiga. För det första jämförde kommissionen felaktigt vissa attribut för Taiwan, såsom ekonomisk utveckling, den industriella infrastrukturens tillstånd osv. med situationen i provinser och städer på det kinesiska fastlandet, vilket var fel eftersom de båda marknaderna inte liknar varandra. För det andra hävdade de kinesiska myndigheterna att markpriserna i Taiwan varken är närstående eller kopplade till de rådande marknadsvillkoren på det kinesiska fastlandet i enlighet med artikel 14 d i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, eftersom mark i Taiwan måste köpas, medan mark på det kinesiska fastlandet arrenderas under en period på 50 år. Befolkningstätheten, den geografiska storleken och BNP för det kinesiska fastlandet och Taiwan skiljer sig dessutom mycket åt och därför är dessa båda marknader inte jämförbara. Under 2020 var till exempel Kinas befolkningstäthet 149 personer per kvadratkilometer land, medan befolkningstätheten för Taiwan var 650 personer per kvadratkilometer mark. Dessutom är Taiwans geografiska storlek cirka 36 197 km^2, vilket är mycket mindre än de berörda provinserna Hubei (185 900 km^2) och Jiangsu (102 600 km^2). De kinesiska myndigheterna hävdade därför att en justering måste göras för att ta hänsyn till dessa faktorer. De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att ingen justering hade gjorts för inflation och begärde att de detaljerade uppgifter som ligger till grund för beräkningen av referensvärdet skulle lämnas ut, särskilt det referensvärde för priserna i Taiwan som använts och de uppgifter som använts för justeringen från tidigare år.

(555) ZTT-gruppen hävdade också att det referensvärde som kommissionen använt är uppenbart olämpligt. För det första bör utvecklingssituationen i de kinesiska provinserna vid tidpunkten för förvärvet av markanvändningsrättigheten beaktas och jämföras med situationen i Taiwan och inte under undersökningsperioden. För det andra var Taiwans BNP mer än tre gånger så stort som BNP för det kinesiska fastlandet under de senaste tre åren och mer än 50 % så stort som BNP i Jiangsuprovinsen 2020. För det tredje bör de korrigeringsindex som ska tillämpas vara de som

([127]) Se ärendena om glasfibermaterial, stålprodukter belagda med organiskt material och solpaneler.
([128]) https://idbpark.moeaidb.gov.tw/, senast hämtad den 18 augusti 2021.

gäller i de kinesiska provinser där tillverkarna i urvalet är baserade och inte de som gäller i Taiwan. Slutligen begärde denna part att kommissionen skulle tillhandahålla meningsfull statistik, detaljerade uppgifter om beräkningen av referensvärdet eller den fullständiga uppsättning uppgifter som använts för en sådan beräkning.

(556) I detta avseende noterade kommissionen att valet av Taiwan som referensvärde grundades på en granskning av flera faktorer, vilka anges i skäl 550. Även om det finns vissa skillnader i marknadsvillkoren mellan markanvändningsrättigheter på det kinesiska fastlandet och försäljning av mark i Taiwan är dessa inte av sådan art att de gör valet av Taiwan för ett giltigt referensvärde ogiltigt. De kinesiska myndigheterna jämförde dessutom siffrorna för befolkningstäthet på landsnivå. Om man ser närmare på befolkningstätheten i de områden där de exporterande tillverkarna faktiskt är verksamma verkar det som om siffrorna för befolkningstäthet i själva verket är ganska lika. Till exempel var befolkningstätheten i Hubei 308 personer per km² 2020. Befolkningstätheten i staden Wuhan, där de flesta företagen är belägna, var dock 1 145 invånare per km² ([129]). Befolkningstätheten i Jiangsu var 830 personer per km² ([130]). Kommissionen ansåg därför att ingen justering var befogad.

(557) Följande subventionsnivåer har fastställts för denna subvention under undersökningsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet:

Tillhandahållande av mark mot för låg ersättning

Företagets namn	Subventionsnivå
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	0,84 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,40 %

3.8.2 *Statligt tillhandahållande av råvaror mot för låg ersättning.*

(558) I sitt klagomål lade klaganden fram bevisning för att kinesiska tillverkare av optiska fiberkablar är verksamma i en främjad industri och att det är rimligt att dra slutsatsen att subventionerna till tillverkarna av de råvaror som används vid tillverkningen av optiska fiberkablar i slutändan gynnar tillverkarna av optiska fiberkablar. Denna förmån skulle tillfalla tillverkarna av optiska fiberkablar direkt, i den mån de är vertikalt integrerade, och indirekt, i den mån subventionerna leder till lägre priser på insatsvaror på den kinesiska inhemska marknaden än vad som annars skulle vara fallet.

(559) De kinesiska myndigheterna har visserligen, såsom anges i skälen 168 och 169, i samband med dubbelkontrollerna på distans tillhandahållit dokument om relevant regional statlig politik i Yunnan, men de har inte hjälpt kommissionen att inhämta information från privata och statsägda företag och ansågs därför endast samarbeta till viss del vad gäller kommissionens begäran om att få information om försörjningen med råvaror och respektive marknad.

(560) Denna slutsats påverkas inte av de kinesiska myndigheternas argument om att kommissionen hade begärt information om en irrelevant marknad, eftersom det inte är germanium utan germaniumtetraklorid som är den råvara som används vid tillverkningen av optiska fiberkablar. Eftersom germanium är utgångsmaterialet för germaniumtetraklorid påverkar bestämmelserna om germanium och om respektive marknad den härledda produkten germaniumtetraklorid.

([129]) Hubei - Wikipedia
([130]) Jiangsu - Wikipedia

(561) Eftersom de undersökta företagsgrupperna var vertikalt integrerade har de råvaror som tillhandahålls av närstående leverantörer till de enheter som tillverkar optiska fiberkablar i princip tagits med i undersökningen. Därför har vissa utjämningsbara subventioner som undersökts för dessa närstående leverantörer integrerats i beräkningarna för varje subventionssystem som analyseras ovan.

(562) Kommissionen undersökte också huruvida icke-närstående leverantörer av basråvaror tillhandahöll insatsvaror mot för låg ersättning till de exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Kommissionen inriktade sig särskilt på de basråvaror för tillverkning av optiska fiberkablar som de företag som ingick i urvalet i stor utsträckning köpte från icke-närstående leverantörer, dvs. germaniumtetraklorid och silikonklorid.

(563) Det ursprungliga insatsmaterialet för germaniumtetraklorid är germanium, som är en oundgänglig råvara för många högteknologiska produkter. Det är ett viktigt insatsmaterial som används i produktionen av optiska fiberkablar för att öka de optiska fiberkablarnas brytningsindex och bidra till att minimera signalförluster över långa avstånd ([131]). Regionen Yunnan har, tack vare de geologiska förhållandena, en rik tillgång på germanium.

(564) Mot bakgrund av att de kinesiska myndigheterna endast samarbetade delvis analyserade kommissionen det begränsade antal dokument som lämnats in av de kinesiska myndigheterna och kompletterade dem genom att undersöka de kinesiska myndigheternas planer och politik för dessa insatsvaror på grundval av tillgänglig information, samt information från aktörerna på marknaden för dessa insatsvaror. Kommissionen konstaterade att de kinesiska myndigheterna har genomfört planer och strategier för att stödja germaniumindustrin i Yunnan. Bland planerna för produktion av denna råvara återfinns den trettonde femårsplanen för nationell ekonomisk och social utveckling i provinsen Yunnan ([132]), Yunnans provinsregerings tillkännagivande om utveckling av Yunnans industri 2016–2020 ([133]) och Yunnans provinsregerings tillkännagivande om ett antal åtgärder till stöd för utvecklingen av den reala ekonomin ([134])

(565) I den trettonde femårsplanen för nationell ekonomisk och social utveckling i provinsen Yunnan hänvisas uttryckligen till germanium i samband med målet att ”aktivt utveckla nya solcellsmaterial såsom germanium och tunnfilm” och att ”stödja utvecklingen av den nya generationens IT-industri, påskynda utvecklingen av ny elektronisk information och halvledarfunktionella material baserade på platinagrupper, germanium, indium och andra sällsynta och ädla metaller”.

(566) Femårsplanens mål återspeglas och utvecklas i ytterligare tillkännagivanden och genomförandeåtgärder från provinsregeringen. Såsom anges i skäl 79 leder plansystemet i Kina till att resurser anslås till sektorer som de kinesiska myndigheterna har utsett som strategiska eller på annat sätt politiskt viktiga.

(567) I Yunnans provinsregerings tillkännagivande om utveckling av Yunnans industri 2016–2020 anger provinsregeringen uttryckligen som strategiska uppgifter att ”kraftfullt främja Yunnans industripark för nya ädelmetaller, [...] den nationella germaniumindustribasen, produktion av nya optoelektroniska material och anordningar” och att ”bryta ned utländska tekniska barriärer och påskynda produktionen av nya sällsynta metallmaterial såsom [...] germanium och germaniumbaserade nya material” och ”proaktivt främja forskning och utveckling av nya material [...] som germanium”.

(568) I det tredje dokumentet om mekanismen för att främja germaniumindustrin i provinsen Yunnan beskrivs ett direkt ekonomiskt stöd: *”I enlighet med principen om ”företags inköp och lagerhållning, banklån, finansiellt stöd, marknadsagerande, självfinansiering” har vi genomfört kommersiella inköp och lagring av [...] germanium, [...] och andra viktiga icke-järnmetallprodukter i hela provinsen. Den totala mängden för inköp och lagring omfattar cirka 800 000 ton, och insamlings- och lagringstiden är ett år. De medel som krävs för insamling och lagring ska lånas ut av företaget till banken i form av ett produktlöfte. Provinsstyrelsen avsatte en särskild fond på en miljard renminbi yuan för att subventionera banklån till företag. Härav kommer en subvention på 80 % att ges till företag som köper och lagrar tenn, germanium och indium.”*

([131]) https://www.earthmagazine.org/article/mineral-resource-month-germanium/, senast hämtad den 17 augusti 2021.
([132]) https://www.ndrc.gov.cn/fggz/fzzlgh/gjfzgh/201603/P020191104614882474091.pdf, senast hämtad den 4 augusti 2021.
([133]) http://www.yn.gov.cn/zwgk/zcwj/zxwj/201701/t20170106_143075.html, senast hämtad den 4 augusti 2021.
([134]) http://www.yn.gov.cn/zwgk/zcwj/zxwj/202004/t20200426_203069.html, senast hämtad den 4 augusti 2021.

(569) På grundval av offentligt tillgängliga uppgifter fann kommissionen att företag som är verksamma inom germaniumindustrin, inbegripet tillverkare av germaniumtetraklorid i provinsen Yunnan, har fått statliga subventioner. Till exempel fick det delvis statsägda företaget Yunnan Lincang Xinyuan Germanium och dess dotterbolag flera betalningar från de kinesiska myndigheterna. I sin årsredovisning från 2020 redovisar företaget 21 847 627 renminbi yuan som inkomst från subventionsutbetalningar för 2019. År 2020 uppgick bidragen från de kinesiska myndigheterna till 55 361 284 renminbi yuan ([135]). De bidrag som de kinesiska myndigheterna ger till germaniumindustrin är inte begränsade till ett enda företag. I sin årsredovisning för 2019 uppgav även det statsägda företaget Yunnan Chihong Zinc och Germanium att det hade erhållit subventioner motsvarande 43 771 439 renminbi yuan under det året ([136]).

(570) Det är därför uppenbart att de kinesiska myndigheterna är involverade i hela värdekedjan för optiska fiberkablar, vilket sannolikt påverkar priserna så att de inte återspeglar marknadskrafterna. På samma sätt som beskrivs ovan är de sektorer som producerar de råvaror som används för att tillverka optiska fiberkablar, särskilt germanium och germaniumtetraklorid, föremål för statliga ingripanden.

(571) Med tanke på att antidumpningstullen kan fastställas till nivån för dumpningsmarginalen, såsom förklaras i skäl 769, och med tanke på att de omständigheter som anges i skäl 765 kan vara relevanta, beslutade kommissionen att inte fortsätta undersökningen av denna påstådda subvention och förbehöll sig rätten att återkomma till denna fråga vid behov.

3.9 **Slutsats beträffande subventionering**

(572) På grundval av den information som var tillgänglig beräknade kommissionen storleken på de utjämningsbara subventionerna till de företag som ingick i urvalet i enlighet med bestämmelserna i grundförordningen, separat för varje subvention eller subventionsprogram, och adderade uppgifterna för att beräkna den totala storleken på subventioneringen för varje exporterande tillverkare för undersökningsperioden. För att beräkna den totala subventioneringen (se nedan) beräknade kommissionen först den relativa subventioneringen, dvs. subventionen som en procentandel av företagets totala omsättning. Denna procentandel användes därefter för att beräkna den subvention som avsåg exporten av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden. Därefter beräknades subventionsbeloppet per ton av den berörda produkten som exporterades till unionen under undersökningsperioden, och nedanstående marginaler beräknades som andel av cif-värdet av samma export per ton.

(573) I enlighet med artikel 15.3 i grundförordningen beräknades den totala storleken på subventioneringen för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet för stickprovsförfarandet på grundval av det vägda genomsnittet av de utjämningsbara subventioner som fastställts för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet, med undantag av försumbara belopp samt storleken på de subventioner som fastställts enligt artikel 28.1 i grundförordningen. Kommissionen bortsåg emellertid inte från undersökningsresultat som delvis var baserade på tillgängliga uppgifter för att fastställa dessa belopp. Kommissionen ansåg att de tillgängliga uppgifter som användes i de fallen inte i någon väsentlig grad påverkade de upplysningar som behövdes för att fastställa storleken på subventioneringen på ett rättvist sätt, så att exportörer som inte uppmanats att samarbeta i undersökningen inte straffas genom att denna metod används ([137]).

(574) Med hänsyn till den höga graden av samarbetsvilja från de kinesiska exporterande tillverkarnas sida och urvalets representativitet vad gäller subventionsberättigande, ansåg kommissionen det lämpligt att fastställa subventionsstorleken för ”Alla övriga företag” till nivån för den största subventionsstorlek som fastställts för företagen i urvalet. Subventionsstorleken för ”Alla övriga företag” kommer att tillämpas på de företag som inte var samarbetsvilliga i undersökningen.

([135]) https://pdf.dfcfw.com/pdf/H2_AN202104221487092732_1.pdf?1619123432000.pdf, s. 171, senast hämtad den 5 augusti 2021.
([136]) https://chxz.chinalco.com.cn/tzzgx/dqbg/202103/P020210325553668267186.pdf, s. 221, senast hämtad den 6 augusti 2021.
([137]) Se även, i tillämpliga delar, WT/DS294/AB/RW, US–Zeroing (artikel 21.5 DSU), överprövningsorganets rapport av den 14 maj 2009, punkt 453.

Företagets namn	Subventionsnivå
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	10,33 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	5,1 %
Övriga samarbetsvilliga företag	7,8 %
Alla övriga företag	10,33 %

4. **SKADA**

4.1 **Måttenhet**

(575) Även om officiell importstatistik rapporteras i kilogram ansåg kommissionen, i linje med synpunkter från exporterande tillverkare och unionsindustrin, att denna måttenhet inte är lämplig för en korrekt mätning av de berörda volymerna. Undersökningen visar att industrin vanligtvis längd istället för vikt som huvudsaklig volymindikator. Antingen mäts kabelns längd (kilometer kabel) eller den totala längden på de fibrer som kabeln innehåller (kilometer fibrer). Med tanke på att den nuvarande undersökningen gäller kablar anses kilometer kabel vara den lämpligaste måttenheten och den kommer att användas vid fastställandet av skada nedan.

(576) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME att importvolymerna borde ha beräknats på grundval av fiberkilometer i stället för kabelkilometer, eftersom fiberkilometer var den godkända branschstandarden och den enda måttenhet som återspeglade de enorma skillnaderna i antal fiber per kabel.

(577) Kommissionen vidhöll att kabelkilometer är den lämpliga måttenheten eftersom de produkter som är föremål för undersökningen är kablar och antalet fibrer i en kabel är ett särdrag hos kabeln som återspeglas i produktkontrollnumret. Detta påstående avvisades därför.

4.2 **Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen**

(578) Den likadana produkten tillverkades av 29 unionstillverkare under undersökningsperioden. Med undantag av de två tillverkare som nämns i nästa avsnitt utgör dessa unionsindustrin i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen. Till följd av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen baseras fastställandet av skada på uppgifter från 27 medlemsstater (EU27) för hela skadeundersökningsperioden.

(579) Den totala tillverkningen i unionen under undersökningsperioden fastställdes till 1,2 miljoner kilometer kabel. Kommissionen fastställde siffran på grundval av all tillgänglig information om unionsindustrin, bland annat direkt information från de nio parterna – sex klaganden och tre företag som stödde klagomålet – och marknadsinformation för övriga tillverkare. Såsom anges i skäl 41 stod de tre unionstillverkare som ingick i urvalet för 52 % av den sammanlagda tillverkningen av den likadana produkten i unionen.

4.3 **Undantagande av två tillverkare från unionsindustrin**

(580) I enlighet med artikel 9.1 i grundförordningen får tillverkare som är kinesiska exportörer eller importörer närstående och/eller själva är importörer av den produkt som påstås vara subventionerad undantas från unionsindustrin. I artikel 9.2 fastställs när tillverkare ska anses vara exportörer eller importörer närstående.

(581) Kommissionen undersökte unionsindustrins befintliga relationer med exportörer och importörer av den berörda produkten. Undersökningen visade att en unionstillverkare som ingick i urvalet importerade en marginell volym optiska fiberkablar från Kina, och att en annan innehade minoritetsaktier i en exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet. Mot bakgrund av att den första tillverkaren endast hade importerat försumbara volymer och att den andra tillverkaren visade att den vare sig kontrollerade eller kontrollerades av den exporterande tillverkaren och att relationen inte gjorde att den betedde sig annorlunda än övriga, ej närstående tillverkare, drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns någon anledning att undanta någotdera företaget från unionsindustrin.

(582) Vad beträffar en tredje tillverkare som inte ingick i urvalet ansåg kommissionen att dess relation med en kinesisk exporterande tillverkare (som kontrolleras av samma enhet) och de betydande kvantiteter som importerades från Kina gjorde att det var lämpligt att undanta tillverkaren från definitionen av unionsindustrin, trots att tillverkaren fortfarande har betydande tillverkning i unionen.

(583) När det gällde en icke-samarbetsvillig tillverkare i unionen, som deklarerade en betydande importvolym från Kina, beslöt kommissionen på liknande sätt, med hänsyn till tillverkarens relation med en kinesisk exporterande tillverkare och den betydande importvolymen, att tillverkaren ifråga också skulle undantas från definitionen av unionsindustrin.

(584) Undersökningen visade inte att någon annan tillverkare vare sig var kinesiska exportörer närstående eller importerade från Kina, varför inga ytterligare undantag från definitionen av unionsindustrin behövde göras.

(585) CCCME hävdade att ett antal unionstillverkare hade kopplingar till kinesiska tillverkare av optiska fiberkablar och begärde att kommissionen skulle genomföra en segmenterad skadeanalys genom att analysera detta importflöde separat.

(586) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CCCME detta påstående om att unionstillverkarnas import bör separeras och bedömas separat från andra parters import. CCCME ansåg också att kommissionen borde offentliggöra uppgifter om vilka volymer som unionstillverkarnas importerade från närstående och icke-närstående kinesiska tillverkare under undersökningsperioden och vilka procentandelar som dessa utgjorde.

(587) Såsom anges ovan tog kommissionen i sin analys vederbörlig hänsyn till unionstillverkarnas kopplingar till kinesiska företag och undantog tillverkare med betydande import från Kina; dessutom togs hänsyn till tillverkarnas förhållande till kinesiska exportörer. De unionstillverkare som ingick i urvalet importerade marginella kvantiteter (mindre än 1 % av tillverkningen) av den berörda produkten från närstående företag i Kina. Andra unionstillverkare som importerar ’ betydande mängder ansågs inte vara unionsindustrin i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen (se skälen 582–584). Påståendet avvisades därför.

(588) Connect Com lämnade in en förteckning över andra unionstillverkare av optiska fiberkablar, vilka inte beaktades i klagomålet. Kommissionen noterar att dessa företag inte visade samarbetsvilja med undersökningen och att uppskattningar när det gäller icke-samarbetsvilliga unionstillverkare har gjorts på grundval av tillförlitlig marknadsinformation ([138]).

4.4 **Fastställande av den relevanta unionsmarknaden**

(589) För att avgöra om unionsindustrin lidit skada och för att fastställa förbrukningen och de olika ekonomiska indikatorerna för unionsindustrins situation undersökte kommissionen om, och i så fall i vilken utsträckning, denna analys borde beakta den efterföljande användningen av den likadana produkt som produceras av unionsindustrin.

4.5 **Företagsintern användning**

(590) Kommissionen konstaterade att mellan 5,8 % och 4,4 % av unionstillverkarnas totala tillverkning var avsedd för företagsintern användning under skadeundersökningsperioden. Kablarna levererades i dessa fall internt inom samma företag eller företagsgrupp för användning i senare led, särskilt för produktion av kablar försedda med kopplingsanordningar.

([138]) CRU:s marknadsprognos (augusti 2020), kompletterad med marknadsinformation från klagandena.

(591) Skillnaden mellan den företagsinterna och den öppna marknaden är relevant för skadeanalysen, eftersom produkter avsedda för företagsintern användning inte är utsatta för direkt konkurrens från importerade produkter. Tillverkning som är avsedd för försäljning på den öppna marknaden konkurrerar däremot direkt med importen av den berörda produkten.

(592) För att få en så fullständig bild som möjligt av unionsindustrin inhämtade kommissionen uppgifter om hela verksamheten för optiska fibrer och fastställde om tillverkningen var avsedd för företagsintern användning eller för den öppna marknaden.

(593) Kommissionen undersökte vissa ekonomiska indikatorer med avseende på unionsindustrin på grundval av uppgifter som rörde den öppna marknaden. Dessa indikatorer är försäljningsvolymer och försäljningspriser på unionens marknad, marknadsandel, tillväxt, exportvolymer och exportpriser, lönsamhet, räntabilitet, kassaflöde. I de fall där det var möjligt och motiverat jämfördes undersökningsresultaten med uppgifterna för den företagsinterna marknaden för att få en fullständig bild av unionsindustrins situation.

(594) Övriga ekonomiska indikatorer kunde däremot endast granskas på ett meningsfullt sätt genom att man såg till hela verksamheten, inklusive unionsindustrins ([139]) företagsinterna användning. Dessa indikatorer är följande: Produktion. Kapacitet och kapacitetsutnyttjande. Investeringar. Lager. Sysselsättning. Produktivitet. Lön. Kapitalanskaffningsförmåga.

(595) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME att man inte borde bortse från den företagsinterna marknaden vid analysen av unionsindustrins övergripande marknadsställning.

(596) Såsom beskrivs nedan bortsåg kommissionen inte från den företagsinterna marknaden utan identifierade den och bedömde dess utveckling över tid. Detta gav en fullständig bild av unionsindustrins situation. Marknadens ringa och minskande storlek visar att den inte har någon meningsfull inverkan på unionsindustrins situation. Kommissionen erinrar vidare om att kablar med anslutningsdon inte är den berörda produkten.

4.6 **Förbrukning i unionen**

(597) Kommissionen fastställde förbrukningen i unionen på grundval av försäljningsuppgifter som fastställts av klaganden samt importuppgifter som fastställts enligt den metod som beskrivs i skälen 600–607.

(598) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Tabell 1

Förbrukning i unionen (kilometer kabel)

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Total förbrukning i unionen på den öppna marknaden	1 276 902	1 537 999	1 655 737	1 760 092
Index	*100*	*120*	*130*	*138*
Företagsintern marknad	61 505	59 802	62 710	54 205
Index	*100*	*97*	*102*	*88*

Källa: Samarbetsvilliga exporterande tillverkare, EU:s tullmyndigheter, Eurostat, klagandena.

(599) Förbrukningen på den öppna marknaden i unionen ökade med 38 % under skadeundersökningsperioden. Med tanke på den omfattande digitala expansionen i EU är detta en marknad med en stark tillväxt som förväntas fortsätta i snabb takt ([140]). Förbrukningen fortsatte att öka fram till undersökningsperioden trots att periodens andra del (dvs. den första halvan av 2020) sammanföll med de första månaderna av störningarna på marknaden som orsakades av

([139]) Dessa indikatorer baserades på direkta uppgifter som samlats in av klaganden om de åtta klagande eller stödjande unionstillverkarna (med undantag av ett företag av det orsaker som förklaras i skäl 574), vilka stod för nästan 80 % av unionstillverkarna i undersökningsperioden, samt en uppskattning för övriga unionstillverkare baserad på marknadsundersökningar och marknadsinformation.

([140]) CRU Cable Market Outlook (augusti 2020), s. 29, och CRU Worldwide Cable Market Summary by Application and Region, februari 2021.

covid-19-pandemin. Undersökningsresultaten visar att covid-19-pandemin, som startade under undersökningsperiodens sista månader, och de förebyggande åtgärder som vidtogs på grund av den, visserligen saktade ner tillväxten, men inte hindrade att förbrukningen av den berörda produkten ökade i unionen totalt sett. Den företagsinterna marknaden utgörs av optiska fiberkablar i konnektivitetslösningar som företagen erbjuder, däribland kablar försedda med kontakter. Dess volymer, som var mycket begränsade i förhållande till den totala marknaden, minskade med 12 % under skadeundersökningsperioden.

4.7 **Import från det berörda landet**

4.7.1 *Volym och marknadsandel för importen från det berörda landet*

(600) Officiell importstatistik avseende KN-nummer 8544 70 00 anges i kilogram och KN-nummer 8544 70 00 omfattar andra produkter än den berörda produkten. För att få en mer exakt bild av importen granskade kommissionen detaljerade uppgifter från de nationella tullmyndigheterna avseende samtliga enskilda importtransaktioner under perioden från 2017 till och med undersökningsperioden; uppgifterna motsvarade de uppgifter som importörerna angett i sina tulldeklarationer och som behandlats av tullmyndigheterna. Uppgifterna avsåg import till nio medlemsstater (Bulgarien, Danmark, Frankrike, Tyskland, Ungern, Nederländerna, Portugal, Rumänien och Spanien) och ansågs vara representativa eftersom de täckte 79 % av importen under skadeundersökningsperioden. En detaljerad analys på grundval av detta ledde till de slutsatser som presenteras nedan.

(601) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Connect com att importen endast granskades i nio medlemsstater och att detta inte var representativt eftersom stora medlemsstater som Italien, Polen, Österrike etc. inte ingick i denna analys. I detta avseende noterar kommissionen att uppgifter inhämtades från de nationella tullmyndigheterna som en ytterligare analys för att mer exakt identifiera den berörda produkten med ett fullständigt KN-nummer, dvs. 8544 70 00. Kommissionen använde uppgifter från alla nationella myndigheter som svarade i tid på begäran om upplysningar och ansåg att 79 % av den totala importen ger en representativ bild av den berörda produktens andel av all import enligt det aktuella KN-numret. Kommissionen ansåg därför att det saknades grund för detta argument.

(602) Importvolymen från Kina fastställdes på samma grund som i den separata antidumpningsundersökningen, dvs. på grundval av de uppgifter som lämnats av de kinesiska exporterande tillverkarna i samband med stickprovsförfarandet.

(603) Importen från andra tredjeländer fastställdes på grundval av det detaljerade förfarande som nämns i skäl 600, genom vilket man fastställde importen av den berörda produkten i kg och omvandlade denna till kabelkilometer med hjälp av de exakta omvandlingsfaktorer som de kinesiska exporterande tillverkarna hade deklarerat i sina svar på begäran om ytterligare upplysningar som nämns i skäl 60.

(604) Marknadsandelen för importen fastställdes på grundval av importvolymen i förhållande till den volym av förbrukning på den öppna marknaden som anges i tabell 1.

(605) Importen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 2

Importvolym och marknadsandel

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Importvolym från det berörda landet (kilometer kabel)	189 479	354 167	434 754	498 335
Index	*100*	*187*	*229*	*263*
Marknadsandel (%)	14,8	23,0	26,3	28,3
Index	*100*	*155*	*177*	*191*

Källa: Samarbetsvilliga exporterande tillverkare, Eurostat, EU:s tullmyndigheter.

(606) Mot bakgrund av den betydande kinesiska överkapaciteten (som uppskattas vara dubbelt så stor som hela EU:s marknad, baserat på en marknadsanalys som tillhandahållits av klagandena ([141])), konstaterades en ökning av importen från det berörda landet, från cirka 190 000 kabelkilometer till cirka 500 000 kabelkilometer under den berörda perioden, vilket är en mycket snabb ökning med två och en halv gång. Ökningen ligger på 163 %, dvs. den är mer än fyra gånger så stor som ökningen av förbrukningen, vilket tydligt visar i vilken stor omfattning och med vilken kraft den kinesiska importen har penetrerat marknaden.

(607) Marknadsandelen för denna import ökade följaktligen under den berörda perioden från 14,8 % till 28,3 %, vilket är en betydande ökning med 91 %. Det bör noteras att importvolymerna från Kina ökade varje år under skadeundersökningsperioden, vilket visar hur snabb och omfattande marknadspenetrationen är.

(608) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME att unionsindustrins marknadsandel var underskattad och att marknadsandelen för den kinesiska importen var överdriven. CCCME hävdade också att marknadsuppgifterna borde baseras på fiberkilometer i stället för kabelkilometer, vilket skulle ge en lägre marknadsandel för importen från Kina.

(609) Undersökningen visade att kabelkilometer är den lämpligaste måttenheten för den berörda produkten, vilket förklaras i skäl 575. Påståendet avvisades därför.

4.7.2 *Priser för import från det berörda landet, prisunderskridande, prisnedgång.*

(610) Kommissionen fastställde importpriserna på grundval av de svar som lämnats av samarbetsvilliga exportörer som svar på begäran om upplysningar.

(611) Det genomsnittliga priset på importen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 3

Importpriser (euro/kilometer kabel)

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Kina	452,9	401,9	468,5	349,1
Index	*100*	*89*	*103*	*77*

Källa: Samarbetsvilliga exporterande tillverkare.

(612) Importpriserna från Kina minskade under den berörda perioden från 452 till 349 euro/kilometer kabel, vilket motsvarar en minskning med 23 %. Denna utveckling bör ses mot bakgrund av den ökade aggressiviteten hos kinesiska exporterande tillverkare. som är kopplad till överkapaciteten i landet (se skäl 606). Denna indikator bör ses mot bakgrund av att det finns betydande prisvariationer under en viss period mellan olika produkttyper samt stora skillnader i produktmixen från år till år. Skillnaderna i produkttyper beror både på skillnader i produktegenskaper och därmed på priset på de typer av kablar som såldes och även på det faktum att inte alla produkttyper erbjöds eller såldes varje år.

(613) För att undvika variationer i produktmixen i prisserien under skadeundersökningsperioden och för att få fram mer exakta och representativa uppgifter analyserade kommissionen också den omfattande informationen från de kinesiska exportörer och unionstillverkare som ingick i urvalet och använde därvid mer aggregerade grupper av direkt jämförbara produkter. Detta ledde till att man identifierade 35 identiska (matchande) grupper som såldes av både kinesiska exportörer och unionsindustrin och för vilka det förekom försäljning under vart och ett av de undersökta åren. Med andra ord fick kommissionen fram en fullständig tidsserie med pris per produkttyp för varje år under skadeundersökningsperioden. Dessa priser kan ses som representativa för den totala kinesiska exporten under perioden och omfattade 62 % av exporten från de företag som ingick i urvalet, under undersökningsperioden. Detta gav följande representativa tidsserie, på en viktad aggregerad basis:

([141]) Uppskattningar baserade på offentliga källor (CRU, artikel från den 10 januari 2020 ”Further instability on the horizon as tumultuous year ends” och presentationssidor från CRU Wire Cable Conference i juni 2019), vilka tillhandahålls i bilagorna 6.1 och 6.5 till klagomålet och som behandlats ytterligare av klaganden.

Tabell 3-a

Kinesisk import (euro/kilometer kabel)

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Genomsnittligt pris	854	720	593	320
Index	*100*	*84*	*69*	*38*
Representativitet (%)	94	35	59	62

(614) Detta visar på ett betydande och kontinuerligt prisfall för den kinesiska exporten. När försäljningen av samma produkttyper jämförs år för år blir det tydligt att det är fråga om en märkbar prisnedgång i de kinesiska importpriserna från år till år och att de priserna låg långt under unionstillverkarnas priser under perioden 2018 – undersökningsperioden (tabell 7-a).

(615) Mot denna bakgrund fastställde kommissionen prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra

— det vägda genomsnittliga försäljningspriset per produkttyp som de unionstillverkare som ingick i urvalet tog ut av icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik, och

— motsvarande vägda genomsnittliga priser per produkttyp för importen från de kinesiska tillverkare som ingick i urvalet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån (kostnad, försäkring, frakt) med lämpliga justeringar för kostnader efter import.

(616) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna där detta var nödvändigt. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av omsättningen under undersökningsperioden för de unionstillverkare som ingick i urvalet. Det visade på en vägd genomsnittlig underskridandemarginal för de två exporterande tillverkare som ingick i urvalet på 30,0 % respektive 33,2 %, vilket gav en övergripande underskridandemarginal på 31,5 %. Såsom beskrivs i skäl 673**Error! No bookmark name given.** bekräftar analysen av anbuden att det förekommer prisunderskridande på anbudsnivå.

(617) Detta ligger i linje med de priser som anges i skälen 613 och 614.

(618) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ZTT-gruppen också att kommissionen inte gett någon förklaring till de aggregerade produktkontrollnummergrupperna, vilka därför är att betrakta som godtyckliga. CCCME hävdade att användningen av dessa grupper visar på ett problem med överensstämmelse och jämförbarhet mellan unionsindustrins priser och de kinesiska priserna. CCCME hänvisade till panelens rapport i Kina – X-Ray Equipment ([142]), där det konstaterades att en undersökningsmyndighet var skyldig att se till att de produkter som den jämförde i sin analys av prisunderskridande och prispress verkligen var jämförbara och hävdade att kommissionen inte hade säkerställt en sådan prisjämförbarhet.

(619) Kommissionen instämde inte i detta påstående, av två orsaker. För det första användes inte dessa grupper för beräkningen av prisunderskridande och målprisunderskridande. För det andra användes de för en prisjämförelse från typ till typ enligt skäl 613 och specifikt för att säkerställa att prisutvecklingen över tid inte påverkades av betydande förändringar i produktmixen under perioden, vilket gav en mer noggrann jämförelse över tid, vilken baserades på grupper som, vilket förklaras ovan, var representativa för den berörda produkten.

(620) Kommissionen noterade att de modeller som exporterades till unionen från det berörda landet vid bedömningen av marginalerna för prisunderskridande och målprisunderskridande utgör referensen för jämförelse. Det ligger i sakens natur att exportförsäljningen från exporterande tillverkare med försäljning i unionsindustrin jämförs med att inte alla exporterade modeller såldes av unionsindustrin. I det aktuella fallet var matchningsnivån 70 % för de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet och kommissionen ansåg denna nivå vara mer än tillräcklig för att säkerställa en bred och rättvis jämförelse av de exporterade modellerna och de modeller som såldes av unionsindustrin.

([142]) Panelrapport i ärendet China – Definitive Anti-Dumping Duties on X-Ray Security Inspection Equipment from the European Union – WT/DS425/R, punkt 7.67.

4.8 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.8.1 *Allmänna anmärkningar*

(621) I enlighet med artikel 8.4 i grundförordningen omfattade granskningen av den subventionerade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska faktorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.

(622) Kommissionen har tagit emot ett flertal kommentarer från parterna beträffande skada. De kinesiska myndigheterna hävdade att import från Kina inte orsakade någon skada eller risk för skada då indikatorerna visade att unionsindustrins situation var god och att unionsindustrin fortfarande hade en dominerande ställning med sin marknadsandel. Connect Com framhöll att unionsindustrins minskade marknadsandel var mycket begränsad och att den skedde inom ramen för en möjlig oligopolistisk marknad.

(623) Connect Com hävdade att en eventuell skada, om den hade existerat, hade varit obetydlig om vinster med en minimivinstmarginal på 5 % hade genererats och påminde i detta avseende om kommissionens beslut av den 23 december 1988 som avslutade antidumpningsförfarandet beträffande import av vissa cellulära mobila radiotelefoner från Kanada, Hongkong och Japan ([143]), samt domen av den 17 december 1997 i målet EFMA mot Europeiska unionens råd ([144]). Det bör dock erinras om att vinstmarginalen i beslutet om radiotelefoner beaktades mot bakgrund av indikatorer som gick i positiv riktning och att det nämnda målet gällde en begäran där tribunalen avvisade påståendet om att det vinstmål som fastställdes av kommissionen under undersökningen skulle ha varit högre. Därför kan dessa prejudikat inte ligga till grund för synpunkten om att skadan skulle vara obetydlig när vinstmarginalerna ligger över 5 %. Skadan fastställs på grundval av en helhetsbedömning av alla de faktorer som anges i artikel 8.4 i grundförordningen och vilka analyseras inom ramen för den specifika berörda marknaden och industrin. Industrins vinst var dessutom lägre än det vinstmål som fastställts med beaktande av alla faktorer som är kopplade till den berörda industrin, i enlighet med vad som krävs i artikel 12.1a i grundförordningen.

(624) För fastställandet av skada skilde kommissionen mellan makroekonomiska och mikroekonomiska indikatorer. Kommissionen utvärderade de makroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter i svaret i frågeformuläret som lämnades in av klaganden, som omfattade uppgifter avseende samtliga unionstillverkare. Kommissionen utvärderade de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av de uppgifter som de unionstillverkare som ingick i urvalet lämnat som svar på frågeformuläret.

(625) De makroekonomiska indikatorerna är tillverkning, tillverkningskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, subventionsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare subventionering.

(626) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

4.8.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.8.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(627) Unionens sammanlagda produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 4

Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Produktionsvolym (kilometer kabel)	1 062 482	1 195 017	1 250 881	1 229 252
Index	*100*	*112*	*118*	*116*

([143]) EGT L 362, 30.12.1988, s. 59, skäl 7.

([144]) Dom av den 17 december 1997, European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA) mot Europeiska unionens råd, T-121/95, EU:C:1997:198, punkt 105.

Produktionskapacitet (kilometer kabel)	1 585 738	1 748 667	2 019 526	2 084 082
Index	*100*	*110*	*127*	*131*
Kapacitetsutnyttjande (%)	67	68	62	59
Index	*100*	*102*	*92*	*88*

(628) Under skadeundersökningsperioden ökade unionsindustrins produktionsvolym med 16 %. En detaljerad analys visar att unionstillverkningen ökade med 18 % mellan 2017 och 2019, medan den minskade lite under undersökningsperioden, med 2 procentenheter.

(629) Den totala ökningen under skadeundersökningsperioden berodde på den efterfrågeökning som beskrivs i tabell 1. Unionsindustrin lyckades dock endast öka sin produktion med 16 % under skadeundersökningsperioden, på en marknad som växte med 38 %. Unionsindustrin kunde därför inte dra full nytta av marknadstillväxten.

(630) Under skadeundersökningsperioden ökade produktionskapaciteten i unionen med 31 %. Detta återspeglar de investeringar som en del av unionstillverkarna gjorde för att motsvara marknadens tillväxtpotential. Detta försök hindrades av de allt fler kinesiska produkter som med illojala prissättningsstrategier absorberade allt fler marknadsandelar från unionsindustrin.

(631) Till följd av detta sjönk kapacitetsutnyttjandet med 12 % till en nivå som låg under 60 % under undersökningsperioden. Unionstillverkarna förhindrades att öka sin produktion i linje med marknadstillväxten.

4.8.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(632) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Försäljningsvolym på unionsmarknaden (kilometer kabel)	882 772	945 842	1 009 439	995 703
Index	*100*	*107*	*114*	*113*
Företagsintern marknad	61 505	59 802	62 710	54 205
Index	*100*	*97*	*102*	*88*
Företagsintern marknad i procent av försäljningen i unionen	7,0	6,3	6,2	5,4
Index	*100*	*91*	*89*	*78*
Försäljning på den öppna marknaden	821 268	886 040	946 729	941 498
Index	*100*	*108*	*115*	*115*
Marknadsandel av försäljning på den öppna marknaden (%)	64,3	57,6	57,2	53,5
Index	*100*	*90*	*89*	*83*

Källa: Unionsindustrin.

(633) Under skadeundersökningsperioden ökade unionsindustrins totala försäljningsvolym i unionen med 13 %. På grund av den ökade förbrukningen minskade emellertid marknadsandelen på den öppna marknaden under skadeundersökningsperioden, från 64,3 % till 53,5 %, vilket är en minskning med mer än tio procentenheter (-17 %).

(634) Försäljningsvolymen på den öppna marknaden i unionen ökade också med 15 % under skadeundersökningsperioden. Försäljningen i unionen följde mycket noga utvecklingen av unionstillverkningen, eftersom industrin i stort sett driver ett system med tillverkning på beställning.

(635) Unionsindustrins företagsinterna marknad (uttryckt som en procentandel av den totala försäljningen i unionen) låg på mycket låga nivåer under skadeundersökningsperioden och utvecklingen karaktäriserades av en nedåtgående trend där procentandelen minskade från 7 % 2017 till 5,4 % under undersökningsperioden. Detta hade en marginell inverkan på grund av marknadens begränsade storlek.

4.8.2.3 Tillväxt

(636) Den minskande marknadsandelen för försäljningen i unionen visar att unionsindustrin inte kunde dra nytta av tillväxten på unionsmarknaden under skadeundersökningsperioden.

4.8.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(637) Sysselsättning och produktivitet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Sysselsättning och produktivitet

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Antal anställda (heltidsekvivalenter ([145]))	4 088	4 589	4 815	4 659
Index	*100*	*112*	*118*	*114*
Produktivitet (kilometer kabel/ heltidsekvivalent)	260	260	260	264
Index	*100*	*100*	*100*	*102*

Källa: Unionsindustrin.

(638) Antalet anställda inom unionsindustrin ökade med 18 % mellan 2017 och 2019, mätt i heltidsekvivalenter. Denna ökning följdes av en minskning med 4 procentenheter under undersökningsperioden. Denna utveckling följer i stort sett den utveckling av produktionsvolymen som visas i tabell 3.

(639) Eftersom siffrorna för produktion och antal anställda följde varandra noga låg produktiviteten mätt i kilometer kabel per anställd i stort sett på en stabil nivå.

4.8.2.5 Subventionsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare subventionering

(640) Alla subventionsmarginaler låg väsentligt över miniminivån. Inverkan av de faktiska subventionsmarginalernas storlek på unionsindustrin var betydande, med tanke på volymen av och priserna för importen från det berörda landet.

(641) Detta är den första antisubventionsundersökning som gäller den berörda produkten. Därför fanns inga uppgifter tillgängliga för att bedöma inverkan av eventuell tidigare subventionering.

([145]) Heltidsekvivalent

4.8.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.8.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(642) De genomsnittliga försäljningspriserna per enhet för de unionstillverkare som ingick i urvalet till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Försäljningspriser i unionen

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Genomsnittligt försäljningspris per enhet i unionen (euro/kilometer kabel)	816	861	944	821
Index	*100*	*105*	*116*	*101*
Tillverkningskostnad per enhet (euro/kilometer kabel)	756	785	860	758
Index	*100*	*104*	*114*	*100*

Källa: De unionstillverkare som ingick i urvalet.

(643) Försäljningspriserna på unionens marknad till icke-närstående partner (den öppna marknaden) ökade med 16 % mellan 2017 och 2019, och minskade sedan under undersökningsperioden och nådde en liknande nivå som den som registrerades 2017 (+1 %). Prisnivåerna är emellertid i hög grad beroende av hur komplexa de sålda produkterna är, med tanke på att priset kan variera stort utefter kabelns egenskaper (däribland antal fibrer, antal och typ av höljen osv.).

(644) Detta är uppenbart när prisernas utveckling jämförs med tillverkningskostnaderna, då mer komplexa kablar som kan säljas till högre priser också medför högre tillverkningskostnad.

(645) Tillverkningskostnaden per enhet ökade med 14 % mellan 2017 och 2019, vilket i stora drag följde genomsnittspriserna på den öppna unionsmarknaden (16 %). Därför sjönk den med 14 %, vilket även detta var i linje med prisfallet mellan 2019 och undersökningsperioden (15 %).

(646) Såsom nämns i skäl 613 analyserade kommissionen, för att undvika de variationer i produktmixen som är inneboende i prisserierna under skadeundersökningsperioden, en omfattande samling uppgifter från de kinesiska exportörer och unionstillverkare som ingick i urvalet och baserade analysen på mer aggregerade grupper av direkt jämförbara produkter. Detta ledde till att man identifierade 35 identiska (matchande) grupper som såldes av både kinesiska exportörer och unionsindustrin och för vilka det finns kompletta tidsserier för varje år under skadeundersökningsperioden.

(647) Dessa är representativa för unionsindustrins försäljning under perioden och står för mer än 34 % av försäljningen av sådana matchande produkter under undersökningsperioden. Detta gav följande representativa tidsserie:

Tabell 7-a

Unionsindustrin (euro/kilometer kabel)

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Genomsnittligt pris	817	780	792	719
Index	*100*	*95*	*97*	*88*
Representativitet (%)	42	38	35	34

(648) Detta visar på en betydande nedgång i unionsindustrins priser, liknande det prisfall som observerats för den kinesiska exporten och som nämns i skäl 613.

(649) Med tanke på att kunderna ofta efterfrågar optiska fiberkablar som är skräddarsydda för deras specifika behov och eftersom vissa medlemsstater också fastställer specifika tekniska krav ger en jämförelse över tid av priserna för en och samma kund och medlemsstat en ännu mer exakt bild av prisutvecklingen. Unionsindustrin inkom med kompletterande detaljerade uppgifter om detta. Prisutvecklingen för de tjugo viktigaste produktgrupps-, kund- och medlemsstatskombinationerna var enligt följande ([146]):

Tabell 7-b

Unionsindustrin (euro/kilometer kabel, index)

2017	2018	2019	Undersökningsperiod
100	*73*	*56*	*59*

(650) Detta visar återigen på en tydlig nedgång i unionsindustrins priser under perioden, till följd av de prisfall för kinesisk export som nämns i skälen 610 – 614.

4.8.3.2 Arbetskraftskostnader

(651) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (euro per heltidsekvivalent)	39 511	35 826	39 157	38 966
Index	*100*	*91*	*99*	*99*

Källa: De unionstillverkare som ingick i urvalet.

(652) Den genomsnittliga arbetskraftskostnaden per anställd höll sig relativt stabil mellan 2017 och undersökningsperioden. Den lätta minskningen under 2018 sammanhänger med den 13-procentiga ökningen av antalet heltidsekvivalenter, och återspeglar kostnaden för denna ytterligare arbetskraft.

4.8.3.3 Lagerhållning

(653) Lagernivåerna hos de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Lagerhållning

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Utgående lager (kilometer kabel)	134 925	161 561	161 878	171 058
Index	*100*	*120*	*120*	*127*
Utgående lager som andel av produktionen (%)	12,7	13,5	12,9	13,9

([146]) Dessa är representativa och täcker 36 % av unionsindustrins försäljning under undersökningsperioden.

Index	*100*	*106*	*102*	*110*

Källa: De unionstillverkare som ingick i urvalet.

(654) Lagernivåerna för de unionstillverkare som ingick i urvalet steg med 27 % under skadeundersökningsperioden. Samtidigt som ökningen av lagren tyder på en långsammare omsättning för vissa återkommande artiklar och kan kopplas till unionsindustrins allt större svårigheter att sälja sina produkter på grund av den mycket aggressiva priskonkurrensen från kinesiska exporterande tillverkare kan ökningen under perioden från 2019 till och med undersökningsperioden också vara säsongsbetingad. Eftersom huvuddelen av tillverkningen sker på beställning och i enlighet med kundens specifikationer kan lagerhållningen i vilket fall som helst inte ses som en huvudindikator på skada.

4.8.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(655) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet hos de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (i procent av omsättningen)	8,1	8,4	8,5	7,9
Index	*100*	*104*	*104*	*97*
Kassaflöde (euro)	33 254 746	48 644 480	41 707 715	39 805 852
Index	*100*	*146*	*125*	*120*
Investeringar (euro)	60 405 839	67 794 023	82 761 718	59 886 812
Index	*100*	*112*	*137*	*99*
Räntabilitet (i procent)	34	36	24	20
Index	*100*	*105*	*70*	*58*

Källa: De unionstillverkare som ingick i urvalet.

(656) Lönsamheten för de unionstillverkare som ingick i urvalet beräknades som nettovinst före skatt vid försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen uttryckt i procent av omsättningen av denna försäljning.

(657) Lönsamheten för de tillverkare som ingick i urvalet var positiv, men onormalt låg under skadeundersökningsperioden och minskade från 8,1 % under 2017 till 7,9 % under undersökningsperioden.

(658) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade ZTT-gruppen att unionsindustrin genom en omvänd teknikanalys gjorde mycket stora vinster genom att sätta för höga priser på unionsmarknaden, något som gav upphov till allvarliga tvivel rörande unionsindustrins utsatta situation, och ZTT-gruppen hävdade att prisunderskridandet berodde på unionsindustrins orimliga prissättning och inte på lågprisimporten från Kina.

(659) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Den omvända teknikanalys som tillhandahållits av ZTT-gruppen var ofullständig och byggde inte på en fullständig kostnads- och prisbedömning. Kommissionen kontrollerade vinstmarginalerna på grundval av en sådan omfattande analys och fann att dessa var exakt som beskrivits ovan i skälen 655–657. Påståendet avvisades därför.

(660) Klagandena hävdade att behovet av investeringar och forskning i sektorn skulle kräva en vinstmarginal på 15 %. Undersökningen visade att det skulle ha behövts vinster på i genomsnitt 13,4 % under skadeundersökningsperioden för att genomföra de redan planerade investeringar som skulle ha ägt rum under normala omständigheter för att hålla jämna steg med marknadsutvecklingen. Investeringarna avsåg följande: Utrustnings- och underhållskostnader för att säkerställa den befintliga kapacitetens effektivitet och anpassa kapaciteten till förändringar i produktmixen, kapacitetsökning, och utgifter för forskning och utveckling (produkt- och processinnovation).

(661) Kommissionen konstaterade att uppgifterna är i linje med de historiska vinster på omkring 12 % som förekom före den subventionerade kinesiska importen, vilket understryks i analysen i tabell 10-b.

(662) Detta visar att en vinstnivå kring 8 % under skadeundersökningsperioden inte är tillräcklig för att upprätthålla verksamheten på en expanderande högteknologisk marknad och detta är därmed är ett tecken på skada för unionsindustrin.

Tabell 10-a

Unionsindustrins lönsamhet före 2017

	2014	2015	2016
Vinstmarginal (%)	10,4	12,6	12,4

(663) Något sådant konstaterande har emellertid inte gjorts i det aktuella ärendet. Jämfört med perioden 2014–2016 minskade lönsamheten. Den lägre vinstnivån under hela skadeundersökningsperioden visar på att en betydande prisskada under skadeundersökningsperioden. På grund av det nedåtgående trycket till följd av importen från Kina (både sett till ökade volymer och låga priser) kunde unionsindustrin inte höja priserna eller minimera kostnaderna för att nå de vinstnivåer som var normala före den kinesiska expansionen och unionsindustrin kunde inte heller öka sin försäljning.

(664) Efter en ökning 2018 minskade kassaflödet under den andra hälften av skadeundersökningsperioden.

(665) Som en direkt följd av pressen från importerade varor var unionsindustrin tvungen att skjuta upp investeringar, varav vissa redan var planerade och godkända. Dessa investeringar, som syftade till att utöka unionens befintliga produktionskapacitet, stoppades (även när genomförandet redan hade inletts) under skadeundersökningsperioden som en direkt effekt av de förändrade marknadsförhållanden som orsakats av den kinesiska importens aggressiva prissättning. Detta ledde till att investeringarna minskade kraftigt mot slutet av skadeundersökningsperioden, i motsats till tidigare års tendens och den totala tillväxten på marknaden.

(666) Avkastningen på de investeringar som gjorts utvecklades negativt under skadeundersökningsperioden och sjönk faktiskt med 42 %. Denna negativa utveckling visar att även om investeringar fortfarande gjordes för att upprätthålla och förbättra effektiviteten och konkurrenskraften, har räntabiliteten för dessa investeringar sjunkit avsevärt under skadeundersökningsperioden eftersom det var omöjligt för unionsindustrin att förbättra lönsamhetsgraden.

(667) Med en så snabbt sjunkande räntabilitet hotas förmågan hos de tillverkande enheter som ingick i urvalet att anskaffa kapital i framtiden, om situationen inte skulle förbättras.

4.9 **Analys av försäljningen på grundval av anbud**

(668) De allra flesta optiska fiberkablar säljs genom upphandlingsförfaranden. För att få insyn beträffande denna viktiga aspekt av marknaden och för att komplettera skadeanalysen begärde kommissionen in detaljerad information om upphandlingsförfaranden från de kinesiska exporterande tillverkare och unionstillverkare som ingick i urvalet samt från användarna. Kommissionen ställde frågor om slag, process, tidpunkt och andra relevanta aspekter av både avslutade och pågående upphandlingsförfaranden. De upphandlande enheterna samarbetade endast i mycket liten utsträckning med kommissionen. Ingen offentlig upphandlande enhet deltog i undersökningen och bland de stora teleoperatörerna tillhandahöll endast Deutsche Telekom detaljerad information om upphandlingsförfarandena.

(669) Efter det att det hade beslutats att provisoriska åtgärder inte skulle införas begärde kommissionen in kompletterande uppgifter från de unionstillverkare som ingick i urvalet rörande alla upphandlingsförfaranden som dessa deltog i under skadeundersökningsperioden, inklusive eventuella tillgängliga uppgifter om anbud, priser och konkurrenter.

(670) Den information som lämnats in gav en mycket heterogen och fragmenterad bild med ett mycket stort antal upphandlingsförfaranden varje år i olika medlemsstater, en mängd olika upphandlande enheter och anbudsgivare och olika varaktigheter och villkor. För en upphandlande enhets vidkommande kan upphandlingsförfarandena antingen vara offentliga och organiseras av kommuner eller andra offentliga organ eller privata och organiseras av stora telekomoperatörer eller nätoperatörer. Det finns också många andra mindre typer av bud, offerter, e-auktioner och mindre mängder kan också säljas direkt till kunderna. Upphandlingsförfarandena och deras utformning skiljer sig mycket åt mellan de upphandlande enheterna, då dessa kan använda en mängd olika processer beroende på den specifika upphandlingen och marknadsutvecklingen. Det finns också ett antal olika aktörer som lämnar anbud i upphandlingsförfarandena. Kinesiska exporterande tillverkare deltar direkt i upphandlingsförfarandena (även genom sina dotterbolag) och indirekt genom att bilda partnerskap med lokala företag i de olika medlemsstaterna. Importörer, handlare och distributörer konkurrerar också med unionstillverkarna. Ibland är också installatörer involverade, genom vilka de leverantörer som slutligen valts genomför försäljning till teleoperatörerna.

(671) Undersökningen visade också att det anordnas ett mycket stort antal upphandlingsförfaranden i EU. De tre unionstillverkare som ingick i urvalet rapporterade att de sammanlagt deltagit i fler än 500 upphandlingsförfaranden under undersökningsperioden. En av de icke-närstående importörerna säger sig delta i 150–200 upphandlingsförfaranden per år och inriktar sig endast på den tyska marknaden.

(672) Upphandlingsförfarandenas löptid varierar mellan allt ifrån omedelbar leverans till tre år. Vid längre upphandlingsförfaranden är priserna fastställda, men volymerna är inte fasta och därför kan upphandlande enheter inleda nya upphandlingsförfaranden som ersätter befintliga upphandlingsförfaranden när priserna sjunker. Trots att upphandlingsförfaranden sätter ett slags ”tak” för prisvillkoren kan priserna därför ändå ändras och gör också så dynamiskt under anbudets hela livscykel. Till följd av detta tenderar priserna att anpassa sig och i stort återspegla de rådande marknadsvillkoren.

(673) Kommissionen har analyserat de detaljerade uppgifter om upphandlingsförfaranden som unionstillverkarna i urvalet lämnade in som svar på kommissionens begäran. Av de upphandlingsförfaranden i vilka unionstillverkarna deltog under skadeundersökningsperioden analyserade kommissionen de upphandlingsförfaranden inom vilka det fanns konkreta bevis för kinesiskt deltagande. Femtiofem sådana upphandlingsförfaranden ägde rum under skadeundersökningsperioden. De analyserade upphandlingsförfarandena motsvarar 45 % av försäljningen för de unionstillverkare som ingick i urvalet och 14 % av den totala förbrukningen i EU under undersökningsperioden. Avseende dessa upphandlingsförfaranden har en detaljerad analys gjorts per anbud av den skada som vållats i fråga om pris och volym, som visar betydande förluster av försäljning (mellan 25 % och 100 %) och/eller prisnedgång (mellan 5 % och 55 %) och/eller prisunderskridande (mellan 8 % och 39 %). Denna anbudsspecifika analys bekräftade återigen den prisnedgång och det prisunderskridande som redan konstaterats ovan under hela perioden.

(674) Connect Com lämnade in kommentarer rörande upphandlingsförfarandena och påpekade att de unionstillverkare som företräddes av klaganden inte förlorade ett stort antal upphandlingar överlag, utan endast ett eller ett fåtal stora privata upphandlingar. Företaget betonade att klaganden hänvisade till ett enda privat upphandlingsförfarande och en enda kinesisk tillverkares prissättning som bevisning för prisunderskridandet. Connect Com lämnade in ett meddelande om tilldelning av kontrakt i ett distrikt i Tyskland, i vilket priserna i det antagna anbudet uttryckligen angavs. Företaget gjorde gällande att klaganden hade utelämnat hela det marknadssegment som består av offentliga upphandlingsförfaranden i sin presentation. Enligt Connect Com var de unionstillverkare som företräddes av klaganden inte framgångsrika i dessa upphandlingsförfaranden eftersom de inte uppfyllde kriterierna (t.ex. i fråga om magasin, lager, produktutbud, logistiskt koncept). Connect Com betonade i synnerhet Prysmians och Kornings låga lagringskapacitet. Connect Com påstod att det vore fel att inte erkänna existensen av det marknadssegment som består av offentliga upphandlingsförfaranden, eftersom priserna på den offentliga och den privata upphandlingsmarknaden i stor utsträckning motsvarar varandra eller är ömsesidigt beroende av varandra. Enligt Connect Com vore det fel att införa tullar som omfattar en hel marknad då denna i själva verket är segmenterad i offentliga och privata upphandlingar. Det hänvisades till skäl 42 i kommissionens beslut 98/230/EG ([147]). På grundval av det beslutet hävdade Connect Com ifråga om segmenterade marknader att det inte föreligger någon övergripande skada för unionsindustrin, då unionsindustrin, trots en viss minskning av försäljningen i ett marknadssegment (här privata anbudsförfaranden), har försäljningsmöjligheter i ett annat marknadssegment (här offentliga upphandlingar) som kompenserar för minskningen av försäljningsvolymen.

([147]) Kommissionens beslut 98/230/EG av den 20 mars 1998 om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av volframoxid och volframsyra med ursprung i Kina (EGT L 87, 21.3.1998, s. 24).

(675) Argumenten och analysen i skäl 673 motsäger dessa påståenden. Trots betydande ansträngningar från unionsindustrins sida för att bibehålla priskonkurrensförmågan tog kinesiska exportörer över stora marknadsandelar, då unionsindustrin inte kunde erbjuda lika låga priser som de kinesiska exportörerna. I kommissionens beslut från 1998 beträffande import av volframoxid och volframsyra konstaterade kommissionen att unionsindustrins minskade marknadsandel på den öppna marknaden borde ses mot bakgrund av unionsindustrins tendens att använda en ökande andel av sin tillverkning av den berörda produkten för att tillverka produkter i senare led i förädlingskedjan. Den underliggande faktiska situationen för dessa två olika marknadssegment inom unionsindustrin (öppen marknad och företagsintern användning) skiljer sig från konkurrenssituationen i det fallet, då den företagsinterna marknadens storlek minskade något under skadeundersökningsperioden och utgör en mycket liten del av tillverkningen av den berörda produkten. Dessa påståenden avvisades därför.

(676) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Connect Com att kommissionen inte hade lämnat ut information om hur många av upphandlingsförfarandena som tilldelats en kinesisk tillverkare och undrade över skälet för detta samt upprepade sitt argument om att priset aldrig är det enda avgörande kriteriet utan snarare kvalitet och logistik. Connect Com begärde också att resultaten av analysen i skäl 673 skulle lämnas ut.

(677) För detta ändamål samlade kommissionen in detaljerade uppgifter om upphandlingsförfaranden under skadeundersökningsperioden. Kommissionen kontrollerade och analyserade dessa uppgifter som är strikt konfidentiella och därför inte kan lämnas ut till berörda parter.

(678) Analysen av upphandlingsförfarandena pekar på en process där unionsindustrins produkter snabbt ersätts av kinesiska produkter, vilket bekräftas i de upphandlingsförfaranden som genomfördes i slutet av undersökningsperioden. Detta visar på prisurholkning och ytterligare betydande volymförluster för unionsindustrin, något som är i linje med och bekräftar den övergripande skadebilden.

4.10 **Slutsats beträffande skada**

(679) Flera indikatorer visade en positiv utveckling, såsom tillverkning, kapacitet, försäljningsvolym på unionsmarknaden och antal anställda. Utvecklingen av dessa indikatorer höll dock inte jämna steg med den ökade förbrukningen, och i själva verket borde dessa indikatorer ha förbättrats ännu mer om unionsindustrin hade kunnat dra full nytta av den växande marknaden. Trots den ökade försäljningsvolymen förlorade unionsindustrin 10,8 procentenheter i marknadsandelar (från 64,3 % till 53,5 %) på en växande marknad. Detta är kopplat till prispressen från kinesisk export, med betydande prisunderskridande och, under alla omständigheter, prisnedgång under hela skadeundersökningsperioden.

(680) Det förstnämnda ledde till ekonomisk skada i form av lägre vinster och en minskning av investeringar och avkastningar från sådana.

(681) Förutom detta, och som förklaras i skäl 673, visar analysen av försäljningen inom ramen för upphandlingsförfarandena att marknadsandelen och prisfallet accelererar och kommer att fortsätta på grund av det extremt aggressiva beteendet från kinesiska exporterande tillverkare.

(682) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME att flera nyckelindikatorer inte visade på någon skada för unionsindustrin, eftersom produktiviteten förblev stabil och till och med ökade och produktionsvolymen och sysselsättningen förblev stabila, kapaciteten ökade, unionsindustrins försäljningspriser förblev stabila med en liten minskning och dess lönsamhet och investeringar låg kvar på höga nivåer. CCCME hävdade också att panelen i ärendet Thailand – H-Beams ([148]) hävdade att en ”sådan positiv utveckling avseende ett antal faktorer skulle kräva en övertygande förklaring av varför och hur den inhemska industrin, mot bakgrund av sådana uppenbara positiva tendenser, skadades eller förblev skadad i den mening som avses i avtalet”. CCCME hävdade att kommissionen inte hade lämnat någon sådan övertygande förklaring. CCCME hävdade också att kommissionen i ärendet Tartaric Acid ([149]) drog slutsatsen att den berörda industrin inte lidit någon skada eftersom lönsamheten, kassaflödet, investeringarna och sysselsättningen ökade under skadeundersökningsperioden, trots industrins nedåtgående trender när det gäller tillverkning, försäljningsvolym och marknadsandel.

([148]) Panelrapport i ärendet Thailand – Anti-Dumping Duties on Angles, Shapes and Sections of Iron or Non-Alloy Steel and H Beams from Poland, WT/DS122/R, punkt. 7.245-7.256

([149]) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/176 av den 9 februari 2016 om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina som tillverkas av Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd EUT L 33, 10.2.2016, s. 14, skäl 140.

(683) Som anges i skäl 679 måste dessa indikatorer bedömas mot bakgrund av den ökade förbrukningen på en växande marknad och en sådan analys visar att unionsindustrin inte i tillräcklig utsträckning kunde dra nytta av en expanderande marknad, vilket i sin tur understryker de faktiska negativa effekterna på unionsindustrins tillväxt. Den detaljerade anbudsanalysen visade dessutom mycket tydligt på prisunderskridande och ökande försäljningsförluster för unionsindustrin. Påståendet avvisades därför.

(684) Kommissionen erinrar om att bedömningen av skadefaktorerna varierar i varje enskilt fall, beroende på bransch och faktisk situation. Inget av de mål som CCCME har åberopat är faktiskt jämförbart med förevarande ärende. När det gäller ärendet Tartaric Acid uppvisade unionsindustrins lönsamhet en stadig positiv trend under skadeundersökningsperioden och överskred till och med vinstmålet under undersökningsperioden, vilket inte är fallet i det aktuella ärendet. På samma sätt var den faktiska situationen i den undersökning som gjordes för panelen i ärendet Thailand – H-Beams i grunden annorlunda. Viktigast av allt var att panelen tog upp det faktum att den thailändska undersökande myndigheten inte hade förklarat på vilket sätt de positiva tendenserna (särskilt lönsamheten) kunde underbygga ett fastställande av skada. De faktiska omständigheterna i förevarande ärende liknar inte heller omständigheterna i ärendet H-Beams. Bortsett från att flera skadeindikatorer i detta ärende uppvisade en negativ trend, har kommissionen utförligt förklarat sin analys och slutsatser vad gäller skadefaktorerna. Kommissionen konstaterade därför att slutsatsen avseende de fall som CCCME nämnt inte var tillämplig i den aktuella undersökningen.

(685) CCCME hävdade också att marknadsandelskriterierna i sig inte kunde ligga till grund för slutsatsen om väsentlig skada på det sätt som panelen konstaterar i ärendet *EC and certain member States – Large Civil Aircraft* ([150]) och att försäljningen ökade hos alla marknadsaktörer i takt med att efterfrågan ökade, något som tyder på en öppen och konkurrensutsatt marknad. CCCME hävdade dessutom att den framtida försämringen av unionsindustrins situation och exportörernas överkapacitet inte kunde ligga till grund för ett konstaterande om väsentlig skada, eftersom denna undersökning inte bedömer risken för skada och inte uppfyller de beviskrav som krävs för ett sådant ärende i linje med mål T-528/09 – Hubei Xinyegang Steel mot rådet ([151]), i vilket tribunalen ansåg att bedömningen av exportörernas överkapacitet ingick i testet beträffande sannolik skada.

(686) I detta avseende erinrar kommissionen om att slutsatsen om väsentlig skada inte enbart grundas på marknadsandelar, utan på samtliga de ekonomiska indikatorer som bedöms i skälen 599, 606, 612 och 661, vilka bland annat inbegriper faktiska negativa effekter på tillväxt, prisnedgång, prisunderskridande, målprisunderskridande och sjunkande vinster, vilka tyder på väsentlig skada. Påståendet avvisades därför.

(687) Mot denna bakgrund drar kommissionen i detta skede slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.4 i grundförordningen.

5. **ORSAKSSAMBAND**

(688) I enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den subventionerade importen från det berörda landet vållade unionsindustrin väsentlig skada. I enlighet med artikel 8.6 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida andra kända faktorer samtidigt kunde ha skadat unionsindustrin. Kommissionen säkerställde att all möjlig skada som orsakats av andra faktorer än den subventionerade importen från det berörda landet inte tillskrevs den subventionerade importen. Det rör sig om följande faktorer: import från tredjeländer, unionsindustrins exportresultat, företagsintern försäljning och råvarupriser.

5.1 **Verkningar av den subventionerade importen**

(689) Försämringen av unionsindustrins marknadsandel under skadeundersökningsperioden skedde samtidigt som och var direkt kopplad till att betydande importvolymer från Kina kom in på unionsmarknaden, vilket innebar ett väsentligt underskridande av unionsindustrins priser och, tveklöst, innebar en kraftig prispress på försäljningen i unionen.

([150]) Panelrapport i ärendet European Communities and Certain member States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft, WT/DS316, punkt 7.2083.

([151]) Tribunalens dom av den 29 januari 2014, Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd mot Europeiska unionens råd, T-528/09, EU:T:2014:35, punkterna 79 och 80.

(690) Importvolymen från Kina ökade (vilket framgår av tabell 2) från cirka 189 000 kilometer kabel 2017 till omkring 498 000 kilometer kabel under undersökningsperioden, vilket är en ökning med +163 %. Importens marknadsandel ökade under samma period från 14,8 % till 28,3 %, vilket nästan är en fördubbling (+91 %). Under samma period (se tabell 5) ökade unionsindustrins försäljning på den öppna marknaden med endast 14 % och dess marknadsandel minskade från 64,3 % till 53,5 %, en minskning med 10,8 procentenheter (eller -17 %). Försäljningen på den mindre företagsinterna marknaden uppvisade en måttlig minskning (-12 %). Den subventionerade importen har ökat både absolut och relativt sett. Som framgår av tabell 1 har förbrukningen på unionens marknad ökat med 38 % under skadeundersökningsperioden, och det är uppenbart att det främst är importen från Kina som har haft fördel av den tillväxten.

(691) Priserna för den subventionerade importen sjönk avsevärt under skadeundersökningsperioden, exempelvis med 62 % enligt tabell 3-a. Unionsindustrins jämförbara försäljningspriser på unionsmarknaden till icke-närstående parter (den öppna marknaden) föll med totalt 12 % under perioden enligt analysen i tabell 7-a och med 41 % enligt den mer detaljerade analysen i tabell 7-b. Prisnivån beror till stor del på komplexiteten hos de produkttyper som säljs, och en jämförelse produkttyp för produkttyp mellan inhemskt tillverkade och importerade produkter från det berörda landet (på grundval av de företag som ingick i urvalet) är det mest korrekta verktyget för att undersöka prisutvecklingen. Detta visar en vägd genomsnittlig underskridandemarginal på mer än 30 % under undersökningsperioden för de två exporterande tillverkare som ingick i urvalet.

(692) Detta aggressiva beteende började urholka unionsindustrins marknadsandel i början av skadeundersökningsperioden, och under undersökningsperioden har det på marknaden fortsatt funnits tillgång till kinesiska produkter till extremt låga priser (långt under unionsindustrins produktionskostnad). Bland annat genom de mekanismer som beskrivs ovan i avsnittet om anbud (skälen 670–673) har detta gett upphov till sjunkande priser, förlorad försäljning, minskad marknadsandel och ekonomisk skada både i form av minskad lönsamhet och avtagande investeringar, vilket äventyrar unionsindustrins existens.

(693) Såsom beskrivs i skäl 665 fanns det också bevis för att vissa av unionsindustrins planerade investeringar och expansionsprojekt hade ställts in eller avbrutits på grund av ökningen av aggressivt prissatt kinesisk import och den därav följande förlusten av marknadsandelar för unionsindustrin.

5.2 **Verkningar av andra faktorer**

5.2.1 *Import från tredjeländer*

(694) Importen från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Import från tredjeländer

Land		2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Sydkorea	Volym (kilometer kabel)	20 450	51 339	44 405	45 908
	Index	*100*	*251*	*217*	*224*
	Marknadsandel (%)	1,6	3,3	2,7	2,6
	Genomsnittligt pris (euro/kilometer kabel)	796	873	1 627	1 073
	Index	*100*	*110*	*204*	*135*
Turkiet	Volym (kilometer kabel)	26 732	32 932	22 922	37 008
	Index	*100*	*123*	*86*	*138*
	Marknadsandel (%)	2,1	2,1	1,4	2,1
	Genomsnittligt pris (euro/kilometer kabel)	428	501	776	594
	Index	*100*	*117*	*181*	*139*

Norge	Volym (kilometer kabel)	12 143	11 622	22 728	26 471
	Index	*100*	*96*	*187*	*218*
	Marknadsandel (%)	1,0	0,8	1,4	1,5
	Genomsnittligt pris (euro/kilometer kabel)	330	271	279	261
	Index	*100*	*82*	*85*	*79*
Övriga tredjeländer	Volym (kilometer kabel)	126 307	114 520	77 787	107 334
	Index	*100*	*91*	*62*	*85*
	Marknadsandel (%)	9,9	7,4	4,7	6,1
	Genomsnittligt pris (euro/kilometer kabel)	1 631	1 728	2 447	1 218
	Index	*100*	*106*	*150*	*75*
Totalt för alla tredjeländer utom det berörda landet	Volym (kilometer kabel)	185 633	210 414	167 842	216 721
	Index	*100*	*113*	*90*	*117*
	Marknads-andel (%)	14,5	13,7	10,1	12,3
	Genomsnittligt pris (euro/kilometer kabel)	1 280	1 247	1 708	964
	Index	*100*	*97*	*133*	*75*

Källa: Uppgifter från tullmyndigheter i EU, Comext (Eurostat).

(695) Importen från Sydkorea ökade under skadeundersökningsperioden, från cirka 20 000 kilometer kabel under 2017 till omkring 45 000 kilometer kabel under undersökningsperioden. Marknadsandelen för denna import steg från 1,6 % 2017 till 2,6 % under undersökningsperioden. De sydkoreanska genomsnittspriserna verkar avsevärt lägre än både unionsindustrins och de exporterande tillverkarnas priser. Med tanke på de höga priserna och de begränsade volymerna förefaller importen från Sydkorea därför inte ha haft någon betydelse för den skada som unionsindustrin lidit.

(696) Importen från Turkiet förefaller ha sålts till låga priser, men till högre priser än den kinesiska importen under perioden 2018 – undersökningsperioden och priserna förefaller ha ökat gradvis. De turkiska exportörernas marknadsandel låg i grunden stabilt på något över 2 % under skadeundersökningsperioden. Denna utveckling är grundad på statistik som innefattar många produkttyper, och därför kunde kommissionen, mot bakgrund av de begränsade volymerna, inte komma fram till någon definitiv slutsats om hur denna import påverkar unionsindustrins situation. Samtidigt som det inte kan uteslutas att importen från Turkiet bidragit till den skada som unionsindustrin lidit drog kommissionen, mot bakgrund av importens relativa volym i förhållande till importen av den berörda produkten och dess stabila marknadsandel under perioden, emellertid slutsatsen att denna import, även om den hade en viss inverkan på industrins situation, inte försvagar orsakssambandet mellan subventionerad kinesisk import och den skada som unionsindustrin lidit.

(697) Importen från Norge ökade under skadeundersökningsperioden. De norska priserna, som var låga redan 2017, fortsatte att sjunka under skadeundersökningsperioden (-21 % mellan 2017 och undersökningsperioden) och låg på en prisnivå långt under både unionsindustrins och de kinesiska exportörernas. De norska exportörernas marknadsandel ökade under samma period från 1 % till 1,5 %. Denna utveckling är grundad på statistik som innefattar många produkttyper, och därför kunde kommissionen, mot bakgrund av de begränsade volymerna, inte

komma fram till någon definitiv slutsats om hur denna import påverkar unionsindustrins situation. Samtidigt som det inte kan uteslutas att importen från Norge bidragit till den skada som unionsindustrin lidit drog kommissionen, mot bakgrund av importens relativa volym i förhållande till importen av den berörda produkten, emellertid slutsatsen att denna import, även om den hade en viss inverkan på industrins situation, inte försvagar orsakssambandet mellan subventionerad kinesisk import och den skada som unionsindustrin lidit.

(698) Importen från övriga tredjeländer minskade något under skadeundersökningsperioden i absoluta termer och tappade samtidigt avsevärda marknadsandelar. Genomsnittspriserna var höga och det finns inga indikationer på att de vållade väsentlig skada för unionsindustrin.

(699) CCCME gjorde gällande att det inte fanns något samband mellan importen från Kina och unionsindustrins utveckling. CCCME hävdade särskilt att unionsindustrin hade ökat sin lönsamhet samtidigt som den kraftigaste ökningen av importvolymen från Kina pågick mellan 2017 och 2018. CCCME hävdade också att unionstillverkarna under perioden 2018–2019, när den kinesiska importen ökade och priserna sjönk, höjde sina försäljningspriser utan att förlora marknadsandelar.

(700) I detta avseende erinrar kommissionen om att den övervägande delen av marknaden arbetar på grundval av långsiktiga leveransavtal, vilket förklaras i skälen 668–678. Dessutom låg unionsindustrins lönsamhet under vinstmålet under skadeundersökningsperioden, vilket visar att unionsindustrin drabbades av skada redan 2018 och 2019 när den dumpade importen från Kina, såsom konstateras av CCCME, ökade kraftigt. Kommissionen anser därför att de ovannämnda argumenten från CCCME inte påvisar att det inte finns något orsakssamband mellan dumpning och skada. Kommissionen bekräftade endast att det fanns en viss tidsskillnad mellan ökningen av importen av den berörda produkten från Kina och den negativa trenden för vissa av skadeindikatorerna.

(701) Mot bakgrund av ovanstående kan konstateras att import från andra länder än Kina inte kan ha orsakat den konstaterade försämringen för unionsindustrin och importen från andra länder än Kina försvagar inte under några omständigheter orsakssambandet mellan försämringen och den kinesiska importpenetrationen.

5.2.2 *Unionsindustrins exportresultat*

(702) Unionsindustrins exportvolym utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Unionstillverkarnas exportresultat

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Exportvolym (kilometer kabel)	85 676	99 295	95 397	108 672
Index	*100*	*116*	*111*	*127*
Genomsnittligt pris (euro/kilometer kabel)	1 329	1 111	1 282	949
Index	*100*	*84*	*96*	*71*

Källa: Unionsindustrin.

(703) Unionsindustrins export ökade med 27 % under skadeundersökningsperioden, från cirka 85 000 ton 2017 till omkring 108 000 ton under undersökningsperioden.

(704) Det genomsnittliga priset för exporten från de unionstillverkare som ingick i urvalet föll med 29 % under skadeundersökningsperioden, från 1 329 euro/kilometer kabel under 2017 till 949 euro/kilometer kabel under undersökningsperioden. Prisnivåerna låg över dem i unionen.

(705) Mot bakgrund av ökande export och relativt höga prisnivåer är det tydligt att denna export inte kan ha vållat skada för unionsindustrin.

5.2.3 *Företagsinterna volymer*

(706) Som framgår av tabell 4 ökade unionsindustrins försäljning till den företagsinterna marknaden med 12 % under skadeundersökningsperioden.

(707) Med marknadens begränsade storlek (uppskattad till mindre än 5 % av tillverkningen i unionen under undersökningsperioden) i åtanke, konstaterade kommissionen att den något minskade företagsinterna användningen inte vållade väsentlig skada för unionsindustrin.

5.2.4 *Råvarupriser*

(708) Den huvudråvara som används av unionsindustrin är optiska fibrer, som antingen produceras i unionen eller importeras. Åtskilliga importörer har hävdat att de unionstillverkare som ingick i urvalet köper optiska fibrer från sina närstående företag utanför unionen till internpriser som inte motsvarar råvarans marknadspris. Importörerna misstänkte i själva verket att detta internpris var för högt och därför ledde till lägre vinst för de EU-tillverkare som ingick i urvalet.

(709) I synnerhet uttryckte Connect Com oro över internpriser för företagsinterna transaktioner som äger rum inom koncernerna Prysmian och Corning.

(710) För att utreda det påståendet begärde kommissionen kompletterande upplysningar från de unionstillverkare som ingick i urvalet om deras inköp av optiska fibrer som använts till tillverkning av optiska fiberkablar under undersökningsperioden. Kommissionen begärde också upplysningar om de optiska fibrer som tillverkats av företag som är närstående de unionstillverkare som ingick i urvalet och om försäljningen av dessa typer av fibrer (volym och kvantitet) till både närstående och icke-närstående kunder inom och utanför unionen. Genom att jämföra försäljningen av samma produkttyper av fiber till närstående och icke-närstående parter kunde kommissionen fastställa att priserna var av samma storleksordning och att försäljningen av fibrer till närstående företag därför utfördes på armlängds avstånd. Uppgifterna om denna verksamhet är företagsspecifika och kan därför inte lämnas ut.

(711) Kommissionen drog därför slutsatsen att den väsentliga skada som vållats unionsindustrin inte orsakats av att internpriser påverkat lönsamheten för de unionstillverkare som ingick i urvalet.

5.2.5 *Effekterna av covid-19-pandemin*

(712) I sin inlaga om inledande som nämns i skäl 5 hävdade CCCME att det finns ett tydligt samband mellan nedgången i försäljningen för EU:s (och den globala) OFC-industrin och pandemins början och att denna situation inte bör utnyttjas för att införa omotiverade handelspolitiska skyddsåtgärder. I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade Connect Com att det inte var tydligt vilken del av uppgifterna avseende undersökningsperioden som avsåg 2019 och vilken del av dem som avsåg 2020 och att det därför inte var möjligt att bedöma den förväntade effekten av covid-19-pandemin och man begärde därför en uppdelning av uppgifterna om undersökningsperioden. Avseende detta påstående noterar kommissionen att den begärde att alla uppgifter från parterna skulle delas upp kvartalsvis för att det skulle vara möjligt att bedöma de eventuella effekterna av covid-19-pandemin på undersökningsperioden. Undersökningen visade att covid-19-pandemin endast hade en mycket begränsad och temporär inverkan på industrin (se skälen 599 och 729) och inte förhindrade den betydande ökningen av förbrukningen i unionen under skadeundersökningsperioden.

5.3 **Slutsats om orsakssamband**

(713) Kommissionen särskilde och avgränsade verkningarna av alla kända faktorer som hade betydelse för unionsindustrins situation från den subventionerade importens skadevållande verkningar. Inga andra faktorer förklarade unionsindustrins negativa utveckling sett till tappade marknadsandelar, prisnedgång och låg lönsamhet, minskande investeringsnivåer och minskande räntabilitet.

(714) De negativa konsekvenser för lönsamheten som orsakades av den subventionerade importen och den ständiga prispressen gjorde att unionsindustrin inte kunde genomföra de nödvändiga investeringarna för industrins långsiktiga överlevnad. Detta stöds av den nedåtgående trend som beskrivs i skäl 657 och de uteblivna planerade investeringar som diskuteras i skäl 665.

(715) På grundval av ovanstående drog kommissionen i detta skede slutsatsen att den subventionerade importen från det berörda landet vållade unionsindustrin väsentlig skada. De andra kända faktorerna var inte, varken var och en för sig eller tillsammans, inte tillräckliga för att motsäga orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den väsentliga skadan.

6. **UNIONENS INTRESSE**

(716) I enlighet med artikel 31 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den med säkerhet kunde fastslå att det inte låg i unionens intresse att vidta åtgärder i detta fall, trots att skadevållande subventionering konstaterats föreligga. Fastställandet av unionens intresse gjordes på grundval av en bedömning av alla olika berörda intressen, däribland intresset hos unionsindustrin, importörer, användare och andra relevanta ekonomiska aktörer.

(717) Åtskilliga synpunkter lämnades in angående unionens intresse. Framför allt hävdade de kinesiska myndigheterna att import från Kina ändamålsenligt främjar den tekniska utvecklingen i industrin och gynnar konkurrensen på unionsmarknaden. Enligt de kinesiska myndigheterna kommer industrin för optiska fiberkablar i unionen, om den blir överbeskyddad, bara att tappa mark i jämförelse med tredjeländer, och därför har unionen inget intresse av att genomdriva någon undersökning i sektorn, som skulle kunna skada det bilaterala samarbetet mellan Kina och unionen på det digitala området.

(718) Connect Com menade också att införandet av åtgärder skulle bli förödande för industrin, eftersom importörer från Kina inte längre skulle kunna lämna attraktiva erbjudanden vid upphandlingsförfaranden. På grund av det skulle prisnivån vid upphandlingsförfaranden höjas, med negativa följder för offentliga budgetar.

(719) CCCME noterade att det skulle vara bäst för EU:s digitaliseringsagenda och 5G-övergången om försörjningen av optiska fiberkablar av hög kvalitet från Kina inte begränsades ytterligare.

(720) Cable 77 underströk istället att det, om det införs tullar på optiska fiberkablar, även skulle påverka andra industrier, plus att det vid införda tullar på kablar även borde införas tullar på fibrer, eftersom unionstillverkarna tillika använder sig av fibrer som tillverkas utanför unionen.

(721) Som beskrivs i följande skäl fann dock kommissionen inga tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att införa åtgärder beträffande import av optiska fiberkablar med ursprung i Kina.

6.1 **Unionsindustrins intresse**

(722) I unionen finns 29 företag, med omkring 4 700 anställda (heltidsekvivalenter), som tillverkar optiska fiberkablar. Tillverkarna är mycket spridda över hela unionen.

(723) Ett införande av åtgärder skulle göra det möjligt för unionsindustrin att upprätthålla en konkurrenskraftig position på marknaden och återta förlorade marknadsandelar, och samtidigt höja sin lönsamhet till hållbara nivåer.

(724) Om inga åtgärder vidtas får detta sannolikt en betydande negativ inverkan på unionsindustrin i form av fortsatt prisnedgång och lägre försäljning och tillverkning, med ytterligare ekonomisk försämring sett till lönsamhet och investeringar, något som äventyrar dess framtid.

6.2 **Icke-närstående importörers intresse**

(725) Den importerande sektorn uppvisade en relativt låg samarbetsvilja. Fem icke-närstående importörer lämnade in ett stickprovsformulär inom tidsfristen. Av dessa fem importörer lämnade fyra in ett svar på frågeformuläret. En ny importör gav sig till känna efter att antisubventionsundersökningen om optiska fiberkablar från Kina inletts, och begärde att också få samarbeta i den föreliggande undersökningen. Kommissionen beviljade denna importör status som berörd part i den föreliggande undersökningen från och med den dag den gav sig till känna, och godkände att beakta den information som tillhandahölls till denna undersökning utan att det påverkade de förfaranden som redan utförts.

(726) De fem samarbetsvilliga importörerna utgör omkring 12 % av den kinesiska importen. Två importörer tillhandahöll fullständig information i sitt svar på frågeformuläret, medan tre andra inte kunde lämna korrekta vinstuppgifter för den berörda produkten för undersökningsperioden. Samtliga samarbetsvilliga importörer motsatte sig åtgärderna.

(727) De samarbetsvilliga importörerna finns i fyra olika medlemsstater och har sin verksamhet i första hand där. De importerar mellan 70 och 90 % av sina inköp av optiska fiberkablar från Kina och anskaffar den återstående delen från unionstillverkare och tillverkare i andra tredjeländer. De underströk betydelsen av att ha flera olika försörjningskällor. Import av optiska fiberkablar från tredjeländer är inte belagd med tull i unionen.

(728) En viktig del i de samarbetsvilliga importörernas verksamhet är att ge anbud för mindre projekt. Utöver dessa anbud erbjuder de också ytterligare produkter (t.ex. ledningsrör, kontakter och kopplingsskåp) och komplexa tjänster till kunder (t.ex. utformning och installation av nät). I genomsnitt står den berörda produkten för omkring en tredjedel av deras totala omsättning.

(729) Ingen av importörerna hävdade att covid-19-pandemin skulle ha haft stor inverkan på deras affärsverksamhet. En importör uppgav att det blivit en viss nedgång i mars 2020 på grund av nedstängningen, men betonade att projekt för fiber till hemmet blev mycket viktigare genom krisen.

(730) Importörerna anser att den konkurrensfördel de har gentemot unionstillverkarna ligger i deras effektiva försäljningsstruktur och logistik. De förkortar sina leveranstider genom att ha ett stort varulager och siktar på att snabbt och flexibelt svara på sina kunders behov.

(731) Importörerna hävdade att de inte kan anskaffa alla sina optiska fiberkablar från unionsindustrin, eftersom industrin inte kan leverera de kvantiteter som krävs inom de tidsfrister som krävs. De påstod att det rådde brist på optiska fiberkablar och på dess huvudråvara, optiska fibrer, på marknaden 2017–2018, då unionsindustrin inte kunde täcka deras efterfrågan och de därför var tvungna att hitta andra leverantörer. En del importörer betonade att efterfrågan på optiska fiberkablar har stigit i och med utbyggnaden av fiberoptik- och 5G-nät, och förväntas stiga ytterligare. De menade att denna ökade efterfrågan, i kombination med potentiella handelspolitiska skyddsåtgärder, skulle kunna leda till en ny brist på marknaden och till dröjsmål i utökningen av fiberoptik- och 5G-nätet.

(732) Unionsindustrin tillbakavisade påståendet om utbudsproblem och anförde att industrin har gott om outnyttjad kapacitet. I undersökningen konstaterades också att unionsindustrins kapacitetsutnyttjande var 59 % under undersökningsperioden och att produktionskapaciteten för optiska fiberkablar är över 2 miljoner kabelkilometer, långt över den beräknade förbrukningen av optiska fiberkablar i unionen för de kommande åren. Unionsindustrin lade fram bevisning för att unionstillverkarna har kapacitet att tillverka fler optiska fiberkablar om det behövs. Dessutom finns det alternativa försörjningskällor i tredjeländer.

(733) Importörerna har även hävdat att de har långfristiga leveransavtal med sina kunder, där fasta priser är avtalade för en total tid på 2–4 år och det inte finns någon paragraf om prisjustering vid oförutsedda höjningar av deras inköpspriser. Det skulle därför inte vara möjligt att övervältra de höjda kostnaderna till deras kunder. Dessutom har importörerna hävdat att de inte kan bjuda vid upphandlingsförfaranden som tillkännages under den föreliggande undersökningen, eftersom de inte vet vilket pris de kommer att få betala för optiska fiberkablar i händelse av att det införs åtgärder.

(734) Importörerna hävdade även att det inte skulle vara möjligt att ställa om försörjningskällorna till andra tredjeländer med nuvarande avtal, eftersom kablarna har genomgått komplicerade godkännandeprocesser, och det därmed finns risk för allvarliga tidsfördröjningar och avsevärda svårigheter i blåsningsprocessen som måste anpassas efter kabelns styvhet, vilken varierar mellan leverantörerna även när det gäller produkter med samma tekniska specifikation.

(735) Dessutom har vissa importörer också hävdat att kvaliteten på kinesiska kablar är högre än på dem som tillverkas av unionsindustrin. Även om de tekniska specifikationerna är desamma, menar de att kinesiska optiska fiberkablar tillverkas i nyare produktionslinjer och att ytbehandlingen, upprullningen och de tekniska egenskaperna håller högre standard. Dessa importörer hävdar även att skillnaden i kvalitet inte bara gäller produkten, utan de kinesiska tillverkarna tillgodoser sina kunders individuella behov mer flexibelt och i rätt tid och tillhandahåller bättre service efter försäljning. Vidare anser en importör att prisskillnaden mellan optiska fiberkablar från unionen och från Kina

är lägre än vad som anges i klagomålet. Denna importör hävdar också att unionstillverkarna levererar andra produkter (ledningsrör, inspektionsbrunnar, förslutningsanordningar) och anser att åtgärder skulle göra det möjligt för unionstillverkarna att knyta dessa andra produkter till optiska fiberkablar genom att sälja dem som en del i ett projekt. Importören anser också att åtgärder skulle ge unionstillverkarna mindre stimulans till innovation, då de skulle skydda dem mot konkurrens. Enligt importörens uppfattning skulle detta leda till långsammare utbyggnad av näten.

(736) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Connect Com att den föreslagna tullnivån avsevärt överstiger företagets vinstmarginaler. Detta skulle innebära betydande förluster eftersom företaget inte skulle kunna ta ut kostnaderna för tullarna från sina kunder, då företaget har befintliga långfristiga avtal med fasta priser med sina kunder. Connect Com hävdade dessutom att dess vinstmarginal för offentliga kontrakt vanligtvis var betydligt lägre än 20 % och att antisubventionsåtgärderna i kombination med antidumpningstullarna skulle göra det omöjligt för dem att fullgöra sina nuvarande avtal. Tullarna kan därför så småningom leda till att företaget går i konkurs. De hävdade också att unionstillverkarna inte kunde eller var villiga att leverera optiska fiberkablar som motsvarar deras krav i tid och att det skulle uppstå en brist på optiska fiberkablar och en avsevärd försening i ledtiderna och i utbyggnaden av nät om åtgärder infördes. Connect Com hävdade dessutom att det inte var korrekt att ge EU-tillverkarna en ökning av deras vinstmarginal från 8 % till 12 % samtidigt som importörernas vinstmarginal minskas till noll eller till och med till förluster.

(737) Kommissionen har konstaterat att de samarbetsvilliga importörerna visserligen har stabila affärsförbindelser med sina leverantörer av optiska fiberkablar i Kina, men inte långfristiga avtal med dessa leverantörer där volymer eller inköpspriser är fixerade. Faktum är att importörerna gör regelbundna beställningar av optiska fiberkablar i större volymer och får ett priserbjudande för varje enskild beställning från de kinesiska tillverkarna. Importörerna hävdar att det skulle bli kostsamt och kräva mycket tid att byta leverantör, men de köper samtliga även från andra källor (dvs. i unionen, Förenta staterna, Indien, Kazakstan, Belarus, Ukraina) och de hade lyckats hitta nya leverantörer under den påstådda bristen 2017–2018. Detta tyder på att det, även om importörerna verkligen skulle behöva betala ett högre pris för de beställningar de redan gjort men ännu inte mottagit innan åtgärderna infördes, inte skulle bli överdrivet svårt för dem att byta till nya leverantörer på relativt kort tid.

(738) Utjämningsåtgärderna kommer sannolikt att få viss negativ inverkan på importörerna och kan komma att minska deras lönsamhet, men de kommer ändå att kunna absorbera och/eller ta ut en del av den kostnadshöjning som tullen orsakar från sina kunder, med tanke på att importörerna har betydande vinstmarginaler på mer än 20 %. De kan också finna alternativa försörjningskällor, däribland från andra tredjeländer och unionsindustrin. Kombinationen av andra försörjningskällor för den berörda produkten och möjligheten att absorbera och/eller åtminstone delvis ta ut tullarna från kunderna skulle därför innebära att de icke-närstående importörerna inte påverkas oproportionerligt av att åtgärder införs.

(739) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME att införandet av utjämningsåtgärder skulle inverka negativt på EU:s agenda för digitalisering och konnektivitetsmål, eftersom de kommer att leda till en allvarlig brist på den aktuella produkten som är viktig för 5G-nät och leda till en prisökning, med CCCME lade inte fram några bevis för detta.

(740) Påståendena om kvalitetsskillnader, otillräcklig försörjning, oförmåga eller ovilja hos unionsindustrin att leverera till marknaden, prisskillnader, importörers lönsamhet, risker för monopol eller oligopol, incitament till innovation och installationstider för telekommunikationsnät var ogrundade och kunde därför inte godtas.

(741) Undersökningen har under alla omständigheter visat att en av de viktigaste skadeaspekterna i detta ärende är just det faktum att unionsindustrin på grund av den dumpade kinesiska importen inte kan uppnå den vinstnivå som den behöver för att kunna fortsätta att investera i bland annat ytterligare kapacitet för att möta den växande efterfrågan på den expanderande unionsmarknaden. Åtgärdernas förväntade effekt är just att återupprätta lika villkor och möjliggöra sådana vinster, investeringar och kapacitetsökningar.

(742) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Connect Com att råvarukostnaderna ökade avsevärt inom alla sektorer och att tillverkningen av bredbandskablar också påverkades. I detta avseende gav Connect Com exempel på prisökningar för en anonym kinesisk leverantör under perioden från det andra kvartalet 2020 till det andra kvartalet 2021. I detta avseende hävdade Connect Com att det finns ett akut behov av att utvidga bredbandsnäten i Europa, men att efterfrågan inte kan tillgodoses av unionstillverkarna på kort sikt till konkurrenskraftiga och godtagbara priser och att tullarna därför inte bör införas eller åtminstone upphävas.

(743) Ingen styrkande bevisning lades fram, varken för representativiteten eller för prisökningens effekter för användare och importörer. Påståendet avvisades därför.

6.3 **Användarnas och distributörernas intressen**

(744) Den berörda produkten anskaffas av flera industrier, främst stora telekommunikationsoperatörer, offentliga organ (som kommuner) som har ansvar för att utöka bredbandsnätet, installatörer och operatörer samt distributörer.

(745) I undersökningen samarbetade ett blygsamt antal användare: två stora teleoperatörer (Deutsche Telekom i Tyskland och Proximus i Belgien), fem nätinstallatörer och nätoperatörer, en distributör och en mindre användare. Tillsammans står de samarbetsvilliga användarna för under 12 % av den totala importvolymen av optiska fiberkablar från Kina och för mindre än 9 % av den totala förbrukningsvolymen av optiska fiberkablar i EU under undersökningsperioden.

(746) Många av användarnas svar på frågeformuläret var mycket bristfälliga och innehöll inga argument eller uppgifter om unionens intresse. Inget av de offentliga organ som upphandlar optiska fiberkablar samarbetade i undersökningen.

(747) BYCN Axione och en annan användare som främst köper in optiska fiberkablar av unionstillverkare uttryckte inga invändningar mot åtgärder. Deutsche Telekom och den spanska distributören Comercial Electro Industrial S.A. (Comel) skulle motsätta sig införandet av åtgärder.

(748) Deutsche Telekom förväntar sig ökad efterfrågan på optiska fiberkablar på grund av den massiva 5G-utbyggnaden och vidhåller att optiska fiberkablar är en världsmarknad med standardiserad teknik, global utbyggnad och globala leverantörer. Deutsche Telekom hävdar att tullar på optiska fiberkablar från Kina kan leda till betydande problem med att tillgodose efterfrågan på kablar i unionen och riskerar att förhindra eller fördröja nätutbyggnaderna och skulle medföra en markant kostnadsökning för EU-kunderna. Den påstår också att priserna har gått ner på grund av den befintliga överkapaciteten och att alla aktörer investerade i att öka kapaciteten under den påstådda utbudsbristen för några år sedan.

(749) Kommissionen drog slutsatsen att det är oundvikligt att utjämningstullar får kostnadsmässiga konsekvenser för användare som köper in sina optiska fiberkablar från Kina, men att detta beror på de kinesiska exportörernas illojala exportbeteende. Dessutom fastställdes i undersökningen att optiska fiberkablar bara utgör en mindre andel av den totala kostnaden vid utbyggnadsprojekt för digitala nät och när det gäller 5G är den mindre än 5 %. De samarbetsvilliga telekommunikationsoperatörernas inköp av den berörda produkten utgör en marginell procentandel av företagens omsättning, och firmorna köper en avsevärd del av sina optiska fiberkablar från andra källor. När det gäller den andra användarens påstående att det är svårt att byta leverantör har andra importörer, vilket också förklaras i skäl 737, också konstaterats köpa från andra källor i tredjeländer. På samma sätt har användarna också möjlighet att hitta alternativa försörjningskällor, däribland leverantörer från andra tredjeländer. Eftersom efterfrågan på optiska fiberkablar förväntas öka under kommande år, kommer användare och distributörer att få konkurrera på en större marknad än tidigare. Detta ger dem möjlighet att behålla och utveckla sina affärsverksamheter, även om deras priser stiger på grund av utjämningstullarna.

(750) Det understryks vidare att den överkapacitet som Kina driver fram inte motiverar illojala handelsmetoder som genom att göra skada på unionsindustrin äventyrar såväl dess framtid som mångfalden i utbudet och därmed konkurrensen på unionsmarknaden.

(751) Därför drog kommissionen slutsatsen att användare och distributörer inte påverkas oproportionerligt av att åtgärderna införs.

6.4 **Andra faktorer**

(752) Optiska fiberkablar behövs för att bygga upp snabba bredbandsnät och har därför stor betydelse för medborgare, företag och offentliga organ runtom i EU som är beroende av dessa nät för hemarbete, för hemstudier, för att driva företag eller tillhandahålla tjänster. Investeringar genom programmet NextGenerationEU ([152]) är en av Europeiska unionens huvudprioriteringar, och programmet syftar även utbyggnad av en högteknisk bredbandsinfrastruktur som når ut överallt i EU. Optiska fiberkablar är därför nyckeln till EU:s digitala decennium ([153]) och även för dess digitala suveränitet.

(753) Med tanke på hur viktig den berörda produkten är mot bakgrund av de ovan nämnda offentliga målen, har kommissionen noggrant analyserat hur potentiella åtgärder skulle påverka utbyggnadsprojekten för bredbandsnät.

(754) Åtskilliga parter har hävdat att konsumenter och offentliga budgetar i unionen skulle ta skada om det infördes åtgärder, då priset på optiska fiberkablar och därmed totalpriset för nätprojekt skulle gå upp.

(755) Kommissionen har därför analyserat hur stor del kostnaden är för optiska fiberkablar i totalkostnaden för nätprojekten. Undersökningen har visat att optiska fiberkablar bara utgör en mindre andel av den totala kostnaden för att bygga ut digitala nät. Konstruktionsarbetena (dvs. att gräva i marken för att lägga ner kablarna) är faktiskt den mest betydande kostnadsposten i dessa projekt, och uppgår till omkring 80 % av kostnaderna. Återstående 20 % utgörs av materialkostnader som innefattar även andra produkter, som ledningsrör, kopplingsskåp och kontakter. Kommissionen har konstaterat att optiska fiberkablar utgör en mindre andel av totalkostnaderna för nätprojekt och när det gäller 5G är andelen mindre än 5 %, enligt en av de större användarna. EU-tillverkarna och de samarbetsvilliga importörerna har också hävdat att optiska fiberkablar utgör omkring 5-10 % av totalkostnaderna för nätprojekt.

(756) Att de större nätoperatörerna och offentliga organen med ansvar för stora nätprojekt har samarbetat i så pass låg grad visar också att eventuella åtgärder för optiska fiberkablar inte skulle ha någon avsevärd inverkan på de här projektens kostnader och tidsplaner.

6.5 **Slutsats om unionens intresse**

(757) I undersökningen konstaterades att det i unionen och övriga tredjeländer finns tillräcklig kapacitet att ersätta import som har sitt ursprung i Kina. Genom att införa utjämningsåtgärder skulle dessutom unionsindustrin kunna investera i sina produktionsanläggningar i unionen och i ny teknik som gynnar användarindustrin. Samtidigt skulle åtgärder inte förhindra att importvaror från tredjeländer (inte heller från Kina) konkurrerar under rättvisa former på unionsmarknaden. Även om efterfrågan på optiska fiberkablar ökar under kommande år, som marknadsaktörer, importörer och användare av den berörda produkten förväntar sig, skulle det inte bli några märkbara risker för utbudsbrist, och utbyggnaden av bredbandsnätet med optisk fiber till bostäder och företag skulle därför inte bli fördröjd.

(758) Om inga åtgärder införs kan importörer, slutkunder och offentliga budgetar på kort sikt gynnas av billigare produkter, men på det hela taget skulle den subventionerade importen från Kina ändå ofrånkomligen driva bort unionstillverkarna från unionsmarknaden, vilket leder till att användarindustrin förlorar värdefulla försörjningskällor och eventuellt till att importpriserna stiger när det inte finns någon konkurrens från unionstillverkarna. Slutligen är unionstillverkarnas överlevnad nyckeln till EU:s digitala suveränitet.

(759) Mot denna bakgrund slår kommissionen fast att det i detta skede av undersökningen inte finns några tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att införa åtgärder för import av optiska fiberkablar från Folkrepubliken Kina.

([152]) I sitt tal om tillståndet i unionen 2020 fastslog kommissionsordförande Ursula von der Leyen följande: ”Den här investeringsökningen genom NextGenerationEU är en unik möjlighet att driva på utvecklingen i varenda by. Därför vill vi rikta in våra investeringar på säker uppkoppling, på utbyggnaden av 5G, 6G och fiber. NextGenerationEU är också en unik möjlighet att ta fram en mer sammanhållen europeisk strategi för digital uppkoppling och digital infrastruktur.” https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/SPEECH_20_1655.

([153]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Digital kompass 2030: den europeiska vägen in i det digitala decenniet, 9.3.2021, COM(2021) 118 final.

7. SLUTGILTIGA UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

(760) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om subventionering, skada, orsakssamband och unionens intresse, och i enlighet med artikel 15 i grundförordningen, bör en slutgiltig utjämningstull införas.

7.1 Nivån på de slutgiltiga utjämningsåtgärderna

(761) Enligt artikel 15.1 tredje stycket i grundförordningen får beloppet för den slutgiltiga utjämningstullen inte överstiga det fastställda beloppet för utjämningsbara subventioner.

(762) I artikel 15.1 fjärde stycket fastställs att ”[o]m kommissionen på grundval av samtliga lämnade uppgifter klart och tydligt kan slå fast att det inte ligger i unionens intresse att bestämma omfattningen av åtgärderna i enlighet med tredje stycket, ska beloppet för utjämningstullen vara lägre om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin”.

(763) Ingen sådan information har lämnats in till kommissionen, och därför kommer nivån på utjämningsåtgärderna att fastställas med hänvisning till artikel 15.1 tredje stycket.

(764) På grundval av ovanstående föreslås följande slutgiltiga utjämningstullsatser, uttryckta i priset cif vid unionens gräns, före tull:

Företag	Utjämningstullsats
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	10,3 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	5,1 %
Andra företag som samarbetade i både antisubventions- och antidumpningsundersökningen och som förtecknas i bilaga I	7,8 %
Andra företag som samarbetade i antidumpningsundersökningen, men inte i antisubventionsundersökningen och som förtecknas i bilaga II	10,3 %
Alla övriga företag	10,3 %

(765) Antisubventionsundersökningen genomfördes parallellt med en separat antidumpningsundersökning avseende samma berörda produkt med ursprung i Kina, där kommissionen införde antidumpningsåtgärder på en nivå som motsvarar dumpningsmarginalen. Kommissionen såg till att införandet av en kumulerad tull som återspeglar subventionsnivån och den fullständiga dumpningsnivån inte skulle leda till att effekterna av subventioneringen kompenseras två gånger (s.k. dubbelräkning) i enlighet med artikel 24.1 och artikel 15.2 i grundförordningen.

(766) Normalvärdet konstruerades i enlighet med artikel 2.6a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 ([154]) med hänvisning till icke snedvridna kostnader och vinster i ett lämpligt externt representativt land. I enlighet med artikel 15.2 i grundförordningen och för att undvika dubbelräkning införde kommissionen därför först den slutgiltiga utjämningstullen på nivån för det fastställda slutgiltiga subventionsbeloppet och därefter den

([154]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 21).

återstående slutgiltiga antidumpningstullen, som motsvarar den relevanta dumpningsmarginalen minus beloppet för utjämningstullen och upp till den relevanta nivån för undanröjande av skada som fastställdes i den separata antidumpningsundersökningen. Eftersom kommissionen minskade den dumpningsmarginal som konstaterats med hela det subventionsbelopp som fastställts i Kina fanns det inget dubbelräkningsproblem i den mening som avses i artikel 24.1 i grundförordningen.

(767) Med tanke på den höga graden av samarbetsvilja hos kinesiska exporterande tillverkare konstaterade kommissionen att nivån på den högsta tull som införs för de företag som ingick i urvalet är lämplig för ”Alla övriga företag”. Tullsatsen för ”Alla övriga företag” kommer att tillämpas på de företag som inte var samarbetsvilliga i undersökningen.

(768) I enlighet med artikel 15.3 i grundförordningen beräknades den totala storleken på subventioneringen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet på grundval av det vägda genomsnittet av de utjämningsbara subventioner som fastställts för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet, med undantag av försumbara belopp samt storleken på de subventioner som fastställts för enheter som omfattas av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen. Kommissionen bortsåg emellertid inte från de undersökningsresultat som delvis var baserade på tillgängliga uppgifter vid fastställandet av dessa belopp. Kommissionen ansåg att de tillgängliga uppgifter som användes i de fallen inte i någon väsentlig grad påverkade de upplysningar som behövdes för att fastställa storleken på subventioneringen på ett rättvist sätt, så att exportörer som inte uppmanats att samarbeta i undersökningen inte straffas genom att denna metod används.

(769) På grundval av ovanstående fastställs nivån på tullarna till följande:

Företag	Dumpningsmarginal	Subventionsnivå	Nivå för undanröjande av skada	Utjämningstullsats	Antidumpningstullsats
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	44,0 %	10,3 %	61,3 %	10,3 %	33,7 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	19,7 %	5,1 %	42,0 %	5,1 %	14,6 %
Andra företag som samarbetade i både antisubventions- och antidumpningsundersökningen och som förtecknas i bilaga I	31,2 %	7,8 %	52,7 %	7,8 %	23,4 %
Andra företag som samarbetade i antidumpningsundersökningen, men inte i antisubventionsundersökningen och som förtecknas i bilaga II	31,2 %	10,3 %	52,8 %	10,3 %	20,9 %
Alla övriga företag	44,0 %	10,3 %	61,3 %	10,3 %	33,7 %

(770) Den individuella företagsspecifika utjämningstullsats som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av den här undersökningen. Den återspeglar därför den situation som konstaterats under den undersökningen för det berörda företaget. Denna tullsats (i motsats till den landsomfattande tull som är tillämplig för ”Alla övriga företag”) gäller alltså enbart för import av produkter med ursprung i det berörda landet vilka tillverkats av det företag som omnämns. Importerade produkter som tillverkats av ett annat företag som inte specifikt omnämns i denna förordnings normativa del, däribland enheter som är närstående dem som specifikt omnämns, kan inte dra nytta av dessa tullsatser och ska omfattas av den tullsats som gäller ”Alla övriga företag”.

(771) Ett företag får begära att dessa individuella tullsatser tillämpas om det i ett senare skede ändrar namnet på enheten. Denna begäran ska ställas till kommissionen. Begäran måste innehålla all relevant information som visar att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer en förordning om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

7.2 **Särskild övervakningsklausul**

(772) För att minimera risken för att åtgärderna kringgås på grund av skillnaden i tullsatser krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att de individuella utjämningstullarna tillämpas. Företag med individuella utjämningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla de krav som anges i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura ska omfattas av den utjämningstull som gäller för ”Alla övriga företag”.

(773) Även om det är nödvändigt att fakturan uppvisas för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för utjämningstullen på import, är uppvisandet av den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning uppvisas, bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och bör, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den påföljande tillämpningen av den lägre tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.

(774) Om volymen av exporten från något av de företag som omfattas av de lägre, individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym efter införandet av de berörda åtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 23.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter och förutsatt att villkoren är uppfyllda kan en undersökning om kringgående inledas. Vid en sådan undersökning kan man bl.a. granska behovet av att upphäva individuella tullsatser och därefter fastställa en landsomfattande tull.

(775) I syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av utjämningstullen bör nivån på tullen för alla övriga företag inte tillämpas enbart på de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, utan också på de tillverkare som inte hade någon export till unionen under undersökningsperioden.

8. **UTLÄMNANDE AV UPPGIFTER**

(776) De berörda parterna underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att rekommendera att en slutgiltig utjämningstull införs på import av optiska fiberkablar med ursprung i Kina. De berörda parterna gavs tre arbetsdagar för att lämna synpunkter på riktigheten av de beräkningar som lämnats ut särskilt till dem.

9. **SLUTBESTÄMMELSER**

(777) Enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([155]), gäller att när ett belopp måste återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol, ska den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(778) Såsom förklaras i skälen 765–769 drog kommissionen av en del av subventionsbeloppet från dumpningsmarginalen för att undvika dubbelräkning. Om det skulle inträffa att de slutgiltiga utjämningstullarna på något sätt ändras eller upphävs, bör därför nivån på antidumpningstullarna automatiskt höjas med samma andel för att avspegla den faktiska omfattningen av dubbelräkningen till följd av denna ändring eller detta upphävande. Denna ändring av antidumpningstullarna bör ske från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

(779) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning överensstämmer med yttrandet från den kommitté som inrättades genom artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036 ([156]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull införs på import av enkelmods optiska fiberkablar, bestående av en eller flera individuellt skärmade fibrer, med skyddshölje, med eller utan ingående elektriska ledare, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 8544 70 00 (Taric-nummer 8544 70 00 10), som har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina.

Följande produkter ingår inte:

i) Kablar i vilka varje enskild optisk fiber är försedd med driftklara kontakter i en eller båda ändarna.

ii) Optiska fiberkablar för undervattensbruk. Optiska fiberkablar för undervattensbruk är plastisolerade optiska fiberkablar för undervattensbruk som innehåller en koppar- eller aluminiumledare och i vilka fibrerna är inneslutna i en eller flera metallmoduler.

2. Följande slutgiltiga utjämningstullar ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig utjämningstull	Taric-tilläggsnummer
FTT-gruppen: 1. FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. 2. Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. 3. Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	10,3 %	C696
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	5,1 %	C697
Andra företag som samarbetade i både antisubventions- och antidumpningsundersökningen och som förtecknas i bilaga I	7,8 %	

([155]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

([156]) Senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/825 av den 30 maj 2018 om ändring av förordning (EU) 2016/1036 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen och förordning (EU) 2016/1037 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 143, 7.6.2018, s. 1).

Andra företag som samarbetade i antidumpningsundersökningen, men inte i antisubventionsundersökningen och som förtecknas i bilaga II	10,3 %	
Alla övriga företag	10,3 %	C999

3. De individuella utjämningstullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå dennes/dennas namn och befattning, med följande lydelse: ”Jag intygar härmed att den (mängd) (berörd produkt) som sålts på export till Europeiska unionen och som avses i denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i Folkrepubliken Kina. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.” Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för ”Alla övriga företag” tillämpas.

4. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

5. I tulldeklarationen ska det anges vilken längd i kilometer av den produkt som beskrivs i artikel 1.1 som det är fråga om, förutsatt att denna uppgift är förenlig med bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ([157]).

6. I de fall då utjämningstullen har dragits av från antidumpningstullen för vissa exporterande tillverkare ska en ansökan om återbetalning enligt artikel 21 i förordning (EU) 2016/1037 även utlösa en bedömning av den dumpningsmarginal som gällde för den exporterande tillverkaren under undersökningsperioden avseende återbetalning.

Artikel 2

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/2011 ([158]) ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 ska ersättas med följande:

”2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	33,7 %	C696
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	14,6 %	C697
Andra företag som samarbetade i både antisubventions- och antidumpningsundersökningen och som förtecknas i bilaga I	23,4 %	
Andra företag som samarbetade i antidumpningsundersökningen, men inte i antisubventionsundersökningen och som förtecknas i bilaga II	20,9 %	
Alla övriga företag	33,7 %	C699”

([157]) Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1). Bilaga I (Kombinerade nomenklaturen).

([158]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/2011 av den 17 november 2021 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av optiska fiberkablar med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 410, 18.11.2021, s. 51).

2. Följande ska införas som artikel 1.7:

”7. Om de slutgiltiga utjämningstullar som införs genom artikel 1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/72 (*) ändras eller upphävs ska de tullar som anges i punkt 2 eller i bilaga I eller II ökas i motsvarande grad, begränsat till den faktiskt konstaterade dumpningsmarginalen eller den skademarginal som konstaterats, beroende på vad som är lämpligt, per företag och från och med ikraftträdandet av denna förordning.

(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/72 av den 18 januari 2022 om införande av slutgiltiga utjämningstullar på import av optiska fiberkablar med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av genomförandeförordning (EU) 2021/2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av optiska fiberkablar med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 12, 19.1.2022, s. 34).”

3. Följande ska införas som artikel 1.8:

”8. I de fall då utjämningstullen har dragits av från antidumpningstullen för vissa exporterande tillverkare ska en ansökan om återbetalning enligt artikel 21 i förordning (EU) 2016/1037 även utlösa en bedömning av den dumpningsmarginal som gällde för den aktuella exporterande tillverkaren under undersökningsperioden avseende återbetalning.”

4. Bilaga I ska ersättas med bilagorna I och II i denna förordning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

Andra företag som samarbetade i både antisubventions- och antidumpningsundersökningen

Företagets namn	Taric-tilläggsnummer
Dongjie Optical Technology (Suzhou) Co., Ltd.	C700
Fasten Group: Jiangsu Fasten Optical Communication Technology Co., Ltd. Jiangsu Fasten Optical Cable Co., Ltd.	C701
Hangzhou Futong Communication Technology Co., Ltd.	C702
Hangzhou Tuolima Network Technologies Co., Ltd.	C703
Jiangsu Etern Co., Ltd.	C704
Jiangsu Hengtong Group: Hengtong Optic-Electric Co., Ltd. Guangdong Hengtong Optic-electronical Technology Co., Ltd. Jiangsu Hengtong Smart Grids Co., Ltd. Zhejiang Dongtong Optical Network and IOT Technology Co., Ltd.	C705
Jiangsu Tongguang Optical Fiber Cable Co., Ltd.	C706
LEONI Cable (China) Co., Ltd	C707
Nanjing Huamai Technology Co., Ltd	C708
Ningbo Geyida Cable Technology Co., Ltd.	C709
SDG Group: — Shenzhen SDG Information Co., Ltd. — Shenzhen SDGI Optical Network Technologies co., Ltd.	C725
Shanghai Qishen International Trade Co., Ltd.	C712
Shenzhen Wanbao Optical Fiber Communication Co., Ltd.	C713
Sichuan Huiyuan Optical Communications Co., Ltd.	C714
Suzhou Furukawa Power Optic Cable Co., Ltd.	C715
Suzhou Torres Optic-electric Technology Co., Ltd.	C716
Twentsche (Nanjing) Fibre Optics Ltd.	C717
XDK Communication Equipment (Huizhou) Ltd.	C718
Yangtze Optical Fibre and Cable group: — Yangtze Optical Fibre and Cable Joint Stock Limited Company — Yangtze Optical Fibre and Cable (Shanghai) Company Ltd. — Yangtze Zhongli Optical Fibre and Cable (Jiangsu) Co., Ltd. — Sichuan Lefei Optoelectronic Technology Company Limited — Everpro Technology Company Limited	C719

BILAGA II

Andra företag som samarbetade i antidumpningsundersökningen men inte i antisubventionsundersökningen

Företagets namn	Taric-tilläggsnummer
Anhui Tianji Information Technology Co., Ltd.	C698
Prysmian Wuxi Cable Co., Ltd.	C710